

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย)

ปริญญา

ภาษาไทย

สาขา

ภาษาไทย

ภาควิชา

เรื่อง การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน: การศึกษาเปรียบเทียบ

Thai Naming and Chinese Naming: A Comparative Study

นามผู้วิจัย นางสาวฟาง ฟาง

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ประเทือง ทินรัตน์, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(อาจารย์สุรสิทธิ์ ไทยรัตน์, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์โกวิท พิมพวง, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน: การศึกษาเปรียบเทียบ

Thai Naming and Chinese Naming: A Comparative Study

โดย

นางสาวฟาง ฟาง

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย)

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฟาง ฟาง 2554: การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน: การศึกษาเปรียบเทียบ
ปรัชญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ประเทือง ทินรัตน์, Ph.D.
288 หน้า

วิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบส่วนประกอบของคำ ลักษณะ
การสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีนและความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ชื่อคนไทยและชื่อคนจีน ผู้วิจัยได้ชื่อคนไทย
จากเว็บไซต์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และชื่อคนจีนจากเว็บไซต์มหาวิทยาลัยหนิงเหอ โดยใช้วิธี
สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงและได้กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยทั้งสองจำนวน 1,000 ชื่อ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ในด้านจำนวนของพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อ ชื่อคนไทยเป็นคำ
3 พยางค์มากที่สุด ส่วนชื่อคนจีนเป็นคำ 2 พยางค์มากที่สุด ในด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อ
ชื่อคนไทยเป็นรูปแบบ “คำนาม + คำนาม” มากที่สุด รองลงมาคือรูปแบบ “คำนาม” และ
รูปแบบ “คำวิเศษ + คำนาม” ส่วนชื่อคนจีนเพศชายเป็นรูปแบบ “คำนาม + คำวิเศษณ์” มากที่สุด
รองลงมา คือ “คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์” และ “คำนาม + คำนาม” ชื่อคนจีนเพศหญิงเป็นรูปแบบ
“คำนาม + คำนาม” มากที่สุด รองลงมาคือ “คำวิเศษณ์ + คำนาม” และ “คำนาม + คำวิเศษณ์”
2) คำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยมากที่สุด คือ คำสมาส ส่วนคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนมากที่สุด
คือ คำประสม 3) ชื่อคนไทยเพศชายมีความหมายที่นิยมมากที่สุด คือ ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับ
อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ รองลงมาคือความรู้ ความฉลาด และความเจริญ
ชื่อเสียง บุญ มงคลตามลำดับ ส่วนเพศหญิงความหมายที่นิยมมากที่สุด คือ ชื่อที่เกี่ยวกับความงาม
ความบริสุทธิ์ รองลงมาคือความรู้ ความฉลาด และความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคลตามลำดับ ชื่อคน
จีนเพศชายที่มีความหมายมากที่สุด คือ ความหมายเกี่ยวกับ อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ
ความกล้าหาญ รองลงมาคือความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล และคุณธรรม ความประพฤติตามลำดับ
เพศหญิงความหมายที่ใช้มากที่สุด คือ ชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ รองลงมา
คือดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้ และภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติตามลำดับ

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Fang Fang 2011: Thai Naming and Chinese Naming: A Comparative Study.
Master of Arts (Thai Language), Major Field: Thai Language, Department of
Thai Language. Thesis Advisor: Associate Professor Pratuang Dinnanratna, Ph.D.
288 pages.

This research aimed to study and compare the constituents, word formations, and the meanings in Thai naming and Chinese naming.

The populations used in this research were Thai names and Chinese names. The researcher randomly selected 1000 names totally from two sources, one was the website of Kasetsart University, Thailand, and the other was the website of Hong He University, China.

The findings revealed 1) The first was about syllable in the names. The names with 3 syllables were mostly found in Thai naming. On the other hand, the names with 2 syllables were mostly found in Chinese naming. The second referred to the combination of the words regarding grammatical categories. The most frequent appearance of the format in Thai naming was “noun + noun”, then, followed by an individual “noun”, and “adjective + noun”. However, the format of the names of Chinese men were mostly found as “noun + adjective”, and then followed by “adjective + adjective, and “noun + noun”, while the names of Chinese women were mostly found with a format of “noun + noun”, following by “adjective + noun”, and “noun + adjective”. 2) The most frequently used word formation in Thai naming was of Pali and Sanskrit compounds. In contrary, Chinese naming used compound words in most of the names. 3) The most frequent appearances of the meaning in the names of Thai men were power, victory, excellence and bravery and then followed by episteme, acumen, prosperity, fame, merit, and auspiciousness in order. Whereas, the Thai female names carried the meanings of beauty, purity most and then followed by the meanings of knowledge, prosperity, fame, merit, and auspiciousness in order. Similarly, the power, victory, excellence and bravery were mostly found in the meanings in the names of Chinese men, and then the prosperity, fame, merit, auspiciousness, moral and behavior had been secondly found. The names of Chinese women implying beauty and immaculateness had mostly been found and then the flowers, threes, fruits, geography and natures had secondly been found.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสะดวก และกรุณาอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ ดร. ประเทือง ทินรัตน์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร. สุรสิทธิ์ ไทยรัตน์ กรรมการร่วมตรวจวิทยานิพนธ์ที่เสียสละเวลาอันมีค่ายิ่งในการตรวจสอบ แก้ไข ให้คำแนะนำ คำปรึกษาและให้กำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก รองศาสตราจารย์ชลอ รอดลอย ประธานการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย อีกทั้งได้กรุณาตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. Hong Bo (洪波) ผู้เป็นอาจารย์ที่สอนภาษาจีนในมหาวิทยาลัยหงเหอ สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจแก้ไขเนื้อหาภาษาจีนของวิทยานิพนธ์อย่างละเอียด

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาภาษาไทยที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อันเป็นประโยชน์ทั้งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้และต่อการพัฒนาทักษะภาษาไทยของผู้วิจัยได้เป็นอย่างมาก รวมทั้งได้ให้ความเมตตากรุณาความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่เป็นอย่างสูงที่ทำให้การดูแลเอาใจใส่ และสนับสนุนผู้วิจัยในทุกๆ ด้านอย่างใกล้ชิดตลอดการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอบใจน้องสาวที่คอยเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา

คุณค่าแห่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแก่ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และขอมอบแก่ประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทยเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ทั้งสองประเทศอย่างยั่งยืนสืบไป

ฟาง ฟาง

มกราคม 2554

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง

(3)

บทที่ 1 บทนำ

1

ความสำคัญของปัญหา

1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

4

ขอบเขตการวิจัย

4

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5

ข้อตกลงเบื้องต้น

5

นิยามศัพท์

6

บทที่ 2 การตรวจเอกสาร

7

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อของคนไทย

8

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อของคนจีน

14

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของคำภาษาไทย

17

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของคำภาษาจีน

60

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ

71

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

77

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

79

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

79

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

80

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

80

บทที่ 4 ผลการวิจัย

85

 ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้ง
 ชื่อคนไทยและคนจีน

85

 ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ใน
 การตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

126

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน

141

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	183
สรุปผลการวิจัย	183
อภิปรายผล	189
ข้อเสนอแนะ	191
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	192
ภาคผนวก	199
ภาคผนวก ก การวิเคราะห์ข้อมูลคนไทยเพศชาย	200
ภาคผนวก ข การวิเคราะห์ข้อมูลคนไทยเพศหญิง	217
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์ข้อมูลจีนเพศชาย	234
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ข้อมูลจีนเพศหญิง	261
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	288

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงข้อมูลจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย	86
2	แสดงข้อมูลจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง	89
3	แสดงข้อมูลจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย	91
4	แสดงข้อมูลจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง	92
5	แสดงข้อมูลจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน	94
6	แสดงข้อมูลรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำที่ปรากฏในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน	94
7	แสดงข้อมูลรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย	98
8	แสดงข้อมูลรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง	103
9	แสดงข้อมูลรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย	108
10	แสดงข้อมูลรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	แสดงข้อมูลรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อ คนไทยและคนจีน	121
12	แสดงข้อมูลรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อ คนไทยและคนจีน	124
13	แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย	129
14	แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง	131
15	แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายและ เพศหญิง	132
16	แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย	135
17	แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศ หญิง	138
18	แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย และเพศหญิง	138
19	แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน	139
20	แสดงประเภทความหมายของชื่อคนไทยเพศชาย	148

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	แสดงประเภทความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิง	155
22	แสดงประเภทความหมายของชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง	156
23	แสดงประเภทความหมายของชื่อคนจีนเพศชาย	167
24	แสดงประเภทความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิง	177
25	แสดงประเภทความหมายของชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง	178
26	แสดงประเภทความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน	180
ตารางผนวกที่		
1	การวิเคราะห์ชื่อคนไทยเพศชาย	201
2	การวิเคราะห์ชื่อคนไทยเพศหญิง	218
3	การวิเคราะห์ชื่อคนจีนเพศชาย	235
4	การวิเคราะห์ชื่อคนจีนเพศหญิง	262

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นสมบัติของมนุษย์เป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้สื่อสารถ่ายทอดความคิดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่น ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของมนุษย์ ถ้ามนุษย์ในสังคมมีภาษาเป็นของตนเองก็ถือว่ามีความเจริญที่สำคัญ

วัฒนธรรมทางภาษาสามารถสะท้อนออกมาได้ในหลายรูปแบบ เช่น การใช้ภาษาในการตั้งชื่อ ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่คนในสังคมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากค่านิยมเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของชื่อ ซึ่งมีผู้ให้ไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546: 367) กล่าวว่า “ชื่อ คือ คำที่ตั้งขึ้นสำหรับเรียกคน สัตว์ และสิ่งของโดยเฉพาะเจาะจง ” และได้ให้ความหมายของคำ “ชื่อตัว ” ไว้ว่า คือ “ชื่อที่ตั้งให้เด็กตั้งแต่แรกเกิด หรือชื่อที่ปรากฏในทะเบียนสำมะโนครัว และชื่อจริง หรือชื่อประจำบุคคล ”

อมรรัตน์ วันยาว (2545: 1) กล่าวถึงความสำคัญของชื่อไว้สรุปได้ว่า ชื่อเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงวิถีชีวิตของคนในสังคมได้เป็นอย่างดี เพราะทำให้สามารถมองเห็นความคิด วัฒนธรรมและความเป็นหมู่ชนชาติต่างๆ ได้จากภาษาที่ใช้ ชื่อบุคคลก็เป็นวัฒนธรรมทางภาษาอย่างหนึ่งที่ปรากฏในสังคม เพราะทุกสังคมต้องมีชื่อเพื่อใช้สำหรับติดต่อในชีวิตประจำวัน ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อน่าจะเป็นข้อมูลทางภาษาที่สะท้อนให้ทราบถึงภาพทางสังคมบางอย่างได้

จะเห็นได้ว่า ชื่อตัว คือชื่อที่ตั้งให้แก่เด็กตั้งแต่เกิด หรือชื่อที่ปรากฏในทะเบียนบ้าน เป็นสิ่งที่ใช้เรียกแทนตัวบุคคลหรือสื่อตัวบุคคลและใช้จำแนกลักษณะบุคคล และชื่อเป็นวิถีทางหนึ่งที่ทราบถึงวิถีชีวิตของคนในสังคมได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่คนในสังคมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก

ในปัจจุบัน ประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการติดต่อสัมพันธ์กันในด้านต่างๆ อาทิ เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว เป็นต้น สังคมไทยและสังคมจีนให้ความสำคัญแก่ชื่อเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อชาวไทยกับชาวจีนติดต่อกัน ชื่อของบุคคลจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการช่วยให้ทราบว่าบุคคลที่ถูกกล่าวถึงนั้นเป็นใคร นอกจากนี้ การจำชื่อของคนติดต่อและเรียกชื่อให้ถูกต้องจะช่วยให้เกิดมิตรภาพอันดีงามแก่บุคคลทั้งสองฝ่าย

ชาวจีนสังเกตว่าเมื่อชาวไทยเรียกชื่อชาวจีนมักจะเรียกผิด เพราะเมื่อชาวจีนติดต่อกับชาวไทยจะถอดชื่อภาษาจีนเป็นภาษาอังกฤษ และตำแหน่งของชื่อกับนามสกุลจะเรียงลำดับตามวิธีของชาวจีน คือนามสกุลจะอยู่ด้านหน้าของชื่อ จึงทำให้ชาวไทยมักจะเรียกชื่อชาวจีนผิดไป เช่น ชาวจีนที่ชื่อ 罗成亮 (Luó Chéng liàng) เมื่อเขียนเป็นภาษาอังกฤษจะเป็น Luo Cheng liang คนไทยจึงเรียกว่า Luo แต่ที่จริง Luo เป็นนามสกุล ทำให้ชาวจีนรู้สึกแปลกและเหินห่างมาก สาเหตุที่ทำให้คนไทยเรียกชื่อคนจีนแตกต่างไปจากคนจีนมีดังนี้

ในชื่อคนไทย ตำแหน่งของชื่อจริงอยู่ด้านหน้าของนามสกุล

ชื่อ	นามสกุล
พนัส	ยงเชาวน์
เดช	พุ่มพวง
สกุลณี	ล่องลอย

ส่วนในชื่อคนจีน ตำแหน่งของชื่อจริงอยู่ด้านหลังนามสกุล

นามสกุล/ตัวอักษร	ชื่อ/ตัวอักษร
罗/Luó	成亮/Chéng liàng
杨/yáng	美萍/Měi Píng
方/fāng	耀/Yào

คนจีนที่คบหากับเพื่อนคนไทยจะรู้สึกที่ชื่อคนไทยจำยากและอ่านยาก เพราะมีหลายพยางค์ อย่างเช่นตัวอย่างดังต่อไปนี้

ชื่อคนไทยส่วนใหญ่จะมี 3 พยางค์หรือมากกว่า 3 พยางค์ ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	จำนวนของพยางค์
ภาสกร	3
พชรพล	4
รัชตสุดา	4

ส่วนชื่อคนจีนส่วนมากจะมีเพียงพยางค์เดียวหรือ 2 พยางค์ ตัวอย่างเช่น

ชื่อ/ตัวอักษร	จำนวนของพยางค์
猛全/Měng quán	2
艳梅/Yàn Méi	2
婧/Jìng	1
芳/Fāng	1

อีกอย่างหนึ่งเมื่อชาวไทยได้ยินชื่อชาวจีน ชาวไทยจะสังเกตว่าชื่อชาวจีนจำนวนไม่น้อยที่ใช้คำซ้ำ และบางครั้งชื่อก็ซ้ำกับนามสกุล แต่ชื่อคนไทยจะไม่นิยมใช้คำซ้ำ ตัวอย่างเช่น

ชื่อคนจีน	ตัวอักษร
琳琳	Lín Lín
莎莎	Shā Shā
珊珊	Shān Shān

ส่วนในด้านความหมาย ชาวไทยอาจจะได้ยินชื่อของชาวจีนว่า 招弟 (Zhāo Dì) ชื่อนี้หมายความว่า ต้องการน้องชายมา ชื่อนี้เป็นชื่อของคนจีนเพศหญิง คนไทยอาจจะแปลกใจมาก ไม่รู้ทำไมชาวจีนมีชื่อแบบนี้ เพราะชาวไทยไม่เข้าใจค่านิยมและวัฒนธรรมของเมืองจีน คนที่ชื่อ 招弟 (Zhāo Dì) แสดงถึงบุคคลนั้นอยู่ในครอบครัวที่ยังไม่มีลูกผู้ชาย การที่บิดามารดาตั้งชื่อว่า 招弟 (Zhāo Dì) ให้ลูกหญิง เพื่อหวังว่าครั้งหน้าจะมีลูกชาย เพราะสังคมจีนส่วนใหญ่จะยกย่องผู้ชายมากกว่าผู้หญิง นอกจากนั้นมีชาวจีนชื่อว่า 建国 (Jiàn Guó) ซึ่งหมายความว่าสร้างประเทศ สาเหตุที่ตั้งชื่อนี้เพราะว่าในปี พ. ศ. 2492 เป็นปีที่ประเทศจีนได้ก่อตั้งสาธารณรัฐและอยู่ภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ดังนั้นคนที่เกิดในปีนั้นบิดามารดาจึงตั้งชื่อตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ในปีนั้น นอกจากนี้มีบางคนตั้งชื่อตามน้ำหนักตัวของเด็ก เช่นเมื่อเด็กแรกเกิดมามีน้ำหนัก 7 斤(Jīn,ชั่ง) ก็จะเรียกชื่อเด็กว่า 七斤(Qī Jīn)(Qī แปลว่า 7) เป็นต้น

แต่สังเกตได้ว่าความหมายชื่อของชาวไทยและชื่อชาวจีนส่วนใหญ่จะเป็นความหมายในทางที่ดีเป็นสิริมงคล เพราะว่าประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่ใกล้ชิดกันมีความสัมพันธ์ติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน อีกทั้งประเทศไทยยังมีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นในด้านความคิด สังคม วัฒนธรรม และความเชื่อของชาวไทยและชาวจีนจึงไม่แตกต่างกันมากนัก ต่างก็พยายามเลือกสรรวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการตั้งชื่อ เพื่อให้ได้ชื่อที่ดีมีความหมายเป็นสิริมงคล

ความสำคัญของชื่อบุคคล และความน่าสนใจของการตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีนที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน เพื่อทำความเข้าใจความเหมือนและความต่างกันในด้านส่วนประกอบของคำและลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน นอกจากนี้ยังศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยและชื่อคนจีนซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมและความเชื่อของคนจีนและคนไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน

ขอบเขตของการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าเรื่อง “ การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน: การศึกษาเปรียบเทียบ” ครั้งนี้ไว้ดังนี้

1. ศึกษาเฉพาะชื่อของคนไทยที่มีสัญชาติไทยและเฉพาะชื่อของสามัญชนทั่วไป ทั้งเพศชายและเพศหญิงประเภทละ 250 คน รวม 500 คน ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างชื่อคนไทยแบบเจาะจงจากเว็บไซต์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปี พ.ศ. 2553 โดยเก็บข้อมูลรายชื่อของคนไทยจากชื่อของบุคลากรซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. ศึกษาเฉพาะชื่อของคนจีนผู้ที่มีสัญชาติจีน ทั้งเพศชายและเพศหญิงประเภทละ 250 คน รวม 500 คน ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างชื่อคนจีนแบบเจาะจงจากเว็บไซต์ มหาวิทยาลัยหงเหอปี พ.ศ. 2553 โดยเก็บข้อมูลรายชื่อของคนจีนจากชื่อของบุคลากรซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษามหาวิทยาลัยหงเหอ

รวมชื่อคนไทยและชื่อคนจีนทั้งหมด 1,000 ชื่อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน
2. ทำให้ทราบลักษณะการสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน
3. ทำให้ทราบความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน
4. ทำให้ทราบความเหมือนและความแตกต่างในด้านลักษณะของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อและความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน
5. สามารถสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมการตั้งชื่อคนไทยและคนจีนได้อย่างดี

ข้อตกลงเบื้องต้น

วิทยานิพนธ์นี้แม้ว่าจะจัดทำขึ้นเป็นภาษาไทย แต่โดยเนื้อหาแล้ว เกี่ยวข้องกับภาษาจีน จำเป็นต้องมีตัวอักษรจีนประกอบในการศึกษา ดังนั้นเพื่อความเข้าใจตรงกัน จึงชี้แจงข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการนำเสนอเนื้อหาวิทยานิพนธ์ไว้ดังนี้

1. ชื่อคนจีนที่นำมาวิเคราะห์เป็นภาษาจีนมาตรฐาน ตัวอักษรจีนที่นำมาใช้ประกอบเป็น ตัวอักษรจีนระบบตัวย่อ หรือที่เรียกว่า Jiǎn Tǐ Zì/ 简体字 ซึ่งเป็นตัวอักษรที่ใช้ในประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน
2. ในวิทยานิพนธ์นี้ เมื่อมีการยกตัวอย่างตัวอักษรจีนแล้ว จะให้คำถอดเสียงอ่านเป็นสัท อักษรที่ใช้ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ภาษาจีนเรียกว่า pīn yīn/ 拼音

นิยามศัพท์

ชื่อ หมายถึง ชื่อตัวหรือชื่อประจำบุคคล คือชื่อที่ตั้งให้แก่เด็กตั้งแต่เกิด หรือชื่อที่ปรากฏ ในทะเบียนบ้าน เป็นสิ่งที่ใช้เรียกแทนตัวบุคคลหรือสื่อตัวบุคคลและใช้จำแนกลักษณะบุคคล

การตั้งชื่อ หมายถึง ให้ชื่อ ขนานนาม เรียกชื่อ กำหนดชื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา นอกจากใช้เรียกขานให้ถูกต้องว่าใครเป็นใครแล้ว ยังทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการสื่อสาร

ชื่อคนไทย หมายถึง ชื่อตัวของบุคลากรซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชื่อคนจีน หมายถึง ชื่อของบุคลากรซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยหงเหอ

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการวิจัยเรื่อง “ การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน: การศึกษาเปรียบเทียบ ” ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อคนไทย
 - 1.1 ความหมายของคำว่า “ ชื่อ ” ของคนไทย
 - 1.2 ความสำคัญของชื่อคนไทย
 - 1.3 คำราที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อคนไทย
2. เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อคนจีน
 - 2.1 ความหมายของคำว่า “ ชื่อ ” ของคนจีน
 - 2.2 ความสำคัญของชื่อคนจีน
 - 2.3 คำราที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อคนจีน
3. เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของคำภาษาไทย
 - 3.1 เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของคำภาษาไทย
 - 3.2 เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการสร้างคำภาษาไทย
 - 3.3 เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความหมายของคำภาษาไทย
4. เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของคำภาษาจีน
 - 4.1 เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของคำภาษาจีน
 - 4.2 เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการสร้างคำภาษาจีน
 - 4.3 เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความหมายของคำภาษาจีน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ
 - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อคนไทย
 - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อคนจีน

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อคนไทย

ความหมายของคำว่า “ชื่อ” ของคนไทย

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “ชื่อ” ของคนไทยไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546: 367) กล่าวว่า “ชื่อ” คือ คำที่ตั้งขึ้นสำหรับเรียกคน สัตว์ และสิ่งของโดยเฉพาะเจาะจง และได้ให้ความหมายของคำว่า “ชื่อตัว” ไว้ว่า คือ ชื่อที่ตั้งให้เด็กตั้งแต่แรกเกิด หรือชื่อที่ปรากฏในทะเบียนสำมะโนครัว และชื่อจริง หรือชื่อประจำบุคคล

กัลยา ดิงศภัทัย และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2531: 17) กล่าวว่า ชื่อเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของคำเรียกขาน ที่พบส่วนใหญ่เป็น “ชื่อตัว” หรือ “ชื่อจริง” หรือที่ตรงกับภาษาอังกฤษว่า first name แปลว่า “ชื่อแรก” เช่น จันทนา สมศักดิ์ เป็นต้น ที่พบรองลงมาคือ “ชื่อเล่น” หรือ “ชื่อย่อ” เช่น ตู๊ก น้อย สุ (ย่อมาจากสุชาดา) เป็นต้น ที่พบน้อยที่สุดได้แก่ “ราชทินนาม”

พระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ.๒๕๐๕ มาตรา ๔ (อ้างในประสิทธิ์ กิตติสิทโธ 2533: 18) กล่าวว่า ชื่อตัว หมายถึง ชื่อประจำบุคคล ชื่อรอง หมายถึง ชื่อประกอบถัดจากชื่อตัว และชื่อสกุล หมายถึง ชื่อประจำวงศ์สกุล

สุทธาสินี ไชยกาล (2545: 7) กล่าวว่า ชื่อจริง หมายถึง ชื่อของบุคคลที่ปรากฏในทะเบียนบ้าน และได้ให้ความหมายของชื่อเล่นว่าคือชื่อบุคคลที่ไม่ปรากฏในทะเบียนบ้าน เป็นชื่อที่สองที่บิดา มารดาหรือญาติผู้ใหญ่ตั้งให้บุคคลนั้นตั้งแต่เกิดและใช้เรียกมาจนปัจจุบัน ไม่รวมถึงชื่อที่ตั้งขึ้นใหม่ซึ่งใช้การเรียกขานในสังคมนอกครอบครัว

สุดา หัสสภานุ (2545: 31) กล่าวว่า ชื่อจริงอาจเรียกว่าชื่อตัวหรือชื่อแรก ที่ตรงกับภาษาอังกฤษว่า first name หมายถึง ชื่อเฉพาะที่ตั้งขึ้นและลงทะเบียนเป็นชื่อของบุคคลนั้นอย่างเป็นทางการ

กุฎฎา พัทธกัมมิมสกุล (2550: 4) กล่าวว่า ชื่อจริง หมายถึง ชื่อที่ใช้ในการติดต่อราชการ หรือใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ

สรุปได้ว่า ชื่อ หมายถึง ชื่อตัวหรือชื่อประจำบุคคล คือชื่อที่ตั้งให้แก่เด็กตั้งแต่เกิด หรือชื่อที่ปรากฏในทะเบียนบ้าน เป็นสิ่งที่ใช้เรียกแทนตัวบุคคลใช้สื่อตัวบุคคลและใช้จำแนก ลักษณะบุคคล

ความสำคัญของชื่อคนไทย

มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของชื่อคนไทยไว้ดังนี้

สุภาพรรณ ณ บางช้าง (2526: 148) กล่าวว่าลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทย จะสะท้อนค่านิยม คติความเชื่อของคนในแต่ละยุค ซึ่งถ้าพิจารณาในมุมกลับก็กล่าวได้ว่า ชื่อ เป็น สิ่งที่อยู่กับตัวและปรากฏพบอยู่ตลอดเวลา มีความสำคัญต่อการผลักดันทิศทางของค่านิยมของคน ในยุคนั้นและยุคต่อไป

ภาณุพรรณ (2541: 5) กล่าวว่า คนเราเกิดมาจะต้องมีชื่อ ชื่อตัว หรือ “ นาม ” จะต้อง มี ปรากฏอยู่เป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลแต่ละคน ทั้งนี้ก็เพื่อเรียกขานให้ถูกต้องว่าใครเป็นใคร

คมศร คุณะดิลก (2543: 45) กล่าวว่า ผู้มีสัญชาติไทยต้องมีชื่อตัวและชื่อสกุลและมีชื่อรอง ก็ได้ หมายความว่ากฎหมายกำหนดให้ทุกคนที่เกิดมาเป็นคนไทยต้องมีชื่อตัวและชื่อสกุล ทุกคนจะ ไม่มีไม่ได้เป็นอันขาด

อมรรัตน์ วันขาว (2545: 1) กล่าวว่า ชื่อเป็นวิธีทางหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงวิถีชีวิตของคน ในสังคมได้เป็นอย่างดี เพราะทำให้สามารถมองเห็นความคิด วัฒนธรรมและความเป็นหมู่ชนชาติ ต่างๆได้จากภาษาที่ใช้ ชื่อบุคคลก็เป็นวัฒนธรรมทางภาษาอย่างหนึ่งที่ปรากฏในสังคม เพราะทุก สังคมต้องมีชื่อเพื่อใช้สำหรับติดต่อในชีวิตประจำวัน ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อจึงน่าจะเป็น ข้อมูลทางภาษาที่สะท้อนให้เห็นสภาพทางสังคมบางอย่างได้

ญาคา อรุณเวช (2545: 16) กล่าวว่า ชื่อ คือเครื่องหมายแทนตัวบุคคลที่บอกให้รู้ว่าใครเป็นใคร คนส่วนใหญ่เชื่อว่า ชื่อ สามารถกำหนดความเป็นไปในชีวิตทั้ง “ดี” และ “ร้าย” ชื่อดีมีความหมายเป็นมงคลย่อมส่งผลให้เจ้าของชื่อมีชีวิตราบรื่นสุขสบาย หากชื่อมีความหมายตรงกันข้ามย่อมนำพาให้ชีวิตล้าเคียดเป็นทุกข์

สรุปความสำคัญของชื่อว่า มนุษย์เราต้องมีชื่อ ชื่อ คือเครื่องหมายแทนตัวบุคคลที่บอกให้รู้ว่าใครเป็นใครและภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อยังสะท้อนถึงวัฒนธรรมและความเชื่อของแต่ละสังคม นอกจากนี้การตั้งชื่อเป็นกลวิธีการใช้ภาษาที่ทำให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพสูง และทำให้เห็นความคิด ค่านิยม และวัฒนธรรมของแต่ละสังคม

ตำราที่เกี่ยวข้องกับวิธีการตั้งชื่อคนไทย

1. การตั้งชื่อตามหลักมหาทักษา

ประสิทธิ์ กิตติสิทธิ (2533: 34) กล่าวว่า ทักษา คือ ดาวเคราะห์ที่จัดเป็นระเบียบเป็นบริวาร อายุ เดช ศรี มูละ อุตสาหะ มนตรี กาลกิณี โดยเวียนไปตามทิศทั้งแปด คือ บรพา อากเนย์ ทักษิณ หรดี ประจิม พายัพ อูรุ อีสาน ชายหญิงเกิดวันอะไรให้นับวันนั้นขึ้นต้นเป็นบริวาร แล้วนับต่อไปเป็นอายุ เดช ศรี มูละ อุตสาหะ มนตรี กาลกิณี และนามชายนิยมอักษรเดช นามหญิงนิยมอักษรศรี เว้นไม่มีอักษรวรรคกาลกิณี

บริวาร	= บุตร สามี ภริยา ญาติพี่น้องหรือลูกจ้างชายหญิงที่อยู่ในความอุปการะและมิตรสหาย
อายุ	= ความเป็นอยู่โดยการมีอายุยืนยาว ไม่ตายก่อนวัยที่สมควร รวมสุขภาพร่างกายและจิตใจด้วย
เดช	= มีตำแหน่งหน้าที่การงานมั่นคง มีอำนาจวาสนาบารมีเกียรติยศและชื่อเสียง เป็นอิทธิพลให้ผู้คนเคารพนับถือ และขยำเกรง สามารถบริการงานน้อยใหญ่ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
ศรี	= สิริมงคล บุญกีด ปัญญาที่ดีชื่อว่าโชคลาภ มีทรัพย์มีเสน่ห์ทำให้คนรักเมตตาและนิยมชมชอบ ซึ่งเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต

- มุละ = หลักทรัพย์สินมรดกที่มีราคาและคุณค่าที่จะเพิ่มพูนให้แก่ตัวเอง หรือสถานะเดิมของวงศ์สกุลที่มีหลักฐาน
- อุตสาหะ = ความมานะอดกลั้นอดทนขยันบากบั่นด้วยความพยายามให้เกิดผลสำเร็จใน กิจการน้อยใหญ่ ทั้งในด้านธุรกิจการค้า การอุตสาหกรรม และการเกษตร
- มนตรี = ความเป็นใหญ่ในวงราชการ ที่ปรึกษา ผู้แนะนำ ผู้ปรึกษาราชวง การเมือง หรือได้รับความอุปถัมภ์จากผู้ใหญ่ มีเสน่ห์ที่ทำให้ผู้ใหญ่ในแผ่นดินรักใคร่สงเคราะห์และส่งเสริมกับเชิดชูให้ปรากฏ
- กาลกิณี = ความโชคร้าย อัปมงคล และเสนียดจัญไร ความมีศัตรูและอุปสรรค ความขัดข้องในการดำเนินชีวิตทุกรูปแบบ

ภพประพัทธ์ ภูมิเมฆินทร์ (2550: 18) กล่าวว่า ทักขะเป็นชื่อเรียกดาวพระเคราะห์ ๘ ดวง คือ ดาวอาทิตย์ ดาวจันทร์ ดาวอังคาร ดาวพุธ ดาวพฤหัสบดี ดาวศุกร์ ดาวเสาร์ ดาวราหู ทักขะประกอบไปด้วย บริวาร อายุ เดช ศรี มุละ อุตสาหะ มนตรี และกาลกิณี

การตั้งชื่อตามหลักทักขะ เป็นหลักการตั้งชื่อของคนไทยที่ยึดถือกันมานาน โดยมีประเด็นที่สำคัญที่สุดคือ การหลีกเลี่ยงอักษรที่ไม่เป็นมงคล คืออักษรกาลกิณีประจำวันเกิดไม่ให้มีอยู่ในชื่อหลังจากนั้นให้เลือกอักษรในหมวดที่เป็นมงคล คืออักษรในหมวดที่เป็นมงคล คืออักษรหมวด เดช ศรี บริวาร อายุ มุละ อุตสาหะ มาใช้ในการตั้งชื่อ และให้เลี่ยงชื่อที่เป็นของพระมหากษัตริย์ พระราชวงศ์ชั้นสูง

ตารางแผนภูมิทักขะ

	อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์
บริวาร	อ และ สระ ทั้งหมด	ก ข ฃ ค ค ฃ ฅ	จ ฉ ช ซ ฉ ญ	ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	บ ป ผ ฝ ภ ม	ศ ส ย ห ฬ ฮ	ด ต ถ ท ธ น
อายุ	ก ข ฃ ค ค ฃ ฅ	จ ฉ ช ซ ฉ ญ	ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	ด ต ถ ท ธ น	ย ร ล ว	อ และ สระ ทั้งหมด	บ ป ผ ฝ ภ ม

	อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์
เดช	จ น ช ช ณ ญ	ภ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	ค ต ถ ท ธ น	บ ป ผ ฝ ภ ม	ศ ส ษ ห ฬ ฮ	ก ข ฃ ค ก ฌ ง	ย ร ล ว
ศรี	ภ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	ค ต ถ ท ธ น	บ ป ผ ฝ ภ ม	ย ร ล ว	อ และ สระ ทั้งหมด	จ น ช ช ณ ญ	ศ ส ษ ห ฬ ฮ
มูละ	ค ต ถ ท ธ น	บ ป ผ ฝ ภ ม	ย ร ล ว	ศ ส ษ ห ฬ ฮ	ก ข ฃ ค ก ฌ ง	ภ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	อ และ สระ ทั้งหมด
อุตสาหะ	บ ป ผ ฝ ภ ม	ย ร ล ว	ศ ส ษ ห ฬ ฮ	อ และ สระ ทั้งหมด	จ น ช ช ณ ญ	ค ต ถ ท ธ น	ก ข ฃ ค ก ฌ ง
มนตรี	ย ร ล ว	ศ ส ษ ห ฬ ฮ	อ และ สระ ทั้งหมด	ก ข ฃ ค ก ฌ ง	ภ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ	บ ป ผ ฝ ภ ม	จ น ช ช ณ ญ
กาลกิณี	ศ ส ษ ห ฬ ฮ	อ และ สระ ทั้งหมด	ก ข ฃ ค ก ฌ ง	จ น ช ช ณ ญ	ค ต ถ ท ธ น	ย ร ล ว	ภ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ

ตัวอย่างเช่น คนที่เกิดวันจันทร์ ต้องนับวรรค ก-ง เป็นบริวาร วรรค จ-ญ เป็นอายุ วรรค
ภ-ณ เป็นเดช วรรค ค-น เป็นศรี วรรค บ-ม เป็นหมู่ละ วรรค ช-ว เป็นอุตสาหะ วรรค ศ-ฮ เป็นมนตรี
และวรรค สระอ-อ เป็นกาลกิณี

2. การตั้งชื่อตามหลักเลขศาสตร์

ภพประพัทธ์ ภูมิเมฆินทร์ (2550: 27) กล่าวว่า การตั้งชื่อตามหลักเลขศาสตร์ หมายถึง
การนำชื่อที่ตั้งเสร็จเรียบร้อยแล้วมาทำการแปลงให้เป็นดวงดาวแล้วนำตัวเลขแทนดวงดาวนั้น มา
บวกรวมกันได้ตัวเลขที่ท่านต้องการ ให้ชื่อนี้ส่งเสริมท่านตามความหมายของเลขนั้น

ตารางอักษรแทนดวงดาว

ดาว	อักษรแทนดาวไทย-อังกฤษ
ดาวอาทิตย์	ก ค ท ถ ภ ฤ -า-ำ -' -
ดาวจันทร์	ข บ ป ช ง เ- แ- -ู -
ดาวอังคาร	ฅ ฑ ค ฒ +
ดาวพุธ	ก ฐ ร ญ ษ โ- -ะ - -
ดาวพฤหัสบดี	น ม ณ ห ล ฮ ฎ ฬ ฒ -
ดาวศุกร์	ล อ ว จ ไ-
ดาวเสาร์	ส ศ ซ - - - -
ดาวราหู	พ ฟ ผ ฝ ย -
ดาวเกตุ	ฐ ฎ ไ- -

ตารางอักษรตัวเลขแทนดาว

เลข	แทนดาว
๑	ดาวอาทิตย์
๒	ดาวจันทร์
๓	ดาวอังคาร
๔	ดาวพุธ
๕	ดาวพฤหัสบดี
๖	ดาวศุกร์
๗	ดาวเสาร์
๘	ดาวราหู

สรุปว่าการที่คนเรามีความเชื่อในเรื่องชื่อว่าเป็นสิ่งที่ดี อย่างน้อยก็ทำให้ทุกคนได้พยายาม
ทำการศึกษาวิธีการตั้งชื่อที่ถูกต้องวิธี ดำรงที่เกี่ยวกับวิธีการตั้งชื่อตรงกันที่ได้ชื่อเป็นมงคล มีความหมาย
ดี ไพเราะหู และหลีกเลี่ยงกาลกิณี

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อคนจีน

ความหมายของคำว่า“ชื่อ”ของคนจีน

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “ชื่อ” ของคนจีนไว้ดังนี้

พจนานุกรม Xīn Huá (新华, 2547: 153) กล่าวว่า ชื่อ (Míng Zì/名字) หมายถึงคำที่ตั้งขึ้นสำหรับเรียก คน สัตว์และสิ่งของ สมัยก่อนไม่เพียงแต่ ชื่อ (Míng/名) ยังมีคำ (Zì, 字) กล่าวว่าหลังจากทารกเกิด 3 เดือน พ่อจะตั้งชื่อ (Míng/名) ให้ เมื่อผู้ชายมีอายุครบ 20 ปี ถือได้ว่าโตเป็นผู้ใหญ่จึงมีการตั้งคำ เรียก Zì (字) เพิ่มขึ้น สำหรับผู้หญิงจะถือว่าโตเป็นผู้ใหญ่และสามารถแต่งงานได้เมื่ออายุครบ 15 ปี ก็จะได้รับการตั้งคำเรียก Zì (字) ให้ด้วยเช่นกัน

พจนานุกรม Xiàn Dài Hàn Yǔ (现代汉语, 2548: 956) กล่าวว่า ชื่อ (Míng Zì/名字) เป็นสัญลักษณ์แทนคนหนึ่ง ซึ่งจะได้แยกแยะแตกต่างกับคนอื่น

Hóng Juān (洪娟, 2549: 1) กล่าวว่า ชื่อ เป็นสัญลักษณ์แทนบุคคลอยู่ในสังคม และเป็นเครื่องมือที่มนุษย์คุ้นเคยที่สุดในการสื่อสาร

Xiè Yà Jūn และ Xiāo Yǒng Hè (谢亚军和肖永贺, 2550: 1) กล่าวว่า ชื่อ เป็นสัญลักษณ์ภายนอกของบุคคล เป็นสัญลักษณ์ที่ระบุว่าใครเป็นใคร

ถาวร สิกขโกศล (2550: 16) กล่าวว่า คนจีนในยุคเก่าที่มีการศึกษามักมีคำเรียกขานคนละ ๕-๖ ชื่อ คือ ชื่อตัว (Míng/名) ชื่อรอง (Zì/字) สมญา (Bié Hào/别号) ฉายา (Wài Hào/外号) และสมัญญา (Shì Hào/谥号) ชื่อตัว ยังแยกเป็น ชื่อเล่น (Xiǎo Míng/小名) และชื่อจริง (Dà Míng/大名) อีก

Liú Dé Hào (刘德昊, 2551: 1) กล่าวว่า ชื่อ เป็นตัวแทนและสัญลักษณ์ของบุคคล เป็นเครื่องมือที่ขาดไม่ได้ในการสื่อสาร

Yáng Huì (杨慧, 2552: 1) กล่าวว่า ชื่อ เป็นสัญลักษณ์ที่ระบุความแตกต่างระหว่างสมาชิกที่อยู่ในสังคม ชื่อไม่เพียงแต่ระบุว่าใครเป็นใคร แต่ยังสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมของแต่ละสังคมอีกด้วย

Lǐ Xiǎo Xiāng (李小香, 2552: 58) กล่าวถึงความหมายของคำเรียกชื่อแบบต่างๆ ไว้ดังนี้

Zì (字) หมายความว่า ชื่อรอง ในสมัยโบราณ เมื่อเด็กชายอายุ 20 ปี และเด็กหญิงอายุ 15 ก็จะมีอีกชื่อหนึ่ง อย่างเช่น Zhū Gě Liàng (诸葛亮) กุนชื่อในสามก๊ก เขามีนามสกุลว่า Zhū Gě (诸葛) ชื่อ Liàng (亮) ชื่อรองคือ Kǒng Míng (孔明)

ปกติแล้ว กับผู้ที่อาวุโสกว่า เราควรจะแนะนำตัวเองด้วยชื่อจริง สำหรับผู้น้อยหรืออาวุโสเท่ากันถึงจะแนะนำตัวในชื่อรองนี้ได้

Hào (号) ชื่อเรียกตอนโตนี้จะตั้งขึ้นมาเองก็ได้ และสามารถมีได้หลายชื่อ ชื่อนี้จะเป็นการตั้งโดยแสดงถึงตัวตนของคนนั้นๆหรือสิ่งที่สนใจ ลักษณะรูปร่าง ความสำเร็จ หรือสถานที่อยู่อย่างใดก็ได้

Chuò Hào (绰号) สมญานาม จะมีพื้นฐานมาจากลักษณะหน้าตา ร่างกายภายนอก

Shì Hào (谥号) ชื่อเรียกที่ให้เกียรติแก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว ในสมัยก่อน ใช้กับจักรพรรดิและข้าราชการระดับสูง ซึ่งจะได้ชื่อเรียกนี้ตามเกียรติประวัติหรือคุณธรรมของบุคคลนั้น จะเป็นการตั้งชื่อเพื่อเป็นการสรรเสริญหรือตำหนิก็ได้

สรุปได้ว่า ชื่อของคนจีน (Míng zì / 名字) ในสมัยก่อน ชื่อตัว (Míng zì / 名字) แยกเป็นทั้งชื่อ (Míng / 名) กับคำ (Zì / 字) และมีคำเรียกชื่อแบบต่างๆ แต่ในปัจจุบัน ชื่อคือสัญลักษณ์แทนคนหนึ่งซึ่งจะได้แยกว่าแตกต่างกับคนอื่น และชื่อตัว (Míng zì / 名字) ของคนจีนปัจจุบันจะมีเพียงชื่อ (Míng / 名) ไม่มีคำ (Zì / 字) แต่ยังใช้อักษรว่า Míng zì (名字) และในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาจะศึกษาชื่อตัวของคนจีนที่อยู่ในปัจจุบัน

ความสำคัญของชื่อคนจีน

มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของชื่อคนจีนไว้ดังนี้

Jīn Yǒng (金勇, 2549: 1) กล่าวว่า ชื่อเป็นเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับกิจกรรมทางสังคม การตั้งชื่อเป็นความสามารถเฉพาะมนุษย์ เป็นสัญญาณหนึ่งที่แยกมนุษย์ออกจากสัตว์

Jì Yàn (季艳, 2552: 1) กล่าวว่า คนจีนให้ความสำคัญแก่การตั้งชื่อบานาน ชื่อบานานจะแสดงความหวังและความปรารถนาที่ดีของพ่อแม่แก่ลูก ดังนั้นชื่อที่ดีไม่เพียงแต่ที่จะปฏิบัติตามหลักการตั้งชื่อบานาน แต่ยังแสดงวัฒนธรรม และค่านิยมของสังคมอีกด้วย

Hú Wén Qīng และ Zhāng Wén Jūn (胡冬青 和张文君, 2552: 1) กล่าวว่า การสวัสดีทักทายชื่อบานานจะเป็นขั้นตอนแรกในการสื่อสาร และความสำคัญของชื่อเพิ่มขึ้นในการสื่อสารข้ามประเทศและสังคม ชื่อเป็นสัญลักษณ์ที่ระบุไว้ให้ทราบว่าใครเป็นใคร นอกจากนี้ชื่อของบุคคลในแต่ละสังคมแสดงให้เห็นวัฒนธรรม ความคิดเห็นและค่านิยมของสังคม

สรุปได้ว่า ชื่อมีความสำคัญต่อคนจีน ชื่อเป็นสัญลักษณ์ที่บอกใครเป็นใครได้ถูกต้อง เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารและยังแสดงความรัก ความปรารถนาที่ดีของผู้ใหญ่ สะท้อนค่านิยม วัฒนธรรมของแต่ละสมัยและแต่ละสังคม

ตำราที่เกี่ยวข้องกับวิธีการตั้งชื่อของคนจีน

ตำราต่างๆ กล่าวถึงวิธีการตั้งชื่อของคนจีนไว้ดังนี้

การตั้งชื่อแบบ Shēng Xiāo Mìng Míng Fǎ (生肖命名法) หมายความว่ามีการตั้งชื่อตามนักษัตรปีที่เกิดมาตั้งชื่อ Lǐ Hào (李皓, 2549: 39) กล่าวว่าวิธีนี้เป็นการเอาศัพท์ที่มีความหมายแสดงความชอบและนิสัยของสัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์นักษัตรมาตั้งชื่อ ตัวอย่างเช่น คนที่เกิดปีมะแม สัญลักษณ์ที่แทนปีมะแมคือแพะ พ่อแม่ของลูกที่เกิดปีมะแมมักจะใช้คำศัพท์ที่มีความหมายคล้ายกับหุ้ยมาตั้งชื่อให้ลูก เพราะว่าแพะชอบกินหญ้า การตั้งชื่อแบบนี้ คนจีนเชื่อว่าจะเป็นสิริมงคล

การตั้งชื่อตามแบบ Wǔ Xíng (五行, ห้าธาตุ) เป็นการตั้งชื่อวิธีหนึ่งอยู่ในเมืองจีน Zhāng Lóng (张龙, 2550: 29) กล่าวไว้ว่า ห้าธาตุหมายความว่า ธาตุโลหะ ธาตุไม้ ธาตุน้ำ ธาตุไฟ และธาตุดิน ธาตุทั้ง 5 หากสมพงศ์กับบุคคล ก็จะเป็นคนที่โอปอ้อมอารีหากธาตุใดน้อยไปหรือมากไป หรือธาตุพิฆาต เช่นฆ่ากัน ก็จะเป็นคนมีอารมณ์ผิดปกติ เช่น ฉุนเฉียว เจ้าเล่ห์ กดโกง ดุร้าย โดยวิธีการตั้งชื่อแบบห้าธาตุนั้น บิดา-มารดาจะนำวันเดือนปีเกิดของบุตรไปปรึกษากับนักโหราศาสตร์และจะรู้ว่าในชะตาของบุตรขาดธาตุอะไรแล้วจึงหาอักษรที่มีความหมายเกี่ยวกับธาตุนั้นชดเชยและนำมาตั้งชื่อ ตัวอย่างเช่น คนที่ขาดธาตุน้ำ อาจจะตั้งชื่อว่า ฝน (Yǔ / 雨) หรือ ทะเล (Hǎi / 海) เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมี Lǐ Xiǎo Xiāng (李小香, 2552: 59) กล่าวถึงวิธีการตั้งชื่อโดยหลักหยินและหยางไว้ว่า คนจีนชอบใช้หลักหยินหยางมาแยกแยะสิ่งต่างๆ แม้กระทั่งการตั้งชื่อก็ยังต้องใช้หลักหยินหยางด้วย เพราะการตั้งชื่อให้ได้สมดุลของหยินหยางนั้น ถือว่าเป็นมงคลแก่ผู้ใช้ การตั้งชื่อตามหลักหยินหยางคือ การนับตามจำนวนของขีดหรือเส้นในตัวอักษรนั้นๆ ถ้าจำนวนขีดเป็นจำนวนคี่ ถือเป็นหยาง ถ้าเป็นจำนวนคู่จะถือว่าเป็นหยิน ตัวอย่างเช่น คนที่ชื่อ Wáng Fāng (王方) คำว่า Wáng (王) มีทั้งหมด 4 เส้น ถือเป็นหยิน และมาคู่กับตัว Fāng (方) ตัวนี้ก็มี 4 เส้น ก็ถือเป็นหยิน ดังนั้น ชื่อจึงขาดตัวหยางไป และพอเปลี่ยน Fāng (方) เป็น Fāng (芳) สองคำนี้ออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกันตอนข้างบน Fāng (芳) ตัวนี้มีทั้งหมด 7 เส้น ถือว่าเป็นหยาง Wáng Fāng (王芳) ชื่อตัวนี้หยางหนึ่งหยินหนึ่ง ถือว่ามีความสมดุลของหยินและหยาง ชื่อนี้จึงถือเป็นชื่อที่มีสิริมงคล

สรุปได้ว่า คนจีนให้ความสำคัญแก่การตั้งชื่อเหมือนคนไทย และพยายามหาวิธีที่หลากหลายเพื่อให้ได้ชื่อดี ไพเราะ แต่ปัจจุบันคนจีนไม่ค่อยพิถีพิถันแบบนี้แล้ว แต่การตั้งชื่อลูกหลานให้ไพเราะมีความหมายดี และไม่ซ้ำกับคนอื่น ก็ยังคงเป็นสิ่งที่คนจำนวนมากปรารถนา

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของคำภาษาไทย

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของคำภาษาไทย

1. เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ภาษาไทย

กาญจนา นาคสกุล (2551: 175-226) ได้กล่าวถึงเรื่องพยางค์ไว้ว่า พยางค์หมายถึง หน่วยที่เล็กที่สุดในการพูดเพื่อสื่อความหมายของคนเรา โดยทั่วไปเจ้าของภาษาจะสามารถบอกได้ว่าคำที่เขาพูดคำหนึ่งๆ มีกี่พยางค์ เช่น ผู้ที่พูดภาษาไทยจะบอกได้ว่า คำว่า เรียน มี 1 พยางค์, นิสิต มี 2 พยางค์, นักศึกษา มี 3 พยางค์, จุฬาลงกรณ์ มี 4 พยางค์, ประชาธิปไตยมี 5 พยางค์, มหาวิทยาลัย มี 6 พยางค์ เป็นต้น ถ้าคำหลายคำเรียงกันหรือประกอบกันเข้าเป็นกลุ่มคำหรือเป็นประโยค ก็จะบอกจำนวนพยางค์ได้เช่นเดียวกัน เช่น สวัสดิ์ค่ะ มี 4 พยางค์ คุณคิดจะช่วยสังคมของเราอย่างไรบ้าง มี 11 พยางค์ เป็นต้น พยางค์หนึ่งๆ ประกอบด้วยเสียงต่างๆ มากบ้างน้อยบ้างตามลักษณะของภาษา

ประเภทของพยางค์ในภาษาไทยแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. พยางค์หนัก (stressed syllable) หมายถึง พยางค์ที่ลงเสียงหนัก มักเป็นพยางค์ที่มีประกอบสมบูรณ์ที่สามารถออกเสียงได้โดยลำพัง และปรากฏได้โดยลำพัง เมื่อพูดในลักษณะปกติ พยางค์ท้ายของคำหรือกลุ่มคำในภาษาไทยเป็นพยางค์หนักเสมอ ยกเว้นคำลงท้าย เช่น เอะ ชี ละ ฯลฯ ซึ่งมีหน้าที่บอกมาลาของประโยคมักจะไม่ใช่พยางค์หนัก พยางค์หนักในภาษาไทยประกอบด้วยหน่วยเสียงอย่างน้อย 3 หน่วยเสียง คือ หน่วยเสียงพยัญชนะต้น หน่วยเสียงสระ และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ พยางค์หนักบางแบบ อาจมีหน่วยเสียงประกอบได้ถึง 5 หน่วย คือ หน่วยเสียงพยัญชนะต้น 2 หน่วยควบกัน หน่วยเสียงสระ 1 หน่วย หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย 1 หน่วย และหน่วยเสียงวรรณยุกต์อีก 1 หน่วย มีส่วนประกอบของพยางค์หนัก คือถ้ากำหนดให้

C	แทน	หน่วยเสียงพยัญชนะ 1 หน่วยเสียง
CC	แทน	หน่วยเสียงพยัญชนะ 2 หน่วยเสียงที่ควบกับซึ่งเรียกว่าพยัญชนะควบ
V	แทน	หน่วยเสียงสระสั้น
VV	แทน	หน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสม
N	แทน	หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นพยัญชนะนาสิก และพยัญชนะครึ่งสระ
S	แทน	หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะกัก
0-4	แทน	หน่วยเสียงวรรณยุกต์
0	แทน	หน่วยเสียงวรรณยุกต์สามัญ
1	แทน	หน่วยเสียงวรรณยุกต์เอก
2	แทน	หน่วยเสียงวรรณยุกต์โท
3	แทน	หน่วยเสียงวรรณยุกต์ตรี
4	แทน	หน่วยเสียงวรรณยุกต์จัตวา

ส่วนประกอบของพยางค์หนักในภาษาไทย มี 5 แบบดังนี้ คือ

	ตัวอย่าง	ลักษณะพยางค์
(ก) C(C)VV ⁰⁻⁴	/na:/ นา	CVV ⁰
	/khwa: ⁴ / ขวา	CCVV ⁴
(ข) C(C)VN ⁰⁻⁴	/klin ¹ / กลิ่น	CCVN ¹
	/waj ⁴ / ไหว	CVN ⁴
(ค) C(C)VS ^{1,3}	/krup ¹ / กรูป	CCVS ¹
	/rat ³ / รัต	CVS ³
(ง) C(C)VVN ⁰⁻⁴	/ca:n ⁰ / จาน	CVVN ⁰
	/da:m ² / ค้าม	CVVN ²
(จ) C(C)VVS ^{1,2}	/chiat ¹ / เชียด	CVVS ¹
	/khra:p ² / คราบ	CCVVS ²

พยางค์ที่มีส่วนประกอบดังกล่าวข้างต้นนี้ ปรากฏได้โดยลำพัง และถ้าพยางค์นั้นมี
ความหมายด้วย ก็จะมีฐานะเป็นคำ

2. พยางค์เบา (unstressed syllable) หมายถึง พยางค์ที่ปรากฏในตำแหน่งที่ไม่ลงน้ำหนัก
เวลาพูดตามปกติ พยางค์เบามีลักษณะแตกต่างกันเป็น 2 แบบ ดังนี้

2.1 พยางค์เบาปกติ หมายถึง พยางค์ที่ปรากฏในตำแหน่งที่ไม่ออกเสียงหนักเลย

- พยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะเดี่ยว ถ้าเป็นพยัญชนะควบ พยัญชนะที่ 2 จะเป็น
พยัญชนะรัว /r/ เท่านั้น
- สระเป็นสระเสียงสั้นและโดยปกติจะไม่มีพยัญชนะท้าย
- เสียงวรรณยุกต์ส่วนมากจะเป็นเสียงสามัญ

ตัวอย่างพยางค์เบาปกติ เช่น พยางค์แรกของคำว่า กะทิ กระจก ขนม คะนิง จริต
ประชา สบาย อร่อย ฯลฯ แต่ถ้าสระของพยางค์เบาเป็นสระ /i/ หรือ /u/ อาจมีวรรณยุกต์อื่น เช่น

วรรณยุกต์ตรีหรือ วรรณยุกต์เอก ได้บ้าง เช่น พยางค์แรกในคำว่า ทิฐิ วิชา ทูเลา ทูเรียน กิติ ศิลา ฯลฯ

ส่วนประกอบของพยางค์เบาปกติ คือ

พยางค์เบาปกติ มีส่วนประกอบดังนี้ คือ C(C) V⁰ พยางค์เบาแบบนี้ ประกอบด้วย หน่วยเสียงพยัญชนะต้น ซึ่งอาจจะเป็นพยัญชนะต้นเดี่ยว (C) หรือพยัญชนะต้นควบ (CC) ก็ได้ หน่วยเสียงที่ควมมีแต่เสียง /r/ เท่านั้น CC จึงอาจจะแทนด้วยสัญลักษณ์ Cr ได้ หน่วยเสียงสระ เป็นสระเสียงสั้น (V) ซึ่งมักจะเป็นสระ /a/ และหน่วยเสียงวรรณยุกต์เป็นหน่วยเสียงสามัญ (°)

2.2 พยางค์ลดน้ำหนัก หมายถึง พยางค์ที่ปรากฏในตำแหน่งที่ไม่ลงหนัก และลักษณะการออกเสียงเปลี่ยนไปเป็นพยางค์เบา พยางค์ประเภทนี้มีส่วนประกอบเหมือนพยางค์หนักทุกประการ แต่เมื่อปรากฏในตำแหน่งที่ไม่ลงน้ำหนัก ส่วนประกอบของพยางค์ก็อาจจะเปลี่ยนไปบ้าง เช่น เกิดการกลายเสียง คือ เสียงบางเสียงกลายเป็นเสียงอื่น, สระที่ยาวกลายเป็นสระสั้น, วรรณยุกต์ประเภทเสียงเปลี่ยนระดับกลายเป็นวรรณยุกต์ระดับ หรืออาจเกิดการกร่อนเสียง คือเสียงบางเสียงหายไป เป็นต้น เช่นพยางค์แรกของคำว่า หนังสือ ข้างไฟ รางวัล ลูกสาว รองเท้า ฯลฯ ซึ่งมักจะออกเสียงคล้าย *หนังสือ *ข้างไฟ *ร้างวัน *ลูกสาว *รองเท้า ฯลฯ พยางค์หลังออกเสียงหนักตามปกติ แต่พยางค์หน้าออกเสียงเบา รวบรัด และออกเสียงไม่เต็มเสียงเป็นพยางค์ลดน้ำหนัก อย่างไรก็ตามพยางค์ลดน้ำหนักเหล่านี้อาจจะปรากฏเป็นพยางค์หนัก โดยที่ผู้พูดไม่ได้มีความประสงค์จะออกเสียงเน้นก็ได้

ส่วนประกอบของพยางค์ลดน้ำหนัก คือ

พยางค์หนักซึ่งปรากฏในตำแหน่งที่ไม่ลงน้ำหนัก อาจกลายเป็น “พยางค์ลดน้ำหนัก” ได้พยางค์ลดน้ำหนักอาจมีส่วนประกอบของพยางค์คงเดิมเช่นเดียวกับเมื่อออกเสียงเป็นพยางค์หนักแต่ในหลายกรณีส่วนประกอบของพยางค์จะเปลี่ยนแปลงไป เช่น

- ก) สระเสียงยาวกลายเป็นสระเสียงสั้น
- ข) สระประสมกลายเป็นสระเดี่ยว
- ค) เสียงพยัญชนะท้ายหายไป

ง) เสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนไป

จ) ส่วนของพยางค์หรือทั้งพยางค์หายไป

โครงสร้างคำในภาษาไทย

คำในภาษาไทยจะพิจารณาตามลักษณะการออกเสียงของพยางค์ จัดได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

ก) คำพยางค์เดียว

ข) คำสองพยางค์

ค) คำสามพยางค์

ง) คำสี่พยางค์

จ) คำหลายพยางค์

มีรายละเอียดดังนี้

ก) คำพยางค์เดียว

ภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียว จึงมีผู้เรียกภาษาไทยว่าเป็นภาษาคำพยางค์เดียว (monosyllabic language) คำพยางค์เดียวส่วนใหญ่มีลักษณะส่วนประกอบเช่นเดียวกับพยางค์หนัก ส่วนน้อยมีส่วนประกอบเช่นเดียวกับพยางค์เบา เมื่อปรากฏในกระแสแห่งคำพูดปกติ คำต่อไปนี้จะเป็นพยางค์เบา เช่น จะ และ กะ สิ เอะนะ ละ ฯลฯ แต่ถ้าออกเสียงโดยลำพังก็จะออกเสียงเป็นพยางค์หนักได้

ข) คำสองพยางค์

คำสองพยางค์ในภาษาไทยมีลักษณะแตกต่างกันเป็น 2 แบบ ซึ่งจะเรียกชื่อว่า คำสองพยางค์แท้ และ คำสองพยางค์เทียม โครงสร้างของคำสองพยางค์ มีดังนี้ คือ

คำสองพยางค์แท้ เป็นคำสองพยางค์ที่มีส่วนประกอบของพยางค์ทั้งสองไม่เท่ากัน พยางค์แรกเป็นพยางค์เบาปกติ $C(x)V^0$ - ซึ่งในคำไทยแท้สระจะเป็นสระ /a/ ส่วนพยางค์หลังเป็นพยางค์หนักแบบใดแบบหนึ่ง การเปล่งเสียงก็จะลงน้ำหนักของพยางค์ทั้งสองไม่เท่ากัน ด้วยพยางค์แรกจะออกเสียงเบา พยางค์หลังจะลงเสียงหนัก จังหวะในการออกเสียงเป็นแบบ **เบา-หนัก** ตัวอย่างเช่น มะเกลือ ตะไกร เป็นต้น

คำสองพยางค์เทียม เป็นคำสองพยางค์ซึ่งมีส่วนประกอบของพยางค์เช่นเดียวกับคำพยางค์เดียว 2 คำเรียงกัน พยางค์แต่ละพยางค์ของคำสองพยางค์ที่มีจะมีลักษณะเหมือนคำพยางค์เดียวแบบใดแบบหนึ่ง คำสองพยางค์แบบนี้จึงเป็นการรวมคำพยางค์เดียว 2 คำเข้าด้วยกัน ตัวอย่างเช่น ภาษา จารึก เป็นต้น

ค) **คำสามพยางค์** คำสามพยางค์ในภาษาไทยมีลักษณะส่วนประกอบเป็น 3 แบบ ดังนี้

- คำสามพยางค์ซึ่งประกอบด้วยพยางค์หนักล้วน

คำสามพยางค์แบบนี้ประกอบด้วยพยางค์ซึ่งมีส่วนประกอบแบบพยางค์หนัก 3 พยางค์ การออกเสียงพยางค์ทั้งสามที่เรียงกันนั้นแตกต่างกันเป็น 3 แบบ

ออกเสียงหนักทั้ง 3 พยางค์ **หนัก-หนัก-หนัก** ตัวอย่างเช่น หินเหล็กไฟ ฝนสัฟไฟ เป็นต้น

ออกเสียงพยางค์แรกแบบพยางค์ลดน้ำหนัก จังหวะของคำสามพยางค์จะเป็นแบบ **เบา-หนัก-หนัก** ตัวอย่างเช่น บันไดเลื่อน กุมภาพันธุ์ เป็นต้น

ออกเสียงพยางค์ที่สองแบบพยางค์ลดน้ำหนัก จังหวะของคำสามพยางค์จะเป็นแบบ **หนัก-เบา-หนัก** ตัวอย่างเช่น บ่อน้ำร้อน เจ้าอาวาส เป็นต้น

- คำสามพยางค์ซึ่งมีพยางค์เบา 1 พยางค์

คำสามพยางค์แบบนี้ประกอบด้วยพยางค์ ซึ่งมีส่วนประกอบแบบพยางค์หนัก 2 พยางค์ และมีพยางค์เบา 1 พยางค์ จังหวะในการออกเสียงคำสามพยางค์แบบนี้จะแตกต่างกันเป็น 2 แบบ คือ

พยางค์เบานำพยางค์หนักอีก 2 พยางค์ จังหวะในการออกเสียงเป็นแบบ เบา-หนัก-หนัก ตัวอย่างเช่น ประชาชน อธิการ เป็นต้น

พยางค์เบาอยู่ตรงกลางระหว่างพยางค์หนักทั้งสอง คำสามพยางค์แบบนี้มีพยางค์เบาเป็นพยางค์ที่ 2, ส่วนพยางค์ที่ 1 และพยางค์ที่ 3 เป็นพยางค์หนัก จังหวะในการออกเสียงเป็นแบบหนัก-เบา-หนัก ตัวอย่างเช่น กรณี เทวดา เป็นต้น

- คำสามพยางค์ซึ่งมีพยางค์เบา 2 พยางค์

คำสามพยางค์ประเภทนี้มีอยู่จำนวนหนึ่งในภาษาไทย ซึ่งมีส่วนประกอบเป็นคำพยางค์เบา 2 พยางค์นำหน้าพยางค์หนัก จังหวะการออกเสียงจึงเป็นแบบเบา-เบา-หนักคำประเภทนี้มีน้อย เช่น กริยา สมณะ เป็นต้น และมักเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาอื่นคำที่ยืมมาจากภาษาอังกฤษบางคำ เขียนเป็นแบบพยางค์หนักทั้งหมด แต่ออกเสียงตามลักษณะคำเบา-เบา-หนัก เช่น คาราวาน ฟอรัมมาลิน เป็นต้น

ง) คำสี่พยางค์

โครงสร้างของคำสี่พยางค์ในภาษาไทยอาจวิเคราะห์ว่าเป็นลักษณะรวมของคำพยางค์เดียว คำสองพยางค์ และคำสามพยางค์ ในลักษณะต่างๆ กัน คำที่ประกอบด้วยพยางค์ 4 พยางค์ในภาษาไทย มีลักษณะการออกเสียงที่แบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1) คำสี่พยางค์ซึ่งประกอบด้วยพยางค์หนักล้วน เช่น ข้าวแดงแกงร้อน
- 2) คำสี่พยางค์ซึ่งมีพยางค์เบา 1 พยางค์ เช่น กระจงอแง
- 3) คำสี่พยางค์ซึ่งมีพยางค์เบา 2 พยางค์ เช่น กะละปิงหา

จ) คำหลายพยางค์ คำที่มีพยางค์ตั้งแต่ 5 พยางค์ขึ้นไป เช่น สมุหนายก
กัมมันตภาพรังสี เป็นต้น ในภาษาไทยมีจำนวนไม่มากนัก คำเหล่านี้มักเป็นคำยืมจากภาษาบาลี
สันสกฤต ภาษาขวา ภาษาอังกฤษ หรือคำประสมคำบาลีสันสกฤตมักจะเป็นคำที่เกิดจากการสร้าง
หรือประกอบคำขึ้นจากคำศัพท์หลายๆคำในลักษณะคำสมาสบ้าง คำลงอุปสรรคบ้าง ลงปัจจัยบ้าง
คำที่มีพยางค์ตั้งแต่ 5 พยางค์ขึ้นไป รวมเรียกว่า คำหลายพยางค์ ลักษณะการออกเสียงส่วนใหญ่จะมี
พยางค์เบาหรือพยางค์ลดน้ำหนักแทรกอยู่ระหว่างพยางค์หนักตามจังหวะที่นิยมในภาษาไทย แต่
พยางค์สุดท้ายของคำต้องเป็นพยางค์หนักเสมอ

นอกจากนี้ เรื่องเดช ปิ่นเขียนขัตติย์ (2552: 130) ได้แบ่งประเภทของพยางค์
ภาษาไทยออกเป็น 3 แบบ คือ

1. คำพยางค์เดียว (Monosyllabic words)
2. คำสองพยางค์ (Disyllabic words)
3. คำหลายพยางค์ (Polysyllabic words)

โดยกำหนดสัญลักษณ์ใช้แทนหน่วยเสียงต่างๆที่เป็นส่วนประกอบของพยางค์
ดังนี้

c	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะต้น
cc	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ (/w l r /)
v	แทนหน่วยเสียงสระเสียงสั้น
vv	แทนหน่วยเสียงสระยาว และเสียงประสม
N	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นพยัญชนะนาสิก /m n ŋ/
หรืออัสสระ /w y/
S	แทนหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นพยัญชนะเสียงหยุด /p t k ?/
T	แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์
1	แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์สามัญ
2	แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์เอก
3	แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์เอก
4	แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์เอก
5	แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์เอก

ส่วนโครงสร้างของคำพยางค์เดี่ยว(Monosyllabic pattern) เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์
(2552: 131) ได้กล่าวว่าแบ่งออกเป็น 4 แบบ

1. โครงสร้างแบบที่หนึ่ง C(C)V^{1,2,4} โครงสร้างลักษณะนี้ จะปรากฏเฉพาะกับ
พยางค์แรกของคำสองพยางค์แท้(Disyllabic word) เท่านั้น โดยไม่ปรากฏในคำเดี่ยวโดยทั่วไป
สามารถจำแนกเป็น 6 แบบ ดังนี้

ตัวอย่าง		
1.1	CV ¹	/k ^h adi:/ คดี
1.2	C CV ¹	/pracam/ ประจำ
1.3	CV ²	/k ^h anà?/ ขณะ
1.4	CCV ²	/kràdik/ กระดิก
1.5	CV ⁴	/rídu:/ ฤดู
1.6	C CV ⁴	/phrácâ:w/ พระเจ้า

2. โครงสร้างแบบที่สอง C(C)V(V)¹⁻⁵ โครงสร้างพยางค์ลักษณะนี้สามารถจำแนก
ออกเป็น 10 แบบดังนี้

ตัวอย่าง		
2.1	CVV ¹	/ma:/ มา
2.2	CVV ²	/pĩ :/ ปี่
2.3	CVV ³	/khâ:/ คำ ข้ำ
2.4	CVV ⁴	/má:/ ม้า
2.5	CVV ⁵	/mǎ:/ หมา
2.6	CCVV ¹	/pla:/ ปลา
2.7	CCVV ²	/kwà:/ กว่า
2.8	CCVV ³	/klâ:/ กล้า
2.9	CCVV ⁴	/k ^h wá:/ คว้า
2.10	CCVV ⁵	/k ^h wǎ:/ ขวา

3. โครงสร้างแบบที่สาม C(C)V(V)N¹⁻⁵ โครงสร้างพยางค์ลักษณะนี้สามารถ
จำแนกออกเป็น 4 แบบดังนี้

3.1 CVNT¹⁻⁵

ตัวอย่าง

CVN ¹	/faŋ /	ฟัง
CVN ²	/pàn/	ป่น
CVN ³	/pân/	ป็น
CVN ⁴	/yáŋ/	ยัง
CVN ⁵	/fǎn/	ฟัน

3.2 CVVNT¹⁻⁵

ตัวอย่าง

CVVN ¹	/mɯəŋ/	เมือง
CVVN ²	/kɯəw/	เกี้ยว
CVVN ³	/k ^h ɯəw/	เกี้ยว
CVVN ⁴	/k ^h ɯəw/	เกี้ยว
CVVN ⁵	/sɯəŋ/	เสียง

3.3 CCVNT¹⁻⁵

ตัวอย่าง

CCVN ¹	/klay /	ไกล
CCVN ²	/pləŋ/	ปล่อง
CCVN ³	/p ^h lɔy/	พล่อย
CCVN ⁴	/k ^h lám/	คล้า
CCVN ⁵	/k ^h wǎ:n/	ขวัญ

3.4 CCVVNT¹⁻⁵

ตัวอย่าง

CCVVN ¹	/kriəŋ/	เกรียม
CCVVN ²	/plɔ:y/	ปล่อย
CCVVN ³	/kliəŋ/	เกลี้ยง
CCVVN ⁴	/k ^h rá:n/	คร้าน
CCVVN ⁵	/k ^h wǎ:n/	ขวาน

4. โครงสร้างแบบที่สี่ C(C)V(V)S^{2,3,4}

ตัวอย่าง

CVS ²	/màt/	หมัด
CVS ³	/tùp/	ตูป
CVS ⁴	/lák/	ลัก
CVVS ²	/mà:k/	หมาก
CVVS ³	/lâ:t/	ลาด
CVVS ⁴	/pí:p/	ป๊ีบ
CCVS ²	/p ^h làt/	พลัด
CCVS ³	/k ^h lâk/	คลัก
CCVS ⁴	/p ^h rík/	พริก
CCVVS ²	/k ^h wà:t/	กวาด
CCVVS ³	/k ^h l'w:k/	คลอก
CCVVS ⁴	/pr:ít/	ปรี๊ด

โครงสร้างคำสองพยางค์ (Disyllabic pattern) แบ่งออกเป็นโครงสร้างพยางค์แท้ และโครงสร้างพยางค์เทียม

โครงสร้างของคำสองพยางค์แท้สามารถจำแนกออกเป็น 3 แบบใหญ่ๆคือ

พยางค์แรก	พยางค์ที่สอง
C(C)V ^{1,2,4}	C(C)V(V)T ¹⁻⁵
C(C)V ^{1,2,4}	C(C)V(V)NT ¹⁻⁵
C(C)V ^{1,2,4}	C(C)V(V)ST ^{2,3,4}

ตัวอย่างเช่น

CV ¹ CVV ¹	/katha:/	กะทา	
CV ² CCVV ²	/tàkrâ:/	ตะกร้า	
CCV ² CVVS ²	/pràyò:t/	ประโยชน์	เป็นต้น

โครงสร้างของคำสองพยางค์เทียมนี สามารถจำแนกออกเป็น 3 แบบใหญ่ๆ คือ

$$\begin{aligned}
 1. \text{ C(C)V(V)T}^{1-5} &+ \text{ C(C)V(V)NT}^{1-5} \\
 &+ \text{ C(C)V(V)ST}^{2,3,4} \\
 &+ \text{ C(C)V(V)T}^{1-5}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 2. \text{ C(C)V(V)NT}^{1-5} &+ \text{ C(C)V(V)T}^{1-5} \\
 &+ \text{ C(C)V(V)ST}^{2,3,4} \\
 &+ \text{ C(C)V(V)NT}^{1-5}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 3. \text{ C(C)V(V)ST}^{2,3,4} &+ \text{ C(C)V(V)ST}^{2,3,4} \\
 &+ \text{ C(C)V(V)NT}^{1-5} \\
 &+ \text{ C(C)V(V)T}^{1-5}
 \end{aligned}$$

ตัวอย่าง

CVV ¹ CVN ⁵	/ʔa:sây/	อาศัย
CVN ⁵ CVVN ⁵	/sôŋsâ:n/	สงสาร
CCVVS ² CCVVN ¹	/prò:tphra:n/	โปรดปราน เป็นต้น

โครงสร้างของคำหลายพยางค์ (Polysyllables) โครงสร้างของคำหลายพยางค์ของภาษาไทย หมายถึงโครงสร้างพยางค์ของคำประสมตั้งแต่ 3 พยางค์ขึ้นไป จึงเกิดขึ้นจากการเอาโครงสร้างพยางค์เดี่ยว (Monosyllabic pattern) และสองพยางค์ (Disyllabic pattern) แบบใดแบบหนึ่งมาประสมกันหรือเรียงกันในลักษณะหนึ่ง

1. โครงสร้างของ 3 พยางค์ มีโครงสร้างรวมเป็น 3 แบบ ดังนี้

แบบที่หนึ่ง Mono+Mono+Mono ตัวอย่างเช่น /rótfayfá:/ รถไฟฟ้า

แบบที่สอง Dis+Mono ตัวอย่างเช่น /pralà:tcay/ ประหลาดใจ

แบบที่สาม Mono+Dis ตัวอย่างเช่น /ka:yyakam/ กายกรรม

2. โครงสร้าง 4 พยางค์มีโครงสร้าง 5 แบบต่อไปนี้

แบบที่หนึ่ง Dis+Dis ตัวอย่างเช่น /kracàtkraca:y/ กระจัดกระจาย

แบบที่สอง Dis+Mono+Mono ตัวอย่างเช่น /sanâ:mdèklên/ สนามเด็กเล่น

แบบที่สาม Mono+Mono+Dis ตัวอย่างเช่น /ʔa:sâ:samàk/ อาสาสมัคร

แบบที่สี่ Mono+Dis+Mono ตัวอย่างเช่น /wátphaya:tham/ วัดพระยาทำ

แบบที่ห้า Mono+Mono+Mono+Mono ตัวอย่างเช่น /tòkʔòktòkca:y/ ตกอก

ตกใจ

ความรู้จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่ข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวคิดและทฤษฎีในการศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อของคนไทยและการตั้งชื่อของคนจีน

2. เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำภาษาไทย

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2545: 70-111) ได้กล่าวไว้ว่า คำทั้งปวงจำแนกออกเป็นชนิดต่างๆดังนี้

1. คำนาม เป็นคำบอกชื่อคน สัตว์ และสิ่งของเป็นต้น คำนามนี้แบ่งออกไปอีกเป็น 5 พวกด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1.1 सामान्यนาม คำนามที่เป็นชื่อทั่วไป ตัวอย่างเช่น คน บ้าน เมือง ใจ สม และเวลา เป็นต้น ซึ่งใช้เรียกได้ทั่วไป

1.2 วิสามัญนาม คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะที่สมมติตั้งขึ้นสำหรับเรียกคน สัตว์ และสิ่งของบางอย่าง เพื่อให้รู้ชัดว่า คนนี้ สัตว์ตัวนี้ ของสิ่งนี้ ฯลฯ ตัวอย่างเช่น ชื่อคน-สอน สีน ฯลฯ ชื่อสัตว์ เช่น ช้าง มงคล และพังเป็นต้น

1.3 สมุหนาม คำนามที่เป็นชื่อ คน สัตว์ และสิ่งของที่รวมอยู่มากด้วยกัน เรียก “สมุหนาม” เช่น ทหารมากด้วยกัน เรียก “กอง” ภิกษุตั้งแต่ ๔ รูปขึ้นไป เรียกว่า “สงฆ์” เป็นต้น

1.4 ลักษณะนาม คำนามที่ใช้บอกลักษณะของสามัญนามอีกทีหนึ่ง เช่น คำเรียกพระว่า “รูป” เรียกสัตว์ว่า “ตัว” เรียกเรือว่า “ลำ” เป็นต้น

1.5 อาการนาม คำนามที่เป็นชื่อแห่งกิริยาอาการ หรือความปรากฏเป็นต่างๆ แห่ง คน สัตว์ และสิ่งของซึ่งเนื่องมาจากคำกริยา หรือคำวิเศษ เช่น การกิน การอยู่ ความตาย ความสวย ความงาม เป็นต้น

2. คำสรรพนาม เป็นคำใช้แทนชื่อต่างๆ คำสรรพนามนี้แบ่งออกเป็น ๖ จำพวก ดังต่อไปนี้

2.1 บุรุษสรรพนาม คือคำสรรพนามที่ใช้แทนคำชื่อในการพูดจากัน คำว่า “บุรุษ” แปลว่า ชาย ในที่นี้หมายความว่าคนที่เกี่ยวข้องในการพูดจากัน บุรุษสรรพนามนี้จัดเป็น ๓ พวก

สรรพนามที่ใช้แทนตัวผู้พูดเอง เรียกว่า “บุรุษที่หนึ่ง” ได้แก่คำว่า ข้า กู ฉัน ผม ดิฉัน เป็นต้น

สรรพนามที่ใช้แทนชื่อผู้ฟัง เรียกว่า “บุรุษที่สอง” ได้แก่คำว่า เจ้า เอ็ง มึง สู้ เป็นต้น

สรรพนามที่ใช้แทนชื่อคน สัตว์ และสิ่งของที่พูดถึง เรียกว่า “บุรุษที่สาม” ได้แก่ คำว่า เขา มัน ท่าน พระองค์ เป็นต้น

2.2 ประพันธสรรพนาม คือคำสรรพนามที่ใช้แทนนามที่ติดต่อกัน คำ “ประพันธ” แปลว่า ผูกพันกัน ในที่นี้หมายความว่า สรรพนามที่ติดต่อกับคำนามที่อยู่ข้างหน้า เช่น “ฉันชอบคน คนขยัน” ดังนี้ คำ “คน” ที่อยู่ติดต่อกับคำ “คน” ข้างหน้า ต้องใช้ประพันธสรรพนามแทนว่า “ฉันชอบคน ที่ ขยัน” ดังนี้ เป็นต้น

2.3 ปฤจฉาสรรพนาม คำสรรพนามที่ใช้เป็นคำถาม เรียกว่า “ปฤจฉาสรรพนาม” คำ “ปฤจฉา” แปลว่า คำถาม ปฤจฉาสรรพนาม หมายความว่า คำที่ใช้แทนชื่อ คน สัตว์ หรือสิ่งของที่ไม่แน่นอนอย่างเดียวกับอนิยมนามเหมือนกัน ต่างกันก็คือ ปฤจฉาสรรพนามเอามาใช้เป็นคำถามเท่านั้น ตัวอย่างเช่น คำ “ใคร อะไร ไหน ”

2.4 วิภาคสรรพนาม คำสรรพนามที่ใช้แทนนามข้างหน้า เพื่อจำแนกคำนั้นออกเป็น ส่วนๆ คำ “วิภาค” แปลว่า จำแนก สรรพนามพวกนี้ได้แก่คำ “ต่าง บ้าง กัน ”

2.5 นิยมนามสรรพนาม คือสรรพนามที่ใช้แทนนาม เพื่อให้กำหนดแน่นอน คำว่า “นิยมน” แปลว่า กำหนด สรรพนามพวกนี้ได้แก่ “นี้ นั้น โน่น ”

2.6 อนิยมนามสรรพนาม คำ “อนิยมน” แปลว่า ไม่กำหนด คำสรรพนามที่ใช้แทนนามที่ไม่กำหนดแน่นอนลงไปได้ว่า เป็นสิ่งนั้นสิ่งนี้ เรียก “อนิยมนามสรรพนาม” ได้แก่คำว่า “ใคร อะไร ไหน ผู้ใด ผู้อื่น เป็นต้น

3. คำกริยา เป็นคำบอกอาการของคน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น คำกริยานี้จำแนกเป็น ๔ พวก ดังต่อไปนี้

3.1 อกรรมกริยา คำ “อกรรม” แปลว่า ไม่มีกรรม คือ ผู้ถูก เป็นคำกริยาใดมีความครบบริบูรณ์ ไม่ต้องมีคำที่เป็นกรรม คือผู้ถูกรับข้างท้ายคำกริยานั้นเรียกว่า “อกรรมกริยา” เช่น ตัวอย่าง เขาไป เรามา คนนอน เป็นต้น คำ “ไป มา นอน ” ในที่นี้มีใจความครบบริบูรณ์ เรียกว่า อกรรมกริยา

3.2 สกรรมกริยา คำว่า “สกรรม” แปลว่า มีกรรมหรือมีผู้ถูก เป็นคำกริยาที่มีใจความไม่ครบบริบูรณ์ในตัว ต้องมีคำที่เป็นกรรมรับข้างท้ายอีก กริยานั้นเรียกว่า “สกรรมกริยา” เช่น เขาเห็น ... เขาอยาก... ดังนั้นคำว่า “เห็น อยาก” ในที่นี้มีใจความไม่ครบ กริยาเช่นนี้เรียกว่า สกรรมกริยา

3.3 วิกตรรกกริยา คำวิกตรรก (วิกต+อรรถ) แปลว่า เนื้อความของวิกติการก วิกตรรกกริยา หมายความว่า กริยาที่มีเนื้อความอยู่ที่วิกติการก กล่าวคือ กริยาพวกนี้ไม่มีเนื้อความในตัว ต้องอาศัยเนื้อความของศัพท์ วิกติการกหรือการอื่นที่อยู่ข้างท้ายช่วยจึงได้ความครบ ได้แก่คำว่า “เป็นเหมือน คล้าย เท่า” เป็นต้น ตัวอย่างเช่น “เขาเป็นหมอ ” ใจความสำคัญอยู่ที่คำท้าย คือ “หมอ” คำกริยาที่อยู่ข้างหน้านั้น คล้ายกับเป็นทุนให้คำพวกท้ายเกาะพอให้สำเร็จรูปเป็นประโยคเท่านั้น

3.4 กริยานุเคราะห์ คำ “อนุเคราะห์” แปลว่า ช่วยอุดหนุน กริยานุเคราะห์ หมายความว่า กริยาที่ใช้ช่วยกริยาอื่นให้ได้รับความครบตามระเบียบของกริยา (คือครบตาม มาลา กาล วาจก) ได้แก่คำว่า “คง จะ ถูก อย่า” เป็นต้น

4. คำวิเศษณ์ เป็นคำประกอบคำอื่นให้มีความต่างออกไป จำแนกออกเป็น ๑๐ จำพวก

4.1 ลักษณะวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์บอกลักษณะของคำให้ชัดเจน เช่น ดี ราบ ผอม ดำ เบา หวาน นุ่ม ช้ำ เป็นต้น

4.2 กาลวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์ที่บอกเวลาเพื่อต้องการให้คำประกอบนั้น ชัดเจนขึ้น จะมีคำว่า ก่อน หลัง อีก เสมอ เข้า สาย เย็น ดึก เป็นต้น

4.3 สถานที่วิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์ที่บอกสถานที่ จะมีคำว่า ห่างไกล ใกล้ บน ใต้ เป็นต้น

4.4 ประมาณวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์บอกจำนวน นับ หรือประมาณ ซึ่งจะมีคำว่า มาก น้อย หมด หนึ่ง สอง บ้าง ต่าง เป็นต้น

4.5 นิยมวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์บอกความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งจะชี้เฉพาะลงไป แล้วมักจะมีคำว่า นั่น นี่ นี้ โน่น แน่นอน จริง เป็นต้น

4.6 อนิยมิพิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์บอกความไม่แน่นอน ไม่ชัดเจนเจาะจง มักมีคำว่า ไใด อื่น ทำไม อย่างไร ไหน ใคร เป็นต้น

4.7 ปฤจณวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์ที่เป็นคำถามหรือการแสดงความสงสัย จะใช้คำว่า ไใด อื่น ใคร อะไร เป็นต้น เช่น ครูตีเธอเรื่องอะไร

4.8 ประดิษณวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์ที่แสดงการรับรองในเรื่องเรียกขานและโต้ตอบ กัน เช่นคำ จำ เจ้าขา ขอรับ เป็นต้น

4.9 ประดิษณวิเศษณ์ คือคำวิเศษณ์ที่บอกความห้าม หรือความไม่รับรอง ได้แก่คำ “ไช้” (ที่หมายความว่า ไไม่ใช่ ไไม่ถูก) ไมี ไมีบ บ่อ ไหไมี ไมีไได้ ไหมีไได้ ไไม่-ไหมีไได้ เป็นต้น

4.10 ประพันธวิเศษณ์ คือคำประพันธสรรพนามที่เอามาใช้เป็นคำวิเศษณ์ ได้แก่คำ “ที่ ไซึ่ง ไอัน” และคำประสมที่เกี่ยวกับคำพวกนี้ เช่น “ไอย่างไที่” ฯลฯ ซึ่งนำมาให้ติดต่อกับคำวิเศษณ์ หรือ คำกริยา เช่นตัวอย่าง “เด็กคนไนี้ไง่แปลก คือไง่ไที่อธิบายไไม่ถูก”

5. คำบุพบท เป็นคำสำหรับนำหน้านามและสรรพนาม แบ่งเป็น 2 จำพวก ดังต่อไปนี้

5.1 จำพวกที่เชื่อมที่ไไม่เชื่อมกับคำอื่น บุพบทนี้คือบุพบทที่มาจากภาษาบาลี มีหน้าที่นำ คำอื่นเท่านั้น จะเป็นบุพบทที่เป็นคำร้องเรียก มีคำว่า ไคู่ก่อน ไคู่กร ไเข้าไแต่ และไคู่เข้า เป็นต้น

5.2 จำพวกที่เชื่อมกับคำอื่น คำบุพบทนี้จะนำหน้าคำนาม สรรพนามหรือกริยาภาว มาลา เพื่อต้องให้ประโยคชัดเจนขึ้น ตัวอย่างเช่น ไเสื้อของไฉน

6. คำสันธาน เป็นคำเชื่อมคำหรือความให้ติดต่อกัน เช่น ไกับ และ เพราะไฉนั้น เป็นต้น

7. คำอุทาน เป็นคำบอกเสียงต่างๆ แบ่งออกเป็น 2 พวก

7.1 อุทานบอกอาการ คือ อุทานที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อให้รู้จักอาการต่างๆของผู้พูด เช่น ไแนะ ไว้ย ไแฮ้ เป็นต้น

7.2 อุทานเสริมบท คือ คำอุทานที่ผู้พูดกล่าวเพิ่มเติมถ้อยคำเสริมขึ้น เรียกว่า “อุทานเสริมบท” อุทานพวกนี้มักจะนิยมใช้แต่ในภาษาไทย เช่น ลูกเต้า เลขผา เป็นต้น ดังนั้น คำ “เต้า ผา” ย่อมไม่มีใจความเลย เรียกว่า คำอุทานเสริมบท

นาวarren พันธุมธา (2551: 6-116) ได้แบ่งประเภทของคำได้ดังต่อไปนี้

1. คำนาม คือ คำที่หมายถึงสิ่งต่างๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม แบ่งได้เป็น 2 ชนิด ดังนี้

1.1 सामานยนาม คือ คำที่หมายถึงสิ่งต่างๆ โดยทั่วไป เช่น คน จิตใจและความรัก เป็นต้น

1.2 วิสามานยนาม คือ คำที่หมายถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น บัณเฑาะว์ กาญจนบุรี รักเร่ และตูป เป็นต้น

2. คำกริยา คือ คำที่ใช้แสดงอาการ เหตุการณ์ สภาพ หรือความรู้สึกต่างๆ จะจำแนกคำกริยาตามความหมายเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 คำกริยาแสดงอาการ คือ แสดงอาการที่เคลื่อนที่ หรืออาการที่อยู่กับที่ ตัวอย่างคำกริยาแสดงอาการที่อยู่กับที่ เช่น หัวเราะ นั่ง ก้ม และยืน เป็นต้น ตัวอย่างคำกริยาแสดงอาการที่เคลื่อนที่ เช่น กระโจน กระโดด วิ่ง ถลา และบิน เป็นต้น

2.2 คำกริยาแสดงสภาพ คือ คำกริยาบางคำมีความหมายแสดงสภาพของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นสภาพจิตใจ หรือสภาพร่างกาย คำกริยาบางคำจะบอกลักษณะ เช่น กลม แบน ยาว และเรียว เป็นต้น บางคำบอกสัมผัส เช่น นุ่ม เบา ร้อน สาก บางคำบอกสี เช่น ดำ ขาว และเขียว เป็นต้น บางคำบอกนิสัย เช่น หยิ่ง ใจดี และขี้อิจฉา เป็นต้น บางคำบอกอายุ เช่น แก่ หนุ่ม และสาว เป็นต้น บางคำบอกค่า เช่น ดี เลว ใช้ได้ และบางคำบอกความเร็ว เช่น เร็ว ช้า และ ชุ่มฉ่ำ เป็นต้น

2.3 คำกริยาแสดงการประสบ คือ มีความหมายเกี่ยวกับการรู้ จะปรากฏร่วมกับหน่วยนามที่หมายถึงผู้รู้ เช่น ฉันไม่เข้าใจ คุณพ่อโกรธ เขาได้กลิ่นอาหารหอมฉุย

3. คำแทน คือ โดยทั่วไป ผู้พูดมักจะสื่อสารไปยังผู้ฟังโดยใช้คำหลัก อันได้แก่ คำนามและคำกริยา แต่ในบางกรณี ผู้พูดก็ใช้คำชนิดอื่นแทนที่จะใช้คำนามหรือกริยา คำเช่นนี้อาจเรียกได้ว่า คำแทน อันได้แก่คำต่อๆ ไปนี้

3.1 คำบอกบุรุษ คือ ใช้แทนคำนามในการสนทนา บุคคลหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องในการสนทนา เช่น ข้าพเจ้า ท่าน และพระองค์ เป็นต้น

3.2 คำชี้เฉพาะ คือ แสดงว่าบุคคลหรือสิ่งที่ต้องการกล่าวถึงนั้นอยู่ใกล้หรือไกลเพียงไร คำชี้เฉพาะที่ใช้แทนคำนามได้แก่ นี่ นั้น โน่น นู่น นี่ นั้น โน้น และนั่น เป็นต้น

3.3 คำไม่ชี้เฉพาะ คือ คำที่มีความหมายกว้าง ไม่กำหนดแน่นอน คำไม่ชี้เฉพาะที่ใช้แทนคำนาม ได้แก่คำว่า ใคร อะไร ไหน และเมื่อไร เป็นต้น

3.4 คำบอกการแยก ได้แก่ คำว่า ต่าง เมื่อใช้เป็นคำแทนจะอยู่ในตำแหน่งประธานของประโยค ประโยคที่มีคำว่า ต่าง ปรากฏเพียงคำพ้องก็ได้ ไม่ต้องปรากฏคู่กันอย่างไร้ประโยชน์ บ้าง เช่น ผู้ฟังรายการนี้มีความเห็นตรงกัน ต่างก็ชอบรายการนี้มาก

3.5 คำบอกผู้ทำร่วม คือ บอกความหมายว่า ผู้ทำกริยามีมากกว่าหนึ่ง กระทำร่วมกันหรือต่อกัน ได้แก่คำว่า กัน มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา เมื่อใช้เป็นคำแทน จะทำหน้าที่เป็นกรรมหรือปัจจัยเกี่ยวข้อง เช่น เขาเคยให้ของขวัญแก่กัน

4. คำขยาย คือ คำที่ใช้ขยายคำหรือขยายคำขยายด้วยตนเอง คำขยายมี 4 ประเภท คือ คำที่ขยายได้ทั้งคำนามและคำกริยา, คำที่ขยายคำนาม, คำขยายคำกริยา และคำที่ขยายคำขยาย เช่น ด้วยกลุ่มนี้เหนียวดี, น้องของเราได้ทุนไปเรียนต่างประเทศ, เขาเย็นวาบที่ปลายเท้า, ผมสอนได้แต่นักเรียนชั้นประถม ความรู้ไม่พอจะสอนนิสิตนักศึกษา

5. คำเชื่อม คือ คำหรือกลุ่มคำที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำกลุ่มคำหรือประโยค คำเชื่อมจำแนกตามลักษณะการประกอบคำได้เป็น 2 ประเภท คือ คำเชื่อมเดี่ยว และคำเชื่อมผสม

5.1 คำเชื่อมเดี่ยว คือ คำคำเดียวที่เป็นคำเชื่อม เช่น กว่าเราจะไปถึง หนังสือขายแล้ว

5.2 คำเชื่อมผสม คือ กลุ่มคำที่มีคำเชื่อมเดี่ยวเป็นส่วนประกอบอย่างน้อย 1 คำ เช่น ถ้าเพื่อคุณพบน้อย ช่วยบอกว่าฉันอยากพบนะ

6. คำเสริม และคำเรียก-ร้อง

6.1 คำเสริม คือ คำที่เสริมเข้าไปในประโยค ช่วยแสดงเจตนาและท่าทีของผู้พูดและแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

6.1.1 คำบอกมาลา ไม่ค่อยใช้เมื่อสื่อสารด้วยการเขียน แต่มักใช้เสมอเมื่อสื่อสารด้วยการพูด ทำให้คำพูดน่าฟัง ไม่ห้วนสั้นเกินไป ทั้งยังช่วยเน้นเจตนาของผู้พูดอีกด้วยว่า ถาม ตั้ง ขู ขอร้อง หรือ อ้อนวอน ฯลฯ เช่น นะ ชี้ และหรือ เป็นต้น

6.1.2 คำบอกการถาม คือ คำที่ทำให้ประโยคแข็งแรงให้ทราบกลายเป็นประโยคถาม ให้ตอบ อันที่จริงคำบอกการถามจะถือเป็นคำบอกมาลาชนิดหนึ่งก็น่าจะได้ เพราะการถามก็เป็นมาลาอย่างหนึ่งเหมือนกันและคำบอกการถามก็คล้ายคลึงกับคำบอกมาลาทั่วไปที่เปลี่ยนเสียงไปได้ต่างๆ โดยความหมายยังคงเดิม เปลี่ยนเพียงท่าทีของผู้พูด คำบอกการถามมีลักษณะพิเศษต่างจากคำบอกมาลาทั่วไป เป็นต้นว่าถ้าในประโยคมีทั้งคำบอกการถามและคำบอกมาลา คำบอกการถามมักจะอยู่หน้าคำบอกมาลา นอกจากนั้นการปรากฏของคำบอกการถาม จะทำให้ประโยคแข็งแรงให้ทราบกลายเป็นประโยคทำให้ตอบทันที ผิดกับคำบอกมาลาซึ่งไม่ใช่ลักษณะสำคัญที่ทำให้ประโยคเป็นประโยคแข็งแรงให้ทราบหรือถามให้ตอบ ต้องใช้คำอื่นช่วยประกอบด้วย ด้วยเหตุนี้จึงแยกคำบอกการถามเป็นคำอีกชนิดหนึ่งต่างหาก เช่น หรือ, ไหม

6.1.3 คำบอกสถานภาพ แสดงเพศวัยของผู้พูด ฐานะของผู้ฟัง และท่าทีของผู้พูดต่อผู้ฟัง เช่น ค่ะ ครับ

6.2 คำเรียก-ร้อง คือ คำที่ผู้พูดใช้เรียกผู้อื่นหรือเปล่งเสียงแสดงอารมณ์ เป็นคำที่มีลักษณะพิเศษ คือ ไม่ต้องประกอบกับคำอื่นให้เป็นประโยค ใช้ลำพังก็ได้ คำเรียกร้องมี 2 ชนิด คือ คำเรียกขาน และคำอุทาน

6.2.1 คำเรียกขาน คือ คำที่ใช้เรียกผู้อื่นให้เกิดความสนใจ เมื่อเขาเกิดความสนใจแล้วก็สื่อสารได้ต่อไป คำเรียกจึงมักอยู่หน้าประโยค แต่บางทีเมื่อสื่อสารไปแล้ว ผู้พูดก็อาจจะเรียกผู้ฟังให้เกิดความสนใจอีก คำเรียกจึงอยู่ท้ายประโยคก็ได้ ประโยคหลายประโยคติดต่อกันไปอาจมีคำเรียกสลับเป็นระยะๆ เช่น ลูกจ๋า ลูกอย่ากวนแม่ชิลูก

6.2.2 คำอุทาน คือ คำที่เกิดจากการเปล่งเสียงแสดงอารมณ์ ความรู้สึกและแสดงจุดประสงค์บางประการ ความรู้สึกอย่างเดียวกัน คนต่างชาติ ต่างภาษาจะอุทานต่างๆ กัน ในภาษาไทยคำอุทานแสดงความรู้สึกมีอยู่มากมาย เช่น เอ้อ อ้าว อู๊ย ฮ่า ปัดโป้ เอื้อ ชะช้า และโธ เป็นต้น

บรรจบ พันธุเมธา (2537: 143-234) กล่าวถึงการจำแนกคำไว้ในหนังสือลักษณะภาษาไทยสรุปได้ดังนี้

1. คำนาม คือ คำที่เรียกชื่อสิ่งต่างๆ ทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งเป็นชื่อทั่วไปและเป็นชื่อเฉพาะ เช่น แมว ปากกา และกุหลาบ เป็นต้น

2. คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนนาม เพื่อจะได้ไม่ต้องกล่าวคำนามซ้ำๆ กัน เท่าที่กำหนดไว้ สรรพนามมีหลายชนิดด้วยกัน ดังนี้

2.1 สรรพนามที่ใช้ในการพูดจากัน (บุรุษสรรพนาม) ได้แก่ ฉัน มัน เรา เขา และท่าน เป็นต้น

2.2 สรรพนามที่บอกความเฉพาะเจาะจง (นิยมสรรพนาม) ได้แก่ นี่ นั้น โน้น นี่ นั้น และโน้น เป็นต้น

2.3 สรรพนามบอกความไม่เฉพาะเจาะจง (อนิยมสรรพนาม) ได้แก่ ใคร อะไร ไหน และใคร เป็นต้น

2.4 สรรพนามบอกคำถาม (ปฤจฉาสรรพนาม) ได้แก่ ไฉน อะไร ไหน และใคร เป็นต้น

2.5 สรรพนามบอกความแบ่งแยกเป็นส่วนๆ (วิภาคสรรพนาม) ได้แก่ ต่าง บ้าง และ กัน เป็นต้น

2.6 สรรพนามเชื่อมประโยค (ประพันธสรรพนาม) ที่ ซึ่ง และอัน เป็นต้น

3. คำกริยา คือ คำที่แสดงอาการของนามหรือสรรพนามหรือคำอื่นที่ทำหน้าที่ได้อย่างนาม คำเหล่านี้เราเรียกผู้ทำ หรือ ประธาน คำกริยาบางคำมีความหมายสำเร็จสมบูรณ์ในตัว เมื่อพูดก็เข้าใจ ความหมายได้ครบถ้วน แต่บางคำก็ต้องอาศัยคำอื่นด้วย อาจมาในฐานะเป็นผู้ถูกกระทำ หรือกรรมหรือมาเป็นส่วนขยาย คำกริยาสามารถแบ่งได้เป็นชนิดต่างๆ ดังนี้

3.1 คำกริยาที่ได้ความบริบูรณ์อยู่ในตัว เช่น บิน เดิน วิ่ง กระโดด หายใจ และตาย เป็นต้น

3.2 คำกริยาที่ยังไม่ได้ความบริบูรณ์ ต้องอาศัยความอื่น ได้แก่ ผู้ถูกทำ หรือกรรม เช่น กินข้าว เห็นข้าว และมองฟ้า เป็นต้น หรืออาศัยส่วนเสริมความ ซึ่งใช้เฉพาะเมื่อตามหลังกริยาเป็น เหมือนคล้าย เท่า (เรียกวิกิตรรกริยา) เช่น ใครเป็นใคร เขาเหมือนใคร ตัวเขาเท่าพ่อ และหน้าเขาล้ายพ่อ เป็นต้น

3.3 คำกริยาช่วย คำเหล่านี้ช่วยบอกให้รู้กาล มาลา แม้ไม่ใช่กริยาสำคัญก็ยังช่วยทำให้ความแจ่มแจ้งขึ้นได้ตามต้องการ ได้แก่ ได้ แล้ว จะ กำลัง อยู่ ต้อง และคง เป็นต้น

4. คำวิเศษณ์ คือ คำที่ทำหน้าที่ขยายความให้ชัดเจนสมบูรณ์ขึ้น แบ่งออกเป็นสองพวก คือ คำวิเศษณ์ขยายนาม (คำคุณศัพท์) กับ คำวิเศษณ์ขยายกริยา คุณศัพท์หรือตัวเอง (คำกริยวิเศษณ์) คำคุณศัพท์และคำกริยวิเศษณ์แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

4.1 คำคุณศัพท์บอกลักษณะหรือภาวะ (ลักษณะคุณศัพท์) ที่บอกลักษณะ เช่น สูง ต่ำ ดำ ขาว ดี เลว งาม สวย แข็ง ฯลฯ และที่บอกภาวะ เช่น เจ็บ ป่วย ตาย เป็น หัก พัง แตก เคาะ ฯลฯ

4.2 คำคุณศัพท์บอกจำนวนนับ (สังขยาคุณศัพท์) อาจบอกเป็นจำนวน หนึ่ง สอง สาม สี่ หรือ อาจบอกลำดับที่เป็น ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ที่สี่ ฯลฯ หรือคำอื่นที่มีความหมายบอกจำนวน ก็ได้ มีลักษณะพิเศษ คือ ต้องมีคำลักษณนามตามมา

4.3 คำคุณศัพท์บอกจำนวนนับไม่ได้ (ประมาณคุณศัพท์) ได้แก่ มาก น้อย นิด ครอบ พอ เกิน เหลือ ขาด ถ้วน ฯลฯ

4.4 คำคุณศัพท์บอกจำนวนแบ่งแยก (วิภาคคุณศัพท์) ได้แก่ ต่าง ต่างๆ ละ ทุก บ้าง บาง ฯลฯ

4.5 คุณศัพท์ขยายนามที่ชี้เฉพาะ (นิยมคุณศัพท์) ได้แก่ นี่ นั้น โน้น นี่ นั้น โนน ฯลฯ

4.6 คำคุณศัพท์ที่เป็นคำถาม (ปจฉาคุณศัพท์) ได้แก่ ไใด อะไร ไหน ไร ฯลฯ

4.7 คำคุณศัพท์บอกความไม่ชี้เฉพาะเจาะจง (อนิยมคุณศัพท์) ได้แก่ ไใด ไหน อะไร ฯลฯ

4.8 คำกริยาวิเศษณ์บอกอาการและภาวะที่บอกอาการ ได้แก่ เร็ว ช้า กระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ฯลฯ ส่วนคำที่บอกภาวะ ได้แก่ แน่นอน สะดวก ง่ายดาย ง่วงงุน ฯลฯ

4.9 คำกริยาวิเศษณ์บอกเวลา ได้แก่ เช้า สาย ค่ำ ดึก ก่อน หลัง ประเดี๋ยว เพิ่ง ยัง ฯลฯ

4.10 คำกริยาวิเศษณ์บอกสถานที่ ได้แก่ ไกล ไกล ห่าง ชิด กลาง นอก ใน ไต้ ล่าง บน ฯลฯ

4.11 คำกริยาวิเศษณ์บอกประมาณ ได้แก่ มาก น้อย นิดหน่อย มากมาย เหลือเกิน พอครบ ขาด ฯลฯ

4.12 คำกริยาวิเศษณ์บอกความแบ่งแยก ได้แก่ บ้าง ด้วย พलग กัน ต่าง ต่างๆ ต่างหาก

4.13 คำกริยาวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ ได้แก่ จริง แท้ เทียว แน่เทียว ที่เดียว ดอก
หอรอก แน่ เฉพาะ

4.14 คำกริยาวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ ได้แก่ อย่างไร อย่างไร เหตุใด เหตุไร เช่นไร
 ฯลฯ

4.15 คำกริยาวิเศษณ์บอกคำถาม ได้แก่ ทำไม เมื่อไร เท่าไร อย่างไร แก่ไหน ไหน
 กระจไร ฯลฯ

4.16 คำกริยาวิเศษณ์บอกความรับและปฏิเสธ ได้แก่ ใช่ ใช่แล้ว ใช่ซิ จ๊ะ ค่ะ ครับ เจ้าค่ะ
 ขอรับ เพคะ ฯลฯ

5. คำบุพบท คือ คำที่นำหน้านามหรือคำที่ทำหน้าที่ได้อย่างนาม เพื่อให้ความเนื่องกันและ
 ได้รับความสมบูรณ์ สามารถแบ่งประเภทได้ดังนี้

5.1 บุพบทที่นำหน้าคำที่เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ ด้วย กับ โดย และเพราะเป็นต้น

5.2 บุพบทที่นำหน้าคำที่เป็นเครื่องประกอบ เครื่องเกี่ยวเนื่องกัน ได้แก่ ทั้ง และกับ
 เป็นต้น

5.3 บุพบทที่นำหน้าคำวิเศษณ์ ถิ่นนามหรือบุพบทเอง เพื่อขยายความให้ชัดเจนขึ้น
 ได้แก่ โดย ตาม และด้วยเป็นต้น

5.4 บุพบทที่นำหน้าคำที่เกี่ยวกับการให้การรับ ได้แก่ แก่ แก่ต่อ เพื่อ สำหรับ และ
 เฉพาะเป็นต้น

5.5 บุพบทที่นำหน้าคำที่เป็นแดนออก แดนพรางไป แยกไป ออกไป ได้แก่ จาก แต่
 และตั้งแต่เป็นต้น

5.6 บุพบทที่นำหน้าคำที่มาเปรียบเทียบ ได้แก่ กว่า

5.7 บุพบทที่นำหน้าคำที่บอกสถานที่ ได้แก่ ใน ภายใน นอก ภายนอก ได้ ภายใต และบน เป็นต้น

5.8 บุพบทที่นำหน้าคำที่บอกเวลา ได้แก่ ใน ภายใน นอก ใกล้เคียง หน้า หลัง และภายหลัง เป็นต้น

5.9 บุพบทที่นำหน้าคำที่บอกทิศทางที่มุ่งไป ได้แก่ สู่ ถึง และยังเป็นต้น

5.10 บุพบทที่นำหน้าคำ แสดงความเป็นเจ้าของ ได้แก่ ของ แห่ง

6. คำสันธาน คือ คำที่เชื่อมความให้ต่อเนื่องเป็นความเดียวกัน อาจเชื่อมประโยคกับประโยคก็ได้ คำกับคำก็ได้ แบ่งเป็นชนิดต่างๆ ดังนี้

6.1 เชื่อมความที่คล้อยไปทางเดียวกัน ทำนองเดียวกัน ไม่ขัดแย้ง แยกออกเป็น เชื่อมความที่เกี่ยวกับเวลา ได้แก่ ก็ แล้ว...ก็ แล้ว...จึง ครั้น...ก็ เมื่อ...ก็ ครั้น...จึง เมื่อ...จึง พอ...ก็ และเชื่อมความให้รวมเข้าด้วยกัน ได้แก่ ทั้ง ทั้ง...ก็ ทั้ง...และ ก็ได้ ก็ดี กับ และฯลฯ

6.2 เชื่อมความที่ขัดแย้งกัน ไปคนละทาง ได้แก่ แต่ แต่ว่า แต่ทว่า จริงอยู่...แต่ ถึง...ก็กว่า...ก็ฯลฯ

6.3 เชื่อมความที่เป็นเหตุเป็นผลกัน ได้แก่ เพราะ เพราะว่า ด้วย ด้วยว่า เหตุว่า อาศัยที่ คำที่ เพราะฉะนั้น ดังนั้น จึง เลย และเหตุฉะนั้น เป็นต้น

6.4 เชื่อมบอกความคาดคะเนหรือแบ่งรับแบ่งสู้ ได้แก่ ถ้า ถ้าหากว่า แม้ แม้ว่า แม้ว่าจะ เว้นแต่ นอกจากฯลฯ

6.5 เชื่อมความที่ให้เลือกเอา เลือกกำหนดเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ หรือ หรือไม่ หรือมิฉะนั้น มิฉะนั้นฯลฯ

6.6 เชื่อมความเปรียบเทียบกับกัน ได้แก่ เหมือน เหมือนว่า ราว ราวกับ อย่างกับ(ยังกับ)

ฯลฯ

6.7 เชื่อมความตอนหนึ่งทีกล่าวยังไม่จบกับอีกตอนหนึ่งที่เริ่มต้นกล่าว ได้แก่ ส่วน ฝ่าย หนึ่ง และอีกประการหนึ่งเป็นต้น

6.8 เชื่อมความให้ได้เนื้อความบริบูรณ์และได้ความไพเราะสละสลวย ได้แก่ อย่างไรก็ดี อย่างไรก็ตาม อันว่า และอันเป็นต้น

7. คำอุทาน คือ คำที่เปล่งออกมาด้วยอารมณ์สะเทือนใจ เวลาตกใจ ดีใจ หรือแปลกใจ บางคำได้กลายมาเป็นคำกริยา และคำวิเศษณ์ที่ถือว่าเป็นสำคัญในภาษาไทย ตัวอย่างคำอุทานในภาษาไทยเช่น อ๊ะ เอ๊ะ เอ๊ะ อู๊ อู๊ โห้ เอ้อเอ้อ ตายตาย และตายจริงเป็นต้น

8. คำลักษณนาม คือ คำที่กำหนดขึ้นใช้ไว้ทำคำคุณศัพท์บอกจำนวนนับหรือประมาณ (บางทีไว้ข้างหน้าก็มีและขยายคำคุณศัพท์อื่น อันได้แก่ นี่ นั้น โน้น ก็มี) เพื่อขยายคำนามข้างหน้า บอกรูปลักษณะและชนิดหรือประเภทของคำที่อยู่ข้างหน้าคำ บอกจำนวนนับไปพร้อมกัน สามารถแบ่งได้ดังนี้

8.1 ประเภทที่ใช้กับสิ่งมีชีวิต ได้แก่ คน ตัว หมู่ โขลง ฯลฯ

8.2 ประเภทที่ใช้กับสิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่ ลูก ใบ สาย เส้น แผ่น ชิ้น ผืน ดอก ต้น หน่อ กอ ตะกร้า แก้ว เฆ่ หาบ ขวด กระป๋อง ฯลฯ

ความรู้จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชนิดของคำข้างต้นนั้น จะมีประโยชน์ต่อการศึกษาวเคราะห์ครั้งนี้ และเป็นแนวคิดในการศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการสร้างคำภาษาไทย

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2545: 60-61) กล่าวว่า ลักษณะการสร้างคำในภาษาไทยมีประเภทต่อไปนี้

1. คำมูล คำที่เราตั้งขึ้นเฉพาะคำเดี่ยวๆ จะเป็นคำที่มาจากภาษาไหนก็ดี หรือคำที่ตั้งขึ้นใหม่ ในภาษาไทยเฉพาะคำหนึ่งก็ดี เรียกว่า คำมูล เช่น แม่ หาง น้ำ เป็นต้น

2. คำประสม คำที่เอาคำมูลเหล่านั้นมาประสมกันเข้าตั้งเป็นอีกคำหนึ่ง เรียกว่า คำประสม เช่น คำมูล “แม่” กับ “น้ำ” รวมกันเข้าเป็นคำประสมว่า แม่น้ำ หมายความว่าทางน้ำใหญ่ คำประสมมีลักษณะ ๔ อย่าง ดังต่อไปนี้

2.1 คำประสมที่เอาคำมูลมีเนื้อความต่างมาประสมกันเข้า มีใจความเป็นอีกอย่างหนึ่งไป เช่น คำมูล “หาง” ส่วนท้ายของสัตว์ กับ “เสือ” สัตว์ชนิดหนึ่ง รวมกันเป็นคำประสมว่า “หางเสือ” แปลว่าเครื่องถือท้ายเรือ

2.2 คำประสมที่เอาคำมูลหลายคำ ซึ่งทุกคำก็มีเนื้อความคงที่ แต่เมื่อเอามารวมกันเข้าเป็นคำเดียวก็มีเนื้อความผิดจากรูปเดิมไป เช่น ยินดี หายใจ ใจหาร ฯลฯ

2.3 คำประสมที่เอาคำมูลมีรูปหรือเนื้อความซ้ำกันมารวมเป็นคำเดียว คำเหล่านี้บางทีก็มีเนื้อความคล้ายกับคำมูลเดิม บางทีก็เพี้ยนออกไปเล็กน้อย เช่น คำๆ เร็วๆ แฉๆ ซ้ำๆ ดังนี้ มีความหมายผิดจากคำมูลที่ไม่ซ้ำกันบ้างเล็กน้อย คือ “คำๆ” หมายความว่าคำทั่วไปและอีกอย่างหนึ่งใช้คำมูลรูปไม่เหมือนกัน แต่เนื้อความอย่างเดียวกันรวมกันเข้าเป็นคำประสม ซึ่งมีความหมายต่างออกไปโดยมาก เช่น ถ้อยคำ ดูแล และว่ากล่าว เป็นต้น

2.4 คำประสมที่ย่อมาจากใจความมาก คำพวกนี้มีลักษณะคล้ายกับที่เรียกว่า คำสมาส หรือ ตัทธิธ ในภาษาบาลีสันสกฤต เพราะเป็นคำย่ออย่างเดียว เช่น “ชาวป่า” ย่อมาจาก “คนอยู่ในป่า”

บรรจบ พันธเมธา (2537: 81-123) กล่าวว่า คำสร้างใหม่มีอยู่ 3 แบบด้วยกันคือ

1. คำซ้อน คือคำที่มีคำเดียว ๒ คำ ซึ่งมีความหมายหรือเสียงคล้ายกันใกล้เคียงกัน หรือเป็นไปในทำนองเดียวกัน ซ้อนเข้าคู่กัน เมื่อซ้อนแล้วจะมีความหมายใหม่เกิดขึ้น แม้ว่าบางคำความหมายจะไม่แปลกไปกว่าความหมายเดิมมากนัก แต่ก็ต้องมีความหมายและที่ใช้ต่างออกไปบ้าง เช่น นกห่านา หน้าตา เท็จจริง และผิดชอบ เป็นต้น

2. คำซ้ำ คือคำคำเดียวกันนำมากล่าว ๒ ครั้ง มีความหมายเน้นหนักหรือบางที่ต่างกันไปกับคำเดียวเพียงคำเดียว จึงถือว่าเป็นคำสร้างใหม่ เช่น เราๆ ท่านๆ และสวย เป็นต้น

3. คำประสม คือคำที่มีคำ ๒ คำหรือมากกว่านั้นมาประสมกันเข้าเป็นคำใหม่อีกคำหนึ่ง คำที่ประสมกันเข้าเป็นคำใหม่นี้ แต่ละคำไม่ได้มีความหมายคล้ายกันอย่างคำซ้อน ความหมายสำคัญอยู่ที่คำต้น ส่วนคำตามมาเป็นส่วนขยาย เช่น มดแดง น้ำแข็ง และไม้เท้า เป็นต้น

นอกจากนี้ ศาคร บุญเลิศ (2538: 36) กล่าวว่า การสร้างคำในภาษาไทย คำสร้างขึ้นใหม่แต่ละแบบมีดังต่อไปนี้

1. คำประสม คือการนำคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไปมารวมกันเข้าเป็นคำใหม่เกิดความหมายขึ้น ความหมายของคำใหม่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปจากคำมูลเดิมบ้าง แต่ก็ไม่ถึงกับทิ้งคำมูลเดิมเสียทีเดียว ตัวอย่างเช่น รถไฟ หมอดู ปากกา นาคา และผ้าผวย เป็นต้น

2. คำซ้ำ คำซ้ำเป็นคำประสมที่เกิดจากการนำคำเดียวกันมากล่าวซ้ำกัน เนื่องจากคำซ้ำเกิดการซ้ำรูปคำจึงใช้เครื่องหมายไม่ยมกแทนคำที่ซ้ำได้ เช่น เด็กๆ แดงๆ ลูกๆ และหลานๆ เป็นต้น และยกเว้นในกรณีที่ซ้ำแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านเสียงของคำ เช่น กินๆ-กินแค้น และพูดๆ-พูดเพ็ด เป็นต้น

3. คำซ้อน คำซ้อนเป็นคำประสมอีกแบบหนึ่ง แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ คำซ้อนเพื่อความหมายและคำซ้อนเพื่อเสียง คำซ้อนเพื่อความหมาย คือการนำคำที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกันหรือเป็นพวกเดียวกันมาซ้อนกันเกิดคำใหม่ เช่น เสือสาด ผิวพรรณ คำจุน แข็งแรง และเจ็บไข้ เป็นต้น และคำซ้อนเพื่อเสียง คือการนำคำที่มีเสียงใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน เพื่อให้ออกเสียงสะดวก มุ่งที่เสียงมากกว่าความหมาย เช่น จริงจัง เกะกะ ไข่ไข่ จิงจัง และรุงรัง เป็นต้น

4. คำสมาส คำสมาสเป็นคำที่เกิดจากวิธีการสร้างคำชนิดหนึ่งของภาษาบาลีสันสกฤต โดยการนำศัพท์ที่ประกอบวิภัติแล้วตั้งแต่ 2 ศัพท์ขึ้นไปเข้าติดต่อกันเป็นศัพท์เดียวกัน คำสมาสอยู่ในภาษาไทยอาจแบ่งออกได้เป็น 2 พวก คือ

4.1 คำสมาสที่รับมาจากบาลีสันสกฤตโดยตรง คือคำสมาสที่ในภาษาเดิมเข้าประกอบไว้แล้ว เรานำมาใช้โดยลบลวิภัติท้ายศัพท์ออกเสีย และบางคำก็เปลี่ยนรูปให้เข้ากับเสียงในภาษาไทย เช่น โจรภย เรานำมาใช้ว่า โจรภัย สงฆทาน นำมาใช้ว่า สังฆทาน เป็นต้น

4.2 คำสมาสที่สร้างขึ้นใหม่ คือการเอาคำบาลีหรือสันสกฤตที่เรานำมาใช้อยู่ในภาษาไทยก่อนแล้ว แต่แยกเป็นคำๆ มาต่อเข้าเป็นศัพท์เดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงหลักเกณฑ์การสมาสในภาษาบาลีและสันสกฤตเท่าๆ

5. คำแผลง ซึ่งเป็นวิธีการสร้างคำในภาษาไทยนั้นหมายถึง คำที่เปลี่ยนรูปสระ พยัญชนะ หรือวรรณยุกต์จากคำมูลต่างๆซึ่งเป็นภาษาไทย หรือคำมาจากภาษาอื่น คำที่แผลงแล้วนั้น อาจมีความหมายคงเดิมหรือเปลี่ยนไปก็ได้ แต่จะมีผลบางประการ คือทำให้ได้เสียงไพเราะนุ่มนวลขึ้น และมีคำให้เลือกใช้ต่างความหมายกันมากขึ้น เช่น สารวัด-สารพัด สังเวช-สมเพช และสัมภาระ-สมภาร เป็นต้น

กำชัย ทองหล่อ (2533: 131-147) ได้กล่าวถึงการยืมคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาไทย มี 3 วิธี คือ การสมาส การสนธิ การแผลงทำให้เกิดคำ 3 ลักษณะ คือ

1. คำสมาส หมายถึง การนำคำยืมภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกันเป็นคำเดียว โดยออกเสียงต่อเนื่องระหว่างคำสมาสตามวิธีของไทยได้แก่ การประสมคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป ให้เป็นคำเดียวกัน เมื่อประสมกันแล้ว ความหมายคงเดิม ความหมายเปลี่ยนแปลงไปและความหมายอยู่ที่คำหน้าคำเดียว

ความหมายคงเดิม เช่น

สุนทร + พจน์	เป็น	สุนทรพจน์
มหา + ราชา	เป็น	พระราชผู้ยิ่งใหญ่

ความหมายเปลี่ยนแปลงไป เช่น

ราช + ไอรส	เป็น	ไอรสของพระราช
เศรษฐี+ภริยา	เป็น	ภริยาของเศรษฐี

ความหมายผิดไป

สุธา + รส	เป็น	น้ำดื่ม
สุพรรณ + ราช	เป็น	กระโถนใหญ่

ความหมายอยู่ที่คำหน้าคำเดียว

อุร + ประเทศ	เป็น	อก
ประชา + ชาติ	เป็น	หมู่คน

2. คำสมาสที่มีสนธิ หมายถึงการนำคำภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกันเป็นคำเดียวกัน โดยกลมกลืนเสียงระหว่างคำ ในคำรากอักษรวิธีของบาลีสันสกฤตมีวิธีต่อคำและอักษรให้ติดต่อกันโดยมีความมุ่งหมายจะตัดอักษรให้เหลือน้อยตัว เพื่อประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในการแต่งฉันท และเพื่อให้คำสละสลวยตามความนิยม

การต่อคำ คือ ต่อคำที่มีวิภัตติกับคำที่มีวิภัตติให้ต่อเนื่องกัน เช่น จตุตาโร + อิม เป็น จตุตาโรเม การต่อโดยวิธีนี้ถือว่าวิภัตติของคำยังคงมีอยู่ เป็นแต่ย่อเสียงให้สั้นเข้าเท่านั้น

คำสมาสที่มีสนธิที่ใช้ในภาษาไทยมีลักษณะดังนี้

ก. คำที่จะนำมาสนธิกัน อย่างน้อยจะต้องมี 2 คำ อย่างมากไม่จำกัด

ข. เมื่อสนธิกันแล้ว จะต้องเป็นคำเดียวกันกับคำสมาส และโดยปกติจะต้องแปลจากคำหลังย้อนไปหาคำหน้าเสมอ เพราะต้องเรียงคำตามหลักไวยากรณ์บาลีและสันสกฤต คือ เรียงคำขยายไว้ข้างหน้า เช่น

นร = คน + อภิบาล ปกครอง เป็น นราภิบาล = ผู้ปกครองคน

ค. คำที่นำมาสนธิกัน ตามปกติจะต้องเป็นคำบาลีหรือสันสกฤต อาจจะเป็นบาลีสันธิกับบาลี, สันสกฤตสนธิกับสันสกฤต หรือบาลีสันธิกับสันสกฤตก็ได้ เช่น

สุข + อภิบาล เป็น สุขาภิบาล (บาลี + บาลี)

มูรธ + อภิเชก ” มูรธาภิเชก (สันสกฤต + สันสกฤต)

มูรฺธ + อภิชิต ” มูรฺธาภิชิต (บาลี + สันสกฤต)

หรือบางทีคำไทยสนธิกับคำบาลีหรือสันสกฤตก็ได้แต่น้อย เช่น

กระยา + อาหาร เป็น กระยาหาร

ง. คำที่จะนำมาสนธิกัน ตามปกติจะต้องมีทั้งสระหน้าและสระหลัง สระหน้า คือ สระที่เป็นพยางค์สุดท้ายของคำหน้า สระหลัง คือ สระที่เป็นพยางค์หน้าของคำหลัง สระหลังนี้จะต้องเป็นสระล้วนๆ ที่ไม่มีพยัญชนะประสมอยู่ด้วย ตัวอย่างเช่น

สระหน้ามี 6:	นร	(สระ	อะ	ที่ตัว	ร)
มหา	("	อา	"	ห)	
มติ	("	อิ	"	ต)	
นารี	("	อี	"	ร)	
จตุ	("	อุ	"	ต)	
ธนู	("	อู	"	น)	

สระหลังมี 11:	อภิบาล	(สระ อ)
	อาภรณ์	(สระ อา)
	อิทธิ	(สระ อิ)
	อีติ	(สระ อี)
	อุบาย	(สระ อุ)
	อุณ	(สระ อู)
	เอก	(สระ เอ)
	องค์	(สระ โอะ)
	โอาท	(สระ โอ)
	ไอศวรรย์	(สระ ไอ)
	เอารส	(สระ เอา)

สระหลังนี้ถ้ามีพยัญชนะประสมอยู่ด้วย (ตัว อ ไม่นับ) จะสนธิกันไม่ได้ เว้นไว้แต่จะประสมกันไปเรื่อยๆ ตามวิธีของสมาส และคำที่ประสมกันตามแบบนี้เรียกว่า คำสมาส มิใช่คำสนธิและสระอะในภาษาบาลี-สันสกฤตต้องลดรูปทั้งสิ้น

วิธีที่จะสนธิคำเข้าด้วยกันมีอยู่ 5 วิธี คือ

1. ลบสระหน้า คงสระหลังไว้ตามรูปเดิม แล้วนำสระหลังไปประสมกับพยัญชนะตัวสุดท้ายของคำหน้าเช่น

$$\begin{array}{lcl} \text{มุณี + อินทร์} & = & \text{มุณินทร์} \\ \text{หัตถ + อาภรณ์} & = & \text{หัตถาภรณ์} \end{array}$$

2. ลบสระหน้า แล้วแปลงสระหลังที่คงไว้ เช่น

$$\begin{array}{lcl} \text{นร + อิศวร} & = & \text{นเรศวร} \\ \text{มหา + อีสี} & = & \text{มहेสี} \end{array}$$

3. ลบสระหลัง คงสระหน้าไว้ แล้วนำคำเข้าไปต่อกัน เช่น

พราหมณ + อธิบาย = พราหมณธิบาย

4. แปลงสระหน้าเป็นพยัญชนะ แล้วจึงสนธิกับสระหลัง เช่น

มติ + อธิบาย = มัตติยาธิบาย

อัครี + โภศาส = อัครโยภาส

เหตุ + อเนกรรณ = เหตุวานเนกรรณ

ธนู + อาคม = ธันวาคม

5. เติมพยัญชนะลงในระหว่างคำแล้วสนธิกัน สระหลังจะคงไว้ตามรูปเดิมหรือแปลงก็ได้ เช่น

รังสี + โภศาส = รังสีโยภาส (เติม ย และยังคงสระหลัง)

ณ + อายตนะ = ณพายนะ (" พ ")

ปีตุ + อิศ = ปีตุเรศ (" ร ")

ในภาษาไทยนิยมใช้วิธีที่ 1 และที่ 2 มากกว่าวิธีอื่น พยัญชนะที่เติมลงไประหว่างคำในข้อ 5 นั้นเรียกชื่อว่า พยัญชนะอาคม ในภาษาเดิมลงได้ถึง 10 ตัว แต่ในภาษาไทยนิยมใช้มากอยู่ 2 ตัว คือ ย และ ร เรียกว่า ย-อาคม, ร-อาคม

หลักเกณฑ์การสนธิ

คำสนธิกันตามวิธีทั้ง 5 นั้นมีใช้อยู่ในภาษาไทยมาก มีหลักเกณฑ์ต่างๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้จะเรียงลำดับตามสระหน้าซึ่งมีอยู่ในภาษาไทย 6 ตัว คือ อ อา อิ อี อุ อู จัดเป็นคู่ได้ 3 คู่ อ อา เป็นคู่ที่ 1, อิ อี เป็นคู่ที่ 2, อุ อู เป็นคู่ที่ 3, ดังนี้ (เครื่องหมาย + หมายความว่าสนธิ)

1. อ, อา + อ, อา มีตัวสะกด = อ, อา

อ, อา + อ, อา ไม่มีตัวสะกด

อ, อา + อี = อี

อ, อา + อุ = อุ, อู, โอ, เอา

อ, อา + ู = ู

อ, อา + เอ = เอ

อ, อา + ไอ = ไอ

อ, อา + โอ = โอ

อ, อา + เอา = เอา

หมายเหตุ: อ + อ เป็น อ ก็ได้ แต่มีใช้น้อย เช่น

พราหมณ + อธิบาย = พราหมณธิบาย

ลักษณ + อภิเษก = ลักษณภิเษก

2. อิ, อี + อิ, อี = อิ, อี, เอ เช่น

มุณี + อินทร์ = มุนินทร์

อริ + อินทร์ = อรินทร์

กรี + อินทร์ = กรินทร์, กรินทร์

อิ, อี + สระอื่น ซึ่งไม่ใช่ อิ, อี มีวิธีทำได้ 2 อย่าง คือ

ก. ลบ อิ, อี แล้วต่อกับสระหลัง เช่น

ราชินี + อุปถัมภ์ = ราชินูปถัมภ์

ราชินี + โอวาท = ราชินโวาท

หัตถิ + อาจารย์ = หัตถาจารย์

หัตถิ + อารณ = หัตถาภรณ์

ข. แปลง อี, อี เป็นตัว ย แล้วต่อกับสระหลัง ตามกฎข้อที่ 1 เช่น

ขันติ	+	อาคม	=	ขันตยาคม
มติ	+	อธิบาย	=	มัตยาธิบาย
อธิ	+	อาत्म	=	อธยาत्म
อธิ	+	อาศัย	=	อธยาศัย

เมื่อแปลง อี, อี เป็นตัว ย แล้ว พยัญชนะที่อยู่หน้าตัว ย จะต้องทำหน้าที่เป็น ตัวสะกดและออกเสียงประสมกับตัว ย ด้วย เช่น มัตยาธิบาย อธยาศัย แต่ถ้าพยางค์เดิมมีตัวสะกดอยู่ แล้ว ก็ไม่ต้องทำหน้าที่เป็นตัวสะกด เช่น สันตยารักษ์ (สันติ+อารักษ์), นันทยารมณ (นันทิ+อารมณ)

เมื่อแปลง อี, อี เป็นตัว ย แล้ว ถ้าพยัญชนะที่อยู่หน้าตัว ย ซ้ำกับตัวสะกดที่อยู่ ข้างหน้า (คือ เป็นอักษรซ้ำที่ตัวหลังไม่มีรูปสระ หรือตัวสะกด) ให้ตัดตัวสะกดออกตัวหนึ่ง เพราะ พยัญชนะที่อยู่หน้าตัว ย ได้ทำหน้าที่เป็นตัวสะกดอยู่แล้ว เช่น

อัคคี	+	อาคาร	=	อัคยาการ (ตัดตัว ค)
สามัคคี	+	อาจารย์	=	สามักยาจารย์ (ตัดตัว ค)

เมื่อแปลง อี, อี เป็นตัว ย แล้ว ถ้าพยัญชนะที่อยู่หน้าตัว ย เป็น ฎ หรือ ต ยังแปลง ฎ กับ ย, หรือ ต กับ ย เป็น จ ได้อีก และให้ จ ตัวหน้าเป็นตัวสะกด เช่น

ปฎิ	+	อมิตร	=	ปัจจามิตร
ปฎิ	+	อุบัน	=	ปัจจุบัน

3. อุ อุ + อุ, อุ = อุ, อุ เช่น

คุรุ	+	อุปกรณ์	=	คุรุปกรณ์, คุรุปกรณ์
เหตุ	+	อุทัย	=	เหตุทัย
วิญญู	+	อุปเทศ	=	วิญญูปเทศ
สินธุ	+	อุปจาร	=	สินธุปจาร
วฐุ	+	อุปธิ	=	วฐุปธิ

อุ, อุ + สระอื่น ซึ่งไม่ใช่ อุ, อุ ต้องแปลง อุ, อุ เป็นตัว ว แล้วจึงต่อกับสระหลัง ตามกฎข้อ 1 เช่น

พหู + อาหาร = พหฺวอาหาร
 คุรุ + อุปกรณ์ = คุโรวปกรณ์

เมื่อแปลง อุ, อุ เป็น ว แล้ว พยัญชนะที่อยู่หน้าตัว ว นั้น บางทีก็ทำหน้าที่เป็น ตัวสะกด แต่บางทีก็ไม่ใช่ ดังตัวอย่างข้างต้น

สระหน้า + สระหลัง ไม่สนธิกันเหมือนกฎ 3 ข้อข้างต้น แต่เติมพยัญชนะแทรก ลงในระหว่าง เพื่อแสดงว่าคำทั้งสองนั้นได้ติดต่อกันตามหลักสนธิแล้ว เช่น

เอต + อัคคะ = เอตทักคะ (เติม ท)
 ปรี + โอสาน = ปรีโยसान (เติม ย)
 รังสิ + โอภาส = รังสิโยภาส (เติม ย)
 จตุ + อังคบาท = จตุลังคบาท (เติม ล)
 คุรุ + อุปการ = คุโรวปการ (เติม ว)
 ณ + आयตนะ = ณพายตนะ (เติม พ) ฯลฯ

ตามตัวอย่างนี้จะเห็นว่า ตัว ท ย ร ล ว ไม่มีอยู่ในคำเดิม เพิ่งเติมลงไปเมื่อจะ นำคำทั้งสองเข้าสนธิกัน พยัญชนะที่เติมลงไปเช่นนี้ ในไวยากรณ์บาลีเรียกว่า พยัญชนะอาคม และมีจำกัดให้ใช้อยู่เพียง 10 ตัว คือ ต ท น ม ย ร ล ว ห พ ตัวอย่างเช่น

ตสุมา + อิห = ตสุมาติห เรียกว่า ต อาคม
 อตุต + อกุก = อตุตทกุก ” ท ”
 อิโต + आयติ = อิโตนายติ ” น ”
 คุรุ + เอสุสติ = คุรุเมสุสติ ” ม ”
 ปุริโส + เอว = ปุริโสเอว เรียกว่า ย อาคม
 สพุทธิ + เอว = สพุทธิเรว ” ร ”
 อุ + ทิกฺขติ = วุทิกฺขติ ” ว ”
 สุ + อุชฺ = สุหุชฺ ” ห ”

แต่ในภาษาไทยมิได้นำมาใช้หมดทุกตัว ที่ใช้อยู่โดยมากมักเป็นตัว ข กับตัว ร เท่านั้น

3. คำแผลง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงอักษรในคำให้มีรูปลักษณะต่างไปจากเดิมจากคำ พยางค์เดียวเป็นคำ 2 พยางค์ และดำเนินตามแบบของเขมร บาลี สันสกฤต โดยความหมายยังคงเดิม หรือเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย เช่น

เกิด	เป็น	กำเนิด	แข่ง	เป็น	กำแหง
ขลัง	เป็น	กำลัง	ขด	เป็น	ขนด
ครบ	เป็น	การบ	คล่อง	เป็น	ครรลอง

คำประสมที่ดัดแปลงให้มีลักษณะคล้ายกับคำมากพยางค์อย่างคำเขมร บาลี และ สันสกฤตเช่น

หมากม่วง	เป็น	มะม่วง
เณอเอม	เป็น	ชะเอม
ชาวแม่	เป็น	ชะแม่

คำ “หมาก” ที่ประสมอยู่ข้างหน้าคำอื่น บัดนี้เปลี่ยนเป็น “มะ” ทั้งสิ้น และถือว่าเป็น คำมูลร่วมกับพยางค์หลัง เช่น มะม่วง มะนาว มะขวิด เป็นต้น

สาเหตุที่มีการแผลงคำไทยนั้น เกิดจากความนิยม คล้อยตามวิธีของเขมร บาลี และ สันสกฤตและเกิดจากวิคิดแปลงคำให้มีสำเนียงนุ่มนวลไพเราะในการอ่าน และให้มีพยางค์มาก พอที่จะบรรจุเข้าคณะถูกต้องตามบัญญัติไว้ในฉันทลักษณ์ ในการแต่งคำประพันธ์ชนิดต่างๆ

ในภาษาเขมร บาลี และสันสกฤต มีวิธีแผลงคำอยู่แล้ว เมื่อไทยนำคำมาใช้ ก็คงใช้ตาม แบบเดิม ไม่ได้คิดวิธีการแผลงขึ้นใหม่

นอกจากนี้ สุริวงค์ พงศ์ไพบูลย์ (2530: 201) กล่าวว่า การสนธิเป็นวิธีการสมาส โดยเชื่อมคำในภาษาสันสกฤตให้เสียงกลมกลืนกัน คือ ท้ายเสียงคำต้น กับต้นเสียงคำที่นำมาต่อจะกลมกลืนกัน เป็นวิธีสร้างคำใหม่ขึ้นใช้ในภาษาไทย หรืออาจจะพูดอีกอย่างหนึ่งว่า สนธิ คือ การต่อศัพท์ และอักขระให้เนื่องกันด้วยอักขระเพื่อย่ออักขระให้น้อยลง ทำให้เกิดคำใหม่ที่มีเสียงกลมกลืนกัน มีประโยชน์ในการนำไปแต่งคำประพันธ์ และให้ได้รูปศัพท์ใหม่ที่ทั้งเด่นด้วยความหมายและได้รูปคำสละสลวย

ประเทือง ทินรัตน์ (2549: 99-101) กล่าวว่า อิทธิพลของภาษาบาลีสันสกฤตที่เห็นได้ชัดเจนในภาษาไทย ได้แก่ การยืมคำ การตั้งชื่อ การสร้างศัพท์ การแต่งฉันทลักษณ์ อิทธิพลในทางวรรณคดี และอิทธิพลในการแสดง

ในปัจจุบันสามัญชนทั่วไปนิยมตั้งชื่อโดยใช้คำบาลีสันสกฤต เช่น วิชัย ไฉนตรี สุวิระ รัตนพัฒน์ วัฒนพงศ์ เป็นต้น แต่บางคนอาจจะตั้งชื่อบุตรหลานโดยใช้คำไทยเดิมปนกับบาลีสันสกฤต เช่น ก่อเกียรติ กอบบุญ ชูทรัพย์ ณรงค์ดี บุญมา เสี่ยมจิต เป็นต้น

ทั้งนี้จึงกล่าวได้ว่า วิธีการสร้างคำในภาษาไทยมีหลายวิธี ทั้งวิธีของภาษาไทยแท้ๆ และวิธีที่เราได้จากภาษาอื่น วิธีของเราได้แก่ การประสมคำ การซ้ำคำ และการซ้อนคำ เป็นต้น ส่วนวิธีที่มาจากภาษาอื่น เช่น การสมาส และแผลงคำ เป็นต้น ในการตั้งชื่อคนไทย มีวิธีการสร้างคำแท้ และวิธีที่มาจากภาษาอื่นด้วย

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความหมายของคำภาษาไทย

สุนันท์ อัญชลินุกูล (2546: 170-185) กล่าวถึงความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความหมายของคำได้ดังต่อไปนี้

1. การนิยามความหมายของคำในพจนานุกรมมักแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 ความหมายประจำคำหรือความหมายนัยตรง (denotative meaning หรือ lexical meaning) เป็นความหมายหลักของคำที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น

คำว่า “บ้าน” หมายถึง

“น. ที่อยู่ เช่น เลขบ้าน เจ้าบ้าน สิ่งปลูกสร้างสำหรับเป็นที่อยู่อาศัย เช่น บ้านพักตากอากาศ บ้านเช่า บริเวณที่เรือนตั้งอยู่ เช่น เขตบ้าน

1.2 ความหมายแฝงหรือความหมายโดยนัย (connotative meaning) เป็นความหมายอีกความหมายหนึ่งนอกเหนือจากความหมายตรงหรือความหมายประจำคำ เช่น คำว่า “เสือ” มีความหมายแฝงว่า “ดุร้าย” ความแฝงนี้จะเกิดจากการนำความหมายที่ตรงที่บอกคุณสมบัตินี้ของเสือว่า “ที่เป็นสัตว์กินเนื้อ หากินเวลากลางคืน” มาตีความหมายแฝงนั่นเอง

2. การจำแนกคำที่มีความหมายต่างกันแนวภาษาศาสตร์ แนวที่จะกล่าวถึงคือแนวที่ใช้การแยกความหมายของคำออกเป็นอรรถลักษณะ (Semantic feature) หรือเป็นหน่วยย่อยเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ทางความหมายของคำในภาษา อรรถลักษณะที่ใช้แสดงความหมายของคำมี 3 ชนิด ได้แก่

2.1. อรรถลักษณะบ่งหน้าที่ทางวากยสัมพันธ์ เป็นการระบุความหมายที่บอกชนิดของคำที่เรียงกันในประโยค เช่น คำนาม คำกริยา เป็นต้น เพื่อบอกความหมายย่อยทางไวยากรณ์ของคำนั้นๆ

ตัวอย่าง

ดอกไม้

หอม

< +นาม >

< + คำกริยากรรมย่อย >

< +สามัญ >

< +ฆานสัมผัส >

< + รูป >

< - มีชีวิต >

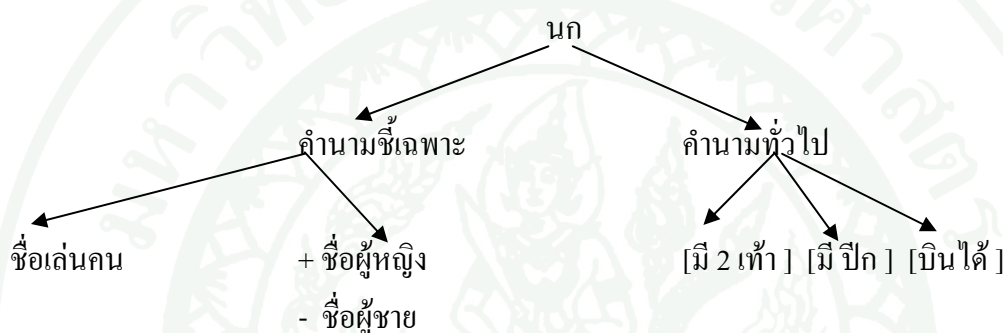
< + นับได้ >

< + ลักษณะนาม >

< + กลิ่น >

2.2 อรรถลักษณะที่บ่งความหมายร่วม เป็นการระบุความหมายย่อยที่บอกคุณสมบัติหรือลักษณะต่างๆของคำนั้นๆโดยใส่ไว้ในวงเล็บมีเครื่องหมาย + - หน้าคุณสมบัติ เช่น <+คน> <-สัตว์> อ่านว่าคำนั้นมีความหมายว่าเป็นคน ไม่เป็นสัตว์

2.3 อรรถลักษณะที่บ่งความหมายต่าง เป็นการระบุความหมายย่อยที่บอกลักษณะเฉพาะของคำนั้น โดยใส่วงเล็บเหลี่ยม เช่น [มี 2 เท้า] [มี 4 เท้า] เป็นต้น อรรถลักษณะชนิดนี้แสดงให้เห็นความแตกต่างทางความหมายระหว่างคำโดยใช้การกระจายแบบต้นไม้ ตัวอย่างเช่น

3. การเปลี่ยนแปลงทางความหมายของคำ

3.1 ความหมายแคบเข้า เป็นการเลือกใช้ความหมายบางความหมาย เช่น

คำ	ความหมายเดิม	ความหมายที่ไทยใช้
วาสนา	ธรรมชาติ	เครื่องอุปรมความแต่ง บุญบารมีกุศลที่ทำให้ได้ลาภยศ
วิบาก	ผลอันสุกพิเศษ	ผลแห่งกรรมดีกรรมชั่วที่ทำไว้แต่ปางก่อน

3.2 ความหมายกว้างออก เป็นการนำคำมาใช้ในความหมายที่กว้างกว่าเดิม เช่น

คำ	ความหมายเดิม	ความหมายที่ไทยใช้
กมล	ดอกบัว	ดอกบัว ใจ
คงคา	ชื่อแม่น้ำคงคา	น้ำ แม่น้ำ

3.3 ความหมายย้ายที่ เช่น

คำ	ความหมายเดิม	ความหมายที่ไทยใช้
อิจฉา	ความปรารถนา	ไม่ยอม让别人ได้ดี
อาสา	ความหวัง ความปรารถนา	รับทำโดยเต็มใจ

บรรจบ พันธุเมธา (2537: 57-78) กล่าวถึงความหมายของคำสรุปได้ดังนี้

1. ความหมายแฝง คือมีความหมายย่อยอยู่ในความหมายใหญ่ แะรายละเอียดบางอย่างไว้ในความหมายนั้นๆ ที่เรียกความหมายแฝง ก็คือ เป็นความหมายเงาซ่อนเร้นอยู่ในความหมายของคำ ถ้าไม่พิจารณาให้ดีก็จะไม่เห็น ถึงเห็นแล้ว จะแยกออกมาเป็นความหมายรองอีกความหมายหนึ่งก็ไม่ได้ ความหมายแฝงมักปรากฏในคำกริยาและคำขยาย เช่น

ขยับ (เลื่อนไปไม่มาก)

เอ้อแอ้น (ชักช้า ทำให้เสียเวลา)

2. คำอุปมา คือคำที่ใช้เปรียบ คำอุปมาเปรียบเทียบกับเรามักใช้เมื่อจนคำที่ต้องการใช้พรรณนาบอกลักษณะ หรือบางทีมีคำที่พอจะบอกลักษณะได้ แต่ยังอยากให้ผู้อ่านผู้ฟังได้เห็นลักษณะถนัดชัดเจนขึ้นอีกจึงหาคำมาเปรียบ คำที่ใช้เปรียบนั้น ส่วนมากก็เป็นคำนามที่ใช้อยู่ใกล้ตัวทุกวันๆนั่นเอง ถ้าเป็นคำที่ห่างตัว ความหมายของอุปมานั้นย่อมเข้าใจได้ยาก แต่บางทีหาคำใดคำหนึ่งที่มีใช้อยู่มาเปรียบให้เห็น ไม่ได้ จำต้องสร้างคำขึ้นใหม่ ส่วนมากเป็นคำประสมที่ใช้คำที่มีอยู่เป็นคำตัวตั้ง มีความหมายเป็นอุปมา คำที่เรานำมาใช้ในอุปมา ต้องถือว่ามีความหมายใหม่เกิดขึ้นอีกความหมายหนึ่ง คำอุปมาในภาษาไทยจึงแยกออกได้ดังนี้

2.1 คำอุปมาที่ได้มาจากคำที่มีใช้อยู่แล้ว โดยมากเป็นชื่อสัตว์ชนิดต่างๆ ได้แก่

ลิง (ชน อยู่ไม่สุข เหมือนลิง)

เต่า (ช้า รุ่มร่าม)

อีกา (ใจดำ รักแต่ลูกของตัวเอง ลูกคนอื่นไปทำร้ายเขา) เป็นต้น

2.2 คำอุปมาที่สร้างขึ้นใหม่ โดยมากเป็นคำประสมดังนี้

2.2.1 ที่เป็นสัตว์ มักประสมคำที่บอกลักษณะเข้าไว้ด้วย คือ

แมวนอนหวด (ซื่อจนเชื่อ)

แมวขโมย (คอยจ้องฉกฉวยลูกเมียเขาเวลาเขาผลอ)

2.2.2 ที่เป็นสิ่งอื่นๆ คือ

หัวหลักหัวตอ (เฉย ไม่พูดไม่จา จนคนไม่เห็นความสำคัญไม่กลัวเกรง)

แก้วตา (เป็นที่รักหวงแหน)

3. ความหมายสัมพันธ์กับเสียง

3.1 การคัดเลือกเสียงใช้ในภาษา คำที่ใช้อยู่ในภาษาจะต้องเป็นคำที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจ และมีเสียงอยู่ในระบบเสียงของภาษานั้น คำใดที่มีใช้ก็ถือว่าเป็นเสียงที่คัดเลือกแล้วว่าเป็นที่นิยมและยอมรับใช้ทั่วกัน คำใดที่คนไทยไม่นิยม ถึงจะพยายามอย่างไร คำนั้นก็ติดอยู่ในภาษาไม่ได้นาน โดยยกตัวอย่างเสียงสระที่มากับตัวสะกดที่มีคำใช้น้อย มีดังนี้

อี + บ สะกด มีคำ ทีบ หีบ ปีบ พรีบ

อี + ก สะกด ได้แก่ ฉีก นลิก ปลิก ปีก ผีก(ในกะผีก) อิก

3.2 แยกเสียงแยกความหมาย คำบางคำมีความหมายหลายอย่าง เพื่อที่จะให้เกิดการสับสนว่าคำนั้นหมายความว่าอย่างไรในที่นั้นๆก็อาจมีการเปลี่ยนเสียงเสียบ้าง ทั้งที่ความหมายเดียวกัน เช่น คำที่ยืมจากสันสกฤต วัสดุ กับ พัสตุ แต่บางทีความหมายที่ว่าเป็นอย่างเดียวกันนั้นเป็นแต่ความหมายสำคัญ ส่วนความหมายย่อยต่างกัน เช่น พัสตุ กับ วัสดุ ต่างก็แปลว่า สิ่งของเช่นเดียวกัน แต่ วัสดุ มาจำกัดใช้ป็นสิ่งของที่ใช้ในงานบางอย่างเช่นในการก่อสร้าง ส่วน พัสตุ หมายความว่ากว้างกว่าหมายถึงสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ

มีคำบางคำ (โดยมากเป็นคำกริยาหรือคำขยาย) เสียงอาจต่างกันไปตามท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นเสียงสูงต่ำ เสียงพยัญชนะหรือเสียงสระ แต่คำบางคำก็กำหนดไม่ได้ว่าต่างกันเพราะพูดต่างกันไปตามท้องถิ่น หรือเจตนาจะแยกเสียงเพื่อแยกความหมาย และคำนั้นแต่เดิมเป็นคำเดียวกัน หรือจะบังเอิญเป็นที่เสียงที่อยู่ในแวดล้อมเดียวกันต่างกัน (เป็นต้นว่าพยัญชนะต้นกับตัวสะกดเดียวกัน แต่สระต่างกันอย่าง งอก กับ โงก หรือพยัญชนะต้นกับสระเดียวกัน แต่ตัวสะกดต่างกัน เช่น งอก กับ งอน) ความหมายกลับคล้ายกัน หรือบางทีความหมายสำคัญอย่างเดียวกัน แต่ความหมายย่อยต่างกัน หรือบางทีความหมายอย่างเดียวกัน แต่ที่ใช้ต่างกันไม่ว่าเสียงจะต่างกันไป ในลักษณะใดก็ตาม เจตนาหรือไม่เจตนาเปลี่ยนเสียงก็ตาม จะรวมเรียกว่า แยกเสียงแยกความหมาย ซึ่งมีหลายลักษณะด้วยกัน

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ประสิทธิ์ กาญจน์กลอน (2516: 21) ได้กล่าวถึงความหมายของคำในภาษาว่ามีอยู่ 3 ชนิด ได้แก่

1. ความหมายที่แทนรูปธรรม เป็นความหมายของสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น วัตถุ สิ่งของคน สัตว์ ฯลฯ ซึ่งมีตัวตนแลเห็นได้ เช่น ความหมายของคำว่า คน ต้นไม้ นักเรียน ฯลฯ
2. ความหมายที่แทนนามธรรม เป็นความหมายที่เกี่ยวกับนามธรรม ความรู้สึก ความคิด ซึ่งไม่เกี่ยวกับรูปธรรม เช่น ความหมายของคำว่า ร้อน หนาว ชอบ สวย ดี ชั่ว ฯลฯ
3. ความหมายของคำที่มีบริบทหรือตำแหน่งเป็นตัวบังคับ คำประเภทนี้อยู่ตัวเดียวโดดๆ จะบอกความหมายไม่ได้ จนกว่าจะนำไปเข้าประโยคจึงจะทราบความหมายที่แท้จริง เช่น คำว่า “ฉัน” ถ้าอยู่ในตำแหน่งต่างกันจะมีความหมายต่างกัน เช่น

ไก่อันในตอนเช้าตรู่
เขาใช้ฉันตักน้ำล้างหน้า

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวกับความหมายของคำที่กล่าวมาข้างต้นการแบ่งความหมายของคำ โดยจะแบ่งเป็นประเภทของความหมายตามแนวคิดต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาเพื่อหาแนวทางในการศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อคนไทยกับชื่อคนจีน

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของคำในภาษาจีน

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของคำในภาษาจีน

1. เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ในภาษาจีน

jiǎn qǐ xián และ jí nà (简启贤和吉娜, 2546:19) กล่าวว่า ภาษาจีนเป็นภาษาที่ใช้ตัวอักษรแสดงความหมาย ซึ่งไม่ง่ายสำหรับการแสดงเสียงอ่าน ดังนั้นเพื่อช่วยในการเรียนภาษาจีน จึงมีการคิดค้นสัญลักษณ์กำกับเสียงอ่าน ก่อนปี ค.ศ. 1958 ประเทศจีนใช้ระบบ “ 注音字母(zhù yīn zì mǔ) ” เป็นแบบแผนการสะกดเสียงของตัวอักษรจีน หลังจากปี ค.ศ. 1958 ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้เปลี่ยนมาใช้ระบบ “ 汉语拼音(hàn yǔ pīn yīn) ” ซึ่งเป็นระบบที่เป็นสากลมากขึ้น โดยใช้อักษรโรมันช่วยในการถอดเสียงตัวอักษรจีน ตัวอย่างเช่น ศัพท์คำว่า “ 你 ” ใช้สัญลักษณ์ “ nǐ ” กำกับเสียง

พยางค์ 1 พยางค์ของภาษาจีน แบ่งได้เป็น 3 ส่วนคือ เสียงพยัญชนะ เสียงสระและเสียงวรรณยุกต์ พยัญชนะนั้นจะอยู่ส่วนต้นของพยางค์ ตัวอย่างเช่น ศัพท์คำว่า “ nǐ ” n คือพยัญชนะต้น ส่วน “ i ” คือ สระ วรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางมี 4 เสียง ซึ่งมีเครื่องหมายดังนี้ “ - , ‘ , ˇ , ˘ ”

อดุลย์ รัตนมโนเกษม (2545: 28-29) ได้กล่าวเรื่องพยางค์ภาษาจีนไว้ว่า พยางค์ คือรูปเสียงของคำ ภาษาจีนแบ่งคำออกเป็นคำพยางค์เดียว และคำหลายพยางค์

คำพยางค์เดียว คือคำที่มีรูปเสียงเดียว ซึ่งเวลาเขียนมักเป็นอักษรจีนตัวเดียว เช่น 天 (ฟ้า) , 地 (ดิน) , 人 (คน) เป็นต้น

คำหลายพยางค์ คือคำที่มีรูปเสียงตั้งแต่สองพยางค์ขึ้นไป ซึ่งเวลาเขียนมักใช้อักษรจีนสองตัวหรือมากกว่านั้น เช่น 健康 (สุขภาพ) , 自行车 (รถจักรยาน) , 浪漫主义 (ลัทธิเพื่อฝัน) เป็นต้น ภาษาจีนที่ใช้ส่วนมากจะเป็นคำหลายพยางค์

Wáng rèn jīn (王任金, 2551: 9) กล่าวว่าพยางค์เสียงของภาษาจีนกลางเป็นหน่วยโครงสร้างพื้นฐานของสัญลักษณ์แทนเสียงที่เราสามารถแยกแยะความแตกต่างได้เมื่อเวลาเราฟังคนใดคนหนึ่งพูดออกมา ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ตัวหนังสือจีนกลางหนึ่งตัวก็จะมีหนึ่งพยางค์เสียง

โดยทั่วไปแล้ว พยางค์เสียงของภาษาจีนกลางจะประกอบด้วยอักษรแทนเสียงพยัญชนะกับอักษรแทนเสียงสระและเครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์ และภาษาจีนกลางบางเสียงไม่จำเป็นต้องมีอักษรแทนเสียงพยัญชนะก็ได้

2. เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำในภาษาจีน

Fù zhēn zhū (符珍珠, 2545: 2-5) กล่าวถึงเรื่องชนิดของคำภาษาจีนไว้ว่า คำศัพท์ในภาษาจีนสามารถแยกออกเป็นสิบเอ็ดประเภท ได้แก่

2.1 คำนาม (míng cí , 名词) เป็นคำที่ใช้บอกชื่อคนและสิ่งต่างๆ เช่น 工人 (gōng rén, คนงาน) 泰国 (tài guó, ประเทศไทย) เป็นต้น

2.2 คำกริยา (dòng cí , 动词) เป็นคำที่ใช้บอกกริยาอาการและการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง เช่น 游泳 (yóu yǒng, ว่ายน้ำ) 说 (shuō, พูด) เป็นต้น

2.3 คำคุณศัพท์ (xíng róng cí , 形容词) เป็นคำที่ใช้บอกรูปร่าง ลักษณะของคน สัตว์และสิ่งของต่างๆ รวมทั้งลักษณะของกริยาอาการและการเปลี่ยนแปลง เช่น 勇敢 (yǒng gǎn, กล้าหาญ) 红 (hóng, แดง) เป็นต้น

2.4 ตัวเลข (shù cí , 数次) เช่น 一 (yī, หนึ่ง) 几 (jǐ, กี่) เป็นต้น

2.5 ลักษณะนาม (liàng cí , 量词) เป็นคำบอกจำนวนที่แสดงเป็นหน่วยตามลักษณะของสิ่งที่กล่าวถึง ดังเช่นคำที่มีเส้นใต้ต่อไปนี้ 一个人 (yí ge rén, คนหนึ่งคน) 一群羊 (yì qún yáng, แพะหนึ่งฝูง) เป็นต้น

2.6 คำสรรพนาม (dài cí , 代词) เป็นคำที่ใช้แทนคำนามและคำประเภทอื่นๆ เช่น 自己 (zì jǐ, ตัวเอง) 你 (nǐ, เธอ) เป็นต้น

2.7 คำกริยาวิเศษณ์ (fù cí ,副词) เป็นคำที่อยู่หน้าคำกริยาหรือคำคุณศัพท์เพื่อทำให้ความหมายชัดเจนขึ้นหรือต่างออกไป เช่น บอกกาล ความถี่ ความเข้มข้นรุนแรงของกริยาอาการ หรือสภาพความเป็นไปดังคำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้ 很美 (hěn měi , สวยมาก) 才来 (cái lái , เพิ่งมา) เป็นต้น

2.8 คำบุพบท (jiè cí ,介词) เป็นคำนำหน้าคำนามหรือสรรพนาม คำบุพบทเองใช้โดดๆไม่ได้ จำต้องประสมกับคำนามหรือคำสรรพนามเสมอ ดังคำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้ 往学校去 (wǎng xué xiào qù , เดินไปทางโรงเรียน) 在地里工作 (zài dì lǐ gōng zuò , ทำงานในสวน) เป็นต้น

2.9 คำสันธาน (lián cí ,连词) เป็นคำที่เชื่อมคำกับคำ วลีกับวลี หรือระหว่างประโยคกับประโยค เช่น 老师和学生 (lǎo shī hé xué shēng , ครูและนักเรียน) เป็นต้น

2.10 คำเสริม (zhù cí ,助词) เป็นคำที่ไม่มีความหมายเมื่ออยู่โดดๆ จะมีความหมายก็ต่อเมื่อประสมกับประเภทอื่น เช่น 我的玩具 (wǒ de wán jù , ของเล่นของฉัน) 他谈着话 (tā tán zhe huà , เขาคูยอยู่) 快走吧 (快走, รีบไปเถอะ)

2.11 คำอุทาน (tàn cí ,叹词) เป็นเสียงเปล่งออกมาเพื่อแสดงความรู้สึกบางอย่างหรือเป็นคำร้องทักหรือขานรับ เช่น 哎呀 (ai ya , แสดงถึงความประหลาดใจ) เป็นต้น

ประพนธ์ มโนมัยวิบูลย์ (2541: 6) ได้กล่าวถึงชนิดของคำในภาษาจีนมีดังนี้

1. คำนาม (míng cí ,名词) คือคำที่หมายถึงสิ่งต่างๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

1) คำนามสามัญ คือคำที่หมายถึงสิ่งต่างๆ ทั่วไปที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เช่น 人 (rén , คน) 爱情 (ài qíng , ความรัก) เป็นต้น

2) คำนามวิสามัญ คือ คำที่หมายถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ เช่น 中国 (zhōng guó , ประเทศจีน) 曼谷 (màn gǔ , กรุงเทพฯ) เป็นต้น

2. คำบอกเวลา(shí jiān cí , 时间词) คือคำนามที่มีความหมายเกี่ยวกับเวลา ทั้งประเภทที่มีกำหนดระยะเวลาแน่นอน เช่น 今年(jīn nián, ปีนี้) และประเภทที่ไม่มีกำหนดแน่นอน แต่อาจรู้ได้โดยประมาณ เช่น 现在(xiàn zài, ปัจจุบันนี้) 将来(jiāng lái, ในอนาคต)

3. คำบอกสถานที่(chù suǒ cí , 处所词) คือคำนามที่มีความหมายเกี่ยวกับสถานที่ ได้แก่ คำนามวิสามานย์ที่เป็นชื่อสถานที่ทั้งหลาย เช่น 北京(běi jīng, ปักกิ่ง) คำนามและคำสรรพนามที่บอกสถานที่ เช่น 图书馆(tú shū guǎn, ห้องสมุด) 这里(zhè lǐ, ที่นี่) และนามวลีที่บอกสถานที่ (นาม + คำบอกทิศทาง) เช่น 屋子里(wū zi lǐ, ข้างในห้อง) 桥下(qiáo xià, ใต้สะพาน) เป็นต้น

4. คำบอกทิศทาง(fāng wèi cí , 方位词) คือคำที่มีความหมายเกี่ยวกับทิศทาง เช่น 上(shàng, บน) 下(xià, ล่าง) เป็นต้น

5. คำสรรพนาม(dài cí , 代词) คือคำที่ใช้แทนคำนาม และคำชนิดอื่นๆ ที่เป็นคำแท้ เช่น คำกริยา คำคุณศัพท์ เป็นต้น

1) คำบุรุษสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนคำนามในการสนทนา ที่ใช้เสมอๆ ได้แก่ 我(wǒ, ฉัน) 你(nǐ, คุณ เธอ) 您(nín, ท่าน) เป็นต้น คำบุรุษสรรพนามเหล่านี้ใช้แทนบุคคลหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องในการสนทนาซึ่งมีผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ถูกกล่าวถึงหรือสิ่งที่ถูกกล่าวถึง

2) คำสรรพนามชี้เฉพาะ คือ คำที่ใช้บ่งชี้ว่าบุคคลหรือสิ่งที่ต้องการกล่าวถึงนั้นอยู่ใกล้หรือไกลเพียงไร ได้แก่ 这(zhè, นี่) 那(nà, นั้น) เป็นต้น

3) คำปฤจฉาสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนบุคคลหรือสิ่งที่ต้องการถามถึง ได้แก่ 谁(shuí, ใคร) 什么(shén me, อะไร) เป็นต้น

6. คำบอกจำนวน(shù cí , 数词) คือ คำที่ใช้บอกจำนวนของสิ่งต่างๆหรือการกระทำต่างๆ ได้แก่ จำนวนเลข เช่น 一(yī, หนึ่ง) 二(èr, สอง) และคำอื่นๆที่เกี่ยวกับจำนวน เช่น 好些(hǎo xiē, หลาย) 许多(xǔ duō, หลาย) เป็นต้น

7. คำลักษณนาม (liàng cí , 量词) คือคำที่จำแนกคำนามสามัญเป็นกลุ่มเป็นพวก หรือ จำแนกการกระทำตามครั้ง หรือตามช่วงเวลาหรือระยะทางที่ทำอากรนั้น คำลักษณนามที่ใช้ จำแนกคำนามได้แก่ 个 (ge , คน อัน) 条 (tiáo , สาย แถบ แถว) เป็นต้น คำลักษณนามที่ใช้ จำแนกการกระทำ ได้แก่ 次 (cì , ครั้ง) 场 (chǎng , รอบ) เป็นต้น

8. คำกริยา (dòng cí , 动词) คือคำที่ใช้แสดงอาการหรือสภาพหรือเหตุการณ์ต่างๆ เช่น 笑 (xiào , หัวเราะ) 卖 (mài , ขาย) เป็นต้น

9. คำคุณศัพท์ (xíng róng cí , 形容词) คือคำที่ขยายความหมายของคำนามในด้าน ต่างๆ เพื่อบอกสภาพลักษณะ คุณสมบัติ สี ขนาด เป็นต้น เช่น 白 (bái , ขาว) 好 (hǎo , ดี) เป็นต้น

10. คำวิเศษณ์ (fù cí , 副词) คือ คำที่ใช้ขยายความหมายของคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ให้ ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น 正在 (zhèng zài , กำลัง) 已经 (yǐ jīng , แล้ว) เป็นต้น

11. คำบุพบท (jiè cí , 介词) คือ คำที่อยู่หน้าคำนาม คำสรรพนาม หรือ วลี เพื่อแสดง ความสัมพันธ์ของคำนาม คำสรรพนาม หรือวลีนั้นกับคำกริยาในประโยค เช่น 在 (zài , ที่ ณ) 从 (cóng , จาก) เป็นต้น

12. คำเชื่อม (lián cí , 连词) คือ คำที่ใช้เชื่อมคำ วลี หรือ ประโยค เพื่อแสดง ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ หรือระหว่างเหตุการณ์ต่างๆ หรือระหว่างสิ่งต่างๆ กับเหตุการณ์ ที่กล่าวถึงในประโยคนั้น เช่น 和 (hé , และ กับ) 或者 (huò zhě , หรือ) เป็นต้น

13. คำช่วย (zhù cí , 助词) คือ คำไม่แท้ที่ใช้เพื่อบอกหน้าที่ต่างๆทางไวยากรณ์ หรือใช้ เสริมเพื่อบอกเวลา บอกเจตนา หรือสถานภาพ

14. คำอุทาน (tàn cí , 叹词) คือคำที่เกิดจากการเปล่งเสียงแสดงอารมณ์ หรือเปล่งเสียง เรียกผู้อื่นให้เกิดความสนใจ เช่น 哎呀 (ai ya) 哈哈 (hā ha) เป็นต้น

15. คำเลียนเสียง (xiàng shēng cí , 象声词) คือ คำที่เกิดจากการเปล่งเสียงเลียนเสียง ต่างๆ เช่น 叮当 (dīng dāng) 哗哗 (huā huā) เป็นต้น

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการสร้างคำในภาษาจีน

Rèn jǐng wén(任景文, 2551: 21- 29) กล่าวว่า คำจีนสร้างขึ้นมาจากหน่วยคำ หน่วยคำคือ ตัวผสมเล็กที่สุดระหว่างเสียงกับความหมาย เปรียบเสมือนวัตถุดิบในการสร้างคำ คำสร้างขึ้นมาจากหน่วยคำแบ่งเป็นคำเดี่ยว (dān chún cí , 单纯词) และคำผสม (hé chéng cí , 合成词)

คำเดี่ยว คือ คำสร้างขึ้นมาจากหน่วยคำ 1 หน่วยที่มีความหมายชัดเจนสมบูรณ์ และใช้ได้โดยลำพัง เนื่องจาหน่วยคำส่วนใหญ่ในภาษาจีนมี 1 พยางค์ ดังนั้นคำเดี่ยวในภาษาจีนส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดี่ยว

ส่วนคำที่สร้างขึ้นจากหน่วยคำ 2 พยางค์หรือหลายพยางค์นั้นก็สามารเป็นคำเดี่ยวได้แต่มีจำนวนไม่มาก เช่น 葡萄 (pú tao , องุ่น) เป็นต้น

คำผสม ส่วนใหญ่ประกอบด้วยหน่วยคำ 2 หน่วย เช่น 中文(zhōng wén , ภาษาจีน) 学生(xué shēng , นักเรียน) เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีคำผสมบางคำประกอบด้วยหน่วยคำ 3 หน่วยหรือ 3 หน่วยขึ้นไป เช่น 火车站(huǒ chē zhàn , สถานีรถไฟ) 超级市场(chāo jí shì chǎng , ซูเปอร์มาร์เก็ต) เป็นต้น วิธีสร้างคำผสมมีดังนี้

1. วิธีคู่ขนาน(bìng liè shì , 并列式) แบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

1.1 คู่ขนานสำหรับคำที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกัน เช่น

语言(ภาษา: คำพูด + คำพูด)

朋友(เพื่อน: เพื่อน + เพื่อน)

1.2 คู่ขนานสำหรับคำที่มีความหมายตรงกันข้ามหรือสัมพันธ์กัน

开关(สวิตช์: เปิด + ปิด)

买卖(การค้าขาย: ซื้อ + ขาย)

1.3 คู่ขนานสำหรับคำที่มีสถานะเท่าเทียมกัน

冷静 (ใจเย็น : เย็น + เยียบ)

高大 (สูงใหญ่ : สูง + ใหญ่)

2. วิธีขยาย-ถูกขยาย (piān zhèng shì , 偏正式) แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 ใช้คำนามเป็นหลัก

คำนาม + คำนาม เช่น

火山 (ภูเขาไฟ : ไฟ + ภูเขา)

手表 (นาฬิกาข้อมือ : มือ + นาฬิกา)

คำคุณศัพท์ + คำนาม เช่น

白菜 (ผักกาดขาว : ขาว + ผัก)

黑人 (คนผิวดำ : ดำ + คน)

คำกริยา + คำนาม เช่น

用法 (วิธีใช้ : ใช้ + วิธี)

飞机 (เครื่องบิน : บิน + เครื่อง)

คำนับจำนวน + คำนาม เช่น

一边 (ด้านหนึ่ง : หนึ่ง + ด้าน)

一辈子 (ตลอดชีวิต : หนึ่ง + ชาติ)

2.2 ใช้คำกริยาเป็นคำหลัก

คำนาม + คำกริยา

瓜分 (แบ่งแยก : แดง + แบ่ง)

风行 (เป็นนิยม : ลม + เดิน)

คำคุณศัพท์ + คำกริยา

小看 (ดูถูก : เล็ก + ดู)

微笑 (ยิ้ม : เล็กน้อย + ยิ้ม)

คำกริยาวิเศษณ์ + คำกริยา

相信 (เชื่อ : กันและกัน + เชื่อ)

常见 (พบเห็นบ่อย : บ่อย + เห็น)

คำกริยา + คำกริยา

合作 (ร่วมมือ : ร่วม + ทำ)

吞服 (กินเข้าไป : กลืน + กิน)

2.3 ใช้คำคุณศัพท์เป็นคำหลัก

คำนาม + คำคุณศัพท์

雪白 (ขาวดั่งหิมะ : หิมะ + ขาว)

体重 (น้ำหนักตัว : ร่างกาย + หนัก)

คำกริยา + คำคุณศัพท์

飞快 (เร็วเหมือนบิน : บิน + เร็ว)

喷香 (หอมฟุ้ง : ฟุ้ง + หอม)

3. วิธีกริยา-กรรม (dòng bīn shì, 动宾式) คำแรกเป็นคำกริยา คำที่สองเป็นกรรม

คำกริยา + คำนาม

生气 (โกรธ : เกิด + ลม)

司机 (คนขับรถ : ควบคุม + เครื่อง)

คำกริยา + คำคุณศัพท์

吃香 (เนื้อหอม : กิน + หอม)

看轻 (ดูถูก : ดู + เบา)

คำกริยา + คำกริยา

接生 (ทำคลอด : รับ + คลอด)

失眠 (นอนไม่หลับ : เสีย + นอน)

4. วิธีประธาน-กริยา (zhǔ wèi shì, 主谓式) คำแรกเป็นประธาน คำที่สองเป็นบทกริยา (คำกริยา หรือ คำคุณศัพท์)

คำนาม + คำกริยา

人造 (เทียม : คน + สร้าง)

地震 (แผ่นดินไหว : แผ่นดิน + สั่น)

คำนาม + คำคุณศัพท์

年轻 (อายุน้อย : อายุ + เบา)

眼红 (อิจฉาริษยา : ตา + แดง)

5. วิธีกริยา – ส่วนเสริม (dòng bǔ shì , 动补式) คำแรกเป็นกริยา คำที่สองบอกผล

คำกริยา + คำกริยา

看见 (มองเห็น : ดู + เห็น)

推翻 (โค่นล้ม : ผลัก + ล้ม)

คำกริยา + คำคุณศัพท์

扩大 (ขยาย : ขยาย + ใหญ่)

提高 (ยกระดับสูงขึ้น : ยก + สูง)

6. วิธีซ้ำคำ (chóng dié shì , 重叠式)

爸爸 (bà ba , พ่อ)

星星 (xīng xing , ดวงดาว)

7. วิธีต่อเติม (fù jiā shì , 附加式) ใช้รากศัพท์ผสมกับอุปสรรคหรือปัจจัย (ในที่นี้หมายถึงอุปสรรคหรือปัจจัยแท้ที่ไม่แสดงความหมายในตัวเอง ซึ่งมีน้อยมากในภาษาจีน และความหมายอยู่ที่รากศัพท์)

อุปสรรค + รากศัพท์

阿 (a) + รากศัพท์

阿姨 (น้องสาว : 阿 + น้ำสาว)

阿哥 (พี่ชาย : 阿 + พี่ชาย)

初 + รากศัพท์

初一 (วันที่ 1 : 初 + หนึ่ง)

初十 (วันที่ 10 : 初 + สิบ)

รากศัพท์ + ปัจจัย

รากศัพท์ + 子

桌子 (โต๊ะ + 子)

杯子 (ถ้วย : ถ้วย + 子)

รากศัพท์ + 头

石头(ก้อนหิน : หิน + 头)

舌头(ลิ้น : ลิ้น + 头)

รากศัพท์ + 儿

腿儿(ขาตั้ง : ขา + 儿)

头儿(หัวหน้า : หัว + 儿)

รากศัพท์ + 巴

泥巴(โคลน : โคลน + 巴)

嘴巴(ปาก : ปาก + 巴)

รากศัพท์ + 得

值得(คุ้มค่า : คุ้มค่า + 得)

晓得(รู้ : รู้ + 得)

รากศัพท์ + 然

忽然(ทันใดนั้น : ทันใดนั้น + 然)

突然(กะทันหัน : กะทันหัน + 然)

เอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความหมายของคำภาษาจีน

chén qún xiù (陈群秀, 2535: 2-4) กล่าวถึงความหมายของคำว่า ความหมายของคำ แบ่งเป็น 2 ประเภท ประเภทที่ 1 คือ ความหมายที่คนทีในสังคมต่างก็มีความเข้าใจและการใช้ตรงกัน ได้แก่ ความหมายของคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วนประเภทที่ 2 คือ ความหมายของคำที่กลุ่มคนเฉพาะทางเข้าใจและใช้ตรงกัน ได้แก่ความหมายของคำด้านวิทยาศาสตร์ (จัดอยู่ในขอบเขตศึกษาด้านเฉพาะทาง) คำของบุคคลที่ศึกษาฟิสิกส์ เคมีวิทยา ชีวะวิทยาใช้นั้นคือศัพท์ทางวิชาการ (ศัพท์เทคนิค) และคอนเซ็ปต์(มโนภาพ)ด้านวิทยาศาสตร์ คนทั่วไปจะใช้คอนเซ็ปต์(มโนภาพ)ความรู้ทั่วไป และคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น คำว่า “แอลกอฮอล์” คนทั่วไปจะรู้ว่าลักษณะเฉพาะภายนอก(ของเหลว)แล้ว ยังสามารถใช้เป็นยาฆ่าเชื้อ แต่สำหรับแพทย์แล้ว แอลกอฮอล์ ยังมีลักษณะเฉพาะในการเป็นพิษได้ ส่วนนักเคมีวิทยา แอลกอฮอล์ ยังเป็นสารที่ใช้ในการทดลองเคมีภัณฑ์ เชื้อเพลิง และยังมีโครงสร้างและความเป็นเคมีที่ซับซ้อนอีกด้วย เป็นต้น

cáo wén fēng และ cháng dào jiāng (曹文峰和常道江, 2546: 1-2) กล่าวว่า ในภาษาจีน ถ้าแบ่งศัพท์ตามอารมณ์ความรู้สึกที่คำศัพท์สื่อ ความหมายของคำแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ 1 คำศัพท์ที่มีความหมายชื่นชมหรือสรรเสริญ(bǎo yì cí, 褒义词) เช่น 伟大(wěi dà, ยิ่งใหญ่) ประเภทที่ 2 คำศัพท์ที่มีความหมายในทางเลว(biǎn yì cí, 贬义词) เช่น 脏(zāng, สกปรก) ประเภทที่ 3 คำศัพท์ที่มีความหมายเป็นกลาง ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ไม่สื่ออารมณ์(zhōng xìng cí, 中性词) เช่น 天气(tiān qì, อากาศ)

Huáng bó róng และ liào xù dōng (黄柏荣和廖序东, 2545: 265) กล่าวว่า ความหมายของคำในภาษาจีนแบ่งเป็น 2 ประเภท ประเภทที่ 1 ความหมายของคำศัพท์ประจำหรือความหมายโดยตรง ประเภทที่ 2 คือ ความหมายทางไวยากรณ์ โดยปกติแล้วความหมายของคำมักจะหมายถึงความหมายของคำศัพท์ ได้แก่ความหมายอย่างแคบ(ความหมายประจำ) ความหมายอย่างกว้างนั้นจะรวมไปถึงความหมายทางไวยากรณ์ ได้แก่ลักษณะของคำ ตัวอย่างเช่น คำว่า“改革(gǎi gé)” โดยมีความหมายแรกคือ ความหมายของคำศัพท์ เช่น “นำส่วนเดิมที่ไม่เข้ากับหลักของเหตุผลมาปรับเปลี่ยนใหม่ให้เข้ากับสภาพการณ์ภววิสัย” และความหมายที่ 2 คือ ความหมายทางไวยากรณ์ ชนิดของคำว่า“改革” คือคำกริยา และคำนาม

ในภาษาจีนมีบางคำที่มักมีความหมายหลายความหมาย ซึ่งหนึ่งในนั้นคือความหมายที่เป็นความหมายพื้นฐาน ซึ่งเรียกว่า jī běn yì (基本义) และคำที่เกิดจากการดัดแปลงทำให้เกิดความหมายอื่นจะเรียกว่า zhuǎn yì (转义) คำที่เป็นความหมายที่เกิดใหม่นี้มักจะใช้ในการขยายความ และการอุปมา

ลักษณะของความหมายที่เกิดใหม่สรุปได้ดังนี้

1. ความหมายแฝง คือความหมายที่เกิดจากการพัฒนาความหมายประจำ ตัวอย่างเช่น 江(jiāng) ความหมายประจำ คือ แม่น้ำแยงซีเกียง ส่วนความหมายแฝง คือ แม่น้ำ

2. คำอุปมา คือความหมายของคำที่ใช้เปรียบ คำที่เรานำมาใช้ในการอุปมาจะเกิดความหมายใหม่ ตัวอย่างเช่น 灯光太暗，眼睛容易近视。(แสงมีดมาก จะทำให้สายตาสั้นได้ง่าย) ในประโยคนี้ 近视(jìn shì) หมายความว่า สายตาสั้น คำนี้เป็นความหมายประจำ

ส่วนในประโยค 他看不见前途，眼光太近视了。(เขามองไม่เห็นอนาคตเพราะไม่มีสายตาที่กว้างไกล) ในประโยคนี้ 近视 (jìn shì) หมายความว่า ไม่มีสายตาที่กว้างไกล คำนี้เป็นความหมายอุปมา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อของคนไทย

สุภาพรณ ฦ บางช้าง (2525) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษาในชื่อของคนไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยปัจจุบัน โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของภาษาทั้งทางด้านไวยากรณ์และความหมาย โดยศึกษาเรื่องจำนวนพยางค์ ที่มาของภาษา และวิเคราะห์ลักษณะของสังคมไทยด้านค่านิยม ความเชื่อ และแนวทางการดำเนินชีวิต ตามข้อมูลทางภาษาของชื่อจริงของคนไทย ซึ่งจำแนกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ได้แก่ พระนามของฝ่ายราชสกุลและชื่อของฝ่ายสามัญชน ทั้งนี้ชื่อของฝ่ายสามัญชนแบ่งเป็น 5 สมัย ตามความเปลี่ยนแปลงของการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ คือ สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยาและธนบุรี สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สมัยระบอบประชาธิปไตยระยะต้น และสมัยระบอบประชาธิปไตยปัจจุบัน

งานวิจัยนี้สรุปได้ว่า ด้านไวยากรณ์ คือเรื่องจำนวนพยางค์และที่มาของภาษานั้น ในแต่ละสมัยชื่อของคนไทยมีจำนวนพยางค์เพิ่มขึ้น ลดจำนวนการใช้ภาษาไทย และเพิ่มการใช้ภาษาบาลีสันสกฤตมากขึ้นตามลำดับสมัย ส่วนด้านความหมาย จำแนกได้เป็น 4 หมวดดังนี้

หมวดที่ 1 คำนามที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ ต้นไม้ ดอกไม้ สัตว์และอวัยวะของสัตว์ คนอวัยวะของคน ธรรมชาติ ชาติ ของใช้ และสถานที่

หมวดที่ 2 คำนามที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล อำนาจ ชัยชนะ ความสุข ความงาม คุณลักษณะ ความประเสริฐ จิตใจ ตระกูล เทพ เวลา เดือน ปี ฯลฯ

หมวดที่ 3 กิริยาอาการ ได้แก่ อาการมั่นคงรักษา อาการตกแต่ง ส่งเสริม อาการเคลื่อนไหว และอาการคิด

หมวดที่ 4 ลักษณะ ได้แก่ รูปร่างลักษณะ ท่าทาง คุณภาพ ปริมาณ ลำดับเครือญาติ รหัส กลิ่น เสียงและสี

ผลการวิจัยพบว่า ชื่อในสมัยสุโขทัยจะสะท้อนแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์อันดีและแนวคิดเรื่องการมุ่งเอาความปลอดภัยมั่นคงและความคิดความสัมพันธ์แบบพ่อลูกเป็นพื้นฐานในสมัยอยุธยาและธนบุรี ชื่อมักมีความหมายแสดงรูปธรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันอย่างเป็นสามัญทั่วไป แสดงให้เห็นพื้นฐานแนวความคิดที่มีความกลมกลืนเป็นเอกภาพกับสถานะแวดล้อม และเห็นคุณค่าของการดำรงอยู่อย่างเรียบง่าย อันเป็นความเข้าใจชีวิตตามแนวทางของพระพุทธศาสนา ในสมัยรัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลที่ 5 ชื่อคนไทยมีลักษณะคล้ายชื่อคนไทยสมัยอยุธยาและธนบุรี ส่วนในสมัยระบอบประชาธิปไตยระยะต้นชื่อแสดงถึงการพัฒนาศึกษาและการมุ่งพัฒนาสังคมในรูปแบบตะวันตกที่ยังประสานวัฒนธรรมไทยดั้งเดิมไว้ได้อย่างเหมาะสม และในสมัยระบอบประชาธิปไตยปัจจุบัน มีแนวคิดพื้นฐานในการตั้งชื่อ 3 ประการคือ นิยมตั้งชื่อตามคติในคัมภีร์นามทักษาปกรณ์ ซึ่งเดิมใช้ในฝ่ายราชสกุลนิยม แสวงหาชื่อภาษาบาลีสันสกฤตที่มีรูปคำหรือเสียงแปลกๆ ซึ่งแสดงแนวความคิดของความต้องการสร้างความเป็นเอกหรือความเด่น และรูปคำหรือความหมายที่ผสมผสานจากชื่อพ่อและแม่ หรือมีการตั้งชื่อคนในครอบครัวเดียวกันให้มีลักษณะการใช้ภาษาเป็นแบบเดียวกันอย่างใดอย่างหนึ่ง

ธนพร ใจปลื้ม (2539) ได้วิเคราะห์การใช้คำในการตั้งชื่อบุคคลที่มีช่วงวัยต่างกัน ในตำบลเวียงอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี การศึกษารังนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์คำที่ใช้ในการตั้งชื่อและเปรียบเทียบการใช้คำในการตั้งชื่อบุคคลที่มีช่วงวัยต่างกัน

ผลการศึกษาการสร้างคำในการตั้งชื่อ ผู้วิจัยพบว่าคำที่ใช้ในการตั้งชื่อทั้ง 3 ช่วงวัย มีการนำคำมูลและคำประสมมาใช้ในการตั้งชื่อ จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 41.95 รองลงมาเป็นคำประสม ร้อยละ 15.33 และใช้คำซ้อนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.77 ด้านความหมายโดยอรรถปรากฏว่ามีการใช้คำในการตั้งชื่อที่สื่อถึงรูปร่างลักษณะ ความงาม และบ่งเพศมากที่สุดร้อยละ 13.83 รองลงมาเป็นชื่อที่สื่อถึงอาการร้อยละ 13.40 ใช้ชื่อที่สื่อความหมายโดยนัย ร้อยละ 3.82 และใช้ชื่อที่ไม่มีความหมายน้อยที่สุด ร้อยละ 2.10 ด้านที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อปรากฏว่าใช้ภาษาต่างประเทศในการตั้งชื่อบ่อยที่สุด คือร้อยละ 76.63 รองลงมาเป็นภาษาไทย ร้อยละ 16.70 และใช้ภาษาไทยประสมกับภาษาต่างประเทศน้อยที่สุด ร้อยละ 6.57 ด้านที่มาทางวัฒนธรรมในการตั้งชื่อปรากฏว่าเป็นการตั้งชื่อ เพราะเชื่อว่า ชื่อนั้น ๆ มีความหมายดีมากที่สุด ร้อยละ 84.46 รองลงมา

เป็นการตั้งชื่อให้สอดคล้องกับบุคคลแวดล้อม ร้อยละ 12.62 และตั้งตามเหตุการณ์ตอนเกิด ร้อยละ 2.06 และตั้งชื่อเพราะเหตุผลอื่น ๆ น้อยที่สุดร้อยละ 0.56

วิรัช ศิริวัฒนะนาวิน (2544) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาการตั้งชื่อของคนไทย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตั้งชื่อของคนไทยในแง่มุมต่างๆ ผลการศึกษาสรุปได้ว่าความเป็นมาของการตั้งชื่อของคนไทยสอดคล้องกับค่านิยมและความเชื่อของคนไทยมาตลอดทุกยุคทุกสมัย เป็นต้นว่า ความเชื่อเรื่องอำนาจลี้ลับ และความเชื่อทางพุทธศาสนา ส่วนหลักโหราศาสตร์ในการตั้งชื่อเป็นที่นิยมได้แก่ “นามทักษาปกรณ์” ซึ่งแบ่งเป็น 3 หลัก คือ หลักการตั้งชื่อตามอักษรวันเกิด หลักการตั้งชื่อตามนามกำเนิด และหลักการตั้งชื่อตามนามปีเกิด ทั้งนี้ทุกหลักล้วนแนะนำให้หลีกเลี่ยงอักษรที่เป็นกาลกิณี

ผลการศึกษาเรื่องผู้ตั้งชื่อพบว่าผู้ตั้งชื่ออาจได้แก่ บิดามารดา พระภิกษุ ญาติผู้ใหญ่ ผู้รู้ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดของทารก โดยบิดามารดาเป็นผู้ตั้งชื่อเป็นส่วนใหญ่ และมีแนวโน้มว่าบิดามารดาจะตั้งชื่อน้อยลงแต่จะเลือกจากหนังสือแนะนำการตั้งชื่อนำขึ้น ส่วนเงื่อนไขในการตั้งชื่อพบว่ามี 9 เงื่อนไข คือ เพศ หลักโหราศาสตร์ ความหมาย ความไพเราะ ความแปลกใหม่ ชื่อบุคคลในครอบครัว นามสกุล การเลียนแบบ และเสียงที่อาจเกิดปัญหา โดยกลุ่มอายุน้อยมีแนวโน้มว่าจะตั้งชื่อให้มีความแปลกใหม่มากขึ้น

วรางคณา สว่างตระกูล (2539) ศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาภาษาในเรื่องของจำนวนพยางค์ การสร้างคำ ที่มาของภาษา และความหมายตามตัวแปรเพศและอายุ

ผลการศึกษาพบว่าในเรื่องจำนวนพยางค์ ชื่อของเพศชายมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าชื่อของเพศหญิงในกลุ่มอายุเดียวกัน และชื่อของกลุ่มอายุมากมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าชื่อของกลุ่มอายุน้อยในเพศเดียวกัน ในเรื่องการสร้างคำ ชื่อของเพศชายมีการสร้างคำที่ซับซ้อนน้อยกว่าชื่อของเพศหญิงในกลุ่มอายุเดียวกัน และชื่อของกลุ่มอายุมากมีการสร้างคำที่ซับซ้อนน้อยกว่าชื่อของกลุ่มอายุน้อยในเพศเดียวกัน ทางด้านที่มาของภาษา ผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มอายุมากชื่อของทั้งเพศชายและเพศหญิงมีที่มาของภาษาที่เป็นภาษาไทยมากที่สุด ส่วนในกลุ่มอายุน้อยชื่อของทั้งสองเพศมีที่มาของภาษาที่เป็นภาษาบาลี-สันสกฤตมากที่สุด ในส่วนการวิเคราะห์ความหมายที่ใช้ในการตั้งชื่อ วรางคณา สว่างตระกูล (2539) ใช้แนวการจัดกลุ่มทางความหมายในการตั้งชื่อจากงานวิจัยของ สุภาพรรณ ณ บางช้าง (2527) โดยจำแนกความหมายตามความเหมาะสมของข้อมูลออกได้เป็น 17 ประเภท ดังนี้

- ประเภทที่ 1 อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ เช่น บดินทร์ พิชิต นรุตม
- ประเภทที่ 2 ความงาม ความบริสุทธิ์ เช่น มุขเรขา พิศุทธิ์ นฤมล
- ประเภทที่ 3 ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล เทพ เช่น สุวัฒน์ วิสชุด บุญรอด ทศพร
สุรัสวดี
- ประเภทที่ 4 ความรู้ ความฉลาด เช่น ญัฐพล ปวีณา
- ประเภทที่ 5 ความรัก ความสุข เช่น ฤทัยชนก รมณีย์
- ประเภทที่ 6 ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้ เช่น มะลิ สนพวงแก้ว ลำไย
- ประเภทที่ 7 ภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ เช่น สุริยะ จันทร ดารา ธารา
- ประเภทที่ 8 รูปร่าง ลักษณะ สี เช่น อ้วน สัน คำ
- ประเภทที่ 9 เครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้ เช่น ดาบ กัมพล เทียน
- ประเภทที่ 10 ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า เช่น ธนพล ไพฑูรย์
- ประเภทที่ 11 อาการมั่นคง รักษา เช่น มั่น สืบ
- ประเภทที่ 12 อาการตกแต่ง ส่งเสริม เช่น ปิ่น เดิม
- ประเภทที่ 13 คุณธรรม ความประพฤติ เช่น เมตตา เอื้อ กุลนารี
- ประเภทที่ 14 เครื่องญาติ เช่น สุณิสา พงศกร
- ประเภทที่ 15 เวลา วัน เดือน ปี เช่น ทิวา รวีวาร จิตรมาส

- ประเภทที่ 16 สัตว์ เช่น มกร สิงโต

- ประเภทที่ 17 อาการคิด และอาการเคลื่อนไหวต่างๆ เช่น จินตนา คิด ราพึง

ผลการวิจัยพบว่าด้านความหมายชื่อของเพศชายมีความหมายเกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศความกล้าหาญ มากที่สุด ในขณะที่ชื่อเพศหญิง มีความหมายเกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์มากที่สุด

อมรรัตน์ วันยาว (2545) ศึกษาการตั้งชื่อกลุ่มชาติพันธุ์ผู้ไทในเขตอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้ภาษาในการตั้งชื่อบุคคลของกลุ่มชาติพันธุ์ผู้ไท จังหวัดกาฬสินธุ์ ทางด้านโครงสร้างทางภาษาของชื่อ ที่มาของคำที่ใช้และความหมาย เพื่อเปรียบเทียบค่านิยมและความเชื่อจากการตั้งชื่อบุคคลในกลุ่มอายุ 4 กลุ่ม แยกเป็นกลุ่มชาย/หญิง ได้แก่ กลุ่มอายุ 61 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 41-60 ปี กลุ่มอายุ 21-40 ปี และกลุ่มอายุ 1-20 ปี กลุ่มละ 200 คน

ผลการศึกษาพบว่า ในโครงสร้างทางภาษาของชื่อบุคคล กลุ่มบุคคลที่มีอายุมากโครงสร้างของคำจะมีจำนวนพยางค์น้อยกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุน้อยตามลำดับ ที่มาของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อพบว่ากลุ่มอายุมากชื่อจะมาจากภาษาไทย รองลงมาจะเป็นชื่อที่มาจากบาลีสันสกฤต ส่วนกลุ่มบุคคลที่มีอายุน้อยชื่อจะมาจากภาษาบาลีสันสกฤต รองลงมาเป็นชื่อที่มาจากภาษาไทยตามลำดับ ส่วนในด้านความหมายของคำที่มาตั้งชื่อบุคคล พบว่า กลุ่มบุคคลอายุมากชื่อจะมีความหมายที่เป็นลักษณะของอากัปกริยา ลักษณะรูปร่างลักษณะ สีสัน จำนวนนับและคำที่มีความหมายเป็นคำถาม ส่วนชื่อของกลุ่มอายุน้อย ชื่อจะมีความหมายที่เป็นสิริมงคลแก่บุคคลเจ้าของชื่อแยกเป็นกลุ่มชายชื่อจะมีลักษณะของการมีเกียรติยศศักดิ์ศรี ชื่อเสียง วงศ์ตระกูล พ่อ แม่ เทพเจ้า ความกล้าหาญ อำนาจ และความเจริญรุ่งเรือง ส่วนกลุ่มหญิงนั้นชื่อจะมีความหมายไปในลักษณะของความสวยงาม ความพึงพอใจ ความเหมาะสม เป็นที่รักและมีระเบียบวินัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อของคนไทยที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า มีผู้สนใจศึกษาการตั้งชื่อจากแง่มุมต่างๆ เช่น วิเคราะห์คำที่ใช้ในการตั้งชื่อโดยศึกษาเรื่องจำนวนพยางค์ ที่มาของภาษา และความหมายของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อ จากภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อวิเคราะห์ลักษณะของสังคมไทยด้านค่านิยม ความเชื่อ และแนวทางการดำเนินชีวิต และศึกษาเปรียบเทียบ

การใช้คำในการตั้งชื่อตามตัวแปรต่างๆ เช่น อายุ เพศ สมัยและอำเภอที่อยู่อาศัยเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีหลามคนศึกษาแหล่งที่มาของชื่อและเรื่องคนที่ตั้งชื่อ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อของคนจีน

Mǎ Xuě Yàn (马雪燕, 2548) ศึกษาลักษณะใหม่ของการตั้งชื่อคนจีนในสมัยปฏิรูป ผลการศึกษาพบว่า ชื่อเป็นมรดกที่มีเสถียรภาพ แต่ในสมัยปัจจุบัน ชื่อของชาวจีนมีบางคุณสมบัติใหม่เกิดขึ้น ดังนี้

1. แซ่เป็นแหล่งที่มาสำคัญของการตั้งชื่อ หมายความว่าอักษรที่ใช้การตั้งชื่อมาจากแซ่ ตัวอย่างเช่น คนจีนที่แซ่ Zhái (翟) จึงตั้งชื่อว่า Yǔ Jiā (羽佳) ชื่อนี้มาจากอักษร Zhái (翟) และแยกอักษรนี้เป็น Yǔ (羽) + Jiā (佳) นอกจากนี้ คนจีนจะมีคนใช้ชื่อตามแซ่ของแม่ หมายความว่า คนจีนแซ่ตามพ่อ แต่เอาแซ่ของแม่มาดังชื่อ เช่น พ่อของลูกแซ่ Zhāng (张) และแม่แซ่ Yáng (杨) และตั้งชื่อลูกว่า Yáng (杨) เป็นต้น
2. ชื่อของคนจีนในสมัยนี้ จะไม่ค่อยแยกตามเพศ โดยเฉพาะ นิยมนำชื่อของเพศชายมาตั้งชื่อเพศหญิง ตัวอย่างเช่น Fēng (锋) หมายความว่าส่วนที่คม แต่ก่อนเป็นชื่อของผู้ชาย แสดงลักษณะของผู้ชายที่เข้มแข็งและกล้าหาญ แต่ปัจจุบันนำมาตั้งชื่อเพศหญิงด้วย เพราะว่า ปัจจุบันเพศชายกับเพศหญิงเสมอกันพ่อแม่ก็อยากให้ผู้หญิงเป็นคนที่เข้มแข็งกล้าหาญเหมือนผู้ชาย
3. ความหมายของชื่อและอักษรที่ใช้ในการตั้งชื่อเป็นภาษาที่แปลก และไม่ซ้ำกับคนอื่น ตัวอย่างเช่น Yī Dīng (一丁) เป็นชื่อหนึ่งของคนจีนเพศหญิง แต่เป็นชื่อที่แปลกความหมายยากจนไม่รู้หมายความว่าอะไร เหตุที่ตั้งชื่อนี้ เพราะพ่อแม่อยากให้ชื่อของลูกไม่ซ้ำกับคนอื่น
4. นิยมตั้งชื่อตามชื่อสิ่งของที่ปรากฏอยู่ในกวีนิพนธ์ ตัวอย่างเช่น Xiāo Mù (萧木) เป็นชื่อคนจีนที่มาจากกวีนิพนธ์ Dēng Gāo (登高) ของนักกวีชื่อดังคนหนึ่งที่ตั้งชื่อว่า Dù Fǔ (杜甫) หมายความว่าต้นไม้ที่อยู่ในฤดูหนาว

Xiè Yà Jūn และ Xiāo Yǒng Hè (谢亚军和肖永贺, 2550) ศึกษาวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนจีนในประมาณช่วงค.ศ.1980-1990 โดยศึกษาชื่อของคนจีนที่เกิดในปี พ.ศ. 2523-2532 (ปี1980-1989) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความหมายของชื่อมีประเภท 4 ประเภท ดังนี้

1. ความหมายที่แสดงสิริมงคล ตัวอย่างเช่น Lái Xiáng (来祥) ในชื่อนี้ Lái (来) หมายความว่า มา และ คำว่า Xiáng (祥) หมายความว่า สิริมงคล Lái Xiáng (来祥) จะหมายความว่าขอให้มสิริมงคล เป็นต้น

2. ความหมายประเภทบทกวีโรแมนติก หมายความว่า คำที่ใช้ในการตั้งชื่อ จะเป็นคำที่มีความหมายแสดงความสวยงาม แสดงสิ่งที่อบอุ่นและ โรแมนติก ตัวอย่างเช่น Yǔ Yān (语嫣) ในชื่อนี้ 语 (Yǔ) หมายความว่า คำพูด และ 嫣 (Yān) หมายความว่า อย่างสวยงาม หวาน พร่าไป ด้วยเสน่ห์ ในที่นี้ ถ้ารวมกัน 语嫣 (Yǔ Yān) จะไม่มีความหมาย แต่คนจีนเมื่อได้ยินชื่อนี้ จะนึกถึงผู้หญิงที่สวยงาม เป็นต้น

3. ความหมายที่เกี่ยวกับประเพณีและคุณธรรมของเมืองจีน ตัวอย่างเช่น Qiū Yuè (秋月) 秋 (Qiū) หมายความว่า ฤดูใบไม้ร่วง 月 (Yuè) หมายความว่า พระจันทร์ Qiū Yuè (秋月) จะหมายความว่าพระจันทร์ที่อยู่ในฤดูใบไม้ร่วง และคนจีนคิดว่าพระจันทร์ที่อยู่ในฤดูใบไม้ร่วง จะสวยงามและแสดงว่าอยู่พร้อมกัน เพราะในฤดูใบไม้ร่วง จะมีเทศกาลไหว้พระจันทร์ ในวันนั้น ทั้งครอบครัวจะกลับบ้านกินข้าวด้วยกัน

4. ความหมายที่เกี่ยวกับ จุดประกายแรงบันดาลใจและให้กำลังใจ ตัวอย่างเช่น Sī Yuǎn (思远) ในชื่อนี้ คำว่า 思 (Sī) หมายความว่า คิด พิจารณา และคำว่า 远 (Yuǎn) หมายความว่า ไกล ชื่อนี้จะหมายความว่าให้มีความคิดเป็นต้น

Jì Yàn (季燕, 2552) ศึกษาเรื่องการตั้งชื่อของคนจีน มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการตั้งชื่อของคนจีนตามแนวภาษาศาสตร์ และศึกษาลักษณะของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อในด้านเสียง โครงสร้างของภาษาและความหมายของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อ

ผลงานสรุปได้ว่า ในด้านโครงสร้างของภาษา ผู้วิจัยได้ศึกษาจำนวนพยางค์ของชื่อ พบว่าชื่อของคนจีนส่วนใหญ่เป็นสองพยางค์ ตัวอย่างเช่น Chūn Méi (春梅) Xīn Ài (新爱) รองมาคือพยางค์เดียว ตัวอย่างเช่น Yǔ (雨) Fēi (飞) และจำนวนพยางค์มากกว่าสองพยางค์มีน้อยมาก

ในด้านเสียง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในชื่อที่มีสองพยางค์หรือสองพยางค์ขึ้นไป วรรณยุกต์จะไม่เหมือนกัน ทำให้เสียงไพเราะ นอกจากนี้ คำว่า Xué Zhì (学智) คำแรกของชื่อเป็นคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ที่สอง แต่คำที่สองของชื่อเป็นคำที่มีวรรณยุกต์ที่สี่ วรรณยุกต์ของทั้งสองคำที่เอามาตั้งชื่อนี้จะไม่เหมือนกัน

ในด้านความหมายของชื่อ คนจีนนิยมตั้งชื่อตามเหตุการณ์สำคัญของเวลาที่เกิด โดยตั้งชื่อที่มีความหมายแสดงสิริมงคลและคุณธรรมอันดีงาม ตัวอย่างเช่น Ào Yǎ 奥雅 คำว่า Ào 奥 หมายความว่าโอลิมปิก คำว่า Yǎ 雅 หมายความว่า สงามและชื่อนี้เป็นชื่อของคนจีนเพศหญิงที่เกิดในพ.ศ. 2551 (ปี 2008) เป็นปีที่ประเทศจีนเป็นเจ้าภาพงานโอลิมปิก

ผลงานศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อของคนจีนที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามีผู้สนใจศึกษาการตั้งชื่อจากแง่มุมต่างๆ เช่น ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อ ความหมายของชื่อ เป็นต้น ทำให้เป็นแนวทางและให้ประโยชน์แก่ผู้วิจัยในงานวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่อง “การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน: การศึกษาเปรียบเทียบ” ประชากรในการวิจัย คือ ชื่อคนไทยและชื่อคนจีน ชื่อคนไทย ได้แก่ชื่อบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นชื่อของคนไทยที่มีสัญชาติไทย

ส่วนชื่อคนจีน ได้แก่ชื่อบุคลากรมหาวิทยาลัยหงเหอ ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษามหาวิทยาลัยหงเหอ ซึ่งเป็นชื่อของคนจีนที่มีสัญชาติจีน

ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงได้ชื่อคนไทยทั้งชื่อเพศชายและชื่อเพศหญิงประเภทละ 250 คน รวม 500 คนจากเว็บไซต์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปี พ.ศ. 2553 และได้ชื่อคนจีนทั้งชื่อเพศชายและชื่อเพศหญิงประเภทละ 250 คน รวม 500 คนจากเว็บไซต์ มหาวิทยาลัยหงเหอ ปี พ.ศ. 2553

รวมชื่อคนไทยและชื่อคนจีนทั้งหมด 1,000 ชื่อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. สืบหาหนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ บทความ และเอกสารต่างๆ ที่มีเนื้อหากล่าวถึงการตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน
2. รวบรวมข้อมูลรายชื่อคนไทยและชื่อคนจีนโดยใช้วิธีเจาะจงได้กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

3. นำข้อมูลที่ได้บันทึกลงในอุปกรณ์สำหรับบันทึกข้อมูล เช่น บันทึกลงในคอมพิวเตอร์ หรือ สมุดบันทึกงานวิจัย และนำข้อมูลเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาและวิเคราะห์ ดังนี้

1. รวบรวมรายชื่อคนไทยและรายชื่อคนจีน จำแนกออกเป็นกลุ่มชายและกลุ่มหญิงในชื่อไทยและชื่อจีน และแปลความหมายของชื่อคนจีนให้เป็นภาษาไทย
2. วิเคราะห์ลักษณะของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน คิดค่าเฉลี่ยหรือจำนวนร้อยละ สรุปลงในรูปแบบของตาราง
3. วิเคราะห์ความหมายของชื่อตามเกณฑ์ คิดค่าเฉลี่ยหรือจำนวนร้อยละ สรุปลงในรูปแบบของตาราง
4. นำผลจากการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบและเรียบเรียงแบบพรรณนาวิเคราะห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

หลักเกณฑ์ในการวิจัยเรื่อง “ การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน: การศึกษาเปรียบเทียบ ” ซึ่งได้จากเอกสารตำราที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้จำแนกประเด็นของการศึกษาตามหัวข้อข้างต้น ดังนี้

เกณฑ์วิเคราะห์ส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

1. ส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

กาญจนา นาคสกุล (2551: 196) ได้กล่าวว่า คำในภาษาไทยพิจารณาตามลักษณะการออกเสียงของพยางค์ จัดได้เป็น 5 แบบดังนี้

- 1.1 คำพยางค์เดียว
- 1.2 คำสองพยางค์
- 1.3 คำสามพยางค์
- 1.4 คำสี่พยางค์
- 1.5 คำหลายพยางค์

2. ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำ ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ในการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีนด้านชนิดของคำ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามเกณฑ์ของพระยาอุปกิตติลปะสาร (2545: 70) ซึ่งจำแนกชนิดของคำ เป็น 7 ประเภทดังนี้

- 2.1 คำนาม เป็นคำบอกชื่อคน สัตว์ และสิ่งของ เป็นต้น
- 2.2 คำสรรพนาม เป็นคำใช้แทนชื่อต่างๆ
- 2.3 คำกริยา เป็นคำบอกอาการของคน สัตว์ และสิ่งของ เป็นต้น
- 2.4 คำวิเศษณ์ เป็นคำประกอบคำอื่นให้มีความหมายต่างออกไป
- 2.5 คำบุพบท เป็นคำสำหรับนำหน้านามและสรรพนาม
- 2.6 คำสันธาน เป็นคำเชื่อมคำหรือความหมายให้ติดต่อกัน
- 2.7 คำอุทาน เป็นคำบอกเสียงต่างๆ

เกณฑ์วิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ผู้วิจัยศึกษาเกณฑ์ด้านลักษณะการสร้างคำของพระยาอุปกิตศิลปสาร (2545: 60-61) บรรจบ พันธุเมธา (2537: 81) และกำชัย ทองหล่อ (2533: 131-147) ซึ่งลักษณะการสร้างคำของคำที่พบในการตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน ได้แก่

1. คำมูล คำที่เราตั้งขึ้นเฉพาะคำเดียวจะเป็นคำที่มาจากภาษาไหนก็ดี หรือคำที่ตั้งขึ้นใหม่ในภาษาไทยเฉพาะคำหนึ่งก็ดี เรียกว่า คำมูล
2. คำประสม คำที่เอาคำมูลเหล่านั้นมาประสมกันเป็นอีกคำหนึ่ง เรียกว่า คำประสม เช่น คำมูล “แม่” กับ “น้ำ” รวมกันเป็นคำประสมว่า แม่น้ำ หมายความว่าทางน้ำใหญ่
3. คำซ้อน คือคำที่มีคำเดียว ๒ คำ อันมีความหมายหรือเสียงคล้ายกันใกล้เคียงกัน หรือเป็นไปในทำนองเดียวกัน ซ้อนเข้าคู่กัน เมื่อซ้อนแล้วจะมีความหมายใหม่เกิดขึ้น แม้ว่าบางคำ ความหมายจะไม่แปลกไปจากความหมายเดิม มากนัก แต่มีความหมายและใช้ต่างกันออกไปบ้าง
4. คำซ้ำ คือคำคำเดียวกันนำมากล่าว ๒ ครั้ง มีความหมายเน้นหนักหรือบางที่ต่างกันไป กับคำเดียวเพียงคำเดียว จึงถือว่าเป็นคำสร้างใหม่
5. คำสมาส หมายถึง การนำคำยืมภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกันเป็นคำเดียว โดยออกเสียงต่อเนื่องระหว่างคำสมาสตามวิธีของไทยได้แก่ การประสมคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป ให้เป็นคำเดียวกัน เมื่อประสมกันแล้ว ความหมายคงเดิม ความหมายเปลี่ยนแปลงไปและความหมายอยู่ที่คำหน้าคำเดียว คำสนธิ หมายถึง คำสมาสอย่างหนึ่งที่นำคำภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกันเป็นคำเดียวกัน โดยกลมกลืนเสียงระหว่างคำในคำรากวิธีของบาลีสันสกฤตมีวิธีต่อคำและอักษรให้ติดต่อกันเนื่องกันโดยมีความมุ่งหมายจะตัดอักษรให้เหลือน้อยตัว เพื่อประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในการแต่งฉันท และเพื่อให้คำสละสลวยตามความนิยม

เกณฑ์วิเคราะห์ความหมายของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ผู้วิจัยได้จำแนกชื่อตามความหมายที่มีลักษณะร่วมกันเป็นกลุ่มตามเกณฑ์ของ สุภาพรรณ บางช้าง (2527: 68-111) และ วรางคณา สว่างตระกูล (2540: 17-60) โดยสรุปลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- ประเภทที่ 1 อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ เช่น บดินทร์ พิษิต นรุตม์
- ประเภทที่ 2 ความงาม ความบริสุทธิ์ เช่น มุขเรขา พิศุทธิ์ นฤมล
- ประเภทที่ 3 ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล เทพ เช่น สุวัฒน์ วิศรุต บุญรอด ทศพร สุรัสวดี
- ประเภทที่ 4 ความรู้ ความฉลาด เช่น ญัฐพล ปวีณา
- ประเภทที่ 5 ความรัก ความสุข เช่น ฤทัยชนก รมณีย์
- ประเภทที่ 6 ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้ เช่น มะลิ สनพวงแก้ว ลำไย
- ประเภทที่ 7 ภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ เช่น สุริยะ จันทร ดารา ธารา
- ประเภทที่ 8 รูปร่าง ลักษณะ สี เช่น อ้วน สัน คำ
- ประเภทที่ 9 เครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้ เช่น ดาบ กัมพล เทียน
- ประเภทที่ 10 ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า เช่น ธนพล ไพฑูรย์
- ประเภทที่ 11 อาการมั่นคง รักษา เช่น มั่น สืบ
- ประเภทที่ 12 อาการตกแต่ง ส่งเสริม เช่น ปิ่น เดิม

- ประเภทที่ 13 คุณธรรม ความประพฤติ เช่น เมตตา เอื้อ กุลนารี
- ประเภทที่ 14 เครือญาติ เช่น สุณิสา พงศกร
- ประเภทที่ 15 เวลา วัน เดือน ปี เช่น ทิวา รวีวาร จิตรมาส
- ประเภทที่ 16 สัตว์ เช่น มกร สิงโต
- ประเภทที่ 17 อาการกิริยา และอาการเคลื่อนไหวต่างๆ เช่น จินตนา คิธ รำพึง
- ประเภทที่ 18 จำนวนปริมาณ เช่น น้อย ไตร

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน: การศึกษาเปรียบเทียบ ”

มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ผลการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน ซึ่งผู้วิจัยได้นับจำนวนพยางค์จากการออกเสียงชื่อคนไทยและชื่อคนจีนที่ถูกต้อง

ในการนับจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทย ผู้วิจัยศึกษาตามวิธีการออกเสียงชื่อคนไทยที่อยู่ในหนังสือภาษาไทยที่ชื่อ “ มงคลนาม ชื่อดีมีโชคลาภฉบับสมบูรณ์ ” “ คู่มือตั้งชื่อ ” “ ทฤษฎีการตั้งชื่อ ” “ ชื่องาม นามดี ตามวันเกิด ” และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นหลัก

ส่วนการนับจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีน ผู้วิจัยศึกษาตามวิธีการออกเสียงที่อยู่ในพจนานุกรมจีน-ไทย พ.ศ.2548 และปรึกษา รองศาสตราจารย์ Hong Bo, ซึ่งเป็นอาจารย์ที่สอนภาษาจีนในมหาวิทยาลัยหงเหอ ประเทศจีนเป็นหลัก

ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ชื่อคนไทยเพศชาย

จากการศึกษาวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อคนไทยเพศชายทั้งหมด 250 ชื่อ พบว่ามีชื่อที่เป็นคำตั้งแต่ 1 พยางค์ ถึง 4 พยางค์ ส่วนชื่อที่เป็นคำ 5 พยางค์ และมากกว่า 5 พยางค์ ไม่พบในชื่อคนไทยเพศชาย ชื่อคนไทยเพศชายที่พบมากที่สุดมากที่สุด คือชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์ พบจำนวน 154 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 61.6 ลำดับรองลงมา คือชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 74 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 29.6 ชื่อที่เป็นคำ 4 พยางค์ จำนวน 12 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.8 ชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ จำนวน 10 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย

จำนวนพยางค์	จำนวนชื่อคนไทยเพศชาย	ร้อยละ
1 พยางค์	10	4
2 พยางค์	74	29.6
3 พยางค์	154	61.6
4 พยางค์	12	4.8
5 พยางค์	0	0
รวม	250	100

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายดังนี้

1. ชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์

จากการศึกษาพบชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นคำ 1 พยางค์ จำนวน 10 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	จำนวนพยางค์
กรูท	กรุด	พญานกชนิดหนึ่งซึ่งเป็นพาหนะของพระ	คำ 1 พยางค์

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	จำนวนพยางค์
		นารายณ์	
ตฤณ	ตริน	หญ้า	คำ 1 พยางค์
ดิณณ์	ดิน	ผู้ข้ามพ้นความทุกข์แล้ว	คำ 1 พยางค์

2. ชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์

จากการศึกษาพบชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 74 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 29.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	จำนวนพยางค์
งามพล	งาม-พน	งามด้วยพลัง	คำ 2 พยางค์
จำนง	จำ-นง	หมาย, หวัง, ตั้งใจ	คำ 2 พยางค์
ชนน	ชะ-นน	ผู้ให้กำเนิด	คำ 2 พยางค์

3. ชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์

จากการศึกษาพบชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นคำ 3 พยางค์ จำนวน 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 60.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	จำนวนพยางค์
ชัยณรงค์	ไช-นะ-รง	ผู้ชนะในสงคราม	คำ 3 พยางค์
ณัฐชัย	นัค-ละ-ไช	ชัยชนะของนักปราชญ์	คำ 3 พยางค์
ถามวัต	ถา-มะ-วัต	มีกำลัง, แข็งแรง	คำ 3 พยางค์

4. ชื่อที่เป็นคำ 4 พยางค์

จากการศึกษาพบชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นคำ 4 พยางค์ จำนวน 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	จำนวนพยางค์
มนสมัย	กะ-นะ-สะ-ไหม	ฤดูฝน	คำ 4 พยางค์
จตุรวิทย์	จะ-ตุ-ระ-วิด	ผู้รู้พระเวททั้งสี่	คำ 4 พยางค์
จรัสวี	จะ-หรัค-ระ-วี	สว่างไสวดุจพระอาทิตย์ รุ่งเรืองดุจพระอาทิตย์	คำ 4 พยางค์

5. ชื่อที่เป็นคำ 5 พยางค์และมากกว่า 5 พยางค์

จากการศึกษาไม่พบชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นคำ 5 พยางค์และมากกว่า 5 พยางค์

ชื่อคนไทยเพศหญิง

จากการศึกษาวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อคนไทยเพศหญิงทั้งหมด 250 ชื่อ พบว่ามีชื่อที่เป็นคำตั้งแต่ 2 พยางค์ ถึง 4 พยางค์ ส่วนชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ 5 พยางค์ และมากกว่า 5 พยางค์ ไม่พบในชื่อคนไทยเพศหญิง ชื่อคนไทยเพศหญิงที่พบมากที่สุด คือชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์ พบจำนวน 206 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 82.4 ลำดับรองลงมา คือชื่อที่เป็นคำ 4 พยางค์ จำนวน 26 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.4 ชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 18 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 7.2

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง

จำนวนพยางค์	จำนวนชื่อคนไทยเพศหญิง	ร้อยละ
1 พยางค์	0	0
2 พยางค์	18	7.2
3 พยางค์	206	82.4
4 พยางค์	26	10.4
5 พยางค์	0	0
รวม	250	100

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง
ดังนี้

1. ชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์

จากการศึกษาไม่พบคำที่เป็น 1 พยางค์ที่ใช้การตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง

2. ชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์

จากการศึกษาพบชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 18 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ

7.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	จำนวนพยางค์
ไข่มุก	ไ-มุก	ไข่มุก เครื่องประดับมีค่า ลักษณะกลม	คำ 2 พยางค์
ธัญญา	ทัน-ยา	มีบุญมีโชค	คำ 2 พยางค์
ศมน	สะ-มน	ราตรี	คำ 2 พยางค์

3. ชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์

จากการศึกษาพบชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นคำ 3 พยางค์ จำนวน 206 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ

82.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	จำนวนพยางค์
ชนากัทธ	ชะ-นา-พั๊ด	คนดี คนเจริญ	คำ 3 พยางค์
ศศิธร	สะ-สี-ทอน	ดวงจันทร์ แสงจันทร์	คำ 3 พยางค์
อรกช	ออ-ระ-กค	งามดุจดอกบัว	คำ 3 พยางค์

4. ชื่อที่เป็นคำ 4 พยางค์

จากการศึกษาพบชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นคำ 4 พยางค์ จำนวน 26 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ

10.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	จำนวนพยางค์
ปวิณัธิดา	ปะ-วี-ทิ-ดา	ธิดาปราชญ์ ธิดาผู้ฉลาด	คำ 4 พยางค์
พิทยาภรณ์	พิด-ทะ-ยา-พอน	หญิงสวยงามด้วยความรู้	คำ 4 พยางค์
รวิศรา	ระ-วิ-สะ-รา	เป็นใหญ่ดุจพระอาทิตย์	คำ 4 พยางค์

5. ชื่อที่เป็นคำ 5 พยางค์และมากกว่า 5 พยางค์

จากการศึกษาไม่พบชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นคำ 5 พยางค์และ มากกว่า 5 พยางค์

ชื่อคนจีนเพศชาย

จากการศึกษาวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อคนจีนเพศชายทั้งหมด 250 ชื่อ พบว่ามีชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ส่วนชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์ และมากกว่า 3 พยางค์ ไม่พบในชื่อคนจีนเพศชาย ชื่อคนจีนเพศชายที่พบมากที่สุด คือชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 198 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 79.2 ลำดับรองลงมา คือชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ จำนวน 52 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 20.8

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย

จำนวนพยางค์	จำนวนชื่อคนจีนเพศชาย	ร้อยละ
1 พยางค์	52	20.8
2 พยางค์	198	79.2
3 พยางค์	0	0
4 พยางค์	0	0
5 พยางค์	0	0
รวม	200	100

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายดังนี้

1. ชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์

จากการศึกษาพบชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นคำ 1 พยางค์ จำนวน 52 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 20.8

ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร pinyin	ความหมาย	จำนวนพยางค์
川	Chuān	川(chuān) น้ำ สายน้ำ, พื้นดินที่ราบเรียบ	คำ 1 พยางค์
冬	Dōng	冬(dōng) ฤดูหนาว	คำ 1 พยางค์
宏	Hóng	宏(hóng) ยิ่งใหญ่ มโหฬาร	คำ 1 พยางค์

2. ชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์

จากการศึกษาพบชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 198 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ

79.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร pinyin	ความหมาย	จำนวนพยางค์
杰康	Jié kāng	杰(jié) อัจฉริยะ	คำ 2 พยางค์

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร pinyin	ความหมาย	จำนวนพยางค์
		康(kāng)แข็งแรง สุขภาพ ปรกติสุขภาพดี	
俊强	Jùn jiàng	俊(jùn)หล่อ,รูปงาม,หล่อเหลา 强(jiàng)คือร้อน,หัวแข็ง, แข็ง ข้อ	คำ 2 พยางค์
龙华	lóng huá	龙(lóng)มังกร 华(huá)สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด	คำ 2 พยางค์

3. ชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์และ มากกว่า 3 พยางค์

จากการศึกษาไม่พบชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นคำ 3 พยางค์และมากกว่า 3 พยางค์

ชื่อคนจีนเพศหญิง

จากการศึกษาวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อคนจีนเพศหญิงทั้งหมด 250 ชื่อ พบว่ามีชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ และ 2 พยางค์เท่านั้น ส่วนชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์ และมากกว่า 3 พยางค์ไม่พบในชื่อคนจีนเพศหญิง ชื่อคนจีนเพศหญิงที่พบมากที่สุด คือชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์ พบจำนวน 183 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 73.2 ลำดับรองลงมา คือชื่อที่เป็นคำ 1พยางค์ จำนวน 67 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 26.8

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง

จำนวนพยางค์	จำนวนชื่อคนจีนเพศหญิง	ร้อยละ
1 พยางค์	67	26.8
2 พยางค์	183	73.2
3 พยางค์	0	0
4 พยางค์	0	0
5 พยางค์	0	0
รวม	200	100

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงด้านจำนวนพยางค์ดังนี้

1. ชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์

จากการศึกษาพบชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นคำ 1 พยางค์ จำนวน 67 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ

26.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร pinyin	ความหมาย	จำนวนพยางค์
婧	jìng	婧(jìng) สตรีที่มีความรู้ ความสามารถ	คำ 1 พยางค์
琳	lín	琳(lín) หยกที่สวยงาม	คำ 1 พยางค์
露	lù	露(lù) น้ำค้าง	คำ 1 พยางค์

2. ชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์

จากการศึกษาพบชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 183 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ

73.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร pinyin	ความหมาย	จำนวนพยางค์
春丽	Chūn lì	春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ พลังชีวิต 丽(lì) คนสวย	คำ 2 พยางค์
达娇	Dá jiāo	达(dá) รุ่งเรือง เฟื่อง 娇(jiāo) สวยงาม อ่อนช้อย น่ารัก ขอบบาง	คำ 2 พยางค์
金晶	Jīn jīng	金(jīn) ทอง 晶(jīng) พรางพราว แวววาว คริสตัล	คำ 2 พยางค์

3. ชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์และมากกว่า 3 พยางค์

จากการศึกษาไม่พบชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นคำ 3 พยางค์และมากกว่า 3 พยางค์

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

จำนวน พยางค์	ชื่อคนไทย				ชื่อคนจีน			
	เพศชาย		เพศหญิง		เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวนชื่อ	ร้อยละ	จำนวนชื่อ	ร้อยละ	จำนวนชื่อ	ร้อยละ	จำนวนชื่อ	ร้อยละ
1 พยางค์	10	4.0	0	0	52	20.8	67	26.8
2 พยางค์	74	29.6	18	7.2	198	79.2	183	73.2
3 พยางค์	152	60.8	206	82.4	0	0	0	0
4 พยางค์	14	5.6	26	10.4	0	0	0	0
5 พยางค์	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	250	100	250	100	250	100	250	100

จากตารางที่ 5 จำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน แสดงให้เห็นว่า เมื่อแบ่งตามเพศแล้ว ชื่อคนไทยเพศชายมีส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุดคือชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์ พบจำนวน 152 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 60.8 ลำดับรองลงมา คือชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 74 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 29.6 ชื่อที่เป็นคำ 4 พยางค์ จำนวน 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.6 ชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ จำนวน 10 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4 ส่วนชื่อที่เป็นคำ 5 พยางค์ และมากกว่า 5 พยางค์ ไม่พบในชื่อคนไทยเพศชาย

ส่วนชื่อคนจีนเพศชาย ส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุดคือ ชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์ พบจำนวน 198 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 79.2 ลำดับรองลงมา คือชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ จำนวน 52 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 20.8 ส่วนชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์ และมากกว่า 3 พยางค์ ไม่พบในชื่อคนจีนเพศชาย

ในชื่อคนไทยเพศหญิง ส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุด คือชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์ พบจำนวน 206 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 82.4 ลำดับรองลงมา คือชื่อที่เป็นคำ 4 พยางค์ จำนวน 26 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.4 ชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 18 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 7.2 ส่วนชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ 5 พยางค์ และมากกว่า 5 พยางค์ ไม่พบในชื่อคนไทยเพศหญิง

ส่วนชื่อคนจีนเพศหญิง ส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุด คือชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์ พบจำนวน 183 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 73.2 ลำดับรองลงมา คือชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ จำนวน 67 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 26.8 ส่วนชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์ และมากกว่า 3 พยางค์ ไม่พบในชื่อคนจีนเพศหญิง

ผลการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีนพบคำที่เป็น 1 พยางค์ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย การตั้งชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง แต่ไม่พบในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง พบคำที่เป็น 2 พยางค์ในการตั้งชื่อคนไทยกับคนจีนทั้งเพศชายและเพศหญิง พบคำที่เป็น 3 พยางค์ คำที่เป็น 4 พยางค์ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง เท่านั้น ไม่พบในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง

ในการตั้งชื่อคนไทย พบชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ถึง 4 พยางค์ ส่วนในการตั้งชื่อคนจีน พบชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์และ 2 พยางค์เท่านั้น

ผู้วิจัยพบชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นคำ 3 พยางค์มากที่สุด พบจำนวน 152 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 60.8 และพบชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นคำ 2 พยางค์มากที่สุด พบจำนวน 198 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 79.2 พบชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นคำ 3 พยางค์มากที่สุด พบจำนวน 210 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 84 และพบชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นคำ 2 พยางค์มากที่สุด พบจำนวน 183 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 73.2

ผลการศึกษาพบว่า ส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ที่นิยมเอามาตั้งชื่อคนไทยมากที่สุด คือ ชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์ ส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์นิยมเอามาตั้งชื่อคนจีนมากที่สุด คือ ชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์

ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ในการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามเกณฑ์ของพระยาอุปกิตศิลปสาร (2545: 70 -111) ซึ่งจำแนกชนิดของคำเป็น 7 ประเภทดังนี้

1. คำนาม
2. คำสรรพนาม
3. คำกริยา
4. คำวิเศษณ์
5. คำบุพบท
6. คำสันธาน
7. คำอุทาน

ในการวิเคราะห์ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทย ผู้วิจัยศึกษาโดยแบ่งตามชนิดของคำที่ระบบไว้ใน “ พจนานุกรมไทย ฉบับประกอบการเรียนรู้ ” เป็นหลัก ส่วนในการวิเคราะห์ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีน ผู้วิจัยศึกษาโดยแบ่งตามชนิดของคำที่ระบบไว้ใน “ พจนานุกรมเชิงหัว ” เป็นหลัก

ผลการวิเคราะห์ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน พบว่า มีชนิดของคำ 6 ชนิดที่ปรากฏในชื่อคนไทยและคนจีน ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน ไม่พบคำอุทานที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน ซึ่งชนิดของคำปรากฏในรูปแบบส่วนประกอบจำนวนทั้งหมด 15 รูปแบบดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำที่ปรากฏในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ลำดับ	รูปแบบส่วนประกอบของคำ
1	คำกริยา
2	คำกริยา + คำกริยา
3	คำกริยา + คำนาม
4	คำกริยา + คำวิเศษณ์
5	คำนาม
6	คำนาม + คำกริยา
7	คำนาม + คำนาม
8	คำนาม + คำวิเศษณ์
9	คำบุพบท + คำนาม
10	คำวิเศษณ์
11	คำวิเศษณ์ + คำกริยา
12	คำวิเศษณ์ + คำนาม
13	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์
14	คำสรรพนาม + คำนาม
15	คำสันธาน

ผู้วิจัยแสดงตัวอย่างส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีนดังนี้

ชื่อคนไทยเพศชาย

ผลการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย พบว่ามีรูปแบบส่วนประกอบของคำ 11 รูปแบบ ซึ่งรูปแบบส่วนประกอบของคำที่นิยมใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายมากที่สุด คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 114 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 45.6 อันดับที่ 2 คือ รูปแบบ “ คำนาม ” พบจำนวน 68 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 27.2 อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำนาม ” พบจำนวน 24 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.6 อันดับสุดท้าย คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำกริยา ” และรูปแบบ “ คำสรรพนาม + คำนาม ” พบจำนวนแต่ละรูปแบบ 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย

ลำดับ	ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำ ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ
1	คำกริยา	5	2.0
2	คำกริยา + คำกริยา	2	0.8
3	คำกริยา + คำนาม	13	5.2
4	คำนาม	68	27.2
5	คำนาม + คำกริยา	4	1.6
6	คำนาม + คำนาม	114	45.6
7	คำนาม + คำวิเศษณ์	10	4.0
8	คำวิเศษณ์	8	3.2
9	คำวิเศษณ์ + กริยา	1	0.4
10	คำวิเศษณ์ + คำนาม	24	9.6
11	คำสรรพนาม + คำนาม	1	0.4
รวม		250	100

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายดังนี้

1. รูปแบบ “ คำกริยา ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา ” จำนวน 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
ภณ	พน	ภณ (ก.)	พูดหรือกล่าว	คำกริยา
รักษิต	รัก-สิต	รักษิต (ก.)	ได้รับการคุ้มครอง	คำกริยา
อนุชิต	อะ-นุ-ชิต	อนุชิต (ก.)	ตามชนะ ชนะภายหลัง	คำกริยา

2. รูปแบบ “ คำกริยา + คำกริยา ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา + คำกริยา ” จำนวน 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
จิตติวัลค์	ติ-ติ-วัน	จิตติ (ก.) + วัลค์ (ก.)	วางตัวได้งดงาม, ตั้งตัวได้ดี	กริยา+กริยา
ฟุ้งเฟื่อง	ฟุ้ง-เฟื่อง	ฟุ้ง (ก.) + เฟื่อง (ก.)	เจริญรุ่งเรือง	กริยา+กริยา

3. รูปแบบ “ คำกริยา + คำนาม ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา + คำนาม ” จำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
ขจรศักดิ์	ชะ-จอน-ศักดิ์	ขจร (ก.) + ศักดิ์ (น.)	ความรุ่งเรือง, อำนาจแผ่ไปในท้องฟ้า	คำกริยา + คำนาม
ปองพล	ปอง-พน	ปอง (ก.) + พล (น.)	มุ่งหวังความมีพลัง	คำกริยา + คำนาม
รเมศ	ระ-เมศ	รม (ก.) + อิศ (น.)	รื่นรมย์, ความเป็นใหญ่	คำกริยา + คำนาม

4. รูปแบบ “ คำนาม ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม ” จำนวน 68 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 27.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
ไพท	พะ-ไท	ไพท (น.)	แผ่นดิน	คำนาม
โฉลก	ฉะ-โลก	โฉลก (น.)	โชค, โอกาส	คำนาม
สารท	สาด	สารท (น.)	ฤดูใบไม้ร่วง, เทศกาลเดือน 10	คำนาม

5. รูปแบบ “คำนาม + คำกริยา”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นรูปแบบ “คำนาม + คำกริยา” จำนวน 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
เขมทัต	เข-มะ-ทัต	เขม (น.) + ทัต (ก.)	ผู้ให้ความสุขสบาย	คำนาม + คำกริยา
มนชิต	มะ-นะ-ชิต	มน (น.) + ชิต (ก.)	ผู้ชนะใจ, คนที่ชนะใจตนเอง	คำนาม + คำกริยา
ลักษทัต	ลัก-สะ-ทัต	ลักษ (น.) + ทัต (ก.)	ที่ให้เงินแสน	คำนาม + คำกริยา

6. รูปแบบ “คำนาม + คำนาม”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นรูปแบบ “คำนาม + คำนาม” จำนวน 115 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 46 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
เขมนันท์	เข-มะ-นัน	เขม (น.) + นันท์ (น.)	ผู้ยินดีในความสุขสบาย	คำนาม + คำนาม
คณธร	คะ-นะ-ทอน	คณ (น.) + ธร (น.)	หัวหน้าคณะ ผู้นำกลุ่ม	คำนาม + คำนาม
ธนพล	ทะ-นะ-พอน	ธน (น.) + พล (น.)	กำลังเป็นทรัพย์	คำนาม + คำนาม

7. รูปแบบ “คำนาม + คำวิเศษณ์”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นรูปแบบ “คำนาม + คำวิเศษณ์” จำนวน 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
ณัฐภัทร	นัค-ตะ-พัค	ณัฐ (น.) + ภัทร (ว.)	นักปราชญ์ผู้เจริญ	คำนาม + คำวิเศษณ์
ยศภัทร	ยค-ตะ-พัค	ยศ (น.) + ภัทร (ว.)	เจริญ หรือดีงาม ด้วยยศ	คำนาม + คำวิเศษณ์
รสเชษฐ์	รค-ตะ-เชด	รส (น.) + เชษฐ์ (ว.)	รสเลิศ ความหวาน	คำนาม + คำวิเศษณ์

8. รูปแบบ “วิเศษณ์”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นรูปแบบ “วิเศษณ์” จำนวน 8 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
ธนิต	ทะ-นิต	ธนิต (ว.)	หนัก, ผู้มีทรัพย์	วิเศษณ์
รจ	รุด	รจ (ว.)	รุ่งเรือง สว่างไสว	วิเศษณ์
หาญ	หาน	หาญ (ว.)	กล้า, เก่ง, ทะยาน, บังอาจ	วิเศษณ์

9. รูปแบบ “วิเศษณ์ + คำกริยา”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นรูปแบบ “วิเศษณ์ + คำกริยา” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
กัณฑ์กณ	กัณ-ตะ-กณ	กัณฑ์ (ว.) + กณ (ก.)	พูดสิ่งที่น่าสนใจ พูดดี	วิเศษณ์ + คำกริยา

10. รูปแบบ “วิเศษณ์ + คำนาม”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นรูปแบบ “วิเศษณ์ + คำนาม” จำนวน 24 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
งามพล	งาม-พน	งาม (ว.) + พล (น.)	งามด้วยกำลัง	วิเศษณ์ + คำนาม
จิรเดช	จิ-ระ-เดด	จิร (ว.) + เดช (น.)	มีอำนาจยั่งยืน	วิเศษณ์ + คำนาม
ถิรวิทย์	ถิ-ระ-วิด	ถิร (ว.) + วิทย์ (น.)	มีความรู้มั่นคง	วิเศษณ์ + คำนาม

11. รูปแบบ “คำสรรพนาม + คำนาม”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่เป็นรูปแบบ “คำสรรพนาม + คำนาม” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
คนุสรณ์	คะ-นุ-สอน	คนุ (ส.) + สรณ (น.)	มีตนเป็นที่พึ่ง พึ่งตน	คำสรรพนาม + คำนาม

ชื่อคนไทยเพศหญิง

ผลการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง พบมีรูปแบบส่วนประกอบของคำ 10 รูปแบบ ซึ่งรูปแบบส่วนประกอบของคำที่นิยมใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงมากที่สุด คือ รูปแบบ “คำนาม + คำนาม” พบจำนวน 103 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 41.2 อันดับที่ 2 คือ รูปแบบ “คำนาม” พบจำนวน 59 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 23.6 อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำนาม” พบจำนวน 40 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับสุดท้าย คือ รูปแบบ “คำกริยา” และรูปแบบ “คำกริยา + คำวิเศษณ์” ซึ่งพบแต่ละรูปแบบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4

ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง

ลำดับ	ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำ ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ
1	คำกริยา	1	0.4
2	คำกริยา + คำนาม	6	2.4
3	คำนาม	59	23.6
4	คำนาม + คำกริยา	2	0.8
5	คำนาม + คำนาม	103	41.2
6	คำนาม + คำวิเศษณ์	12	4.8
7	คำวิเศษณ์	21	8.4
8	คำวิเศษณ์ + คำนาม	40	16.0
9	คำกริยา + คำวิเศษณ์	1	0.4
10	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์	5	2.0
รวม		250	100

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงดังนี้

1. รูปแบบ “ คำกริยา ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา ” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
อนุสร	อะ-นุด-สะ-รา	อนุสร (ก.)	ระลึกถึง คำนึงถึง	คำกริยา

2. รูปแบบ “ คำกริยา + คำนาม ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา + คำนาม ” จำนวน 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
จิตาพร	จิ-ตา-พอน	จิต (กริยา) + อาพร (น.)	ผู้ตั้งมั่นและ ประเสริฐ	คำกริยา + คำนาม
ดลพร	คน-ละ-พร	ดล (กริยา) + พร (น.)	บันดาลพร	คำกริยา + คำนาม
พัทธมน	พัค-ทะ-มน	พัทธ (กริยา) + มน (น.)	ผูกพันใจ	คำกริยา + คำนาม

3. รูปแบบ “ คำนาม ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม ” จำนวน 59 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 23.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
จริยา	จะ-ริ-ยา	จริยา (น.)	กิริยาเพียบพร้อม	คำนาม
นลินี	นะ-ลิ-นี	นลินี (น.)	สรวัว	คำนาม
พนิดา	พะ-นิ-ดา	พนิดา (น.)	หญิงสาว	คำนาม

4. รูปแบบ “ คำนาม + คำกริยา ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม + คำกริยา ” จำนวน 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
ทิพรดา	ทิบ-พะ-ระ-ดา	ทิพ (น.) + รดา (ก.)	ยินดีในสิ่งที่ เป็นทิพย์	คำนาม+คำกริยา
มนพัทธ์	มะ-นะ-พัค	มน (น.) + พัทธ์ (ก.)	ผูกพันใจ เป็นที่รัก แห่งใจ	คำนาม+คำกริยา

5. รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” จำนวน 103 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 41.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
กมลฉัตร	กะ-มน-ฉัด	กมล (น.) + ฉัตร (น.)	ร่มใจ	คำนาม + คำนาม
ขวัญเรือน	ขวัน-เรือน	ขวัญ (น.) + เรือน (น.)	ยอดกำลังใจ ของบ้าน	คำนาม + คำนาม
คัคณัมพร	คัก-กะ-นำ-พอน	คัคณะ (น.) + อัมพร (น.)	ท้องฟ้า	คำนาม + คำนาม

6. รูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ” จำนวน 12 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
จุฑาทิพ	จุ-ทา-ทิพย์	จุฑา (น.) + ทิพ (ว.)	จุฬามิ่งดงามมาก	คำนาม + คำวิเศษณ์
ชนากานต์	ชะ-นา-กาน	ชนา (น.) + กานต์(ว.)	เป็นที่รักของคน ทั้งหลาย	คำนาม + คำวิเศษณ์
นันทิกานต์	นันทิ-กาน	นันทิ (น.) + กานต์(ว.)	น่ารักน่ายินดี	คำนาม + คำวิเศษณ์

7. รูปแบบ “คำวิเศษณ์”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “คำวิเศษณ์” จำนวน 21 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 8.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
ไฉไล	ไฉ-ไล	ไฉไล (ว.)	งาม	คำวิเศษณ์
พิจิตร	พิ-จิต-ตรา	พิจิตร (ว.)	งาม น่าดู	คำวิเศษณ์
ลลิตา	ละ-ลิ-ตา	ลลิตา (ว.)	สวย มีเสน่ห์	คำวิเศษณ์

8. รูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำนาม”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำนาม” จำนวน 40 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
จิตรานุช	จิต-ตรา-นุช	จิตร (ว.) + อนุช (น.)	น้องสาวผู้งดงาม	คำวิเศษณ์ + คำนาม
ธัญญารัตน์	ทัน-ยา-รัต	ธัญญา (ว.) + รัตน์ (น.)	รัตนาคือโชค	คำวิเศษณ์ + คำนาม
ปิยธิดา	ปิ-ยะ-ทิ-ดา	ปิย (ว.) + ธิดา (น.)	ลูกสาวผู้ที่น่ารัก	คำวิเศษณ์ + คำนาม

9. รูปแบบ “คำกริยา + คำวิเศษณ์”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “คำกริยา + คำวิเศษณ์” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
ปองกานต์	ปอง-กาน	ปอง (ก.) + กานต์ (ว.)	เป็นที่รักที่หมายปอง	คำกริยา + คำวิเศษณ์

10. รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ” จำนวน 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	รูปแบบ
ปิยώρα	ปิ-วะ-รา	ปิย (ว.) + วร (ว.)	เป็นที่รักอย่างประเสริฐ	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์
สุทธิกานต์	สุค-ทิ-กาน	สุทธิ (ว.) + กานต์(ว.)	มีความบริสุทธิ์ที่น่าพอใจ	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์
อรปริยา	ออน-ปริ-ยา	อร (ว.) + ปริยา (ว.)	นางผู้เป็นที่รัก	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์

ชื่อคนจีนเพศชาย

ผลการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย พบว่ามีรูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำ 12 แบบ ซึ่งที่นิยมใช้มากที่สุดคือรูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ” พบจำนวน 40 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับที่ 2 คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ” พบจำนวน 37 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 14.8 อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 31 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 12.4 อันดับสุดท้าย คือ รูปแบบ “ คำกริยา + คำกริยา ” พบจำนวน 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตารางที่ 9 แสดงข้อมูลส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย

ลำดับ	ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำ ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ
1	คำกริยา	7	2.8
2	คำกริยา + คำกริยา	4	1.6
3	คำกริยา + คำนาม	16	6.4
4	คำกริยา + คำวิเศษณ์	22	8.8
5	คำนาม	16	6.4
6	คำนาม + คำกริยา	13	5.2
7	คำนาม + คำนาม	31	12.4
8	คำนาม + คำวิเศษณ์	40	16.0
9	คำวิเศษณ์	28	11.2
10	คำวิเศษณ์ + คำกริยา	7	2.8
11	คำวิเศษณ์ + คำนาม	29	11.6
12	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์	37	14.8
รวม		250	100

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายดังนี้

1. รูปแบบ “ คำกริยา ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา ” จำนวน 7 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
飞	Fei	飞 (fēi, ก.) บิน บินด้วยเครื่องบินต์ ปลิวว่อน รวดเร็ว	คำกริยา
建	Jiàn	建 (jiàn, ก.) สร้าง ก่อสร้าง	คำกริยา
立	Lì	立 (lì, ก.) ยืน ทำให้ตั้งขึ้น ดำรงอยู่ อยู่รอด	คำกริยา

2. รูปแบบ “ คำกริยา + คำกริยา ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา + คำกริยา ”
จำนวน 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
加攀	Jiā pān	加(jiā,ก.) บวก เพิ่มขึ้น 攀(pān,ก.) ปีนป่าย	คำกริยา + คำกริยา
建生	Jiàn shēng	建(jiàn,ก.) สร้าง, ก่อสร้าง 生(shēng,ก.) เกิด บังเกิด	คำกริยา + คำกริยา
举成	Jǔ chéng	举(jǔ,ก.) ยกขึ้น ยก 成(chéng,ก.) ดำเนินการสำเร็จ	คำกริยา + คำกริยา

3. รูปแบบ “ คำกริยา + คำนาม ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา + คำนาม ”
จำนวน 16 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
加义	Jiā yì	加(jiā,ก.) บวก เพิ่มขึ้น เสริม 义(yì,น) สัจธรรม ความเป็นธรรม บุญธรรม	คำกริยา + คำนาม
加泽	Jiā zé	加(jiā,ก.) บวก เพิ่มขึ้น เสริม 泽(zé, น) บุญคุณ บุญกุศล	คำกริยา + คำนาม
开军	Kāi jūn	开(kāi,ก.) เปิด ไช ไขออก เปิดให้โล่ง 军(jūn,น) ทหาร กองกำลังทหาร	คำกริยา + คำนาม

4. รูปแบบ “ คำกริยา + คำวิเศษณ์ ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา + คำวิเศษณ์ ” จำนวน 22 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 8.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
加雄	Jiā xióng	加(jiā,ก.) บวก เพิ่ม เพิ่มทวีจีนเพิ่มขึ้น 雄(xióng,ว.) ตัวผู้ มีความสง่างาม เข้มแข็งมีพลัง, ทรงพลัง มีอำนาจ	คำกริยา + คำวิเศษณ์
开华	Kāi huá	开(kāi,ก.) เปิด ไข เปิดให้โล่ง 华(huá,ว.) สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด	คำกริยา + คำวิเศษณ์
连刚	Lián gāng	连(lián,ก.) ติด เชื่อม เชื่อมโยง รวมทั้ง 刚(gāng,ว.) แข็ง แข็งแกร่ง แกร่ง	คำกริยา + คำวิเศษณ์

5. รูปแบบ “ คำนาม ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม ” จำนวน 16 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
波	Bō	波(bō,น.) คลื่น คลื่นการสั่นสะเทือน ในทางฟิสิกส์ คลื่นเสียง คลื่นแม่เหล็ก	คำนาม
川	Chuān	川(chuān,น.) น้ำ สายน้ำ พื้นดินที่ราบเรียบ	คำนาม
春	Chūn	春(chūn,น.) ฤดูใบไม้ผลิ	คำนาม

6. รูปแบบ “ คำนาม + คำกริยา ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม + คำกริยา ” จำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
海生	Hǎi shēng	海(hǎi,น.) ทะเล 生(shēng, ก.) เกิด บังเกิด ก่อให้เกิด	คำนาม + คำกริยา
龙飞	Lóng fēi	龙(Lóng,น.) มังกร 飞(fēi,ก.) บิน บินด้วยเครื่องยนต์ ปลิว ว่อน	คำนาม + คำกริยา
年许	Nián xǔ	年(nián,น.) ปี 许(xǔ,ก.) ชมเชย ขอม ยินยอม	คำนาม + คำกริยา

7. รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” จำนวน 31 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 12.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
阳玉	Yáng yù	阳(yáng,น.) พระอาทิตย์ แดด ผิวภายนอก 玉(yù,น.) หยก	คำนาม + คำนาม
叶春	Yè chūn	叶(yè,น.) ใบไม้ ไม้ 春(chūn,น.) ฤดูใบไม้ผลิ	คำนาม + คำนาม
宇龙	Yǔ lóng	宇(yǔ,น.) ชายคาบ้าน 龙(lóng,น.) มังกร	คำนาม + คำนาม

8. รูปแบบ “คำนาม + คำวิเศษณ์”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “คำนาม + คำวิเศษณ์” จำนวน 40 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
国睿	Guó ruì	国(guó, น.) ประเทศ รัฐ 睿(ruì, ว.) ฉลาดเฉียบแหลมและมีสายตาวาวไกล, อัจฉริยะและมีสายตาวาวไกล	คำนาม + คำวิเศษณ์
海明	Hǎi míng	海(hǎi, น.) ทะเล 明(míng, ว.) สว่าง	คำนาม + คำวิเศษณ์
龙华	lóng huá	龙(lóng, น.) มังกร 华(huá, ว.) สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด	คำนาม + คำวิเศษณ์

9. รูปแบบ “คำวิเศษณ์”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “คำวิเศษณ์” จำนวน 28 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 11.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
伟	Wěi	伟(wěi, ว.) ยิ่งใหญ่ เกรียงไกร	คำวิเศษณ์
勇	Yǒng	勇(yǒng, ว.) กล้าหาญ	คำวิเศษณ์
忠	Zhōng	忠(zhōng, ว.) ซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์สุจริต จงรักภักดี	คำวิเศษณ์

10. รูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำกริยา”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำกริยา” จำนวน 7 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
定飞	Dìng fēi	定(dìng,ว.) นิ่ง มั่น เป็นที่แน่นอน แน่นอน 飞(fēi,ก) บิน บินด้วยเครื่องบิน รวดเร็ว	คำวิเศษณ์ + คำกริยา
可胜	Kě shèng	可(kě,ว.) แสดงว่าได้ หรือมีทางเป็นไปได้ เห็นด้วย 胜(shèng,ก) ชนะ	คำวิเศษณ์ + คำกริยา
实庆	Shí qìng	实(shí,ว.) ข้างในอัดแน่นโดยไม่มีช่องว่าง ชื่อสัตย์สุจริต 庆(qìng,ก) เฉลิมฉลอง อวยพร	คำวิเศษณ์ + คำกริยา

11. รูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำนาม”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำนาม” จำนวน 28 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 11.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
大江	Dà jiāng	大(dà,ว.) ใหญ่ กว้าง มาก โต 江(jiāng,น.) แม่น้ำ	คำวิเศษณ์ + คำนาม
富林	Fù lín	富(fù,ว.) รวย ร่ำรวย มีเงินมีทอง มีมาก อุดม สมบูรณ์ไปด้วย 林(lín,น.) ป่า กิจกรรมป่าไม้	คำวิเศษณ์ + คำนาม
洪军	Hóng jūn	洪(hóng,ว.) ใหญ่ ใหญ่โต 军(jūn,น.) ทหาร กองกำลังทหาร	คำวิเศษณ์ + คำนาม

12. รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายที่เป็นรูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ” จำนวน 37 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 14.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
贵长	Guì cháng	贵 (guì, ว.) แพง ราคาสูง มีคุณค่าสูงล้ำค่า เลอค่า 长 (cháng, ว.) ความถนัด ความชำนาญ	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์
浩昌	Hào chāng	浩 (hào, ว.) มหาศาล ไพศาล มาก 昌 (chāng, ว.) เจริญรุ่งเรือง สว่างไสว	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์
华健	Huá jiàn	华 (huá, ว.) สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง ส่วน ที่ดีที่สุด 健 (jiàn, ว.) แข็งแรง มั่นคง ทำให้ แข็งแรง ทำให้สุขภาพดี	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์

ชื่อคนจีนเพศหญิง

ผลการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง พบว่ามีรูปแบบส่วนประกอบของคำ 14 รูปแบบ ซึ่งรูปแบบส่วนประกอบของคำที่นิยมใช้มากที่สุด คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 46 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 18.4 อันดับที่ 2 คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำนาม ” พบจำนวน 40 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ” พบจำนวน 39 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 15.6 รูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำ ที่พบเป็นอันดับสุดท้าย คือ รูปแบบ “ คำกริยา + คำกริยา ” “ คำบุพบท + คำนาม ” และรูปแบบ “ คำสันธาน ” พบจำนวน 1 ชื่อ แต่ละรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 0.4

ตารางที่ 10 แสดงข้อมูลส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง

ลำดับ	ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ
1	คำกริยา	3	1.2
2	คำกริยา + คำกริยา	1	0.4
3	คำกริยา + คำนาม	7	2.8
4	คำกริยา + คำวิเศษณ์	16	6.4
5	คำนาม	33	13.2
6	คำนาม + คำกริยา	2	0.8
7	คำนาม + คำนาม	46	18.4
8	คำนาม + คำวิเศษณ์	39	15.6
9	คำบุพบท + คำนาม	1	0.4
10	คำวิเศษณ์	25	10.0
11	คำวิเศษณ์ + คำกริยา	4	1.6
12	คำวิเศษณ์ + คำนาม	40	16.0
13	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์	32	12.8
14	คำสันธาน	1	0.4
		250	100

ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงดังนี้

1. รูปแบบ “ คำกริยา ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา ” จำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
超	chāo	超 (chāo, ก.) เหนือ เกิน ล้น เหนือธรรมดา เหนือชั้น	คำกริยา
飞	Fēi	飞 (fēi, ก.) บิน	คำกริยา

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
陟	zhì	陟 (zhì, ก.) ขึ้นสูง ปีนขึ้นสูง	คำกริยา

2. รูปแบบ “ คำกริยา + คำกริยา ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา + คำกริยา ” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
继来	Jì lái	继 (jì, ก.) ติดต่อกัน 来 (lái, ก.) มา เกิดขึ้น	คำกริยา + คำกริยา

3. รูปแบบ “ คำกริยา + คำนาม ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา + คำนาม ” จำนวน 7 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
爱莉	Ài lì	爱 (ài, ก.) รัก 莉 (lì, น.) ดอกมะลิ	คำกริยา + คำนาม
超娥	Chāo é	超 (chāo, ก.) เหนือ เกิน ล้น 娥 (é, น.) หญิงงาม สาวงาม	คำกริยา + คำนาม
加兰	Jiā lán	加 (jiā, ก.) บวก เพิ่ม 兰 (lán, น.) ดอกกล้วยไม้	คำกริยา + คำนาม

4. รูปแบบ “ คำกริยา + คำวิเศษณ์ ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา + คำวิเศษณ์ ” จำนวน 16 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
思颖	sī yǐng	思(sī,กริยา)คิด พิจารณา คิดถึง 颖(yǐng,ว.)เฉลียวฉลาด	คำกริยา + คำวิเศษณ์
维雅	Wéi yǎ	维(wéi,ก.)ผูก 雅(yǎ,ว.)มาตรฐาน สูงส่ง งดงาม ไม่หยาบ	คำกริยา + คำวิเศษณ์
有玲	Yǒu líng	有(yǒu,ก.)มี 玲(líng,ว.)กระจุกกระจิม	คำกริยา + คำวิเศษณ์

5. รูปแบบ “ คำนาม ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม ” จำนวน 33 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 13.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
春	Chūn	春(chūn,น.)ฤดูใบไม้ผลิ	คำนาม
鸽	gē	鸽(gē,น.) นกพิราบ	คำนาม
金	jīn	金(jīn,น.) ทอง	คำนาม

6. รูปแบบ “ คำนาม + คำกริยา ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม + คำกริยา ” จำนวน 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
秋旋	Qiū xuán	秋(qiū,น.)ฤดูใบไม้ร่วง 旋(xuán,ก.) หมุนอย่างรวดเร็ว	คำนาม + คำกริยา
芝联	Zhī lián	芝(zhī)เห็ดหลินจือ 联(lián)ผูกพันกันสัมพันธ์กัน	คำนาม + คำกริยา

7. รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” จำนวน 46 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 18.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
春梅	Chūn méi	春(chūn,น.)ฤดูใบไม้ผลิ พลังชีวิต 梅(méi,น.)ต้นเหมย ดอกเหมย	คำนาม + คำนาม
国星	guó xīng	国(guó,น.)ประเทศ รัฐ 星(xīng,น.)ดาว	คำนาม + คำนาม
金玉	Jīn yù	金(jīn,น.)ทอง 玉(yù,น.)หยก	คำนาม + คำนาม

8. รูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ” จำนวน 39 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 15.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
朝艳	Zhāo yàn	朝(zhāo,น.)แดดตอนเช้า 艳(yàn,ว.)งามหรูหรา งาม ดูดนาค	คำนาม + คำวิเศษณ์
桂香	Guì xiāng	桂(guì,น.)ต้นดอกเกวียฮวา 香(xiāng,ว.)หอม กลิ่นหอม	คำนาม + คำวิเศษณ์
菊芬	Jú fēn	菊(jú,น.)ดอกเบญจมาศ 芬(fēn,ว.)กลิ่นหอม	คำนาม + คำวิเศษณ์

9. รูปแบบ “คำบุพบท + คำนาม”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “คำบุพบท + คำนาม” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
以菊	Yǐ jú	以(yǐ,บุ) ใช้ ด้วย ตาม 菊(jú,น.) ดอกเบญจมาศ	คำบุพบท + คำนาม

10. รูปแบบ “คำวิเศษณ์”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “คำวิเศษณ์” จำนวน 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
健	jiàn	健(jiàn,ว.) แข็งแรง มั่นคง ทำให้ แข็งแรง ทำให้สุขภาพดี	คำวิเศษณ์
姣	Jiāo	姣(Jiāo,ว.) โฉมงาม	คำวิเศษณ์
洁	Jié	洁(jié,ว.) สะอาด	คำวิเศษณ์

11. รูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำกริยา”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำกริยา” จำนวน 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
宏征	Hóng zhēng	宏(hóng,ว.) ยิ่งใหญ่ มโหฬาร 征(zhēng,ก.) เดินทาง กรีธาทัพ	คำวิเศษณ์ + คำกริยา
丽升	Lì shēng	丽(lì,ว.) คนสวย 升(shēng,ก.) ลอยสูงขึ้น ขึ้น	คำวิเศษณ์ + คำกริยา

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
艳飞	Yàn fēi	艳(yàn,ว.) งามหรูหรา งามดูดนาค 飞(fēi,ก.) บิน	คำวิเศษณ์ + คำกริยา

12. รูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำนาม”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำนาม” จำนวน 40 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
灿音	Càn yīn	灿(càn,ว.) เจิดจ้า สว่างไสว 音(yīn,น.) เสียง	คำวิเศษณ์ + คำนาม
昌霞	Chāng xiá	昌(chāng,ว.) เจริญรุ่งเรือง สว่างไสว 霞(xiá,น.) แสงอรุณทัก	คำวิเศษณ์ + คำนาม
芳梅	Fāng méi	芳(fāng,ว.) หอมดี 梅(méi,น.) ต้นเหมย, ดอกเหมย	คำวิเศษณ์ + คำนาม

13. รูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์” จำนวน 32 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 12.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
崇芳	Chóng fāng	崇(chóng,ว.) สูงส่ง, บูชา นับถือ เลื่อมใส 芳(fāng,ว.) หอมดี ดึงดูด ชื่อสกุลของ ชาวจีน	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์
富芳	Fù fāng	富(fù,ว.) รวย ร่ำรวย 芳(fāng,ว.) หอมดี ดึงดูด ชื่อสกุลของ	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
		ชาวจีน	
贵娟	Guì juān	贵 (guì,ว.) มีคุณค่าสูงล้ำค่า 娟 (juān,ว.) สวย, งดงาม	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์

14. รูปแบบ “คำสันธาน”

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่เป็นรูปแบบ “คำสันธาน” จำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย	รูปแบบ
也	yě	也 (yě,สัน) ก็, ด้วย	คำสันธาน

ตารางที่ 11 แสดงข้อมูลรูปแบบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีนด้านชนิดของคำ (โดยใช้เครื่องหมาย “√” แสดงว่ารูปแบบที่ระบุไว้ปรากฏในชื่อ และใช้เครื่องหมาย “×” แสดงว่ารูปแบบที่ระบุไว้ไม่ปรากฏในชื่อ)

ลำดับ	ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำ	ชื่อคนไทยเพศชาย	ชื่อคนไทยเพศหญิง	ชื่อคนจีนเพศชาย	ชื่อคนจีนเพศหญิง
1	คำกริยา	√	×	√	√
2	คำกริยา + คำกริยา	√	×	√	√
3	คำกริยา + คำนาม	√	√	√	√
4	คำกริยา + คำวิเศษณ์	×	×	√	√
5	คำนาม	√	√	√	√
6	คำนาม + คำกริยา	√	√	√	√
7	คำนาม + คำนาม	√	√	√	√
8	คำนาม + คำวิเศษณ์	√	√	√	√
9	คำบุพบท + คำนาม	×	×	×	√
10	คำวิเศษณ์	√	√	√	√

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับ	ส่วนประกอบของคำ ด้านชนิดของคำ	ชื่อคนไทย เพศชาย	ชื่อคนไทย เพศหญิง	ชื่อคนจีน เพศชาย	ชื่อคนจีน เพศหญิง
11	คำวิเศษณ์ + คำกริยา	✓	×	✓	✓
12	คำวิเศษณ์ + คำนาม	✓	✓	✓	✓
13	คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์	×	✓	✓	✓
14	คำสรรพนาม + คำนาม	✓	×	×	×
15	คำสันธาน	×	×	×	✓
รวม(จำนวนรูปแบบ)		11	10	13	14

จากตารางที่ 11 รูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน พบจำนวนรูปแบบส่วนประกอบทั้งหมด 15 รูปแบบที่ปรากฏในชื่อคนไทยและชื่อคนจีน ได้แก่ 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำกริยา 3. คำกริยา + คำนาม 4. คำกริยา + คำวิเศษณ์ 5. คำนาม 6. คำนาม + กริยา 7. คำนาม + คำนาม 8. คำนาม + คำวิเศษณ์ 9. คำบุพบท + คำนาม 10. คำวิเศษณ์ 11. คำวิเศษณ์ + คำกริยา 12. คำวิเศษณ์ + คำนาม 13. คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ 14. คำสรรพนาม + คำนาม 15. สันธาน

จากการศึกษาวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย พบรูปแบบส่วนประกอบที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย มีจำนวน 11 รูปแบบ ได้แก่ 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำกริยา 3. คำกริยา + คำนาม 4. คำนาม 5. คำนาม + คำกริยา 6. คำนาม + คำนาม 7. คำนาม + คำวิเศษณ์ 8. คำวิเศษณ์ 9. คำวิเศษณ์ + คำกริยา 10. คำวิเศษณ์ + คำนาม 11. คำสรรพนาม + คำนาม แต่ไม่พบรูปแบบส่วนประกอบของคำที่เป็นรูปแบบ “ คำกริยา + คำวิเศษณ์ ” รูปแบบ “ คำบุพบท + คำนาม ” รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ” และรูปแบบ “ คำสันธาน ” ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย

จากการศึกษาวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง พบรูปแบบส่วนประกอบที่ใช้ในการตั้งชื่อ จำนวน 10 รูปแบบ ได้แก่ 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำนาม 3. คำกริยา + คำวิเศษณ์ 4. คำนาม 5. คำนาม + คำกริยา 6. คำนาม + คำนาม 7. คำนาม + คำวิเศษณ์ 8. คำวิเศษณ์ 9. คำวิเศษณ์ + คำนาม 10. คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ไม่พบรูปแบบ “

คำกริยา + คำกริยา ” รูปแบบ “ คำบุพบท + คำนาม ” รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำกริยา ” รูปแบบ “ คำสรรพนาม + คำนาม ” และรูปแบบ “ คำสันธาน .” ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง

จากผลการศึกษาพบในรูปแบบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทย มีทั้งหมด 12 รูปแบบ ส่วนในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย มีรูปแบบส่วนประกอบ 11 รูปแบบ การตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง มี 10 รูปแบบ ซึ่งรูปแบบ 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำนาม 3. คำนาม 4. คำนาม + คำกริยา 5. คำนาม + คำนาม 6. คำนาม + คำวิเศษณ์ 7. คำวิเศษณ์ 8. คำวิเศษณ์ + คำนาม ” ทั้ง 8 รูปแบบนี้พบทั้งในชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง ส่วนรูปแบบ “ คำกริยา + คำกริยา ” รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำกริยา ” และรูปแบบ “ คำสรรพนาม + คำนาม ” พบเฉพาะชื่อคนไทยเพศชายเท่านั้นไม่พบในชื่อคนไทยเพศหญิง และรูปแบบ “ กริยา+คำวิเศษณ์ ” รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ” พบเฉพาะชื่อคนไทยเพศหญิงเท่านั้น ไม่พบในชื่อคนไทยเพศชาย

จากการศึกษาวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย พบรูปแบบส่วนประกอบที่ใช้ในการตั้งชื่อ จำนวน 12 รูปแบบ ได้แก่ 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำกริยา 3. คำกริยา + คำนาม 4. คำกริยา + คำวิเศษณ์ 5. คำนาม 6. คำนาม + คำกริยา 7. คำนาม + คำนาม 8. คำนาม + คำวิเศษณ์ 9. คำวิเศษณ์ 10. คำวิเศษณ์ + คำกริยา 11. คำวิเศษณ์ + คำนาม 12. คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ แต่ไม่พบรูปแบบส่วนประกอบที่เป็นรูปแบบ “ คำบุพบท + คำนาม ” และรูปแบบ “ คำสรรพนาม + คำนาม ”

จากการศึกษาวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง พบรูปแบบส่วนประกอบที่ใช้ในการตั้งชื่อ จำนวน 14 รูปแบบที่ปรากฏในชื่อคนจีนเพศหญิง ได้แก่ 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำกริยา 3. คำกริยา + คำนาม 4. คำกริยา + คำวิเศษณ์ 5. คำนาม 6. คำนาม + คำกริยา 7. คำนาม + คำนาม 8. คำนาม + คำวิเศษณ์ 9. คำบุพบท + คำนาม 10. คำวิเศษณ์ 11. คำวิเศษณ์ + คำกริยา 12. คำวิเศษณ์ + คำนาม 13. คำวิเศษณ์ + วิเศษณ์ 14. คำสันธาน ” แต่ไม่พบรูปแบบส่วนประกอบที่เป็นรูปแบบ “ คำสรรพนาม + คำนาม ”

จากผลการศึกษาพบในรูปแบบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนนี้ มีทั้งหมด 15 รูปแบบ ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย มีรูปแบบส่วนประกอบ 12 รูปแบบ ส่วนในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง มีรูปแบบส่วนประกอบ 14 รูปแบบ ในการตั้งชื่อคนจีน รูปแบบ 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำกริยา 3. คำกริยา + คำนาม 4. คำกริยา + คำวิเศษณ์ 5. คำนาม 6. คำนาม + คำกริยา 7. คำนาม +

คำนาม 8. คำนาม + คำวิเศษณ์ 9. คำวิเศษณ์ 10. คำวิเศษณ์ + คำกริยา 11. คำวิเศษณ์ + คำนาม
12. คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ทั้ง 12 รูปแบบพบในทั้งชื่อคนจีนเพศชายกับเพศหญิง ส่วนรูปแบบ
“ คำนูปบท + คำนาม ” และรูปแบบ “ คำสันธาน ” พบเฉพาะชื่อคนจีนเพศหญิงเท่านั้น ไม่พบในชื่อ
คนจีนเพศชาย

สรุปได้ว่า การตั้งชื่อคนจีนมีรูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำหลากหลาย
มากกว่าการตั้งชื่อของคนไทย จำนวนรูปแบบส่วนประกอบที่ใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุด คือ การตั้ง
ชื่อของคนจีนเพศหญิง มีจำนวนรูปแบบ 14 รูปแบบ อันดับ 2 คือ การตั้งชื่อคนจีนเพศชาย มีจำนวน
12 รูปแบบ อันดับ 3 คือ การตั้งชื่อคนไทยเพศชาย มีจำนวนรูปแบบ 11 รูปแบบ อันดับสุดท้าย คือ
การตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง มีจำนวนรูปแบบ 10 รูปแบบ

ตารางที่ 12 แสดงส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ลำดับ	ชนิดของคำ	ชื่อคนไทย		ชื่อคนจีน		ชื่อคนจีน		ชื่อคนจีน	
		เพศชาย		เพศหญิง		เพศชาย		เพศหญิง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		(ชื่อ)		(ชื่อ)		(ชื่อ)		(ชื่อ)	
1	กริยา	5	2.0	1	0.4	7	2.8	3	1.2
2	กริยา + กริยา	2	0.8	0	0	4	1.6	1	0.4
3	กริยา + คำนาม	13	5.2	6	2.4	16	6.4	7	2.8
4	กริยา + คำวิเศษณ์	0	0	1	0.4	22	8.8	16	6.4
5	คำนาม	68	27.2	59	23.6	16	6.4	33	13.2
6	คำนาม + กริยา	4	1.6	2	0.8	13	5.2	2	0.8
7	คำนาม + คำนาม	114	45.6	103	41.2	31	12.4	46	18.4
8	คำนาม + คำวิเศษณ์	10	4.0	12	4.8	40	16	39	15.6
9	คำนูปบท + คำนาม	0	0	0	0	0	0	1	0.4
10	คำวิเศษณ์	8	3.2	21	8.4	28	11.2	25	10
11	คำวิเศษณ์ + กริยา	1	0.4	0	0	7	2.8	4	1.6
12	คำวิเศษณ์ + คำนาม	24	9.6	40	16	28	11.2	40	16

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ชนิดของคำ	ชื่อคนไทย		ชื่อคนไทย		ชื่อคนจีน		ชื่อคนจีน	
	เพศชาย		เพศหญิง		เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน (ชื่อ)	ร้อยละ	จำนวน (ชื่อ)	ร้อยละ	จำนวน (ชื่อ)	ร้อยละ	จำนวน (ชื่อ)	ร้อยละ
13 คำวิเศษณ์+คำวิเศษณ์	0	0	5	2.0	37	14.8	32	12.8
14 คำสรรพนาม + คำนาม	1	0.4	0	0	0	0	0	0
15 คำสันธาน	0	0	0	0	1	0.4	1	0.4
รวม	250	100	250	100	250	100	250	100

จากตารางที่ 12 พบว่า ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่คนไทยเพศชายนิยมใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุดคือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 114 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 45.6 อันดับที่ 2 คือรูปแบบ “ คำนาม ” พบจำนวน 68 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 27.2 อันดับที่ 3 คือรูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำนาม ” พบจำนวน 24 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.6

ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่คนไทยเพศหญิงใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุดคือ รูปแบบส่วนประกอบแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 103 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 41.2 อันดับที่ 2 คือรูปแบบ “ คำนาม ” พบจำนวน 59 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 23.6 อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำนาม ” พบจำนวน 40 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16

สังเกตว่า รูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย ใน 3 อันดับแรกเหมือนกับ 3 อันดับแรกของชื่อคนไทยเพศหญิง ได้แก่ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” อันดับที่ 2 คือ รูปแบบ “ คำนาม ” อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำนาม ”

จากผลการวิจัยนี้พบรูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่คนจีนเพศชายใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุด คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ” พบจำนวน 40 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับที่ 2 คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ” พบจำนวน 37 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 14.8 อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 31 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 12.4

ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่คนจีนเพศหญิงใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุด คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 46 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 18.4 อันดับที่ 2 คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำนาม ” พบจำนวน 40 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ” พบจำนวน 39 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 15.6

สังเกตว่า รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” และรูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ” ซึ่งเป็นรูปแบบส่วนประกอบจำนวนมากเป็นยอดสุด 3 อันดับในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายกับเพศหญิง ส่วนในชื่อคนจีนเพศชาย ยังมีรูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ” และในชื่อคนจีนเพศหญิง ยังมีรูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำนาม ” ที่อยู่ในรูปแบบส่วนประกอบจำนวนมากเป็นยอดสุด 3 อันดับในการตั้งชื่อ

สรุปได้ว่า รูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่คนไทยเพศชายใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุดคือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 114 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 45.6 ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่คนไทยเพศหญิงใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุดคือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 103 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 41.3 รูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่คนจีนเพศชายใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุด คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ” พบจำนวน 40 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16 ส่วนรูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่คนจีนเพศหญิงใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุด คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 46 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 18.4 นอกจากนี้ สังเกตได้ว่า รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” จะปรากฏเป็นจำนวนมากใน 3 อันดับแรกของทั้งรูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ผู้วิจัยศึกษาหลักเกณฑ์ลักษณะการสร้างคำของพระยาอุปทิศศิลปสาร (2545: 60-61) บรรจบ พันธุเมธา (2537: 81) และกำชัย ทองหล่อ (2533: 131-147) ซึ่งสรุปเป็นหลักเกณฑ์ที่วิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการชื่อคนไทยและคนจีนครั้งนี้ โดยแบ่งเป็น 5 ลักษณะดังนี้

1. คำมูล
2. คำประสม
3. คำซ้อน

4. คำซ้ำ

5. คำสมาส

จากการศึกษาวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน ผู้วิจัยสรุปลักษณะการสร้างคำตามเพศชายและเพศหญิง การยกตัวอย่างรายชื่อคนไทยและชื่อคนจีน ซึ่งเป็นผลของการจำแนกแต่ละหัวข้อนั้น หากหัวข้อใดมีตัวอย่างมากเกินไป 3 ชื่อ ผู้วิจัยจะนำไปไว้ในภาคผนวกของงานวิจัยเรื่องนี้

ชื่อคนไทยเพศชาย

จากการศึกษาลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อคนไทยเพศชายทั้งหมด 250 ชื่อ คำที่พบมากที่สุด คือ คำสมาส พบจำนวน 153 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 61.2 อันดับที่ 2 คือ คำมูล พบจำนวน 80 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 32 อันดับที่ 3 คือ คำประสม พบจำนวน 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.6 อันดับสุดท้าย คือ คำซ้อน พบจำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.2 และคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย คือ คำซ้ำ

ตัวอย่างแสดงลักษณะการสร้างคำที่พบในชื่อคนไทยเพศชาย

1. คำมูล

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำมูลที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายพบทั้งหมด 80 คำ คิดเป็นร้อยละ 32 ตัวอย่างเช่น

ชื่อคนไทยเพศชาย	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	การสร้างคำ
กรกฎ	กรกฎ (น.)	ปู	คำมูล
ขันติ	ขันติ (น.)	อดทน	คำมูล
จาริตรี	จาริตรี (น.)	ความประพฤติดี นิสัยดี ชื่อเสียง	คำมูล

2. คำประสม

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำประสมที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายพบทั้งหมด 14 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อคนไทยเพศชาย	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	การสร้างคำ
งามพล	งาม (ว.) + พล (น.)	งามด้วยพลัง	คำประสม
ชนาสิน	ชนา (น.) + สิน (น.)	ผู้มีทรัพย์สิน	คำประสม
ปองพล	ปอง (ก.) + พล (น.)	มุ่งหวังซึ่งมีความพลัง	คำประสม

3. คำซ้อน

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำซ้อนที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายพบทั้งหมด 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อคนไทยเพศชาย	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	การสร้างคำ
เงินทอง	เงิน (น.) + ทอง (น.)	เงินและทองของต้องใจ	คำซ้อน
ฟุ้งเฟื่อง	ฟุ้ง (ก.) + เฟื่อง (ก.)	เจริญรุ่งเรือง	คำซ้อน
รุ่งโรจน์	รุ่ง (น.) + โรจน์ (ว.)	กระจ่างแจ้ง โชติช่วง	คำซ้อน

4. คำซ้ำ

จากการศึกษาไม่พบคำซ้ำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย

5. คำสมาส

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำสมาสที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายพบทั้งหมด 153 คำ คิดเป็นร้อยละ 61.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อคนไทยเพศชาย	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	การสร้างคำ
วรกมล	วร (ว.) + กมล (น.)	มีใจประเสริฐ	คำสมาส
สรวิศ	สร (ว.) + วิศ (น.)	มีอำนาจเหนือคน ทั้งปวง	คำสมาส
ชนินทร์	ชน (ว.) + อินทร์ (น.)	เป็นใหญ่ในหมู่มนุษย์	คำสมาส

ตารางที่ 13 แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย

การสร้างคำ	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ
คำมูล	80	32
คำประสม	14	5.6
คำซ้อน	3	1.2
คำซ้ำ	0	0
คำสมาส	153	61.2
รวม	250	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า คำที่พบในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย คือ ประเภคำมูล คำประสม คำซ้อนและคำสมาส ส่วนประเภทคำซ้ำไม่พบในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย คำที่พบบมากที่สุด คือคำสมาส พบจำนวน153 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 61.2

ชื่อคนไทยเพศหญิง

จากการศึกษาลักษณะการสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อผู้หญิงคนไทยทั้งหมด 250 ชื่อ คำที่พบบมากที่สุด คือคำสมาส พบจำนวน 154 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 61.6 ของชื่อคนไทยเพศหญิง อันดับที่ 2 คือคำมูล พบจำนวน 83 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.2อันดับ 3 คือ คำประสม พบจำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ส่วนคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงคือ คำซ้อน และคำซ้ำ

ตัวอย่างแสดงลักษณะการสร้างคำที่พบในชื่อคนไทยเพศหญิง

1. คำมูล

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำมูลที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงพบทั้งหมด 83 คำ คิดเป็นร้อยละ 33.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อคนไทยเพศหญิง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	การสร้างคำ
กนิษฐา	กนิษฐา (น.)	น้องสาวคนเล็ก นี้อภัย	คำมูล
ไฉไล	ไฉไล (ว.)	งาม	คำมูล
ธัญญา	ธัญญา (น.)	มีบุญมีโชค	คำมูล

2. คำประสม

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำประสมที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงพบทั้งหมด 13 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อคนไทยเพศหญิง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	การสร้างคำ
ดวงตะวัน	ดวง (น.) + ตะวัน (น.)	ดวงอาทิตย์	คำประสม
เดือนนภา	เดือน (น.) + นภา (น.)	ดวงจันทร์ และท้องฟ้า	คำประสม
เนื้อแพรว	เนื้อ (น.) + แพรว (น.)	ผ้าไหมมีเนื้อลื่น ผ้าที่ดี	คำประสม
		มาก	

3. คำซ้อน

จากการศึกษาไม่พบคำซ้อนที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง

4. คำซ้ำ

จากการศึกษาไม่พบคำซ้ำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง

5. คำสมาส

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำสมาสที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงพบทั้งหมด 154 คำ คิดเป็นร้อยละ 61.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อคนไทยเพศหญิง	ส่วนประกอบของคำ	ความหมาย	การสร้างคำ
ชนวรรณ	ชน (น.) + วรรณ (น.)	มีผิวงามเป็นสมบัติ	คำสมาส
ชนาภรณ์	ชน (น.) + อาภรณ์ (น.)	มีทรัพย์สินเป็น เครื่องประดับ	คำสมาส
ปวีณ์ธิดา	ปวีณ์ (ว.) + ธิดา (น.)	ธิดาปราชญ์ ธิดาผู้ ฉลาด	คำสมาส

ตารางที่ 14 แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง

การสร้างคำ	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ
คำมูล	83	33.2
คำประสม	13	5.2
คำซ้อน	0	0
คำซ้ำ	0	0
คำสมาส	154	61.6
รวม	250	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า คำที่พบในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง คือ คำประเภทคำมูล คำประสม และคำสมาส ส่วนการตั้งชื่อประเภทคำซ้อนและคำซ้ำไม่พบในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง คำที่พบมากที่สุด คือ คำสมาส พบจำนวน 154 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 61.8

ตารางที่ 15 แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยทั้งเพศชาย และเพศ หญิง

การสร้างคำ	คนไทยเพศชาย		คนไทยเพศหญิง	
	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ
คำมูล	80	32	83	33.2
คำประสม	14	5.6	13	5.2
คำซ้อน	3	1.2	0	0
คำซ้ำ	0	0	0	0
คำสมาส	153	61.2	154	61.6
รวม	250	100	250	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า การสร้างคำประเภทคำมูล คำประสม และคำสมาสปรากฏในทั้งการตั้งชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง ส่วนของการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงมีประเภทคำซ้อนเพิ่มขึ้น แต่ไม่พบการสร้างคำประเภทคำซ้ำทั้งในชื่อคนไทยเพศชายกับเพศหญิง และคำสมาสเป็นคำที่พบมากที่สุดในชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง

ชื่อคนจีนเพศชาย

จากการศึกษาลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อผู้ชายคนจีนทั้งหมด 250 ชื่อ คำที่พบมากที่สุด คือ คำประสม พบจำนวน 187 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 74.8 อันดับที่ 2 คือ คำมูล พบจำนวน 51 ชื่อ คิดเป็นค่าร้อยละ 20.4 อันดับที่ 3 คือ คำซ้อน พบจำนวน 11 ชื่อ คิดเป็นค่าร้อยละ 4.4 คำที่พบเป็นอันดับสุดท้าย คือ คำซ้ำ พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ส่วนคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย คือ คำสมาส

ตัวอย่างแสดงลักษณะการสร้างคำที่พบในชื่อคนจีนเพศชาย

1. คำมูล

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำมูลที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายพบทั้งหมด 51 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 20.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย	การสร้างคำ
俊	jùn	หล่อ รูปงาม หล่อเหลา	คำมูล
祥	xiáng	มงคล เป็นสิริมงคล	คำมูล
驰	chí	(ม้า) หือเหยียด (รถ) วิ่งฉิว	คำมูล

2. คำประสม

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำประสมที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายพบทั้งหมด 187 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 74.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย	การสร้างคำ
才 勋	Cái xūn	才 (Cái) / 勋 (xūn) บุคคลที่มี ความสามารถ / ความดีความชอบ คุณูปการ	คำประสม
传 喜	chuán xǐ	传 (chuán) / 喜 (xǐ) ถ่ายทอด ถ่ายทอดวิชาความรู้ / ดีใจ ชอบ ยินดี เรื่องมงคล	คำประสม
定 飞	Dìng fēi	定 (dìng) / 飞 (fēi) นิ่ง มั่น เป็นที่ แน่นอน แน่นนอน / บิน บินด้วย เครื่องบิน รวดเร็ว	คำประสม

3. คำซ้อน

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำซ้อนที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายพบทั้งหมด 11 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย	การสร้างคำ
明 辉	Míng huī	明(míng) สว่าง / 辉(huī) แสงอันพร่าง พร่าง แสงอันรุ่งโรจน์ แสงอันโชติช่วง ส่อง แสงรุ่งโรจน์	คำซ้อน
荣 华	Róng huá	荣(róng) เจริญรุ่งเรือง พัฒนาให้ เจริญรุ่งเรือง เป็นพุ่ม,เจริญรุ่งเรือง เกียรติ เกียรติยศ / 华(huá) สว่างไสว รุ่งโรจน์ โชติช่วง เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด ส่วนที่ เป็นหัวกะทิ หูหรา	คำซ้อน
文 贤	Wén xián	文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ ปัญญาชนที่ ไม่สามารถเขียนบทประพันธ์ได้ / 贤 (xián) คนมีธรรม มีสติปัญญา บุคคลที่มี คุณธรรม	คำซ้อน

4. คำซ้ำ

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำซ้ำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายพบทั้งหมด 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย	การสร้างคำ
绍 绍	Shào shào	绍(shào) / 绍(shào) สืบทอด สืบ ช่วง รับช่วง	คำซ้ำ

5. คำสมาส

จากการศึกษาไม่พบคำสมาสที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย

ตารางที่ 16 แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย

การสร้างคำ	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ
คำมูล	51	20.4
คำประสม	187	74.8
คำซ้อน	11	4.4
คำซ้ำ	1	0.4
คำสมาส	0	0
คำสนธิ	0	0
รวม	250	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า การตั้งชื่อคนจีนเพศชายพบ การสร้างคำประเภทคำมูล คำประสม คำซ้อนและคำซ้ำ ส่วนประเภทคำสมาสไม่พบในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย คำที่พบมากที่สุดคือ คำประสม พบจำนวน 187 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 74.8

ชื่อคนจีนเพศหญิง

จากการศึกษาลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อผู้หญิงคนจีนทั้งหมด 250 ชื่อ คำที่พบมากที่สุด คือ คำประสม พบจำนวน 175 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 70 อันดับที่ 2 คือ คำมูล พบจำนวน 63 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 25.2 อันดับที่ 3 คือ คำซ้ำ พบจำนวน 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.6 อันดับสุดท้าย คือ คำซ้อน พบจำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ส่วนคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายคือ คำสมาส

ตัวอย่างแสดงลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง

1. คำมูล

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำมูลที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงพบทั้งหมด 63 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 25.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย	การสร้างคำ
玲	líng	玲(líng) กระจุ่มกระจิม	คำมูล
欢	huān	欢(huān) ดีใจ คือคดีใจ	คำมูล
燕	yàn	燕(yàn) นกนางแอ่น	คำมูล

2. คำประสม

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำประสมที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงพบทั้งหมด 175 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 70 ตัวอย่าง เช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย	การสร้างคำ
晓 雨	Xiǎo yǔ	晓(xiǎo) ฟ้าสาง รุ่งอรุณ รู้ ทราบ ทำให้ ทราบ / 雨(yǔ) ฝน	คำประสม
金 红	Jīn hóng	金(jīn) ทอง โลหะ เงินทอง ล้ำค่า / 红 (hóng)/แดง ผลกำไร	คำประสม
丽 池	Lì chí	丽(lì) คนสวย / 池(chí) บ่อน้ำ หนอง น้ำ	คำประสม

3. คำซ้อน

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำซ้อนที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงพบทั้งหมด 3 ชื่อ
คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย	การสร้างคำ
俊艳	Jùn yàn	俊(jùn) รูปงาม/艳(yàn) งามหรูหรา	คำซ้อน
金玉	Jīn yù	金(jīn) ทอง/ 玉(yù) หยก	คำซ้อน
海江	Hǎi jiāng	海(hǎi)/ 江(jiāng) ทะเล/แม่น้ำ	คำซ้อน

4. คำซ้ำ

ลักษณะการสร้างคำประเภทคำซ้ำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงพบทั้งหมด 9 ชื่อ
คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย	การสร้างคำ
师师	shī shī	师(shī) บุคคลที่ถ่ายทอดความรู้ / 师(shī) บุคคลที่ถ่ายทอดความรู้	คำซ้ำ
源源	yuán yuán	源(yuán) ต่อเนื่องกันอย่างไม่ขาดสาย / 源(yuán) ต่อเนื่องกันอย่างไม่ขาดสาย	คำซ้ำ
佳佳	jiā jiā	佳(jiā) ดี ดีงาม งดงาม / 佳(jiā) ดี ดีงาม งดงาม	คำซ้ำ

5. คำสมาส

จากการศึกษาไม่พบคำสมาสที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง

ตารางที่ 17 แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง

การสร้างคำ	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ
คำมูล	63	25.2
คำประสม	175	70
คำซ้อน	3	1.2
คำซ้ำ	9	3.6
คำสมาส	0	0
คำสนธิ	0	0
รวม	250	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า การตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงนั้น พบการสร้างคำประเภทคำมูล คำประสม คำซ้อนและคำซ้ำ ส่วนการสร้างชื่อประเภทคำสมาสไม่พบในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง คำที่พบมากที่สุด คือ คำประสม พบจำนวน 175 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 70

ตารางที่ 18 แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนทั้งเพศชายและเพศหญิง

การสร้างคำ	คนจีนเพศชาย		คนจีนเพศหญิง	
	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ	จำนวน(ชื่อ)	ร้อยละ
คำมูล	51	20.4	63	25.2
คำประสม	187	74.8	175	70
คำซ้อน	11	4.4	3	1.2
คำซ้ำ	1	0.4	9	3.6
คำสมาส	0	0	0	0
รวม	250	100	250	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า การสร้างคำประเภทคำมูล คำประสม คำซ้อนและคำซ้ำ ปรากฏทั้งในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง ส่วนการสร้างคำประเภทคำสมาสไม่พบ ทั้งในชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง และคำประสมเป็นคำที่พบมากที่สุดในชื่อคนจีนเพศชาย และเพศหญิง

ตารางที่ 19 แสดงข้อมูลลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนและคนไทย

การสร้างคำ	ชื่อคนจีน				ชื่อคนไทย			
	เพศชาย		เพศหญิง		เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน (ชื่อ)	ร้อยละ	จำนวน (ชื่อ)	ร้อยละ	จำนวน (ชื่อ)	ร้อยละ	จำนวน (ชื่อ)	ร้อยละ
คำมูล	80	32	83	33.2	51	20.4	63	25.2
คำประสม	14	5.6	13	5.2	187	74.8	175	70
คำซ้อน	3	1.2	0	0	11	4.4	3	1.2
คำซ้ำ	0	0	0	0	1	0.4	9	3.6
คำสมาส	153	61.2	154	61.6	0	0	0	0
รวม	250	100	250	100	250	100	250	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า การตั้งชื่อคนไทยเพศชายพบคำประเภทคำสมาสมากที่สุด ทั้งหมด 153 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 61.2 คำที่พบเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล จำนวน 80 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 32 คำที่พบมากเป็นอันดับ 3 คือ คำประสม จำนวน 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.6 คำที่พบเป็นอันดับสุดท้าย คือ คำซ้อน จำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ส่วนคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย คือ คำซ้ำ

คำที่พบมากที่สุดในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง คือ คำสมาส จำนวน 154 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 61.6 คำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล จำนวน 83 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.2 คำที่พบมากเป็นอันดับ 3 คือ คำประสม จำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ส่วนคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง คือ คำซ้อน และคำซ้ำ

จากผลการวิจัยพบว่า การสร้างคำประเภทคำมูล คำประสม และคำสมาสปรากฏทั้งในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง ส่วนของการตั้งชื่อคนไทยเพศชายมีประเภทคำซ้อนเพิ่มขึ้น แต่ไม่พบประเภทคำซ้ำทั้งในชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง และคำสมาสเป็นวิธีการสร้างคำที่พบมากที่สุดในชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง

จากตาราง แสดงให้เห็น ลักษณะการสร้างคำที่พบมากที่สุดในชื่อคนจีนเพศชาย คือ คำประสม จำนวน 187 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 74.8 คำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล จำนวน 51 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 20.4 คำที่พบมากเป็นอันดับ 3 คือ คำซ้อน จำนวน 11 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.4 คำที่พบเป็นอันดับสุดท้าย คือ คำซ้ำ พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ส่วนคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายคือ คำสมาส

คำที่พบมากที่สุดในชื่อคนจีนเพศหญิง คือ คำประสม จำนวน 175 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 70 คำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล จำนวน 63 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 25.2 คำที่พบมากเป็นอันดับ 3 คือ คำซ้ำ จำนวน 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.6 คำที่พบเป็นอันดับสุดท้าย คือ คำซ้อน จำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ส่วนคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย คือ คำสมาส และคำสนธิ

จากผลการวิจัยพบว่า คำประเภทคำมูล คำประสม คำซ้อนและคำซ้ำปรากฏทั้งในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง ส่วนคำประเภทคำสมาสไม่พบทั้งในชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง และคำประสมเป็นคำที่พบมากที่สุดในชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง

จากการศึกษาลักษณะการสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีนสรุปได้ว่า วิธีการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีนมีความแตกต่างกันมาก

ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง การสร้างคำประเภทคำสมาสเป็นวิธีการสร้างคำที่พบมากที่สุดทั้งในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง คำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล คำที่พบมากเป็นอันดับ 3 คือ ประสม ส่วนคำที่ไม่พบในทั้งการตั้งชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง คือ คำซ้ำ

ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง การสร้างคำประเภทคำประสมเป็นคำที่พบมากที่สุด คำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล อันดับ 3 ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย คือ ซ้อน ส่วนในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง คำที่พบมากเป็นอันดับ 3 คือ ซ้ำ คำที่พบมากเป็นอันดับสุดท้ายในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย คือ คำซ้ำ ส่วนในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง คำที่พบมากเป็นอันดับสุดท้าย คือ คำซ้อน ส่วนคำที่ไม่พบทั้งในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง คือ คำสมาส

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลรายชื่อของคนไทยเพศชายและเพศหญิงรวม 500 ชื่อ จากบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และรายชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิงรวม 500 ชื่อ จากบุคลากรมหาวิทยาลัยหงเหอ รวมชื่อคนไทยและชื่อคนจีนทั้งหมด 1000 ชื่อ

ในการวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนไทย ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยยึดความหมายจาก พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 เว็บไซต์ <http://astrology.thaiorc.com/index.php> และหนังสือไทยที่ชื่อ “มงคลนาม ชื่อดีมีโชคลาภฉบับสมบูรณ์” “คู่มือตั้งชื่อ” “ทฤษฎีการตั้งชื่อ” “ชื่องาม นามดี ตามวันเกิด” เป็นหลัก

ในส่วนของการวิเคราะห์ความหมายของชื่อคนจีน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยยึดความหมายจาก พจนานุกรมจีน-ไทย พ.ศ.2548 เป็นหลัก

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จำแนกชื่อตามความหมายที่มีลักษณะร่วมกันเป็นกลุ่มตามเกณฑ์ของ สุภาพรณ ฒ บางช้าง (2527: 68 - 111) และวรางคณา สว่างตระกูล (2540: 17 - 60) ได้สรุปในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- ประเภทที่ 1 อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ เช่น บดินทร์ พิชิต
- ประเภทที่ 2 ความงาม ความบริสุทธิ์ เช่น มุขเรขา พิศุทธิ์ นฤมล
- ประเภทที่ 3 ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล เทพ เช่น สุวัฒน์ วิสรุต บุญรอด ทศพร สุรัสวดี
- ประเภทที่ 4 ความรู้ ความฉลาด เช่น ญัฐพล ปวีณา
- ประเภทที่ 5 ความรัก ความสุข เช่น ฤทัยชนก รมณีย์

- ประเภทที่ 6 ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้ เช่น มะลิ สนพวงแก้ว ลำไย
- ประเภทที่ 7 ภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ เช่น สุริยะ จันทร์ ดารา ธาธา
- ประเภทที่ 8 รูปร่าง ลักษณะ สี เช่น อ้วน สั้น ดำ
- ประเภทที่ 9 เครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้ เช่น ตาบ กำพล เทียน
- ประเภทที่ 10 ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า เช่น ธนพล ไพฑูรย์
- ประเภทที่ 11 อาการมั่นคง รักษา เช่น มั่น สืบ
- ประเภทที่ 12 อาการตกแต่ง ส่งเสริม เช่น ปั้น เติม
- ประเภทที่ 13 คุณธรรม ความประพฤติ เช่น เมตตา เอื้อ กุลนารี
- ประเภทที่ 14 เครื่องญาติ เช่น สุณิสา พงศกร
- ประเภทที่ 15 เวลา วัน เดือน ปี เช่น ทิวา รวีวาร จิตรมาส
- ประเภทที่ 16 สัตว์ เช่น มกร สิงโต
- ประเภทที่ 17 อาการคิด และอาการเคลื่อนไหวต่างๆ เช่น จินตนา คิด ราพึง
- ประเภทที่ 18 จำนวนปริมาณ เช่น น้อย ไตร

จากการศึกษาความหมายของชื่อคนไทยและความหมายของชื่อคนจีน ผู้วิจัยสรุปความหมายของชื่อคนไทยและชื่อคนจีน โดยแบ่งตามเพศชายและเพศหญิง การยกตัวอย่างรายชื่อคนไทยและชื่อคนจีน โดยการจำแนกแต่ละหัวข้อนั้น หากหัวข้อใดมีตัวอย่างมากเกินไป 3 ชื่อ ผู้วิจัยจะยกไปไว้ในภาคผนวกของงานวิจัยเรื่องนี้

ชื่อคนไทยเพศชาย

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อคนไทยเพศชายทั้งหมด 250 ชื่อ คิดเป็นจำนวนคำได้ 250 คำ วิเคราะห์ตามเกณฑ์ดังกล่าวพบประเภทของความหมายต่างๆ ดังนี้

- ประเภทที่ 1 อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ มีจำนวนทั้งหมด 80 คำ คิดเป็นร้อยละ 32 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
คณิน	คะ-นิน	ผู้มีคณะ
ธวัชชัย	ทะ-วัด-ไช	ธงชัย เครื่องหมายแห่งชัยชนะ
สุรชาติ	สุ-ระ-ชาติ	เกิดมากล้าหาญ

- ประเภทที่ 2 ความงาม ความบริสุทธิ์

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ มีจำนวนทั้งหมด 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
นิช	นิต	ทำให้บริสุทธิ์
วณิชญ์คณัย	วะ-ลัก-คะ-ไน	ลูกที่ผิวขาว
นิชาบุล	นิ-ชา-บุณ	มีความบริสุทธิ์ไพศาล บริสุทธิ์มาก

- ประเภทที่ 3 ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล เทพ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล เทพ มีจำนวนทั้งหมด 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
พฤทธิ	พริค	ความเจริญ
ภาณุวัฒน์	พา-ณุ-วัด	เจริญด้วยแสงสว่าง พระอาทิตย์
รุจ	รุค	รุ่งเรือง สว่างไสว

- ประเภทที่ 4 ความรู้ ความฉลาด

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับความรู้ ความฉลาด มีจำนวนทั้งหมด 45 คำ คิดเป็นร้อยละ 18 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
กฤตเมธ	กริด-ตะ-เมด	สร้างปัญญา มีปัญญา
สันหัตถ์	สัน-หะ-นัต	นักปราชญ์ผู้ลึกซึ้ง
อรรถวิท	อะ-ถะ-วิด	ผู้รู้หลักการ

- ประเภทที่ 5 ความรัก ความสุข

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับความรัก ความสุข มีจำนวนทั้งหมด 22 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
กันต์ธร	กัน-ทอน	ทรงไว้ซึ่งเป็นที่รัก
jem ทัด	เจ-มะ-ทัด	ผู้ให้ความสุขสบาย
นันทนัช	นันท-ทะ-นัต	เกิดมาเพื่อความสุข จันทร์เหลือ

- ประเภทที่ 6 ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้ มีจำนวนทั้งหมด 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
กมลภพ	กะ-มน-ละ-พบ	เกิดจากดอกบัว พระพรหม
ตฤณ	ตริน	หญ้า

- ประเภทที่ 7 ภูมิศาสตร์กายภาพ ธรรมชาติ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์กายภาพ ธรรมชาติ มีจำนวนทั้งหมด 6 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
ขชล	ชะ-ชน	น้ำค้าง น้ำฝน
ปถวิ	ปัด-ละ-วิ	พื้นแผ่นดิน
ภูวดล	พู-วะ-คน	แผ่นดิน

- ประเภทที่ 8 รูปร่าง ลักษณะ สี

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ สี มีจำนวนทั้งหมด 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
ฉัพพัฒน	ฉับ-พัน	หกสี
ธนิศ	ทะ-นิศ	หนัก

- ประเภทที่ 9 เครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับเครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้ มีจำนวนทั้งหมด 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
ชนัตร์	ชะ-นัต	ร่ม, ร่มกันแดด
ปิ่นปิ่นทร์	ปิ่น-ปี-นัต	ประดับปิ่น

- ประเภทที่ 10 ทรพย์สิน วัตถุมีค่า

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับทรพย์สิน และวัตถุมีค่า มีจำนวนทั้งหมด 18 คำ คิดเป็นร้อยละ 7.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
ธนวุฒิ	ทะ-นะ-วุด	เจริญด้วยทรัพย์
วัทธิกร สุทธิโพธิ์	วัด-ทิ-กน	ทำกำไร
หิรัณย์	หิ-รัน	ทองคำ

- ประเภทที่ 11 อาการมั่นคง รักษา

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับอาการมั่นคง รักษา เช่น มั่น สืบ มีจำนวนทั้งหมด 9 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
จิรกิตติ์	จิ-ระ-กิด	มีชื่อเสียงยืนนาน
ศดาญ	สะ-ดาญ	มีอายุร้อยปี
สารัช	สา-รัค	เกิดมาเพื่อแก่นสาร

- ประเภทที่ 12 อาการตกแต่ง ส่งเสริม

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับอาการตกแต่ง ส่งเสริม มีจำนวนทั้งหมด 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
ศุภกร	สุ-ภะ-กอน	สร้างสิ่งที่ดี โชคดี
สมนัย	สะ-มะ-ไน	นำหรือเชื่อมเข้าด้วยกัน
อภิรักษ์	อะ-พิ-นัค	ผูกพันยิ่ง เป็นที่รักที่ผูกพันอย่างยิ่ง

- ประเภทที่ 13 คุณธรรม ความประพฤติ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับคุณธรรม ความประพฤติ มีจำนวนทั้งหมด 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
จันดี	จัน-ดี	อดทน
ทัยวัด	ไท-ยะ-วัด	มีความเมตตากรุณา
มนัสวี	มะ-นัค-สะ-วี	ผู้มีความตั้งใจ

- ประเภทที่ 14 เครือญาติ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับเครือญาติ มีจำนวนทั้งหมด 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
พงศธร	พง-สะ-ทอน	บรรพบุรุษ
สมภพ	สม-พบ	การเกิด
อภิชาติ	อะ-พิ-ชาติ	เกิดดี มีตระกูล

- ประเภทที่ 15 เวลา วัน เดือน ปี

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับ เวลา วัน เดือน ปี มีจำนวนทั้งหมด 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
ฉนสมัย	กะ-นัค-สะ-ไหม	ฤดูฝน
สารท	สาด	ฤดูใบไม้ร่วง, เทศกาลเดือน
วสันต์	วะสัน	ฤดูใบไม้ผลิ (ประมาณกลางเดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม)

- ประเภทที่ 16 สัตว์

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับสัตว์ มีจำนวนทั้งหมด 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
กรกฎ	กอ-ระ-กค	ปู
ภูซังค์	พู-ซง	งู นาค
มังกร	ม้ง-กอน	สัตว์ในนิยายจีนรูปคล้ายงู มีดินมีเขา

- ประเภทที่ 17 อาการคิด อาการเคลื่อนไหวต่างๆ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับอาการคิด อาการเคลื่อนไหวต่างๆ มีจำนวนทั้งหมด 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
คำธร	คำ-ทอน	สนั่น, หวั่นไหว
จ้านง	จำ-นง	หมาย, หวัง, ตั้งใจ

- ประเภทที่ 18 จำนวนปริมาณ

จากการศึกษาไม่พบความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่เกี่ยวกับจำนวนปริมาณ

ตารางที่ 20 แสดงประเภทความหมายของชื่อคนไทยเพศชาย

ประเภทของความหมาย	ชื่อคนไทยเพศชาย	
	จำนวน (ชื่อ)	ค่าร้อยละ
1. อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ	80	32.0
2. ความงาม ความบริสุทธิ์	5	2.0
3. ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล	33	13.2

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ประเภทของความหมาย	ชื่อคนไทยเพศชาย	
	จำนวน (ชื่อ)	ค่าร้อยละ
4. ความรู้ ความฉลาด	45	18.0
5. ความรัก ความสุข	22	8.8
6. ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้	2	0.8
7. ภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ	6	2.4
8. รูปร่าง ลักษณะ สี	3	1.2
9. เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้	2	0.8
10. ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า	18	7.2
11. อาการมั่นคง รักษา	9	3.6
12. อาการตกแต่ง ส่งเสริม	4	1.6
13. คุณธรรม ความประพฤติ	8	3.2
14. เครือญาติ	5	2.0
15. เวลา วัน เดือน ปี	3	1.2
16. สัตว์	4	1.6
17. อาการคิด และอาการเคลื่อนไหวต่างๆ	1	0.4
18. จำนวนปริมาณ	0	0.0
รวม	250	100.0

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ความหมายชื่อคนไทยเพศชายที่พบมากที่สุด คือ ความหมายที่เกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ จำนวน 80 คำ คิดเป็นร้อยละ 32 ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่พบมากเป็นอันดับที่ 2 คือความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ ความฉลาด จำนวน 45 คำ คิดเป็นร้อยละ 18 อันดับที่ 3 คือความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล จำนวน 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.2

ชื่อคนไทยเพศหญิง

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อผู้หญิงคนไทยทั้งหมด 250 ชื่อ คิดเป็นจำนวนคำได้ 250 คำ วิเคราะห์ตามเกณฑ์ดังกล่าวพบประเภทของความหมายต่างๆดังนี้

- ประเภทที่ 1 อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ พบจำนวนทั้งหมด 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
กิริติ	กิ-ระ-ติ	ผู้มีเกียรติ
ขัตติยา	ขัต-ติ-ยา	กษัตริย์, พระเจ้าแผ่นดิน
ธารินทร์	ทา-ริน	เจ้าแห่งการสร้าง

- ประเภทที่ 2 ความงาม ความบริสุทธิ์

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ พบจำนวนทั้งหมด 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
ปวีตรา	ปะ-วิด-ตรา	บริสุทธิ์
ปิยวรรณ	ปิ-ยะ-วัน	มีผิวพรรณงามน่ารัก
พรรณวิภา	พัน-นะ-วิ-พา	มีผิวพรรณงาม

- ประเภทที่ 3 ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล เทพ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล เทพ พบจำนวนทั้งหมด 39 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
ชนาภัทร	ชะ-นา-พัค	คนดี คนเจริญ
ภัทรพร	พัค-ทะ-พอน	เจริญและประเสริฐ
จิตาพร	จิ-ตา-พอน	ผู้ตั้งมั่นและประเสริฐ

- ประเภทที่ 4 ความรู้ ความฉลาด

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับความรู้ ความฉลาด พบจำนวนทั้งหมด 40 คำ คิดเป็นร้อยละ 16 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
กัญญาณัฐ	กัน-ยา-นัต	หญิงสาวผู้เป็นนักปราชญ์
จินดารัตน์	จิน-ดา-รัต	มีความคิดที่วิเศษเป็นเลิศ
ญาณพัฒน์	ยา-นะ-พัค	เจริญด้วยความรู้

- ประเภทที่ 5 ความรัก ความสุข

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับความรัก ความสุข พบจำนวนทั้งหมด 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
นันทิกานต์	นัน-ทิ-กาน	น่ารักน่ายินดี
นันทิชา	นัน-ทิ-ชา	เกิดมาเพื่อความสุข
มนพัทธ์	มะ-นะ-พัค	ผูกพันใจ เป็นที่รักแห่งใจ

- ประเภทที่ 6 ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้ พบจำนวนทั้งหมด 15 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
คันธมาลี	คันทะมาลี	ดอกไม้กลิ่นหอม
มัลลิกา	มัน-ลิ-กา	ดอกมะลิ
อรพินท์	ออ-ระ-พิน	ดอกบัว

- ประเภทที่ 7 ภูมิศาสตร์กายภาพ ธรรมชาติ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์กายภาพ ธรรมชาติ พบจำนวนทั้งหมด 9 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
คัคณัมพร	คัก-คะ-นำ-พอน	ท้องฟ้า
จันทิมา	จัน-ทิ-มา	พระจันทร์
เดือนนภา	เดือน-นะ-พา	ดวงจันทร์ และท้องฟ้า

- ประเภทที่ 8 รูปร่าง ลักษณะ สี

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ สี พบจำนวนทั้งหมด 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
เบญจวรรณ	เบน-จะ-วัน	5 สี 5 ชนิด
วาสิตา	วา-สิ-ตา	กลิ่นหอม หอมหวาน อบอวน

- ประเภทที่ 9 เครื่องประดับ เสื้อผ้า และของใช้

จากการศึกษาวิเคราะห์นี้ พบว่า ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับเครื่องประดับ เสื้อผ้า และของใช้ พบจำนวนทั้งหมด 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
จุฑามาศ	จุ-ทา-มาศ	เครื่องประดับ
จุฑารัตน์	จุ-ทา-รัต	เครื่องประดับเพชรพลอย
เนื้อแพร	เนื้อ-แพร	ผ้าไหมมีเนื้อลื่น ผ้าที่ดีมาก

- ประเภทที่ 10 ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน วัตถุมีค่า พบจำนวนทั้งหมด 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
กนกรัตน์	กะ-หนก-รัต	แก้วและทอง
ธนัชชา	ทะ-นัค-ชา	เกิดจากทรัพย์
ธนัญญา	ทะ-นัค-ญา	มีทรัพย์น่าปรารถนา

- ประเภทที่ 11 อาการมั่นคง รักษา

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับอาการมั่นคง รักษา พบจำนวนทั้งหมด 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
ธันยัมย์	ทัน-ยะ-มัย	สำเร็จด้วยโชคลาก ล้วนแล้วไปด้วย ความมั่นคง
ปาติกา	ปา-ลิ-กา	ผู้รักษา ผู้คุ้มครอง

- ประเภทที่ 12 อาการตกแต่ง ส่งเสริม

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับอาการตกแต่ง ส่งเสริม พบจำนวนทั้งหมด 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
คันสนีย์	คัน-สะ-นี	ควรได้รับการสรรเสริญ

- ประเภทที่ 13 คุณธรรม ความประพฤติ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับคุณธรรม ความประพฤติ พบจำนวนทั้งหมด 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
ขันยชนก	ทัน-ชะ-นก	ผู้เลี้ยงดูบิดา
ปทุมภา	ปทุม-ชะ-พา	แสงแห่งความดี แสงแห่งคุณธรรม
อารียา	อา-รี-ยา	เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

- ประเภทที่ 14 เครือญาติ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับเครือญาติ พบจำนวนทั้งหมด 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
กนิษฐา	กะ-นิค-ธา	น้องสาวคนเล็ก นีวก้อย
จิตชนก	จิต-ชะ-นก	ผู้ที่ใกล้ชิดพ่อ
ปนัดดา	ปะ-นัด-ดา	หลาน

- ประเภทที่ 15 เวลา วัน เดือน ปี

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับ เวลา วัน เดือน ปี พบจำนวนทั้งหมด 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
ศมน	สะ-มน	ราตรี

- ประเภทที่ 16 สัตว์

จากการศึกษาไม่พบความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับสัตว์

- ประเภทที่ 17 อาการคิด อาการเคลื่อนไหวต่างๆ

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับอาการคิด อาการเคลื่อนไหวต่างๆ พบจำนวนทั้งหมด 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตัวอย่างเช่น

ชื่อ	เสียง	ความหมาย
อนุสร	อะ-นุด-สะ-รา	ระลึกถึง คำนึงถึง

- ประเภทที่ 18 จำนวนปริมาณ

จากการศึกษาไม่พบความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับจำนวนปริมาณ

ตารางที่ 21 แสดงประเภทความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิง

ประเภทของความหมาย	ชื่อคนไทยเพศหญิง	
	จำนวน (ชื่อ)	ค่าร้อยละ
1. อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ	16	6.4
2. ความงาม ความบริสุทธิ์	58	23.2
3. ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล	39	15.6
4. ความรู้ ความฉลาด	40	16.0
5. ความรัก ความสุข	33	13.2
6. ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้	15	6.0
7. ภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ	9	3.6
8. รูปร่าง ลักษณะ สี	2	0.8
9. เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้	3	1.2
10. ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า	16	6.4

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ประเภทของความหมาย	ชื่อคนไทยเพศหญิง	
	จำนวน (ชื่อ)	ค่าร้อยละ
11. อาการมันคง รักษา	2	0.8
12. อาการตกแต่ง แต่งเสริม	1	0.4
13. คุณธรรม ความประพฤติ	10	4.0
14. เครือญาติ	4	1.6
15. เวลา วัน เดือน ปี	1	0.4
16. สัตว์	0	0.0
17. อาการคิด และอาการเคลื่อนไหวต่างๆ	1	0.4
18. จำนวนปริมาณ	0	0.0
รวม	250	100.0

จากตารางแสดงให้เห็นความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่พบมากที่สุด คือ ความหมายที่เกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ ซึ่งพบจำนวน 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.2 อันดับที่ 2 คือ ความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ ความฉลาด ซึ่งพบจำนวน 40 คำ คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับที่ 3 คือ ความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล พบจำนวน 39 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.6

ตารางที่ 22 แสดงประเภทความหมายของชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง

ประเภทความหมาย	ชื่อคนไทยเพศชาย		ชื่อคนไทยเพศหญิง	
	จำนวน(ชื่อ)	ค่าร้อยละ	จำนวน(ชื่อ)	ค่าร้อยละ
1. อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญ	80	32.0	16	6.4
2. ความงาม ความบริสุทธิ์	5	2.0	58	23.2
3. ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ และมงคล	33	13.2	39	15.6
4. ความรู้ ความฉลาด	45	18.0	40	16.0

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ประเภทความหมาย	ชื่อกคนไทยเพศชาย		ชื่อกคนไทยเพศหญิง	
	จำนวน(ชื่อ)	ค่าร้อยละ	จำนวน(ชื่อ)	ค่าร้อยละ
5. ความรัก ความสุข	22	8.8	33	13.2
6. ดอกไม้ ต้นไม้ และผลไม้	2	0.8	15	6.0
7. ภูมิศาสตร์กายภาพ และ ธรรมชาติ	6	2.4	9	3.6
8. รูปร่าง ลักษณะ และสี	3	1.2	2	0.8
9. เครื่องประดับเสื้อผ้า และของ ใช้	2	0.8	3	1.2
10. ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า	18	7.2	16	6.4
11. อาการมั่นคง รักษา	9	3.6	2	0.8
12. อาการตกแต่ง และส่งเสริม	4	1.6	1	0.4
13. คุณธรรม ความประพฤติ	8	3.2	10	4.0
14. เครือญาติ	5	2.0	4	1.6
15. เวลา วัน เดือน ปี	3	1.2	1	0.4
16. สัตว์	4	1.6	0	0.0
17. อาการคิด และอาการ เคลื่อนไหวต่างๆ	1	0.4	1	0.4
18. จำนวนปริมาณ	0	0.0	0	0.0
รวม	250	100	250	100

จากตารางพบชื่อของคนไทยเพศชายมีความหมายที่เกี่ยวกับ อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญมากที่สุด พบจำนวน 80 คำ คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาคือความหมายที่เกี่ยวกับ ความรู้ ความฉลาด พบจำนวน 45 คำ คิดเป็นร้อยละ 18 อันดับที่ 3 คือความหมายที่เกี่ยวกับ ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล พบจำนวน 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.2

ชื่อของคนไทยเพศหญิงมีความหมายที่เกี่ยวกับ ความงาม ความบริสุทธิ์ มากที่สุด พบจำนวน 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาคือความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ ความฉลาด พบจำนวน 40 คำ คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับที่ 3 คือ ความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล พบจำนวน 39 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.6

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า ชื่อของคนไทยเพศชายมีความหมายที่เกี่ยวกับ อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญมากที่สุด ส่วนชื่อของคนไทยเพศหญิงมีความหมายที่เกี่ยวกับ ความงาม และความบริสุทธิ์ มากที่สุด ความหมายที่พบมากเป็นอันดับที่ 2 และ อันดับที่ 3 ทั้งชื่อ คนไทยเพศชายและเพศหญิงจะเหมือนกัน คือความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ ความฉลาด รองลงมา คือความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ และมงคล

ชื่อคนจีนเพศชาย

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อผู้ชายคนจีนทั้งหมด 250 ชื่อ คิดเป็นจำนวนคำได้ 449 คำ วิเคราะห์ตามเกณฑ์ดังกล่าวพบประเภทของความหมายต่างๆดังนี้

- ประเภทที่ 1 อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ พบจำนวนทั้งหมด 87 คำ คิดเป็นร้อยละ 19.38 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
兵	bīng	兵(bīng) อาวุธ ทหาร
学强	Xué qiáng	学(xué) ศึกษา ความรู้ (ประเภทที่ 4) 强(jiàng) คือรู้ん ห้าวแข็ง แข็งข้อ
杰佛	Jié fó	杰(jié) อัจฉริยะ 佛(fó) อรหันต์ ศาสนาพุทธ พระพุทธรูป

- ประเภทที่ 2 ความงาม ความบริสุทธิ์

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ พบจำนวนทั้งหมด 12 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.67 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	ลัทธิอักษร	ความหมาย
俊	jùn	俊(jùn)หล่อ รูปงาม หล่อเหลา
艳雄	Yàn xióng	艳(yàn) งามหรูหรา งามฉูดฉาด 雄(xióng) ตัวผู้ มีความสง่างาม เข้มแข็งมีพลัง ทรงพลัง มีอำนาจ (ประเภทที่ 1)
秀文	Xiù wén	秀(xiù) พี่ช้อกดอกหรือออกรวง สวยงดงาม สวยวิจิตรตระการตา ยอดเยี่ยม เลิศล้ำ 文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ (ประเภทที่ 4)

- ประเภทที่ 3 ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล เทพ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล เทพ พบจำนวนทั้งหมด 75 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.70 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	ลัทธิอักษร	ความหมาย
明福	Míng Fú	明(míng) สว่าง 福(Fú) สิริมงคล
祥	Xiáng	祥(xiáng) มงคล, เป็นสิริมงคล
浩昌	Hào chāng	浩(hào) มหาศาล ไพศาล มาก (ประเภทที่ 1) 昌(chāng) เจริญรุ่งเรือง สว่างไสว

- ประเภทที่ 4 ความรู้ ความฉลาด

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับความรู้ ความฉลาด พบจำนวนทั้งหมด 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.68 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
文明	Wén míng	文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 明(míng) สว่าง (ประเภทที่ 3)
学林	Xué lín	学(xué) ศึกษาเล่าเรียน เรียนแบบ ความรู้ 林(lín) ป่า กิจกรรมป่าไม้ (ประเภทที่ 6)
正聪	Zhèng cōng	正(zhèng) ความเป็นธรรม (ประเภทที่ 13) 聪(cōng) ความสามารถในการได้ยินหูไว

- ประเภทที่ 5 ความรัก ความสุข

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับความรัก ความสุข พบจำนวนทั้งหมด 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.68 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
畅	Chàng	畅(chàng) โล่งไปหมด ไม่ติดขัด อย่างเต็มที่
安伟	Ān wěi	安(ān) จิตใจไม่กระวนกระวาย สงบสุข 伟(wěi) ยิ่งใหญ่ เกรียงไกร (ประเภทที่ 1)
佳瑜	Jiā yú	佳(jiā) ดี ดีงาม งดงาม 瑜(yú) หยกที่งาม (ประเภทที่ 2)

- ประเภทที่ 6 ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้ พบจำนวนทั้งหมด 12 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.67 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
鑫松	Xīn sōng	鑫(xīn) ร่ำรวย มีทรัพย์สินเงินทอง (ประเภทที่ 10) 松(sōng) ต้นสน
叶春	Yè chūn	叶(yè) ใบไม้ ไม้ 春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ พลังชีวิต (ประเภทที่ 15)
慧林	Huì lín	惠(huì) บุญคุณ ความกรุณา ความเมตตา ให้ ประโยชน์ เอื้ออำนวยประโยชน์ (ประเภทที่ 15) 林(lín) ป่า กิจกรรมป่าไม้

- ประเภทที่ 7 ภูมิศาสตร์กายภาพ ธรรมชาติ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์กายภาพ ธรรมชาติ พบจำนวนทั้งหมด 38 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.46 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
天庆	Tiān qìng	天(tiān) ฟ้า ท้องฟ้า 庆(qìng) เฉลิมฉลอง อวยพร (ประเภทที่ 3)
波	Bō	波(bō) คลื่น คลื่นการสั่นสะเทือน ในทางฟิสิกส์ คลื่นเสียง คลื่นแม่เหล็ก
华东	Huá dōng	华(huá) สว่างไสว รุ่งโรจน์ โชติช่วง เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด (ประเภทที่ 3) 东(dōng) ทิศตะวันออก

- ประเภทที่ 8 รูปร่าง ลักษณะ สี

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ สี พบจำนวนทั้งหมด 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.23 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
学红	Xué hóng	学(xué) ศึกษา ความรู้ วิชาความรู้ (ประเภทที่ 4) 红(hóng) แดง ชาแดง ผ้าแดงที่เป็นสัญลักษณ์แห่ง ความสิริมงคล
贵长	Guì cháng	贵(guì) แพง ราคาสูง มีคุณค่าสูงล้ำค่า เลอค่า (ประเภทที่ 10) 长(cháng) ยาว ความยาว
福新	Fú xīn	福(fú) ความสุข ความผาสุก สิริมงคล โชค (ประเภทที่ 5) 新(xīn) ใหม่ ใหม่ สดๆร้อนๆ

- ประเภทที่ 9 เครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับเครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้ พบจำนวนทั้งหมด 12 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.67 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
锡祥	Xī xiáng	锡(xī) ดีบุก 祥(xiáng) มงคล เป็นสิริมงคล (ประเภทที่ 3)
云锦	Yún jīn	云(yún) เมฆ (ประเภทที่ 7) 锦(jīn) ผ้าดีน ผ้าดีนเงินดีนทอง
恩羽	Ēn yǔ	恩(ēn) บุญคุณ (ประเภทที่ 13) 羽(yǔ) ขนนกหรือขนไก่

- ประเภทที่ 10 ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า

จากการศึกษาวิเคราะห์นี้ พบว่า ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน วัตถุมีค่า จำนวนทั้งหมด 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.56 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
佳銀	Jiā	佳(jiā) ดี ดีงาม งดงาม (ประเภทที่ 5) 銀(yín) เงิน
富林	Fù lín	富(fù) รวย ร่ำรวย มีเงินมีทอง มีมาก อุดม สมบูรณ์ไปด้วย 林(lín) ป่า กิจการป่าไม้ (ประเภทที่ 6)
金华	Jīn huá	金(jīn) ทอง โลหะ เงินทอง ล้ำค่า 华(huá) สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด (ประเภทที่ 3)

- ประเภทที่ 11 อาการมั่นคง รักษา

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับอาการมั่นคง รักษา พบจำนวนทั้งหมด 21 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
绍	shào	绍(shào) สืบทอด สืบช่วง รับช่วง
定飞	Dìng fēi	定(dìng) นิ่ง มั่น เป็นที่แน่นอน แน่นอน 飞(fēi) บิน บินด้วยเครื่องบิน รวดเร็ว (ประเภทที่ 17)
尚恒	Shàng héng	尚(shàng) เคารพนับถือ เลื่อมใสศรัทธา (ประเภทที่ 3) 恒(héng) ตลอดไป ชั่วกาลนาน ยืนยาว จิตใจที่ยืน หยัดอย่างแน่วแน่

- ประเภทที่ 12 อาการตกแต่ง ส่งเสริม

จากการศึกษาวิเคราะห์นี้ พบว่า ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับอาการตกแต่ง ส่งเสริม จำนวนทั้งหมด 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.23 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
继荣	Jì róng	继(jì) ติดต่อกัน สืบต่อกัน 荣(róng) เจริญรุ่งเรือง เกียรติ เกียรติยศ (ประเภทที่ 3)
志添	Zhì	志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ (ประเภทที่ 13)
连刚	Lián gāng	添(tiān) เพิ่ม เสริม 连(lián) ติด เชื่อม เชื่อมโยง รวมทั้ง 刚(gāng) แข็ง แข็งแกร่ง แกร่ง พอดี เพิ่งจะ เพิ่งจะ กำลังจะ (ประเภทที่ 1)

- ประเภทที่ 13 คุณธรรม ความประพฤติ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับคุณธรรม ความประพฤติ พบจำนวนทั้งหมด 41 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.13 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
慈	Cí	慈(cí) เมตตา กรุณา รักและเมตตา
文贤	Wén xián	文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ (ประเภทที่ 4) 贤(xián) คนมีธรรม มีสติปัญญา บุคคลที่มี คุณธรรม
正书	Zhèng shū	正(zhèng) ความเป็นธรรม 书(shū) หนังสือ เขียนหนังสือ (ประเภทที่ 4)

- ประเภทที่ 14 เครือญาติ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับเครือญาติ พบจำนวนทั้งหมด 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
正祖	Zhèng zǔ	正(zhèng) ความเป็นธรรม (ประเภทที่ 13) 祖(zǔ) พ่อของพ่อ
建生	Jiàn shēng	建(jiàn) สร้าง ก่อสร้าง (ประเภทที่ 12) 生(shēng) เกิด บังเกิด มีชีวิต
孙康	Sūn kāng	孙(sūn) หลาน 康(kāng) แข็งแรง สุขภาพปรกติสุขภาพดี (ประเภทที่ 5)

- ประเภทที่ 15 เวลา วัน เดือน ปี

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับ เวลา วัน เดือน ปี พบจำนวนทั้งหมด 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.56 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
叶春	Yè chūn	叶(yè) ใบไม้ ไม้ (ประเภทที่ 6) 春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ พลังชีวิต
年许	Nián xǔ	年(nián) ปี 许(xǔ) ชมเชย (ประเภทที่ 5)
早旭	Zǎo xù	早(zǎo) เข้า เข้าตรู่ ก่อน 旭(xù) แสงเงินแสงทอง แสงอรุณทัย (ประเภทที่ 7)

- ประเภทที่ 16 สัตว์

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับสัตว์ พบจำนวนทั้งหมด 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.23 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
永鹏	Yǒng péng	永(yǒng) ยาวนาน (ประเภทที่ 11) 鹏(péng) นกแก้วขาว
龙飞	lóng fēi	龙(lóng) มังกร 飞(fēi) บิน บินด้วยเครื่องยนต์ ปลิวว่อน (ประเภทที่ 17)
凤瑞	Fèng ruì	凤(fèng) หงส์ 瑞(ruì) เป็นมงคล (ประเภทที่ 13)

- ประเภทที่ 17 อาการคิด และอาการเคลื่อนไหวต่างๆ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับอาการคิด และอาการเคลื่อนไหวต่างๆ พบจำนวนทั้งหมด 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.56 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
和文	Hè wén	和(hè) ร้องประสานเสียงกัน 文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ (ประเภทที่ 4)
自飞	Zì fēi	自(zì) เอง ด้วยตนเอง ตนเอง เป็น ธรรมดา แน่นนอน (ประเภทที่ 1) 飞(fēi) บิน บินด้วยเครื่องยนต์ ปลิวว่อน รวดเร็ว
跃勇	Yuè yǒng	跃(yuè) กระโดดโลดเต้น 勇(yǒng) กล้าหาญ (ประเภทที่ 1)

- ประเภทที่ 18 จำนวนปริมาณ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่เกี่ยวกับจำนวนปริมาณ พบจำนวนทั้งหมด 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.56 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
小洪	Xiǎo hóng	小(xiǎo) เล็ก น้อย 洪(hóng) ใหญ่ ใหญ่โต หมายถึงน้ำป่า (ประเภทที่ 1)
一玲	Yī líng	一(yī) หนึ่ง เดียว 玲(líng) กระจุมกระจิม (ประเภทที่ 2)
金万	Jīn wàn	金(jīn) ทอง โลหะ เงินทอง ล้ำค่า (ประเภทที่ 10) 万(wàn) จำนวนมาก

ตารางที่ 23 แสดงประเภทความหมายของชื่อคนจีนเพศชาย

ประเภทของความหมาย	ชื่อคนจีนเพศชาย	
	จำนวนคำ	ร้อยละ
1. อำนาง ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ	87	19.38
2. ความงาม ความบริสุทธิ์	12	2.67
3. ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล	75	16.70
4. ความรู้ ความฉลาด	30	6.68
5. ความรัก ความสุข	22	4.90
6. ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้	12	2.67
7. ภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ	38	8.46
8. รูปร่าง ลักษณะ สี	10	2.23
9. เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้	12	2.67
10. ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า	16	3.56

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ประเภทของความหมาย	ชื่อคนจีนเพศชาย	
	จำนวนคำ	ร้อยละ
11. อาการมันคง รักษา	21	4.6
12. อาการตกแต่ง ส่งเสริม	19	4.23
13. คุณธรรม ความประพฤติ	41	9.13
14. เครือญาติ	5	1.11
15. เวลา วัน เดือน ปี	16	3.56
16. สัตว์	10	2.23
17. อาการคิด และอาการเคลื่อนไหว		
ต่าง ๆ	16	3.56
18. จำนวนปริมาณ	7	1.56
รวม	449	100

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่พบมากที่สุด คือ ความหมายที่เกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญ พบจำนวน 87 คำ คิดเป็นร้อยละ 19.38 ความหมายของชื่อคนจีนเพศชายที่พบมากเป็นอันดับที่ 2 คือความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ และมงคล พบจำนวน 75 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.7 อันดับที่ 3 คือความหมายที่เกี่ยวกับคุณธรรม และความประพฤติ พบจำนวน 41 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.13

ชื่อคนจีนเพศหญิง

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างชื่อผู้หญิงคนจีนทั้งหมด 250 ชื่อ คิดเป็นจำนวนคำได้ 429 คำ วิเคราะห์ตามเกณฑ์ที่ดังกล่าวพบประเภทของความหมายต่างๆดังนี้

- ประเภทที่ 1 อำนาง ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับอำนาง ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ พบจำนวนทั้งหมด 31 คำ คิดเป็นร้อยละ 7.23 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	ลัทธิอักษร	ความหมาย
崇芳	Chóng Fāng	崇(chóng) สูงส่ง,บูชา นับถือ เลื่อมใส 芳(Fāng) หอมดี ดีงาม (ประเภทที่ 2)
成艳	Chéng yàn	成(chéng) ดำเนินการสำเร็จ 艳(yàn) งามหรูหรา งามฉูดฉาด (ประเภทที่ 2)
丛英	Cóng yīng	丛(cóng) ชุมชุมพุ่มกลุ่มคน (ประเภทที่ 3) 英(yīng) อาจหาญ กล้าหาญ

- ประเภทที่ 2 ความงาม ความบริสุทธิ์

ความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงที่เกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ พบจำนวนทั้งหมด 99 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.08 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	ลัทธิอักษร	ความหมาย
艳	Yàn	艳(yàn) งามหรูหรา งามฉูดฉาด
华丽	Huá lì	华(huá) สว่างไสว รุ่งโรจน์ (ประเภทที่ 3) 丽(lì) สวย
娇	Jiāo	娇(jiāo) สวยงาม อ่อนช้อย น่ารัก

- ประเภทที่ 3 ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล เทพ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล เทพ พบจำนวนทั้งหมด 25 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.83 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
美华	Měi huá	美(měi) สวยงาม น่าดู (ประเภทที่ 2) 华(huá) สว่างไสว รุ่งโรจน์
瑞	Ruì	瑞(ruì) เป็นมงคล
荣润	Róng rùn	荣(róng) เจริญรุ่งเรือง เกียรติ เกียรติยศ 润(rùn) เกลี้ยงเกลา ชุ่มชื้น กำไร (ประเภทที่ 12)

- ประเภทที่ 4 ความรู้ ความฉลาด

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับความรู้ ความฉลาด พบจำนวนทั้งหมด 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.73 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
习芳	Xí fāng	习(xí) ฝึกหัด เรียน 芳(fāng) หอมดี (ประเภทที่ 2)
师	shī	师(shī) บุคคลที่ถ่ายทอดความรู้
慧玲	Huì líng	慧(huì) ความเฉลียวฉลาด 玲(líng) กระฉับกระฉิม (ประเภทที่ 2)

- ประเภทที่ 5 ความรัก ความสุข

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับความรัก ความสุข พบจำนวนทั้งหมด 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.73 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
欢	Huān	欢(huān) ดีใจ ดื่อกดีใจ
蜜	Mì	蜜(mì) ฝู หวาน
顺先	shùn xiān	顺(shùn) ตามประสงค์ สมความปรารถนา 先(xiān) ก่อน หน้า (ประเภทที่ 1)

- ประเภทที่ 6 ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้ พบจำนวนทั้งหมด 16 คำ คิดเป็นร้อยละ ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
萍	Píng	萍(píng) จอกแหน
丽菊	Lì jú	丽(lì) คนสวย (ประเภทที่ 2) 菊(jú) ดอกเบญจมาศ
晓梅	Xiǎo méi	晓(xiǎo) รุ่ง ทราบ (ประเภทที่ 4) 梅(méi) ต้นเหมย ดอกเหมย

- ประเภทที่ 7 ภูมิศาสตร์กายภาพ ธรรมชาติ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์กายภาพ ธรรมชาติ พบจำนวนทั้งหมด 47 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.96 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
涛	Tāo	涛(tāo) คลื่นที่ใหญ่

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
朝艳	Zhāo yàn	朝(zhāo) แดดตอนเช้า 艳(yàn) งามหรูหรา, งามฉูดฉาด (ประเภทที่ 2)
素云	Sù yún	素(sù) สีเดิม สีขาววัตถุที่มีคุณสมบัติ ดั้งเดิม (ประเภทที่ 8) 云(yún) เมฆ

- ประเภทที่ 8 รูปร่าง ลักษณะ สี

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ สี พบจำนวนทั้งหมด 20 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.66 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
丹	Dān	丹(dān) สีแดง
红丽	Hóng lì	红(hóng) แดง 丽(lì) คนสวย (ประเภทที่ 2)
海青	Hǎi qīng	海(hǎi) ทะเล (ประเภทที่ 7) 青(qīng) สีเขียว

- ประเภทที่ 9 เครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับเครื่องประดับ เสื้อผ้า ของใช้ พบจำนวนทั้งหมด 9 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.10 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
印	Yìn	印(yìn) ตราของทางราชการ
美琴	Měi qín	美(měi) สวย งาม น่าดู (ประเภทที่ 2) 琴(qín) พิณ จิมโบราณ
珊	Shān	珊(shān) หินปะการัง

- ประเภทที่ 10 ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน วัตถุมีค่า พบจำนวนทั้งหมด 29 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.76 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
金华	Jīn huá	金(jīn) ทอง 华(huá) สว่างไสว รุ่งโรจน์ (ประเภทที่ 3)
贵娟	Guì juān	贵(guì) มีคุณค่าสูงล้ำค่า 娟(juān) สวย งดงาม (ประเภทที่ 2)
富芳	Fù fāng	富(fù) รวย ร่ำรวย 芳(fāng) หอมดี ดึงดูดชื่อสกุลของชาวจีน (ประเภทที่ 2)

- ประเภทที่ 11 อาการมั่นคง รักษา

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับอาการมั่นคง รักษา พบจำนวนทั้งหมด 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.86 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
源源	Yuán yuán	源(yuán) แหล่งที่มา แหล่งน้ำ 源(yuán) แหล่งที่มา แหล่งน้ำ
永秀	Yǒng xiù	永(yǒng) ยาวนาน 秀(xiù) พืชออกดอกหรือออกรวง สวย งดงาม สวย วิจิตรตระการตา ยอดเยี่ยม เลิศล้ำ (ประเภทที่ 2)
保艳	Bǎo yàn	保(bǎo) รักษา ปกป้อง 艳(yàn) งามหรูหรา งามฉูดฉาด (ประเภทที่ 2)

- ประเภทที่ 12 อาการตกแต่ง ส่งเสริม

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับอาการตกแต่ง ส่งเสริม พบจำนวนทั้งหมด 11 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.56 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
佐菊	Zuǒ jú	佐(zuǒ) ช่วย ผู้ช่วย 菊(jú) ดอกเบญจมาศ (ประเภทที่ 6)
荣润	Róng rùn	荣(róng) เจริญรุ่งเรือง เกียรติ เกียรติยศ (ประเภทที่ 3) 润(rùn) เกลี้ยงเกลา ชุ่มชื้น กำไร
超美	Chāo měi	超(chāo) เหนือ เกิน ล้น 美(měi) สวยงาม น่าดู (ประเภทที่ 2)

- ประเภทที่ 13 คุณธรรม ความประพฤติ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับคุณธรรม ความประพฤติ พบจำนวนทั้งหมด 13 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.03 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
淳元	Chún yuán	淳(chún) ซื่อสัตย์ 元(yuán) เริ่มต้น ประมุข ป้ายสำคัญ (ประเภทที่ 1)
谦	Qiān	谦(qiān) ถ่อมตัว ถ่อมตน
吉	Jí huì	吉(jí) โชคดี ศิริมงคล (ประเภทที่ 5) 惠(huì) บุญคุณ ความกรุณา

- ประเภทที่ 14 เครื่องญาติ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับเครือญาติ พบจำนวนทั้งหมด 6 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.40 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
四妹	Sì mèi	四(sì) สี่ (ประเภทที่ 18) 妹(mèi) น้องสาว
邓红	Dèng hóng	邓(dèng) ชื่อสกุลของชาวจีน 红(hóng) แดง (ประเภทที่ 8)
春娣	Chūn dì	春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ (ประเภทที่ 15) 娣(dì) เป็นคำที่สตรีใช้เรียกสะใภ้ของสามี ในสมัยโบราณ

- ประเภทที่ 15 เวลา วัน เดือน ปี

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับ เวลา วัน เดือน ปี พบจำนวนทั้งหมด 20 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.66 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
春琼	Chūn qióng	春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ 琼(qióng) หยกที่สวยงาม (ประเภทที่ 10) สาว พลังชีวิต
林夏	Lín xià	林(lín) ป่า กิจกรรมป่าไม้ (ประเภทที่ 6) 夏(xià) ฤดูร้อน
秋艳	Qiū yàn	秋(qiū) ฤดูใบไม้ร่วง 艳(yàn) งามหรูหรา งามฉูดฉาด (ประเภทที่ 2)

- ประเภทที่ 16 สัตว์

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับสัตว์ พบจำนวนทั้งหมด 9 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.10 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
燕	Yàn	燕(yàn) นกนางแอ่น
鸛	Lí	鸛(lí) นก
凤娇	Fèng jiāo	凤(fèng) หงส์ 娇(jiāo) สวยงาม อ่อนช้อย น่ารัก บอบบาง (ประเภทที่ 2)

- ประเภทที่ 17 อาการคิด อาการเคลื่อนไหวต่างๆ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับอาการคิด อาการเคลื่อนไหวต่างๆ พบจำนวนทั้งหมด 11 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.56 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
会情	Huì qíng	会(huì) รวม รวมตัว 情(qíng) ความรู้สึก อารมณ์ (ประเภทที่ 5)
招瑞	Zhāo ruì	招(zhāo) กวักมือเรียก ทำให้คนมาโดยวิธี ประกาศ 瑞(ruì) เป็นมงคล (ประเภทที่ 3)
飞	Fēi	飞(fēi) บิน

- ประเภทที่ 18 จำนวน ปริมาณ

ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่เกี่ยวกับจำนวน ปริมาณ พบจำนวนทั้งหมด 7 คำ
คิดเป็นร้อยละ 1.63 ตัวอย่างเช่น

ชื่อตัวอักษรจีน	สัทอักษร	ความหมาย
四妹	Sì mèi	四(sì) สี่ 妹(mèi) น้องสาว (ประเภทที่ 14)
一字	Yī yǔ	一(yī) หนึ่ง เดียว ตลอด ทัว 宇(yǔ) จักรวาล (ประเภทที่ 7)
香九	Xiāng jiǔ	香(xiāng) หอม กลิ่นหอม (ประเภทที่ 2) 九(jiǔ) เก้า

ตารางที่ 24 แสดงประเภทความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิง

ประเภทของความหมาย	ชื่อคนจีนเพศหญิง	
	จำนวนคำ	ร้อยละ
1. อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ	31	7.23
2. ความงาม ความบริสุทธิ์	99	23.08
3. ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล	25	5.83
4. ความรู้ ความฉลาด	16	3.73
5. ความรัก ความสุข	16	3.73
6. ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้	52	12.12
7. ภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ	47	10.96
8. รูปร่าง ลักษณะ สี	20	4.66
9. เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้	9	2.10
10. ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า	29	6.76
11. อาการมั่นคง รักษา	8	1.86
12. อาการตกแต่ง ส่งเสริม	11	2.56
13. คุณธรรม ความประพฤติ	13	3.03

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ประเภทของความหมาย	ชื่อคนจีนเพศหญิง	
	จำนวนคำ	ร้อยละ
14. เครือญาติ	6	1.40
15. เวลา วัน เดือน ปี	20	4.66
16. สัตว์	9	2.10
17. อาการคิด และอาการเคลื่อนไหวต่างๆ	11	2.56
18. จำนวนปริมาณ	7	1.63
รวม	429	100

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่พบมากที่สุด คือ ความหมายที่เกี่ยวกับความงาม และความบริสุทธิ์ พบจำนวน 99 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.08 ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่พบมากเป็นอันดับที่ 2 คือความหมายที่เกี่ยวกับดอกไม้ ต้นไม้ และผลไม้ พบจำนวน 52 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.12 อันดับที่ 3 คือความหมายที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ กายภาพ และธรรมชาติ พบจำนวน 47 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.96

ตารางที่ 25 แสดงประเภทความหมายของชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง

ประเภทความหมาย	ชื่อคนจีนเพศชาย		ชื่อคนจีนเพศหญิง	
	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ
1. อำนาจ ชัยชนะ ความ เป็นเลิศ ความกล้าหาญ	87	19.38	31	7.23
2. ความงาม ความบริสุทธิ์	12	2.67	99	23.08
3. ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล	75	16.70	25	5.83
4. ความรู้ ความฉลาด	30	6.68	16	3.73
5. ความรัก ความสุข	22	4.90	16	3.73
6. ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้	12	2.67	52	12.12

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ประเภทความหมาย	ชื่อคนจีนเพศชาย		ชื่อคนจีนเพศหญิง	
	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ
7. ภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ	38	8.46	47	10.96
8. รูปร่าง ลักษณะ สี	10	2.23	20	4.66
9. เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้	12	2.67	9	2.10
10. ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า	16	3.56	29	6.76
11. อาการมั่นคง รักษา	21	4.6	8	1.86
12. อาการตกแต่ง ส่งเสริม	19	4.23	11	2.56
13. คุณธรรม ความประพฤติ	41	9.13	13	3.03
14. เครื่องญาติ	5	1.11	6	1.40
15. เวลา วัน เดือน ปี	16	3.56	20	4.66
16. สัตว์	10	2.23	9	2.10
17. อาการคิด และอาการ เคลื่อนไหวต่างๆ	16	3.56	11	2.56
18. จำนวนปริมาณ	7	1.56	7	1.63
รวม	449	100	429	100

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นชื่อของคนจีนเพศชายมีความหมายที่เกี่ยวกับ อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญมากที่สุด พบจำนวน 87 คำ คิดเป็นร้อยละ 19.38 รองลงมาคือ ความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ และมงคล พบจำนวน 75 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.7 อันดับที่ 3 คือความหมายที่เกี่ยวกับคุณธรรม และความประพฤติ พบจำนวน 41 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.13

ส่วนชื่อคนจีนเพศหญิง ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่พบมากที่สุด คือ ความหมาย ที่เกี่ยวกับความงาม และความบริสุทธิ์ พบจำนวน 99 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.08 อันดับที่ 2 คือ ความหมายที่เกี่ยวกับดอกไม้ ต้นไม้ และผลไม้ พบจำนวน 52 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.12 อันดับที่ 3 คือความหมายที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ พบจำนวน 47 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.96

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า ในชื่อคนจีนเพศชายและชื่อคนจีนเพศหญิง ความหมายของ ชื่อที่พบมากเป็นอันดับที่ 1 ถึงอันดับที่ 3 มีลักษณะแตกต่างกันอย่างชัดเจนมาก จะเห็นได้จาก ความหมายใน 3 อันดับแรกของชื่คนจีนเพศชายกับเพศหญิงจะไม่ซ้ำกัน ชื่อของคนจีนเพศชาย มีความหมายที่เกี่ยวกับ อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญมากที่สุด ส่วนชื่อของ คนจีนเพศหญิงมีความหมายที่เกี่ยวกับ ความงาม และความบริสุทธิ์มากที่สุด

ตารางที่ 26 แสดงประเภทความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน

ประเภทของ ความหมาย	ชื่อคนไทย เพศชาย		ชื่อคนไทย เพศหญิง		ชื่อคนจีน เพศชาย		ชื่อคนจีน เพศหญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	คำ		คำ		คำ		คำ	
1. อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความ กล้าหาญ	80	32.0	16	6.4	87	19.38	31	7.23
2. ความงาม ความ บริสุทธิ์	5	2.0	58	23.2	12	2.67	99	23.08
3. ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล	33	13.2	39	15.6	75	16.70	25	5.83
4. ความรู้ ความฉลาด	45	18.0	40	16.0	30	6.68	16	3.73
5. ความรัก ความสุข	22	8.8	33	13.2	22	4.90	16	3.73
6. ดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้	2	0.8	15	6.0	12	2.67	52	12.12
7. ภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ	6	2.4	9	3.6	38	8.46	47	10.96
8. รูปร่าง ลักษณะ สี	3	1.2	2	0.8	10	2.23	20	4.66

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ประเภทของ ความหมาย	ชื่อคนไทย		ชื่อคนไทย		ชื่อคนจีน		ชื่อคนจีน	
	เพศชาย		เพศหญิง		เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	คำ		คำ		คำ		คำ	
9. เครื่องประดับเสื้อผ้า ของใช้	2	0.8	3	1.2	12	2.67	9	2.10
10. ทรัพย์สิน วัตถุมีค่า	18	7.2	16	6.4	16	3.56	29	6.76
11. อาการมั่นคง รักษา	9	3.6	2	0.8	21	4.6	8	1.86
12. อาการตกแต่ง ส่งเสริม	4	1.6	1	0.4	19	4.23	11	2.56
13. คุณธรรม ความ ประพฤติ	8	3.2	10	4.0	41	9.13	13	3.03
14. เครือญาติ	5	2.0	4	1.6	5	1.11	6	1.40
15. เวลา วัน เดือน ปี	3	1.2	1	0.4	16	3.56	20	4.66
16. สัตว์	4	1.6	0	0.0	10	2.23	9	2.10
17. อาการคิด และ อาการเคลื่อนไหวต่างๆ	1	0.4	1	0.4	16	3.56	11	2.56
18. จำนวนปริมาณ	0	0.0	0	0.0	7	1.56	7	1.63
รวม	250	100	250	100	449	100	429	100

จากตาราง 26 พบว่า ชื่อของคนไทยเพศชายมีความหมายที่เกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ
ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญมากที่สุด จำนวน 80 คำ คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาคือความหมาย
ที่เกี่ยวกับความรู้ และความฉลาด จำนวน 45 คำ คิดเป็นร้อยละ 18 อันดับที่ 3 คือความหมายที่
เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ และมงคล จำนวน 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.2

ชื่อของคนจีนเพศชายมีความหมายที่เกี่ยวกับ อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญมากที่สุด จำนวน 87 คำ คิดเป็นร้อยละ 19.38 รองลงมาคือความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ และมงคล จำนวน 75 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.7 อันดับที่ 3 คือ ความหมายที่เกี่ยวกับ คุณธรรม ความประพฤติ ซึ่งพบจำนวน 41 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.13

สรุปได้ว่า ชื่อคนไทยเพศชายและชื่อคนจีนเพศชายมีความหมายของชื่อมากที่สุด คือ ความหมายที่เกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญ ความหมายที่เกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญและความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคลซึ่งเป็นความหมายที่พบมากเป็นยอดสูงสุด 3 อันดับของความหมายของชื่อคนไทยเพศชายกับเพศหญิง

ส่วนชื่อของคนไทยเพศหญิงมีความหมายที่เกี่ยวกับ ความงาม และความบริสุทธิ์มากที่สุด พบจำนวน 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาคือความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ และความฉลาด จำนวน 40 คำ คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับที่ 3 คือ ความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ และมงคล จำนวน 39 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.6

ส่วนชื่อคนจีนเพศหญิง ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่พบมากที่สุด คือ ความหมายที่เกี่ยวกับความงาม และความบริสุทธิ์ จำนวน 99 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.08 อันดับที่ 2 คือความหมายที่เกี่ยวกับดอกไม้ ต้นไม้ และผลไม้ จำนวน 52 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.12 อันดับที่ 3 คือความหมายที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ จำนวน 47 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.96

สรุปได้ว่า ชื่อคนไทยเพศหญิงและชื่อคนจีนเพศหญิงมีความหมายของชื่อมากที่สุด คือ ความหมายที่เกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ แต่ประเภทความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงและชื่อคนจีนเพศหญิงที่พบเป็นอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 มีลักษณะที่แตกต่างกันมาก โดยจะเห็นได้จากประเภทความหมายที่พบเป็นอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ของชื่อคนไทยเพศหญิงจะไม่ซ้ำกันกับชื่อคนจีนเพศหญิง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน: การศึกษาเปรียบเทียบ” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเปรียบเทียบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการสร้างคำและความหมายของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน โดยศึกษาชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง อย่างละ 250 ชื่อ รวม 500 ชื่อ ชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง อย่างละ 250 ชื่อ รวม 500 ชื่อ รวมทั้งหมด 1,000 ชื่อ

ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย ชื่อที่พบมากที่สุด คือชื่อที่เป็น 3 พยางค์ พบจำนวน 152 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 60.8 ลำดับรองลงมา คือชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 74 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 29.6 ชื่อที่เป็นคำ 4 พยางค์ จำนวน 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.6 ชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ จำนวน 10 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4 ส่วนชื่อที่เป็น 5 พยางค์ และมากกว่า 5 พยางค์ ไม่พบในชื่อคนไทยเพศชายที่นำมาวิเคราะห์นี้

ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง คำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงมากที่สุด คือคำที่เป็น 3 พยางค์ พบจำนวน 206 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 82.4 ลำดับรองลงมา คือคำที่เป็น 4 พยางค์ จำนวน 26 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.4 ชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 18 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 7.2 ส่วนชื่อที่เป็นคำ 1 พยางค์ และมากกว่า 5 พยางค์ ไม่พบในชื่อคนไทยเพศหญิง

ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย คำที่ใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุดคือ คำที่เป็น 2 พยางค์ พบจำนวน 198 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 79.2 ลำดับรองลงมา คือคำที่เป็น 1 พยางค์ จำนวน 52 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 20.8 ส่วนคำที่เป็น 3 พยางค์ และมากกว่า 3 พยางค์นั้น ไม่พบในคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย

ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง คำที่ใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุดคือคำที่เป็น 2 พยางค์ พบจำนวน 183 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 73.2 ลำดับรองลงมา คือคำที่เป็น 1 พยางค์ จำนวน 67 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 26.8 ส่วนคำที่เป็น 3 พยางค์ และมากกว่า 3 พยางค์นั้น ไม่พบในคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง

สรุปได้ว่า คำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทย พบว่าคำตั้งแต่ 1 พยางค์ถึง 4 พยางค์ ชื่อคนไทยที่พบมากที่สุด คือ ชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์

ส่วนคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีน พบเฉพาะคำที่เป็น 1 พยางค์และ 2 พยางค์เท่านั้น ชื่อคนจีนที่พบมากที่สุด คือ ชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์

ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำ ที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ผลการวิเคราะห์ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีนพบมีชนิดของคำจำนวน 6 ชนิดที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน ได้แก่ 1. คำนาม 2. คำสรรพนาม 3. คำกริยา 4. คำวิเศษ 5. คำบุพบท 6. คำสันธาน ส่วนคำอุทานไม่พบในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน ซึ่งปรากฏในรูปแบบต่างๆจำนวนทั้ง 15 รูปแบบ ได้แก่ 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำกริยา 3. คำกริยา + คำนาม 4. คำกริยา + คำวิเศษณ์ 5. คำนาม 6. คำนาม + คำกริยา 7. คำนาม + คำนาม 8. คำนาม + คำวิเศษณ์ 9. คำบุพบท + คำนาม 10. คำวิเศษณ์ 11. คำวิเศษณ์ + คำกริยา 12. คำวิเศษณ์ + คำนาม 13. คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ 14. คำสันธาน 15. คำสรรพนาม + คำนาม

ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย พบรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำ มีจำนวน 11 รูปแบบ ได้แก่ รูป 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำกริยา 3. คำกริยา + คำนาม 4. คำนาม 5. คำนาม + คำกริยา 6. คำนาม + คำนาม 7. คำนาม + คำวิเศษณ์ 8. คำวิเศษณ์ 9. คำวิเศษณ์ + คำกริยา 10. คำวิเศษณ์ + คำนาม 11. สรรพนาม + คำนาม แต่ไม่พบรูปแบบ “ คำกริยา + คำวิเศษณ์ ” รูปแบบ “ คำบุพบท + คำนาม ” รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ” และรูปแบบ “ คำสันธาน ” ที่อยู่ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย การตั้งชื่อคนไทยเพศชายที่นิยมมากที่สุดคือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 114 ชื่อ เป็นร้อยละ 45.6 ลำดับรองลงมาเป็นอันดับที่ 2 คือรูปแบบ “ คำนาม ” พบจำนวน 68 ชื่อ เป็นร้อยละ 27.2 อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์+คำนาม ” พบจำนวน 24 ชื่อ เป็นร้อยละ 9.6

ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง พบรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำ มีจำนวน 10 รูปแบบ ได้แก่ 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำนาม 3. คำกริยา + คำวิเศษณ์ 4. คำนาม 5. คำนาม + คำกริยา 6. คำนาม + คำนาม 7. คำนาม + คำวิเศษณ์ 8. คำวิเศษณ์ 9. คำวิเศษณ์ + คำนาม 10. คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ไม่พบรูปแบบ “ คำกริยา + คำกริยา ” รูปแบบ “ คำบุพบท + คำนาม ” รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำกริยา ” รูปแบบ “ คำสรรพนาม + คำนาม ” และรูปแบบ “ คำสันธาน ” ที่อยู่ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง การตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงนิยมมากที่สุดคือ รูปแบบ “ คำคำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 103 ชื่อ เป็นร้อยละ 41.2 ลำดับรองลงมาเป็นอันดับที่ 2 คือ รูปแบบ “ คำนาม ” พบจำนวน 59 ชื่อ เป็นร้อยละ 23.6 อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำนาม ” พบจำนวน 40 ชื่อ เป็นร้อยละ 16

ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายพบรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำ มีจำนวน 12 รูปแบบ ได้แก่ 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำกริยา 3. คำกริยา + คำนาม 4. คำกริยา + คำวิเศษณ์ 5. คำนาม 6. คำนาม + คำกริยา 7. คำนาม + คำนาม 8. คำนาม + คำวิเศษณ์ 9. คำวิเศษณ์ 10. คำวิเศษณ์ + คำกริยา 11. คำวิเศษณ์ + คำนาม 12. คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ แต่ไม่พบรูปแบบ “ คำบุพบท + คำนาม ” และรูปแบบ “ คำสรรพนาม + คำนาม ” รูปแบบที่คนจีนเพศชายนิยมมากที่สุด คือ รูปแบบ “ คำนาม+คำวิเศษณ์ ” พบจำนวน 40 ชื่อ เป็นร้อยละ 16 ลำดับรองลงมาเป็นอันดับที่ 2 คือรูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ” พบจำนวน 37 ชื่อ เป็นร้อยละ 14.8 อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 31 ชื่อ เป็นร้อยละ 12.4

ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง พบรูปแบบส่วนประกอบด้านชนิดของคำจำนวน 14 รูปแบบ ได้แก่ 1. คำกริยา 2. คำกริยา + คำกริยา 3. คำกริยา + คำนาม 4. คำกริยา + คำวิเศษณ์ 5. คำนาม 6. คำนาม + คำกริยา 7. คำนาม + คำนาม 8. คำนาม + คำวิเศษณ์ 9. คำนาม + คำนาม 10. คำวิเศษณ์ 11. คำวิเศษณ์ + คำกริยา 12. คำวิเศษณ์ + คำนาม 13. คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ 14. คำสันธาน รูปแบบที่คนจีนเพศหญิงนิยมมากที่สุด คือ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” พบจำนวน 46 ชื่อ เป็นร้อยละ 18.4 ลำดับรองลงมาเป็นอันดับที่ 2 คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำนาม ” พบจำนวน 40 ชื่อ เป็นร้อยละ 16 อันดับที่ 3 คือรูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ” พบจำนวน 39 ชื่อ เป็นร้อยละ 15.6

สรุปได้ว่า การตั้งชื่อคนจีนมีรูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำหลากหลาย มากกว่าการตั้งชื่อของคนไทย จำนวนรูปแบบส่วนประกอบที่ใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุด คือ การตั้งชื่อของคนจีนเพศหญิง มีจำนวนรูปแบบ 14 รูปแบบ รองลงมาในอันดับ 2 คือ การตั้งชื่อคนจีนเพศชาย มีจำนวนรูปแบบ 12 รูปแบบ อันดับที่ 3 คือ การตั้งชื่อคนไทยเพศชาย มีจำนวนรูปแบบ 11 รูปแบบ อันดับสุดท้าย คือการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง มีจำนวนรูปแบบ 10 รูปแบบ

สังเกตได้ว่า ในการตั้งชื่อคนไทย รูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายใน 3 อันดับแรกเหมือนกับ 3 อันดับแรกของชื่อคนไทยเพศหญิง ได้แก่ รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” อันดับที่ 2 คือ รูปแบบ “ คำนาม ” อันดับที่ 3 คือ รูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำนาม ”

ส่วนในการตั้งชื่อคนจีน รูปแบบ “ คำนาม + คำนาม ” และรูปแบบ “ คำนาม + คำวิเศษณ์ ” ซึ่งเป็นรูปแบบที่พบจำนวนมากเป็น 3 อันดับแรกของชื่อคนไทยทั้งเพศไทยและเพศหญิง ส่วนชื่อคนจีนเพศชาย ยังมีรูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำวิเศษณ์ ” และชื่อคนจีนเพศหญิง ยังมีรูปแบบ “ คำวิเศษณ์ + คำนาม ” ที่อยู่ในรูปแบบส่วนประกอบจำนวนมากเป็น 3 อันดับแรกของรูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ลักษณะการสร้างคำที่พบในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ คำมูล คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ และ คำสมาส ดังนี้

ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชาย การสร้างคำประเภทคำสมาสเป็นคำที่พบมากที่สุด พบทั้งหมด 153 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 61.2 อันดับ 2 คือ คำมูล พบจำนวน 80 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 32 อันดับ 3 คือ คำประสม พบจำนวน 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.6 อันดับสุดท้าย คือ คำซ้อน พบจำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ส่วนคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายคือ คำซ้ำ

ในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิง การสร้างคำที่พบมากที่สุด คือ ประเภทคำสมาส พบจำนวน 154 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 61.6 อันดับ 2 คือ คำมูล พบจำนวน 83 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.2 อันดับ 3 คือ คำประสม พบจำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ส่วนคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนไทยเพศหญิงคือ คำซ้อน และคำซ้ำ

ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย ลักษณะการสร้างคำที่พบมากที่สุด คือ คำประสม พบจำนวน 187 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 74.8 คำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล พบจำนวน 51 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 20.4 คำที่พบมากเป็นอันดับ 3 คือ คำซ้อน พบจำนวน 11 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.4 อันดับสุดท้าย คือ คำซ้ำ พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ส่วนคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายคือ คำสมาส

ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง ลักษณะการสร้างคำที่พบมากที่สุด คือ คำประสม พบจำนวน 175 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 70 คำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล พบจำนวน 63 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 25.2 อันดับ 3 คือ คำซ้ำ พบจำนวน 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.6 คำที่พบเป็นอันดับสุดท้าย คือ คำซ้อน พบจำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ส่วนคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย คือ คำสมาส และคำสนธิ

สรุปว่า ในการตั้งชื่อคนไทย การสร้างคำประเภทคำมูล คำประสม และคำสมาสปรากฏทั้งในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง ในส่วนของการตั้งชื่อคนไทยเพศชายยังมีประเภทคำซ้อนเพิ่มขึ้นอีก แต่ไม่พบคำซ้ำทั้งในชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง และคำสมาสเป็นคำที่พบมากที่สุดของชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง อันดับ 2 คือคำมูล อันดับ 3 คือ คำประสม ส่วนคำที่ไม่พบทั้งในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง คือ คำซ้ำ

ส่วนในการตั้งชื่อคนจีน คำประเภทคำมูล คำประสม คำซ้อนและคำซ้ำปรากฏทั้งในการตั้งชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง ส่วนคำสมาสไม่พบทั้งในชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง และคำประสมเป็นคำที่พบมากที่สุดของชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง คำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล อันดับ 3 ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย คือ คำซ้อน อันดับ 3 ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง คือ คำซ้ำ คำที่พบมากเป็นอันดับสุดท้ายในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย คือ คำซ้ำ ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิงที่พบมากเป็นอันดับสุดท้าย คือ คำซ้อน คำที่ไม่พบในทั้งการตั้งชื่อคนจีนเพศชายและเพศหญิง คือ คำสมาส

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน

ในการตั้งชื่อของคนไทยเพศชาย พบว่า ชื่อที่มีความหมายที่เกี่ยวกับ อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ และความกล้าหาญพบมากที่สุด จำนวน 80 คำ คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาคือ ความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ และความฉลาด พบจำนวน 45 คำ คิดเป็นร้อยละ 18 อันดับที่ 3 คือ ความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ และมงคล พบจำนวน 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.2

ในการตั้งชื่อของคนไทยเพศหญิง พบว่า ชื่อที่มีความหมายที่เกี่ยวกับ ความงาม ความบริสุทธิ์ พบมากที่สุด จำนวน 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาคือความหมายที่เกี่ยวกับความรู้ ความฉลาด พบจำนวน 40 คำ คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับที่ 3 คือความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล พบจำนวน 39 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.6

ในการตั้งชื่อคนจีนเพศชาย พบว่า ชื่อที่มีความหมายที่เกี่ยวกับ อำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญพบมากที่สุด จำนวน 87 คำ คิดเป็นร้อยละ 19.38 รองลงมาคือความหมายที่เกี่ยวกับความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคล พบจำนวน 75 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.7 อันดับที่ 3 คือความหมายที่เกี่ยวกับคุณธรรม ความประพฤติ ซึ่งพบจำนวน 41 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.13

ในการตั้งชื่อคนจีนเพศหญิง พบว่า ชื่อที่มีความหมายที่เกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ พบมากที่สุด จำนวน 99 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.08 ความหมายของชื่อคนจีนเพศหญิงที่พบมากเป็นอันดับที่ 2 คือความหมายที่เกี่ยวกับดอกไม้ ต้นไม้ ผลไม้ ซึ่งพบจำนวน 52 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.12 อันดับที่ 3 คือความหมายที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์กายภาพ และธรรมชาติ ซึ่งพบจำนวน 47 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.96

สรุปได้ว่า ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายและคนจีนเพศชายที่มีมากที่สุด คือ ความหมายที่เกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ นอกจากนี้ ความหมายที่เกี่ยวกับ ความเจริญ ชื่อเสียง บุญ มงคลซึ่งเป็นความหมายที่พบมากเป็น 3 อันดับแรกของความหมายของชื่อคนไทยและคนจีนเพศชาย

ส่วนความหมายของชื่อเพศหญิงคนไทยและคนจีนที่มีมากที่สุด คือความหมายที่เกี่ยวกับ ความงาม ความบริสุทธิ์ แต่ประเภทความหมายของชื่อคนไทยเพศหญิงและชื่อคนจีนเพศหญิงที่พบเป็นอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 มีลักษณะที่แตกต่างกันมาก โดยจะเห็นได้จากประเภทความหมายที่พบเป็นอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ของชื่อคนไทยเพศหญิงจะไม่ซ้ำกันกับชื่อคนจีนเพศหญิง

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยเรื่อง “ การตั้งชื่อคนไทยและการตั้งชื่อคนจีน: การศึกษาเปรียบเทียบ ” ผู้วิจัยได้แยกประเด็นการอภิปรายออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนประกอบของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ส่วนประกอบของคำด้านจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ในคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทย พบว่าคำที่เป็น 1 พยางค์ถึง 4 พยางค์ คนไทยทั้งเพศชายและเพศหญิงที่นิยมใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุด คือ ชื่อที่เป็นคำ 3 พยางค์ เนื่องจากในปัจจุบันสามัญชนทั่วไปนิยมตั้งชื่อโดยใช้คำบาลีสันสกฤต เช่น วิชัย ไฉยมิ สุวีระ ธนพัฒน์ วัฒนพงศ์ เป็นต้น แต่บางคนอาจจะตั้งชื่อบุตรหลานโดยใช้คำไทยเดิมปนกับบาลีสันสกฤต เช่น ก่อเกียรติ กอบบุญ ชูทรัพย์ ณรงค์ดี บุญมา เสี่ยมจิต เป็นต้น (ประเทือง ทินรัตน์ , 2549: 99-101) และคนเรามีความเชื่อในเรื่องชื่อที่ว่าเป็นสิ่งที่ดี ทำให้ทุกคนพยายามทำการศึกษาวิธีการตั้งชื่อที่ถูกวิธี ดำรงที่เกี่ยวกับวิธีการตั้งชื่อที่ได้ชื่อเป็นมงคล มีความหมายดี ไพเราะหู และหลีกเลี่ยงกาลกิณี เช่นการตั้งชื่อตามหลักมหาทักษา การตั้งชื่อตามหลักเลขศาสตร์ เป็นต้น จึงทำให้ชื่อคนไทยมีหลายพยางค์

ส่วนในคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีน พบคำที่เป็น 1 พยางค์และ 2 พยางค์เท่านั้น คนจีนทั้งเพศชายและเพศหญิงที่นิยมใช้ในการตั้งชื่อมากที่สุด คือ ชื่อที่เป็นคำ 2 พยางค์ เนื่องจากจำนวนพยางค์น้อย ซึ่งเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของการตั้งชื่อคนจีน ในชื่อคนจีน ส่วนมากจะเป็นชื่อที่มีจำนวนพยางค์ 2 พยางค์ แซ่ที่มีจำนวน 1 พยางค์ รวมทั้งหมด 3 พยางค์ รองลงมาจะเป็นชื่อที่เป็น 1 พยางค์ แซ่ที่เป็น 1 พยางค์ รวมทั้งหมด 2 พยางค์ นอกจากนี้ จะมีชื่อที่เป็น 1 พยางค์หรือ 2 พยางค์ แซ่ที่เป็น 2 พยางค์ รวมทั้งหมดเป็น 3 หรือ 4 พยางค์ แต่การตั้งชื่อแบบนี้ ซึ่งพบในการตั้งชื่อคนจีนไม่มาก (tán jūn jiǔ/谭君九, 2546)

ส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ในการตั้งชื่อคนไทย รูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายใน 3 อันดับแรกเหมือนกับ 3 อันดับแรกของชื่อคนไทยเพศหญิง ได้แก่ รูปแบบ “คำนาม + คำนาม” ลำดับรองลงมาเป็นอันดับที่ 2 คือ รูปแบบ “คำนาม” เนื่องจากคำนาม คือ คำ ที่เรียกชื่อสิ่งต่างๆ ทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งเป็นชื่อทั่วไปและเป็นชื่อเฉพาะ เช่น แมว ปากกา กุหลาบ (บรรจบ พันธุเมธา, 2537: 143-234) ซึ่งเป็นชนิดของคำที่มนุษย์ใช้บ่อยมาก รูปแบบ “คำนาม + คำนาม” ซึ่งพบมากเป็นอันดับที่ 1 ทั้งในชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง ซึ่งอาจจะเนื่องจากคนไทยพยายามใช้คำนามมีความหมายดีมาบวกกันเพื่อให้ได้ชื่อที่เป็นมงคล มีความหมายดี และไพเราะหู

ส่วนในการตั้งชื่อคนจีน รูปแบบ “คำนาม + คำวิเศษณ์” ซึ่งเป็นรูปแบบส่วนประกอบจำนวนมากเป็นอันดับสูงสุด 3 อันดับของรูปแบบส่วนประกอบของคำด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อ ซึ่งเป็นรูปแบบการสร้างคำที่ผิดไวยากรณ์ภาษาจีน เพราะว่าในภาษาจีน คำวิเศษณ์อยู่ในข้างหน้าของคำนาม คนจีนใช้รูปแบบ “คำนาม + คำวิเศษณ์” มาตั้งชื่อเนื่องจากคนจีนนิยมตั้งชื่อที่แปลกทั้งรูปแบบและความหมาย โดยมีวัตถุประสงค์ว่าจะได้ชื่อที่ไม่ซ้ำกันกับคนอื่น และแสดงบุคลิกพิเศษของตัวบุคคล (mǎ xuě yàn 马雪艳, 2548)

ลักษณะการสร้างคำของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยและคนจีน

ในการตั้งชื่อคนไทย คำสมาสเป็นคำที่พบมากที่สุดทั้งในการตั้งชื่อคนไทยเพศชายและเพศหญิง ซึ่งสุภาพรณ ฦ บางช้าง (2527: 112-131) ได้กล่าวว่าในด้านที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อคนไทยสามัญชน พบว่าในสมัยสุโขทัย ชื่อที่ตั้งขึ้นมีที่มาจากภาษาไทยทั้งหมด และเริ่มมีการใช้ชื่อที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤตในสมัยอยุธยาถึงสมัยธนบุรีและในสมัยปี พ.ศ. 2524 ถึงปี พ.ศ. 2525 มีการใช้ชื่อที่มาจากบาลีสันสกฤตมากกว่าภาษาไทยและเพิ่มการใช้ภาษาบาลีสันสกฤตมากขึ้น ตามลำดับสมัย และ กำชัย ทองหล่อ (2533: 131-147) ได้กล่าวถึงคำสมาส หมายถึง การนำคำยืมภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกันเป็นคำเดียว ส่วนในการตั้งชื่อคนจีนไม่พบคำสมาสที่ใช้ในการตั้งชื่อคนจีน เนื่องจากชื่อคนจีนทั้งหมดมาจากภาษาจีน

ความหมายของชื่อคนไทยและคนจีน

ความหมายของชื่อคนไทยเพศชายที่มีมากที่สุดมีลักษณะเดียวกันกับชื่อคนจีนเพศชาย คือ ความหมายที่เกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญ ส่วนความหมายของชื่อคนไทยและคนจีนเพศหญิงที่มีมากที่สุด คือความหมายที่เกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์ ซึ่งเพราะว่าประเทศไทยกับประเทศจีนใกล้ชิดกันและมีการติดต่อกันในหลายด้าน เช่น ธุรกิจ การท่องเที่ยว จึงทำให้ประเทศไทยกับประเทศจีนเกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ทำให้วัฒนธรรมและค่านิยมมีความคล้ายกันหลายด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อเล่นคนไทยและการตั้งชื่อเล่นคนจีน
2. ศึกษาความสัมพันธ์ของชื่อจริงกับชื่อเล่นของแต่ละบุคคล
3. ศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาจีนที่ใช้การตั้งชื่อในวงการอื่นๆ เช่น ชื่อวัด ชื่อของ บทเพลง สถานที่ และอาหาร เป็นต้น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กาญจนา นาคสกุล. 2551. **รบบเสียงภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา ดิงศภัทย์, ม.ร.ว. และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2531. **การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์**. รายงานผลการวิจัยโครงการไทยศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กำชัย ทองหล่อ. 2533. **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: อมรการพิมพ์.

กุดฎา พิทักษ์ลิ้มสกุล. 2550. **ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อและความเชื่อทางศาสนาของคนไทย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

คมสร คุณะดิลก. 2543. **5039 มลกลนาม ชื่อดีมีโชคกลางฉบับสมบูรณ์**. กรุงเทพมหานคร: สร้อยทอง.

ญาดา อารุณเวช . 2545. **เก็บตกชื่อดีดี รักร้อนมีไม่ยาก**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน.

ถาวร สิกขโกศล. 2550. **เป่าปุ้นจิ้นกับวัฒนธรรมชื่อของคนจีน**. วารสารศิลปวัฒนธรรม. 28:160- 169.

ชนพร ใจปลื้ม. 2539. **วิเคราะห์การใช้คำในการตั้งชื่อบุคคลที่มีช่วงวัยต่างกันในตลาดวัยเยาว์ อำเภอไชยาจังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

เชียรชัย เอี่ยมวรเมธ. 2548. **พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท รวมสาส์น (1977) จำกัด.

บรรจบ พันธุมธา. 2537. **ลักษณะภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประเทือง ทินรัตน์. 2548. **ภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทย.
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประพิน มโนมัยวิบูลย์. 2541. **ไวยากรณ์จีนกลาง**. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราคณะอักษร
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประยูทธ กุศลสาร. 2527. **ภาษาไทยเชิงภาษาศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู.

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. 2516. **การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ประสิทธิ์ กิตติสิทโธ. 2533. **ทฤษฎีการตั้งชื่อ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สมิตรออฟเซต.

พระยาอุปทิศศิลปสาร. 2545. **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร: บริษัท
สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

ผะอบ โปษะกฤษณะ. 2544. **ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น (1977).

ฝ่ายวิชาการ บริษัท สกายบุ๊ก จำกัด. 2551. **พจนานุกรมไทย ฉบับประกอบการเรียน**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สกายบุ๊ก จำกัด.

ภพประพัทธ์ ภูมิเมฆินทร์. 2550. **คำภีร์ตั้งชื่อมหาเศรษฐี**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด.
เอ็น.พี.พี.คลาสสิกฟอรัม.

ภาณุทรศน์. 2541. **นามมงคลเพื่อชีวิตยุคโลกาภิวัตน์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สายทิพย์.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

นววรรณ พันธุมธา. 2551. ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์. 2552. ภาษาศาสตร์ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ราช
วิทยาลัย.

วรางคณา สว่างตระกูล. 2539. การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วันเพ็ญ เทพโสภา. 2539. หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. 2509. ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียน
โดร์.

วิรัช ศิริวัฒนะนาวัน. 2544. การศึกษาการตั้งชื่อของคนไทย. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สาคร บุญเลิศ. 2538. ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กรมการฝึกหัดครู.

สุดา หัสสภานุ. 2545. คำเรียกขานในภาษาจีนแต่จิวที่ใช้โดยคนไทยเชื้อสายจีนในเยาวราช.
วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุทธาสินี ไชยกาล. 2545. ภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเล่นของคนไทยที่มาจากต่างกลุ่มชาติพันธุ์ในอำเภอ
เมือง. สมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

สุนันท์ อัญชลินกุล. 2546. ระบบคำภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาพรรณ ณ บางช้าง. 2526. การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทย. กรุงเทพมหานคร: ออฟเซท.

สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. 2530. หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

เสถียรพงษ์ วรรณปก. 2543. คู่มือตั้งชื่อลูก. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพมหานคร: บริษัท แปลน พรินท์ ดีง จำกัด.

อดุลย์ รัตนมันเกษม. 2545. หลักไวยากรณ์จีน (ฉบับศึกษาด้วยตนเอง). กรุงเทพมหานคร: บริษัท เคสดีไทย.

อมรรัตน์ วันยาว. 2545. การตั้งชื่อของกลุ่มชาติพันธุ์ผู้ไทในเขตอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. 2544. หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาธรรม.

Cáo Wén Fēng และ Cháng Dào Jiāng (曹文峰和常道江). 2546. กลวิธีการสอนการใช้ ความหมายเชิงบอกและความเชิงลบของคำ: การศึกษาเบื้องต้น (词义的褒贬使用法教学初探). วารสารวิทยาลัย สถาบันผู้หยาง (濮阳教育学院学报). (ต้นฉบับเป็น ภาษาจีน)

Chén Qún Xiù (陈群秀). 2535. ปัญหาที่พบในการศึกษาความหมายของคำ (有关语义研究分析的几个问题). ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์. (电子工业出版社). (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)

- Feng Zhì Ying (冯志英). 2549. การศึกษาการตั้งชื่อของคนจีนตามแนวภาษาศาสตร์. (现代汉语人名的语言学阐释). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาอักษรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทียนจิน. (天津师范大学汉语言文字学). (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Fu Zhen Zhu (符珍珠). 2545. หลักไวยากรณ์จีน ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Hóng Juan (洪娟). ลักษณะของทางด้านเสียงในการชื่อคนจีนกับชื่ออังกฤษ. (汉英姓名中的语音修辞特点). วารสารวิทยาลัย มหาวิทยาลัยครูจางโจว. (漳州师范学院学报). 4:91-94. (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Hu Dong Qing (胡冬青) และ Zhang Wen Jun (张文君). 2552. การศึกษาเปรียบเทียบชื่อจีนและชื่ออังกฤษ. (英汉姓名对比研究). วารสารวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมืองเจียงซี. (江西农业大学学报). 1:154-157. (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Huáng bó róng และ liào xù dōng (黄柏荣和廖序东). 2545. ภาษาจีนสมัยใหม่. สำนักพิมพ์อุดมศึกษา. (高等教育出版社). (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Jì yàn (季燕). 2552. ทฤษฎีภาษาศาสตร์ที่ใช้ในการตั้งชื่อชาวจีน. (中国人取名字的语言学理论). วารสารวิทยาลัย มหาวิทยาลัยครูอันฮุย. (安徽师范学院学报). 7:125-127. (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Jiǎn qǐ xián (简启贤) และ jǐ nà (吉娜). 2546. ภาษาจีนหลักสูตรเร่งรัด. กรุงเทพมหานคร: บิ๊ก พอยท์. (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Jīn Yǒng (金勇). 2549. การเปลี่ยนแปลงชื่อสกุลคนเชื้อสายจีนตามศตวรรษ20ของสังคมไทย. (20世纪泰国社会泰国华人姓名的泰华嬗变). วารสารเอเชียร่วมสมัย. 5:58-64. (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)

- Lì Hao (李皓). 2549. การตั้งชื่อ. (取名). โรงพิมพ์นานฟาง. (南方出版社). (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Lì Xiao Xiang (李小香). 2551. ต้นกำเนิดชนชาติและประเพณีจีน. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ. (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Liu De Hao (刘德昊). 2551. การศึกษาชื่อของฝรั่งที่ตั้งด้วยภาษาจีน. (外国人取中文现象的语言学研究). วารสารวิทยาลัยอาชีพศึกษาและเทคโนโลยีสิ่งทอ南通. (南通纺织职业技术学院学报). 4:66-68. (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Ma Xue Yan (马雪燕). 2552. ลักษณะใหม่ของการตั้งชื่อคนจีนในสมัยปฏิรูป. (改革开放以后中国人命名的新特征). วารสารวิทยาลัยยู่ซี. 21:61-63. (玉溪师范学院学报). (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Rèn jǐng wén (任景文). 2551. ไวยากรณ์ภาษาจีน ฉบับเปรียบเทียบ. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์. (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Tan Jun Jiu (谭君九). 2546. ปัญหาการซ้ำชื่อกับคนอื่นและวิธีแก้ปัญหา. (同名现象的症结以及改革我国姓名制度的思路). วารสารวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหวู่ฮั่น (武汉大学学报). (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Wang Ren Jin (王任金). 2551. ภาษาจีนกลาง 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ตภาดา จำกัด. (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)
- Xie Ya Jun (谢亚军) และ Xiao Yong He (肖永贺). 2550. การวิเคราะห์ความหมายชื่อจีนใน ศตวรรษที่ 20 สาย 80. (20 世纪 80 年代末中国人名的语意分析). วารสารวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เหอหนิงกุ๋. (内蒙古农业大学学报). 6:381-382. (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)

Yang Hui (杨慧). 2552. วิเคราะห์ชื่อมรดกทางวัฒนธรรมจีนและตะวันตก. (中西姓名文化 底蕴浅析). วารสารวิทยาลัยหุ้ยฮัว. (怀化学院学报). 28:133-136. (ต้นฉบับ เป็นภาษาจีน)

Zhang lóng (张龙). 2550. วิธีการตั้งชื่อ. (起名指南). โรงพิมพ์เทียนหลัน. (天蓝出版社). (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)

Zhōng guó She Hui Ke Xue Yuán Ci Dian Bian Ji Shi (中国社会科学院语言研究所词典编辑室. 2521. หน่วยงานเรียบเรียงพจนานุกรมสถาบันศึกษาวิจัย ภาษาศาสตร์และ สังคมศาสตร์จีน). 2548. พจนานุกรมภาษาจีนปัจจุบัน (现代汉语词典). พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ธุรกิจโรงพิมพ์. (商务印书馆). (ต้นฉบับเป็น ภาษาจีน)

zhōng guó She Hui Ke Xue Yuán Ci Dian Bian Ji Shi (中国社会科学院语言研究所词典编辑室, หน่วยงานเรียบเรียงพจนานุกรมสถาบันศึกษาวิจัยภาษาศาสตร์และ สังคมศาสตร์จีน). 2547. พจนานุกรมเฉิงหัว (清华字典) พ.ศ. 2497. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: ธุรกิจโรงพิมพ์. (商务印书馆). (ต้นฉบับเป็นภาษาจีน)

Agnes, M. 1999. **Webster's New World College Dictionary**. New York: Macmillan.

Summers, D. 2001. **Longman Dictionary of Contemporary English**. Essex: Longman.

ภาคผนวก ก
การวิเคราะห์ข้อคนไทยเพศชาย

ตารางผนวกที่ 1 การวิเคราะห์ชื่อคนไทยเพศชาย

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส		
1	กนัธร	กน-ทอน	2	กนต(น.)+ธร(น.)				✓	ผู้ทรงไว้ซึ่งสิ่งที่เป็นที่รัก	ประเภทที่ 5
2	กมลภพ	กะ-มน-ละ-พบ	4	กมล(น.)+ภพ(น.)				✓	เกิดจากดอกบัว พระพรหม	ประเภทที่ 6
3	กรกฎ	กอ-ระ-กค	3	กรกฎ(น.)	✓				ปู	ประเภทที่ 16
4	กฤตเมธ	กริด-ตะ-เมค	3	กฤต(น.)+เมธ(น.)				✓	สร้างปัญญา มีปัญญา	ประเภทที่ 4
5	กฤษฎา	กริด-สะ-ดา	3	กฤษฎา(ว.)	✓				กระทำแล้ว	ประเภทที่ 1
6	กฤษณะ	กริด-สะ-นะ	3	กฤษณะ(น.)	✓				พระกฤษณะ คำ	ประเภทที่ 3
7	กลวัชร	กน-ละ-วัด	3	กล(ว.)+วัชร(น.)				✓	ดุจดั่งเพชร	ประเภทที่ 10
8	กษิตรีเดช	กะ-ตี-เคค	3	กษิตรี(น.)+เดช(น.)				✓	ผู้มีเดชในแผ่นดิน	ประเภทที่ 1
9	กัณฑ์ธร	กัณ-ทอน	2	กัณฑ์(ว.)+ ธร(น.)		✓			ทรงไว้ซึ่งเป็นที่รัก	ประเภทที่ 5
10	กัณฑ์ณ	กัณ-ตะ-พน	3	กัณฑ์(ว.)+ณ(ก.)				✓	พูดสิ่งที่น่าพอใจ พูดดี	ประเภทที่ 4
11	กัมปนาท	กัม-ปะ-นาค	3	กัมปนาท(ว.)				✓	เสียงกึกก้อง	ประเภทที่ 1
12	กำธร	กำ-ทอน	2	กำธร(ว.)	✓				สนั่น, ห้วนไหว	ประเภทที่ 8
13	กิตติกานต์	กิด-ติ-กาน	3	กิตติ(น.)+ กานต์(ว.)				✓	ผู้มีชื่อเสียงดีงาม, ชื่อเสียงน่ารัก	ประเภทที่ 3
14	กิตติคุณ	กิด-ติ-คุณ	3	กิตติ(น.)+คุณ(น.)				✓	ผู้มีคุณที่เลื่องลือ	ประเภทที่ 3
15	ขจรศักดิ์	ชะ-จอน-ตัก	3	ขจร(ก.)+ศักดิ์(น.)				✓	ความรุ่งเรือง, อำนาจแผ่ไปใน ท้องฟ้า	ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
16	ขชล	ชะ-ชน	2	ข(น.)+ชล(น.)				✓	น้ำค้าง น้ำฝน น้ำจากฟ้า	ประเภทที่ 2
17	ขรรค์ชัย	ขัน-ไช	2	ขรรค์(น.)+ ชัย(น.)		✓			อาวุธแห่งชัยชนะ	ประเภทที่ 1
18	ขันตี	ขัน-ตี	2	ขันตี(น.)	✓				อดทน	ประเภทที่ 13
19	เขมทัต	เข-มะ-ทัต	3	เขม(น.)+ทัต(ก.)				✓	ผู้ให้ความสุขสบาย	ประเภทที่ 5
20	เขมนันท	เข-มะ-นันท	3	เขม(น.)+นันท(น.)				✓	ผู้ยินดีในความสุขสบาย	ประเภทที่ 5
21	กณธร	กะ-นะ-ทอน	3	กณ(น.)+ธร(น.)				✓	หัวหน้าคณะ ผู้นำกลุ่ม	ประเภทที่ 1
22	กณัสนันท์	กะ-นัค-สะ-นันท	4	กณัส(น.)+นันท(น.)				✓	เป็นที่เพลิดเพลินของคณะ	ประเภทที่ 5
23	กณิศ	กะ-นิศ	2	กณิศ(น.)	✓				การนับ, การคำนวณ, วิชาคำนวณ	ประเภทที่ 4
24	กณิน	กะ-นิน	2	กณิน(น.)	✓				ผู้มีหมู่คณะ	ประเภทที่ 1
25	กรูฑ	กรู-ด	1	กรูฑ(น.)	✓				พยานชนิดหนึ่งซึ่งเป็นพาหนะ ของพระนารายณ์	ประเภทที่ 16
26	กัลเนศ	กัล-กะ-เนศ	3	กณ(น.)+อีศ(น.)				✓	เจ้าแห่งท้องฟ้า	ประเภทที่ 1
27	กุนาการ	คุ-นา-กอน	3	กุน(น.)+อากร(น.)				✓	บ่อเกิดความดี	ประเภทที่ 13
28	จนสมัย	กะ-นะ-สะ-ไหม	4	จน(น.)+สมัย(น.)				✓	ฤดูฝน	ประเภทที่ 15
29	โฆสน	โค-สน	2	โฆสน(น.)	✓				การส่งเสียง การประกาศ	ประเภทที่ 5
30	งามพล	งาม-พน	2	งาม(ว.)+พล(น.)		✓			งามด้วยพลัง	ประเภทที่ 3
31	เงินทอง	เงิน-ทอง	2	เงิน(น.)+ทอง(น.)			✓		เงินและทองของต้องใจ	ประเภทที่ 10

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
32	จตุรวิทย์	จะ-ตุ-ระ-วิด	4	จตุร(ว.)+วิทย์(น.)				✓	ผู้รู้พระเวทย์ทั้งสี่	ประเภทที่ 1
33	จรัสรวี	จะ-หรัค-ระ-วี	4	จรัส(ว.)+รวี(น.)				✓	สว่างไสวดุจพระอาทิตย์, รุ่งเรืองดุจพระอาทิตย์	ประเภทที่ 1
34	จักรพงษ์	จัก-กระ-พง	3	จักร(น.)+พงศ์(น.)				✓	ผู้เป็นเผ่าพันธุ์ของแว่นแคว้น	ประเภทที่ 1
35	จกวัน	จัก-กะ-วัน	3	จกวัน(น.)		✓			เป็นที่ยินดี ชอบพอ พึงพอใจ	ประเภทที่ 5
36	จาริตรี	จา-ริด	2	จาริตรี(น.)	✓				ความประพฤติดี นิสัยดีชื่อเสียง	ประเภทที่ 13
37	จ้านง	จำ-นง	2	จ้านง(ก.)	✓				หมาย, หวัง, ตั้งใจ	ประเภทที่ 17
38	จิรกิตติ	จิ-ระ-กิด	3	จิร(ว.)+กิตติ(น.)				✓	มีชื่อเสียงยืนนาน	ประเภทที่ 11
39	จิรเดช	จิ-ระ-เดด	3	จิร(ว.)+เดช(น.)				✓	มีอำนาจยั่งยืน	ประเภทที่ 11
40	จิรายุ	จิ-ระ-ยุ	3	จิร(ว.)+อายุ(น.)				✓	มีอายุยืน	ประเภทที่ 11
41	เจตมงคล	เจด-มง-คน	3	เจต(น.)+มงคล(น.)				✓	ผู้มีความคิดอันเป็นมงคล	ประเภทที่ 3
42	ฉัตรปพน	ฉัด-ปะ-พน	3	ฉัตร(น.)+ปพน(น.)				✓	เป็นร่มเงาดุจป่าใหญ่	ประเภทที่ 3
43	ฉันทชนก	ฉัน-ชะ-นก	3	ฉันท(น.)+ชนก(น.)				✓	ผู้ให้เกิดความพอใจ	ประเภทที่ 5
44	ฉันทวัต	ฉัน-ทะ-วัต	3	ฉันทวัต(น.)	✓				เป็นที่รักที่ปรารถนา	ประเภทที่ 5
45	ฉัพพณ	ฉับ-พัน	2	ฉ(ว.)+พณ(น.)				✓	หกลี	ประเภทที่ 8
46	โฉลก	ละ-โลก	2	โฉลก(น.)	✓				โชค, โอกาส	ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส		
47	ชฎานนท์	ชะ-ชา-นน	3	ชฎา(น.)+นนท์(น.)				✓	ยินดีในความรู้	ประเภทที่ 4
48	ชนน	ชะ-นน	2	ชนน(น.)	✓				ผู้ให้กำเนิด	ประเภทที่ 14
49	ชนสรณ์	ชะ-นะ-สอน	3	ชน(น.)+สรณ์(น.)				✓	เป็นที่พึงของคนทั้งหลาย	ประเภทที่ 1
50	ชนัตร	ชะ-นัค	2	ชนัตร(น.)	✓				ร่วม, ร่วมกันแด่	ประเภทที่ 9
51	ชนาธิป	ชะ-นา-ทิบ	3	ชน(ก.)+อาธิป(น.)				✓	ผู้เป็นใหญ่กว่าคนทั้งหลาย	ประเภทที่ 1
52	ชนาสิน	ชะ-นา-สิน	3	ชนา(น.)+สิน(น.)		✓			ผู้มีทรัพย์สิน	ประเภทที่ 10
53	ชนินทร์	ชะ-นิน	2	ชน(ว.)+อินทร์(น.)				✓	เป็นที่ใหญ่ในหมู่มนุษย์	ประเภทที่ 1
54	ชยพล	ชะ-ยะ-พน	3	ชย(น.)+พล(น.)				✓	มีพลังคือชัยชนะ	ประเภทที่ 1
55	ชวานนท์	ชะ-วะ-นัน	3	ชว(น.)+นันท์(น.)				✓	ยินดีในชาวปัญญา	ประเภทที่ 4
56	ชัยณรงค์	ไช-นะ-รง	3	ชัย(น.)+ณรงค์(ก.)				✓	ผู้ชนะในสงคราม	ประเภทที่ 1
57	ชัยวัฒน์	ไช-ยะ-วัด	3	ชัย(น.)+วัฒน์(น.)				✓	เจริญด้วยความชัยชนะ	ประเภทที่ 1
58	ญาณชาติ	ยา-นา-ชาติ	3	ญาณ(น.)+ชาติ(น.)				✓	บ่อเกิดแห่งปัญญา	ประเภทที่ 4
59	ญาณเดช	ยาน-เดด	2	ญาณ(น.)+เดช(น.)				✓	มีอำนาจในด้านความรู้	ประเภทที่ 4
60	ญาณวุฒิ	ยา-นะ-วุด	3	ญาณ(น.)+วุฒิ(น.)				✓	เจริญด้วยความรู้	ประเภทที่ 4
61	ญาณันธร	ยา-นัน-ทอน	3	ญาณ(น.)+ธร(น.)				✓	ผู้ทรงไว้ซึ่งความรู้	ประเภทที่ 4
62	ญาณิพันธ์	ยา-ดิ-พันธ์	3	ญาณิ(น.)+พันธ์(น.)				✓	เกี่ยวข้องเป็นญาติกัน	ประเภทที่ 14
63	ฐานัส	ถา-นัค	2	ฐานัส(น.)	✓				ผู้มีฐานะ	ประเภทที่ 13

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
64	ฐิติกร	ติ-ติ-กอน	3	ฐิติ(ก.)+กร(น.)				✓	สร้างความมั่นคง, สร้างชีวิต	ประเภทที่ 11
65	ฐิติวัฒน์	ติ-ติ-วัด	3	ฐิติ(ก.)+วัฒน์(น.)				✓	เจริญและมีความมั่นคง	ประเภทที่ 11
66	ฐิติวัลค์	ติ-ติ-วัน	3	ฐิติ(ก.)+วัลค์(ก.)				✓	วางตัวไฉ่ดงาม, ตั้งตัวได้ดี	ประเภทที่ 2
67	ฐิติศักดิ์	ติ-ติ-ศักดิ์	3	ฐิติ(ก.)+ศักดิ์(น.)				✓	อำนาจ, ความสามารถมั่นคง	ประเภทที่ 1
68	ณยศ	นะ-ยด	2	ณ(น.)+ยศ(น.)				✓	มีชื่อเสียงทางความรู้	ประเภทที่ 4
69	ณรงค์เดช	นะ-รง-เคด	3	ณรงค์(ก.)+เดช(น.)				✓	อำนาจนักรบ	ประเภทที่ 1
70	ณริน	นะ-รัน	2	ณ(น.)+อณ(น.)				✓	เฟลิดเฟลิน ยินดีกับความรู้	ประเภทที่ 4
71	ณัษพล	นัด-ชะ-พน	3	ณัษ(น.)+พล(น.)				✓	มีพลังของนักปราชญ์	ประเภทที่ 4
72	ณัฏฐชัย	นัด-ทะ-ไช	3	ณัฏฐ(น.)+ชัย(น.)				✓	ชัยชนะของนักปราชญ์	ประเภทที่ 4
73	ณัฐคนัย	นัด-คะ-ไน	3	ณัฐ(น.)+คนัย(น.)				✓	บุตรของนักปราชญ์ บุตรของผู้ฉลาด	ประเภทที่ 4
74	ณัฐนนท์	นัด-ทะ-นน	3	ณัฐ(น.)+นนท์(น.)				✓	เป็นที่ชื่นชมของนักปราชญ์	ประเภทที่ 4
75	ณัฐปคัลภ์	นัด-ปะ-คัน	3	ณัฐ(น.)+ปคัลภ์(น.)				✓	ปราชญ์ผู้องอาจ	ประเภทที่ 4
76	ณัฐพงศ์	นัด-ทะ-พง	3	ณัฐ(น.)+พงศ์(น.)				✓	ตระกูลที่มีความรู้ดี	ประเภทที่ 4
77	ณัฐพล	นัด-ทะ-พน	3	ณัฐ(น.)+พล(น.)				✓	หลังแห่งปราชญ์	ประเภทที่ 4
78	ณัฐพันธ์	นัด-ทะ-พันธ์	3	ณัฐ(น.)+พันธ์(น.)				✓	เกี่ยวข้องกับนักปราชญ์	ประเภทที่ 4
79	ณัฐภัทร	นัด-ทะ-พัค	3	ณัฐ(น.)+ภัทร(ว.)				✓	นักปราชญ์ผู้เจริญ	ประเภทที่ 4

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
80	ณัฐภูมิ	นัค-ตะ-พุม	3	ณัฐ(น.)+ภูมิ(น.)				✓	ระดับชั้นของนักปราชญ์	ประเภทที่ 4
81	ณัฐวุฒิ	นัค-ตะ-วุค	3	ณัฐ(น.)+วุฒิ(น.)				✓	ผู้เจริญด้วยความรู้	ประเภทที่ 4
82	ณัฐสิทธิ์	นัค-ตะ-สิด	3	ณัฐ(น.)+สิทธิ์(น.)				✓	ความสำเร็จของนักปราชญ์	ประเภทที่ 4
83	ณิชาบูล	นิ-ชา-บูล	3	ณิชา(น.)+อาบูล(น.)				✓	มีความบริสุทธิ์ไพศาล บริสุทธิ์มาก	ประเภทที่ 2
84	คนุสรณ์	คะ-นุ-สออน	3	คนุ(ส.)+สรณ์(น.)				✓	มีตนเป็นที่พึ่ง, พึ่งตน	ประเภทที่ 3
85	ครณชัย	คะ-ระ-ชัย	3	ครณชัย(น.)	✓				ที่เกี่ยวกับสวรรค์	ประเภทที่ 3
86	ครันภพ	คะ-รัน-พบ	3	ครัน(น.)+ภพ(น.)				✓	ข้ามความทุกข์ในโลกได้	ประเภทที่ 5
87	ครัลพงศ์	คะ-รัน-พง	3	ครัล(น.)+พงศ์(น.)		✓			วงศ์อันเข้มแข็ง มีความก้าวหน้า รวดเร็ว	ประเภทที่ 3
88	คุษฎี	คุค-ตะ-คี	3	คุษฎี(น.)	✓				ความยินดี	ประเภทที่ 5
89	เดชพงศ์	เดค-พง	2	เดช(น.)+พงศ์(น.)				✓	วงศ์ตระกูลที่มีอำนาจ	ประเภทที่ 1
90	ตฤณ	ตริน	1	ตฤณ(น.)	✓				หญ้า	ประเภทที่ 6
91	ตะวัน	ตะ-วัน	2	ตะวัน(น.)	✓				พระอาทิตย์	ประเภทที่ 7
92	ติณณ์	ติน	1	ติณณ์(น.)	✓				ผู้ข้ามพ้นความทุกข์แล้ว	ประเภทที่ 5
93	คุนท์	คุน	1	คุนท์(น.)	✓				กล่อ่งแคล้ว ว่องไว	ประเภทที่ 3
94	เดชชัย	เต-ชิด	2	เดช(น.)+ชัย(น.)				✓	ฉลาดที่สุด	ประเภทที่ 4
95	ถวัจจน์	ทะ-วะ-วัด	3	ถว(น.)+ัจจน์(น.)				✓	ถ้อยคำสรรเสริญ	ประเภทที่ 4

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส		
96	ถามวัด	ถา-มะ-วัด	3	ถามวัด(น.)	✓				มีกำลัง, แข็งแรง	ประเภทที่ 1
97	ถิรวิทย์	ถิ-ระ-วิด	3	ถิร(ว.)+วิทย์(น.)				✓	มีความรู้มั่นคง	ประเภทที่ 4
98	ถิรายุส	ถิ-รา-ยุ	3	ถิร(ว.)+อายุส(น.)				✓	อายุยืน	ประเภทที่ 11
99	ทนุธรรม	ทะ-นุ-ท่า	3	ทนุ(ก.)+ธรรม(น.)		✓			รักษาความดี	ประเภทที่ 13
100	ทศพร	ทศ-สะ-พอน	3	ทศ(ว.)+พร(น.)				✓	มีพร 10 ประการ	ประเภทที่ 3
101	ทชัยวัด	ไท-ยะ-วัด	3	ทยาวัด(น.)	✓				ที่มีความเมตตากรุณา	ประเภทที่ 13
102	ทิน โชติ	ทิน-นะ-โชด	3	ทิน(น.)+โชติ(น.)				✓	ความรุ่งเรืองของวัน	ประเภทที่ 1
103	ทีปกร	ที-ปะ-กอน	3	ทีป(น.)+กร(น.)				✓	ผู้สร้างประทีป	ประเภทที่ 1
104	ธนพงษ์	ทะ-นะ-พง	3	ธน(น.)+พงษ์(น.)				✓	ตระกูลผู้มีเงิน	ประเภทที่ 10
105	ธนพล	ทะ-นะ-พอน	3	ธน(น.)+พล(น.)				✓	กำลังเป็นทรัพย์	ประเภทที่ 10
106	ธนภัทร	ทะ-นะ-พัด	3	ธน(น.)+ภัทร(ว.)				✓	ดีงามด้วยทรัพย์ เจริญด้วยทรัพย์	ประเภทที่ 10
107	ธนวัฒน์	ทะ-นะ-วัด	3	ธน(น.)+วัฒน์(น.)				✓	เจริญด้วยทรัพย์	ประเภทที่ 10
108	ธนวุฒิ	ทะ-นะ-วุด	3	ธน(น.)+วุฒิ(น.)				✓	เจริญด้วยทรัพย์	ประเภทที่ 10
109	ธน์ท	ทะ-นัต	2	ธน์ท(น.)	✓				ผู้ให้ทรัพย์ ผู้ร่ำรวย	ประเภทที่ 10
110	ธนากร	ทะ-นา-กอน	3	ธน(น.)+อากร(น.)				✓	บ่อเกิดแห่งทรัพย์	ประเภทที่ 10
111	ธนธิป	ทะ-นา-ทิบ	3	ธน(น.)+อธิป(น.)				✓	เจ้าแห่งทรัพย์	ประเภทที่ 10
112	ธนานพ	ทะ-นา-นพ	3	ธน(น.)+นพ(น.)				✓	มีทรัพย์ใหม่	ประเภทที่ 10

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
113	ธนาพล	ทะ-นา-พน	3	ธน(น.)+พล(น.)				✓	มีกำลังเป็นทรัพย์	ประเภทที่ 10
114	ธนิศ	ทะ-นิศ	2	ธนิศ(ว.)	✓				หนัก,ผู้มีทรัพย์	ประเภทที่ 8
115	ธวัชชัย	ทะ-วัด-ไช	3	ธวัช(น.)+ชัย(น.)				✓	ธงชัย เครื่องหมายแห่งชัยชนะ	ประเภทที่ 1
116	ธัชพล	ทัด-พน	2	ธัช(น.)+พล(น.)				✓	มีกำลังเด่น เค้นทางพลัง	ประเภทที่ 1
117	ธารินทร์	ทา-ริน	2	ธาร(น.)+อินทร(น.)				✓	เจ้าแห่งการสร้าง	ประเภทที่ 1
118	ธาวิต	ทา-วิด	2	ธาวิต(น.)	✓				ผู้รวดเร็ว	ประเภทที่ 2
119	นครินทร์	นะ-คะ-ริน	3	นคร(น.)+อินทร์(น.)				✓	เจ้าเมือง เมืองใหญ่	ประเภทที่ 1
120	นรวิชัย	นอ-ระ-วิด	3	นร(น.)+วิชัย(น.)				✓	คนที่เป็นปราชญ์	ประเภทที่ 4
121	นันทนัช	นันท-ทะ-นัต	3	นันทน(น.)+ช(น.)				✓	ผู้เกิดมาเพื่อความบันเทิง	ประเภทที่ 5
122	นิช	นิต	1	นิช(น.)	✓				ทำให้บริสุทธิ์	ประเภทที่ 2
123	นิติกร	นิ-ติ-กอน	3	นิติ(น.)+กร(น.)				✓	นักกฎหมาย	ประเภทที่ 11
124	นิธิกร	นิ-ทิ-กอน	3	นิติ(น.)+กร(น.)				✓	ผู้สร้างคุณทรัพย์	ประเภทที่ 10
125	นิพนธ์	นิ-พน	2	นิพนธ์(น.)	✓				เรื่องที่แต่งขึ้น, แต่งหนังสือ	ประเภทที่ 4
126	บดินทร์	บอ-ดิน	2	บดิน(น.)+อินทร์(น.)				✓	ผู้เป็นใหญ่ หมายถึง พระเจ้าแผ่นดิน	ประเภทที่ 1
127	บรรหาร	บัน-หาน	2	บรรหาร(ก.)	✓				เฉลย, กล่าวแก้, สั่ง	ประเภทที่ 1
128	บวรนันท์	บอ-วอน-นัน	3	บวร(ว.)+นันท์(น.)				✓	มีความสุขอันประเสริฐ	ประเภทที่ 5
129	บัญชา	บัน-ชา	2	บัญชา(น.)	✓				คำสั่งของผู้มีอำนาจ	ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส		
130	บุญญฤทธิ	นุน-ยะ-ริ	3	บุญญ(น.)+ฤทธิ(น.)				✓	สำเร็จด้วยบุญ	ประเภทที่ 3
131	บุรณศักดิ์	บุ-ระ-นะ-ลัก	4	บุรณ(ว.)+ศักดิ์(น.)				✓	อำนาจอันสมบูรณ์	ประเภทที่ 1
132	ปณชัย	ปะ-นะ-ไช	3	ปณ(น.)+ชัย(น.)				✓	ชัยชนะในการค้าขาย	ประเภทที่ 1
133	ปลวี่	ปลัด-ละ-วี่	3	ปลวี่(น.)	✓				พื้นแผ่นดิน	ประเภทที่ 1
134	ปลกพ	ปะ-พบ	2	ปลกพ(น.)	✓				ผู้นำ ดันเหตุ	ประเภทที่ 1
135	ปรเมษฐ์	ปะ-ระ-เมด	3	ปรเมษฐ์(น.)	✓				พระพรหม	ประเภทที่ 1
136	ปรีณ	ปะ-ริน	1	ปรีณ(น.)	✓				การเปลี่ยนแปลง	ประเภทที่ 3
137	ปรีชาพล	ปรี-ชา-พน	3	ปรีชา(น.)+พล(น.)				✓	มีกำลัง ความสามารถ	ประเภทที่ 1
138	ปวีร์	ปะ-วี	2	ปวีร์(น.)	✓				ผู้กล้าหาญยิ่ง	ประเภทที่ 1
139	ปองพล	ปอง-พน	2	ปอง(ก.)+พล(น.)		✓			มุ่งหวังซึ่งมีความพลัง	ประเภทที่ 1
140	ปิ่นณวัฒน์	ปิ่น-นะ-วัด	3	ปิ่นณ(น.)+วัฒน์(น.)				✓	เจริญด้วยหนังสือ	ประเภทที่ 4
141	ปารมี	ปา-ระ-มี	3	ปารมี(น.)	✓				บารมี,ผู้สมบูรณ์	ประเภทที่ 3
142	ปิ่นปิ่นทร์	ปิ่น-ปิ่น-ถ์	3	ปิ่น(น.)+ปิ่นทร์(น.)		✓			ประดับปิ่น	ประเภทที่ 9
143	ปุ่นณวิษ	ปุ่น-นะ-วิด	3	ปุ่นณ(น.)+วิษ(น.)				✓	มีความรู้เต็มเปี่ยม	ประเภทที่ 4
144	เปรมณัษ	เปรม-มะ-นัถ	3	เปรม(ก.)+ณัษ(น.)				✓	เกิดด้วยความรัก	ประเภทที่ 5
145	ผดุงวิทย์	ผะ-ดุง-วิด	3	ผดุง(ก.)+วิทย์(น.)		✓			ผู้ทรงไว้ซึ่งความรู้	ประเภทที่ 4
146	ผดุงศักดิ์	ผะ-ดุง-ลัก	3	ผดุง(ก.)+ศักดิ์(น.)		✓			รักษาไว้ซึ่งอำนาจ	ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
147	เชษฐ	ชะ-เชิน	2	เชษฐ(น.)	✓				ชนกัน, ปะทะกัน, ต่อกัน	ประเภทที่ 1
148	ไผท	ชะ-ไท	2	ไผท(น.)	✓				แผ่นดิน	ประเภทที่ 1
149	ไผทเทพ	ชะ-ไท-เทบ	3	ไผท(น.)+เทพ(น.)		✓			เทพบนพื้นพิภพ	ประเภทที่ 3
150	พงศกร	พง-สะ-กอน	3	พงศ(น.)+กร(น.)				✓	สร้างตระกูลวงศ์ สร้างเผ่าพันธุ์	ประเภทที่ 14
151	พงศธร	พง-สะ-ทอน	3	พงศ(น.)+ธร(น.)				✓	บรรพบุรุษ	ประเภทที่ 14
152	พงศ์พล	พง-พน	2	พงศ์(น.)+พล(น.)				✓	เป็นพลังของตระกูล	ประเภทที่ 1
153	พชรพล	พด-ชะ-ระ-พน	4	พชร(น.)+พล(น.)				✓	มีกำลังกล้าแกร่งดุจเพชร	ประเภทที่ 1
154	พรพิพัฒน์	พอน-พิ-พิด	3	พร(น.)+พิพัฒน์(น.)				✓	เจริญด้วยพร	ประเภทที่ 3
155	พฤทธิ	พะ-ริด	2	พฤทธิ(น.)	✓				ความเจริญ	ประเภทที่ 3
156	พลกร	พน-ละ-กอน	3	พล(น.)+อากร(น.)				✓	ที่ให้พละกำลัง	ประเภทที่ 1
157	พลจักร	พน-ละ-จัก	3	พล(น.)+จักร(น.)				✓	จักรแห่งอำนาจ ความเป็นใหญ่	ประเภทที่ 1
158	พศวัต	พด-สะ-วัต	3	พศวัต(น.)	✓				ผู้มีอำนาจ	ประเภทที่ 1
159	พศิน	พะ-สิน	2	พศิน(น.)	✓				ผู้มีอำนาจ ผู้เชี่ยวชาญ	ประเภทที่ 1
160	พัชรพล	พิด-ชะ-ระ-พน	4	พัชร(น.)+พล(น.)				✓	มีพลังแข็งแกร่งดุจเพชร	ประเภทที่ 1
161	พัทธคนย์	พิด-ทะ-คน	3	พัทธ(ก.)+คนย์(น.)				✓	บุตรชายผู้เป็นที่รักที่ผูกพัน	ประเภทที่ 5
162	พัสกร	พิด-สะ-กอน	3	พัส(น.)+กร(น.)				✓	ผู้มีอำนาจ	ประเภทที่ 1
163	พิชยา	พิด-ชะ-ยา	3	พิชยา(น.)	✓				ชัยชนะ	ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
164	พิทวัส	พิด-ทะ-วัด	3	พิทวัส(น.)	✓				ผู้มีปัญญา ผู้ฉลาด	ประเภทที่ 4
165	พีรพล	พี-ระ-พน	3	พีร(น.)+พล(น.)				✓	มีพลังกล้าหาญ	ประเภทที่ 1
166	พีรวิชญ์	พี-ระ-วิด	3	พีร(น.)+วิชญ์(น.)				✓	นักปราชญ์ผู้กล้าหาญ	ประเภทที่ 1
167	พุดิพงษ์	พุด-ทิ-พง	3	พุดิ(น.)+พงษ์(น.)				✓	เชื้อสายหรือเผ่าพันธุ์ที่เจริญ	ประเภทที่ 3
168	ฟุ้งเฟื่อง	ฟุ้ง-เฟื่อง	2	ฟุ้ง(ก.)+เฟื่อง(ก.)			✓		เจริญรุ่งเรือง	ประเภทที่ 3
169	เฟื่องวิชญ์	เฟื่อง-วิด	2	เฟื่อง(น.)+วิชญ์(น.)		✓			ผู้เจริญรุ่งเรืองไปด้วยความฉลาดรอบรู้	ประเภทที่ 4
170	ภควัด	พะ-คะ-วัด	3	ภควัด(น.)	✓				ผู้มีโชค	ประเภทที่ 1
171	ภณ	พน	1	ภณ(ก.)	✓				พูดหรือกล่าว	ประเภทที่ 4
172	ภวินท์	พะ-วิน	2	ภวะ(น.)+อินท์(น.)				✓	เจ้าแห่งภพ เป็นใหญ่ในโลก	ประเภทที่ 1
173	ภัทรชนน	พัด-ชะ-นน	3	ภัทร(ว.)+ชนน(น.)				✓	ผู้มีกำเนิดดีงาม	ประเภทที่ 4
174	ภัทรคนัย	พัด-ทะระ-คะ-ไน	4	ภัทร(ว.)+คนัย(น.)				✓	ลูกชายผู้เจริญ	ประเภทที่ 3
175	ภัทรพล	พัด-ทะระ-พน	3	ภัทร(ว.)+พล(น.)				✓	บุคคลที่ประเสริฐ	ประเภทที่ 1
176	ภาณุพงษ์	พา-นุ-พง	3	ภาณุ(น.)+พงษ์(น.)				✓	เผ่าพันธุ์พระอาทิตย์	ประเภทที่ 1
177	ภาณุวัฒน์	พา-นุ-วัด	3	ภาณุ(น.)+วัฒน์(น.)				✓	เจริญด้วยแสงสว่าง พระอาทิตย์	ประเภทที่ 3
178	ภายิต	พา-สิต	2	ภายิต(น.)	✓				คำกล่าว, คำที่เป็นคติ	ประเภทที่ 4
179	ภุชงค์	พุ-ชง	2	ภุช(น.)+องค์(น.)				✓	งู นาค	ประเภทที่ 16

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
180	ภูริเดช	พู-ริ-เคด	3	ภูริ(น.)+เคช(น.)				✓	มีอำนาจมาก	ประเภทที่ 1
181	ภูวคค	พู-วะ-คน	3	ภูว(น.)+คค(น.)				✓	แผ่นดิน	ประเภทที่ 7
182	มนชิต	มะ-นะ-ชิต	3	มน(น.)+ชิต(ก.)				✓	ผู้ชนะใจ, คนที่ชนะใจตนเอง	ประเภทที่ 1
183	มนัน	มะ-นัน	2	มนัน(น.)	✓				ความเข้าใจ สติปัญญา ความฉลาด	ประเภทที่ 4
184	มนัสวี	มะ-นัค-สะ-วี	4	มนัสวี(น.)	✓				ผู้มีความตั้งใจ	ประเภทที่ 13
185	มโนชญ์	มะ-โนด	2	มโน(น.)+ชญ์(ว.)				✓	เป็นที่พอใจ	ประเภทที่ 5
186	มรุต	มา-รุต	2	มรุต(น.)	✓				เจ้าแห่งลม	ประเภทที่ 3
187	มังกร	ม้ง-กอน	2	มังกร(น.)	✓				สัตว์ในนิยายจีนรูปคล้ายงู มีดินมี เขา	ประเภทที่ 16
188	ขรรยง	ขัน-ยง	2	ขรรยง(ว.)	✓				ความงาม ความกล้าหาญ	ประเภทที่ 1
189	ชศภัทร	ชด-สะ-พัค	3	ชศ(น.)+ภัทร(ว.)				✓	เจริญ หรือดีงามด้วยยศ	ประเภทที่ 3
190	ชศยุต	ชด-สะ-ยุต	3	ชศ(น.)+ยุต(น.)				✓	ที่มียศมีชื่อเสียง	ประเภทที่ 1
191	ยุทธพิชัย	ยุต-ทะ-พิ-ไช	4	ยุทธ(น.)+พิชัย(น.)				✓	การรบที่มีชัยชนะ	ประเภทที่ 1
192	โยธิน	โย-ทิน	2	โยธิน(น.)	✓				นักรบ, ทหาร	ประเภทที่ 1
193	รจัน	ระ-จัน	2	รจัน(น.)	✓				จัดแจง ตระเตรียม ร้อยคอกไม้ ร้อย กรอง	ประเภทที่ 12

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
194	รเมศ	ระ-เมด	2	รม(ก.)+อีศ(น.)				✓	รื่นรมย์, ความเป็นใหญ่	ประเภทที่ 5
195	รวี	ระ-วี	2	รวี(น.)	✓				พระอาทิตย์	ประเภทที่ 7
196	รสเชษฐ	รด-สะ-เชด	3	รส(น.)+เชษฐ(ว.)				✓	รสเลิศ ความหวาน	ประเภทที่ 5
197	รักษิต	รัก-สิต	2	รักษิต(ก.)	✓				ได้รับการคุ้มครอง	ประเภทที่ 5
198	รามพ	รา-คป	2	รามพ(น.)	✓				ผู้สืบเชื้อสายจากกษัตริย์รณ	ประเภทที่ 1
199	รุ่งโรจน์	รุ่ง-โรด	2	รุ่ง(น.)+โรจน์(ว.)			✓		กระจ่างแจ้ง, โชติช่วง	ประเภทที่ 3
200	รุจ	รุด	1	รุจ(ว.)	✓				รุ่งเรือง สว่างไสว	ประเภทที่ 3
201	ลภัส	ละ-พัด	2	ลภัส(น.)	✓				ทรัพย์สินสมบัติ	ประเภทที่ 10
202	ลักษัต	ลัก-สะ-ทัต	3	ลักษ(น.)+ทัต(ก.)				✓	ที่ให้เงินแสน	ประเภทที่ 10
203	ลัสกร	ลัก-สะ-กอน	3	ลัส(น.)+กร(น.)	✓				ผู้ทำให้แสงสว่าง	ประเภทที่ 1
204	ลิขิต	ลิ-ขีด	2	ลิขิต(น.)	✓				รอยขีดเขียน, หนังสือ, จดหมาย	ประเภทที่ 4
205	เลิศชาย	เลิศ-ชาย	2	เลิศ(ว.)+ชาย(น.)		✓			ชายหนุ่มผู้เป็นยอด	ประเภทที่ 1
206	วชิรวิทย์	วะ-ชี-ระ-วิด	4	วชิร(น.)+วิทย์(น.)				✓	มีความรู้เทียบคนดุษฎี	ประเภทที่ 4
207	วนศักดิ์	วะ-นะ-ศักดิ์	3	วน(น.)+ศักดิ์(น.)				✓	อำนาจแห่งป่า, พลังแห่งป่า	ประเภทที่ 1
208	วรมล	วอ-ระ-กะ-มน	4	วร(ว.)+กมล(น.)				✓	มีใจประเสริฐ	ประเภทที่ 13
209	วรโชติ	วอ-ระ-โชด	3	วร(ว.)+โชติ (น.)				✓	ผู้มีความรุ่งเรืองอันประเสริฐ	ประเภทที่ 3
210	วรธัญ	วอ-ระ-ทัน	3	วร(น.)+ธัญ(ว.)				✓	โชคดี มีสุข เป็นเลิศ	ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
211	วรพล	วอ-ระ-พน	3	วร(ว.)+พล(น.)				✓	มีพลังอันประเสริฐ	ประเภทที่ 1
212	วรกิจช์นัย	วะ-ลัก-ชะ-ไน	4	วรกิจช์(น.)+คณัย(น.)				✓	ลูกที่ผิวขาว	ประเภทที่ 2
213	วสันต์	วะ-สัน	2	วสันต์(น.)	✓				ฤดูใบไม้ผลิ (ประมาณกลางเดือน มีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม)	ประเภทที่ 15
214	วัทธิกร	วัด-ทิ-กน	3	วัทธิ(น.)+กร(น.)				✓	ทำกำไร	ประเภทที่ 10
215	วีรภัทร	วี-ระ-พัถ	3	วีร(น.)+พงษ์(น.)				✓	ผู้กล้าหาญและเจริญ	ประเภทที่ 1
216	วีรวัฒน์	วี-ระ-วัด	3	วีร(น.)+ภัทร(ว.)				✓	ผู้เจริญด้วยความกล้าหาญ	ประเภทที่ 1
217	วีระพงษ์	วี-ระ-พง	3	วีร(น.)+วัฒน์(น.)				✓	นักรบ	ประเภทที่ 1
218	ศดา俞	สะ-ดา俞	2	ศด(น.)+อา俞(น.)				✓	มีอายุร้อยปี	ประเภทที่ 11
219	ศรัณย์	สะ-รัน	2	ศรัณย์(ว.)	✓				อันเป็นที่พึง	ประเภทที่ 1
220	สิวกร	สี-วะ-กอน	3	สิว(น.)+กร(น.)				✓	ผู้สร้างสิ่งประเสริฐ ผู้สร้างสิ่งมงคล	ประเภทที่ 1
221	สุภกร	สุ-ภะ-กอน	3	สุภ(น.)+กร(น.)				✓	สร้างสิ่งที่ดี โชคดี	ประเภทที่ 12
222	สุภกิจ	สุ-พะ-กิด	3	สุภ(น.)+กิจ(น.)				✓	การงานดีเป็นมงคล	ประเภทที่ 3
223	สุภณัฐ	สุ-พะ-นัต	3	สุภ(น.)+ณัฐ(น.)				✓	นักปราชญ์ผู้เป็นดั่งาม	ประเภทที่ 4
224	สมนัย	สะ-มะ-ไน	3	สม(น.)+นัย(น.)				✓	นำหรือเชื่อมเข้าด้วยกัน	ประเภทที่ 12
225	สมภพ	สม-พบ	2	สมภพ(น.)	✓				การเกิด	ประเภทที่ 14

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
226	สรวิศ	สอ-ระ-วิด	3	สร(ว.)+วิศ(น.)				✓	มีอำนาจเหนือคนทั้งปวง	ประเภทที่ 1
227	สรวุช	สะ-รา-วุด	3	สร(น.)+อาวุช(น.)				✓	เป็นลูกศรเป็นอาวุธ	ประเภทที่ 1
228	สัณห์ณัฐ	สัน-หะ-นัต	3	สัณห์(ว.)+ณัฐ(น.)				✓	นักปราชญ์ผู้ลึกซึ้ง	ประเภทที่ 4
229	สารท	สาด	1	สารท(น.)	✓				ฤดูใบไม้ร่วง, เทศกาลเดือน	ประเภทที่ 15
230	สารัช	สา-รัด	2	สารัช(น.)	✓				เกิดมาเพื่อแก่นสาร	ประเภทที่ 11
231	สิรภพ	สี-ระ-พบ	3	สิร(น.)+ภพ(น.)				✓	เป็นยอดในโลก	ประเภทที่ 1
232	สุเมธ	สุ-เมด	2	สุเมธ(น.)	✓				คนมีปัญญา	ประเภทที่ 4
233	สุรชาติ	สุ-ระ-ชาด	3	สุร(น.)+ชาติ(น.)				✓	ความกล้าหาญ	ประเภทที่ 1
234	สุรเชษฐ์	สุ-ระ-เชด	3	สุร(น.)+เชษฐ์(น.)				✓	ผู้ประเสริฐกว่าเทวดาคือพระพรหม	ประเภทที่ 3
235	เสฏฐวุฒิ	เสด-ทะ-วุด	3	เสฏฐ(น.)+วุฒิ(น.)				✓	มีความเจริญอันดีเลิศ	ประเภทที่ 3
236	หัตถ์วัต	หัต-สะ-วัต	3	หัตถ์วัต(น.)	✓				ถนัดมือ	ประเภทที่ 4
237	หาญ	หาน	1	หาญ(ว.)	✓				กล้า, เก่ง, ทะยาน, บังอาจ	ประเภทที่ 1
238	หิรัณย์	หิ-รัน	2	หิรัณย์(น.)	✓				ทองคำ	ประเภทที่ 10
239	อิทธิกา	อะ-ทิ-กา	3	อิทธิกา(น.)	✓				พิเศษยิ่ง, สูงส่ง	ประเภทที่ 1
240	อิธิป	อะ-ทิบ	2	อิธิป(น.)	✓				หัวหน้า, ผู้เป็นใหญ่	ประเภทที่ 1
241	อิริวัฒน์	อะ-ทิ-วัต	3	อิริวัฒน์(น.)	✓				ความเจริญที่ยิ่งใหญ่	ประเภทที่ 1
242	อิธิษฐ์	อะ-ทิด	2	อิธิษฐ์(น.)	✓				ผู้นำปรารถนาอิง หรือผู้ตั้งมั่น	ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศชาย	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
243	อนุชิต	อะ-นุ-ชิต	3	อนุชิต(ก.)	✓				ตามชนะ ชนะภายหลัง	ประเภทที่ 1
244	อภิชาติ	อะ-พิ-ชาด	3	อภิชาติ(น.)	✓				เกิดดี มีตระกูล	ประเภทที่ 14
245	อภินันท์	อะ-พิ-นัต	3	อภินันท์(น.)	✓				ผูกพันยิ่ง, เป็นที่รักที่ผูกพันอย่างยิ่ง	ประเภทที่ 12
246	อภิวัดน์	อะ-พิ-วัด	3	อภิวัดน์(น.)	✓				ความเจริญ	ประเภทที่ 3
247	อรรณวิท	อะ-ธะ-วิด	3	อรรณ(น.)+วิท(น.)				✓	ผู้รู้หลักการ	ประเภทที่ 4
248	อรุช	อะ-รุช	2	อรุช(น.)	✓				ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บสุขสมบูรณ์	ประเภทที่ 5
249	อานนท์	อา-นณ	2	อานนท์(น.)	✓				ความเพลิดเพลิน	ประเภทที่ 5
250	อินทัช	อิน-ทัช	2	อินท(น.)+ช(น.)				✓	เกิดจากผู้ยิ่งใหญ่ เกิดมาเพื่อยิ่งใหญ่	ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 2 การวิเคราะห์ชื่อคนไทยเพศหญิง

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
1	กชพร	กค-ชะ-พอน	3	กช(น.)+ พร(ว.)			✓	ดอกบัวประเสริฐ	ประเภทที่ 2
2	กนกนิภา	กะ-หนก-นิ-พา	4	กนก(น.)+ นิภา(น.)			✓	แสงทอง	ประเภทที่ 10
3	กนกพร	กะ-หนก-พอน	3	กนก(น.)+ พร(ว.)			✓	ทองประเสริฐ	ประเภทที่ 10
4	กนกพรรณ	กะ-หนก-พัน	3	กนก(น.)+ พรรณ(น.)			✓	ผู้มีผิวพรรณดุจทองคำ	ประเภทที่ 2
5	กนกรัตน์	กะ-หนก-รัต	3	กนก(น.)+ รัตน์(น.)			✓	แก้วและทอง	ประเภทที่ 10
6	กนกวรรณ	กะ-หนก-วัน	3	กนก(น.)+ วรรณ(น.)			✓	ผิวดังทอง	ประเภทที่ 2
7	กนิษฐา	กะ-นิค-ธา	3	กนิษฐา(น.)	✓			น้องสาวคนเล็ก นีวก้อย	ประเภทที่ 14
8	กมลฉัตร	กะ-มน-ฉัด	3	กมล(น.)+ ฉัตร(น.)			✓	ร่มใจ	ประเภทที่ 5
9	กมลพรรณ	กะ-มน-พัน	3	กมล(น.)+ พรรณ(น.)			✓	ผิวพรรณดุจดอกบัว	ประเภทที่ 2
10	กรกนก	กอน-กะ-หนก	3	กร(น.)+ กนก(น.)			✓	แสงทอง ทองกร	ประเภทที่ 10
11	กรกมล	กอน-กะ-มน	3	กร(น.)+ กมล(น.)			✓	มือบัว มือที่น่ารัก	ประเภทที่ 2
12	กัญญาณัฐ	กัณ-ชา-นัต	3	กัญญา(น.)+ ณัฐ(น.)			✓	หญิงสาวผู้เป็นนักปราชญ์	ประเภทที่ 4
13	กัญญารัตน์	กัณ-ชา-รัต	3	กัญญา(น.)+ รัตน์(น.)			✓	หญิงสาวผู้น่ารัก หญิงผู้มีความดีเลิศ	ประเภทที่ 13
14	กัลยกร	กัณ-ชะ-กอน	3	กัลยาณ(น.)+ กร(น.)			✓	สร้างสิริมงคล สร้างความสมบูรณ์ พูนสุข	ประเภทที่ 3
15	กীরติ	กี-ระ-ติ	3	กীরติ(น.)	✓			ผู้มีเกียรติ	ประเภทที่ 3
16	เกศพร	เกด-พร	2	เกศ(น.)+ พร(น.)			✓	พรที่สูงยิ่ง	ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เทศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส		
17	เกศรา	เกด-สะ-รา	3	เกศรา(น.)	✓			เกสรดอกไม้	ประเภทที่ 6
18	เกศินี	เก-ติ-นี	3	เกศินี(น.)	✓			นางผู้ที่ผงาม	ประเภทที่ 2
19	ขวัญเรือน	ขวัญ-เรือน	2	ขวัญ(น.)+เรือน(น.)		✓		ขอดกำลังใจของบ้าน	ประเภทที่ 5
20	ขัตติยา	ขัต-ติ-ยา	3	ขัตติยา(น.)	✓			กษัตริย์, พระเจ้าแผ่นดิน	ประเภทที่ 1
21	เขมิกา	เข-มิ-กา	3	เขมิกา(น.)	✓			ผู้มีความเกษม	ประเภทที่ 5
22	ไข่มุก	ไข่ม-ุก	2	ไข่ม(น.)+มุก(น.)		✓		ไข่มุก เครื่องประดับมีค่าลักษณะ กลม	ประเภทที่ 10
23	คนธมาลิน	คน-ทะ-มา-ลิน	4	คนธ(น.)+ มาลิน(น.)			✓	มีพวงดอกไม้หอม	ประเภทที่ 6
24	กัณนัมพร	กัณ-คะ-นัม-พอน	4	กัณณะ(น.)+ อัมพร(น.)			✓	ท้องฟ้า	ประเภทที่ 7
25	คันธมาลี	คัน-ทะ-มา-ลี	4	คันธ(น.)+ มาลี(น.)			✓	ดอกไม้กลิ่นหอม	ประเภทที่ 6
26	ฉนัสวัน	คะ-นัต-สะ-วัน	4	ฉนัส(น.)+ วัน(น.)			✓	เสียงฟ้าร้อง	ประเภทที่ 1
27	ฉรวณณ์	คะ-ระ-วัน	3	ฉร(น.)+ <u>วณณ์(น.)</u>			✓	เป็นที่ยินดีในบ้าน	ประเภทที่ 5
28	จริยา	จะ-ริ-ยา	3	จิริยา(น.)	✓			กริยาเพียบพร้อม	ประเภทที่ 13
29	จันทิมา	จัน-ทิ-มา	3	จันทิมา(น.)	✓			พระจันทร์ ผู้มีผิวดุจเดือน	ประเภทที่ 7
30	จารุกัญญ์	จา-รุ-กัน	3	จารุ(ว.)+ กัญญา(น.)			✓	หญิงสาวงาม	ประเภทที่ 2
31	จาวรรณ	จา-รุ-วัน	3	จารุ(น.)+ วรรณ(น.)			✓	ผิวพรรณดุจทองคำ	ประเภทที่ 2
32	จิตติมา	จิต-ติ-มา	3	จิตติมา(ว.)	✓			ผู้มีความตรึตรอง มีปัญญา มีเกียรติ	ประเภทที่ 4

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
33	จิตรลดา	จิต-ละ-ดา	3	จิตร(ว.)+ ลดา(น.)			✓	ไม้เลื้อยที่มีความงาม	ประเภทที่ 3
34	จิตรานุช	จิต-ตรา-นุช	3	จิตร(ว.)+อนุช(น.)		✓		น้องสาวผู้งดงาม	ประเภทที่ 2
35	จินดารัตน์	จิน-ดา-รัต	3	จินดา(น.)+ รัตน์(น.)			✓	มีความคิดที่วิเศษเป็นเลิศ	ประเภทที่ 4
36	จิรัชญา	จิ-รัต-ชะ-ยา	4	จิร(ว.)+ ชญา(น.)			✓	ผู้รู้แนบ ฉลาดแนบ	ประเภทที่ 4
37	จุฑาทิพ	จุ-ทา-ทิพย์	3	จุฑา(น.)+ ทิพ(ว.)			✓	จุกผมทั้งงดงามมาก	ประเภทที่ 2
38	จุฑามาศ	จุ-ทา-มาศ	3	จุฑา(น.)+ มาศ(น.)			✓	เครื่องประดับมวยผม	ประเภทที่ 9
39	จุฑารัตน์	จุ-ทา-รัต	3	จุฑา(น.)+ รัตน์(น.)			✓	เครื่องประดับมวยผมเพชรพลอย	ประเภทที่ 9
40	จุฬาลักษณ์	จุ-รา-ลัก	3	จุฑา(น.)+ ลักษณ์(น.)			✓	มีลักษณะเลิศ โฉมงาม	ประเภทที่ 2
41	เจตสุภา	เจต-สุ-ภา	3	เจต(น.)+ สุภ(น.)			✓	ผู้มีความคิดดีงาม	ประเภทที่ 4
42	นัตรวดี	นัต-วะ-ดี	3	นัตรวดี(ว.)	✓			หญิงสาวผู้มีความรุ่มเย็น	ประเภทที่ 5
43	ฉันทลีลา	ฉัน-ลี-ลา	3	ฉันทะลี(น.)	✓			ความพอใจของหญิงงาม, หญิงงามผู้มีความใฝ่ดี	ประเภทที่ 13
44	ไฉไล	ไฉ-ไล	2	ไฉไล(ว.)	✓			งาม	ประเภทที่ 2
45	ชฎาธร	ชะ-ดา-ทอน	3	ชฎา(น.)+ ธร(น.)			✓	พระศิวะ, ผู้สวมชฎา	ประเภทที่ 3
46	ชนกานต์	ชะ-นะ-กาน	3	ชน(น.)+ กานต์(ว.)			✓	เป็นที่รักของปวงชน	ประเภทที่ 5
47	ชนากานต์	ชะ-นา-กาน	3	ชนา(น.)+ กานต์(ว.)			✓	เป็นที่รักของคนทั้งหลาย	ประเภทที่ 5
48	ชนาธินาถ	ชะ-นา-ทิ-นาถ	4	ชน(น.)+ อธินาถ(น.)			✓	เป็นที่พึ่งของคนทั้งหลาย	ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
49	ชนาภัทร	ชะ-นา-พัค	3	ชนา(น.)+ ภัทร(ว.)			✓	คนดี คนเจริญ	ประเภทที่ 3
50	ชนิกานต์	ชะ-นิ-กาน	3	ชนิ(น.)+ กานต์(ว.)			✓	เป็นที่รักของผู้บังเกิดเกล้า	ประเภทที่ 5
51	ชนิดาภา	ชะ-นิ-ดา-พา	4	ชนิดา(น.)+ อาภา(น.)			✓	ให้เกิดรัศมี	ประเภทที่ 3
52	ชยาภรณ์	ชะ-ยา-พอน	3	ชย(น.)+ อภรณ์(น.)			✓	มีชั้นขณะเป็นเครื่องประดับ	ประเภทที่ 1
53	ชลธิชา	ชน-ทิ-ชา	3	ชล(น.)+ ธิชา(น.)			✓	เกิดในน้ำ พระลักษมี	ประเภทที่ 2
54	ชลธิดา	ชน-ทิ-ดา	3	ชน(น.)+ธิดา(น.)			✓	เกิดจากน้ำ ธิดาของน้ำ	ประเภทที่ 7
55	ชวิศา	ชะ-วิ-สา	3	ชวิศา(น.)	✓			เจ้าแห่งเขาวนัญญา	ประเภทที่ 4
56	ชิตชนก	ชิต-ชะ-นก	3	ชิต(ว.)+ ชนก(น.)			✓	ผู้ที่ใกล้ชิดพ่อ	ประเภทที่ 14
57	ญาณพัฒน์	ยา-นะ-พัค	3	ญาณ(น.)+ พัฒน์(น.)			✓	เจริญด้วยความรู้	ประเภทที่ 4
58	ญาณิศา	ยา-นิ-สา	3	ญาณ(น.)+ อิศะ(น.)			✓	เป็นใหญ่ด้วยความรู้	ประเภทที่ 4
59	จิตาพร	จิ-ตา-พอน	3	จิต(ก.)+อาพร(น.)			✓	ผู้ตั้งมั่นและประเสริฐ	ประเภทที่ 3
60	จิตาภา	จิ-ตา-พา	3	จิต(ก.)+ อาภา(น.)			✓	มีรัศมีมั่งคั่ง รุ่งเรืองนาน	ประเภทที่ 11
61	จิตารีย์	จิ-ตา-รี	3	จิต(ก.)+ อารีย์(น.)			✓	มั่นคงและประเสริฐ	ประเภทที่ 3
62	จิติวรรณ	จิ-ติ-วัน	3	จิติ(น.)+ วรณ(น.)			✓	ผิวพรรณที่ดี	ประเภทที่ 2
63	ณัชชา	นัค-ชา	2	ณัชชา(น.)	✓			เกิดเพื่อความรู้ ยิ่งยงความรู้ให้เกิด	ประเภทที่ 4
64	ณัฐฐา	นัค-ธา	2	ณัฐฐา(น.)	✓			นักปราชญ์	ประเภทที่ 4
65	ณัฐกมล	นัค-กะ-มน	3	ณัฐ(น.)+ กมล(น.)			✓	นักปราชญ์ผู้บริสุทธิ์ดุจดอกบัว	ประเภทที่ 4

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
66	ณัฐกฤตา	นัค-กริ-ตา	3	ณัฐ(น.)+ กฤตา(น.)			✓	ผู้สร้างให้เป็นนักปราชญ์	ประเภทที่ 4
67	ณัฐกานต์	นัค-ละ-กาน	3	ณัฐ(น.)+ กานต์(ว.)			✓	นักปราชญ์ผู้เป็นที่รัก	ประเภทที่ 4
68	ณัฐชยา	นัค-ชะ-ยา	3	ณัฐ(น.)+ ชยา(น.)			✓	ชัยชนะของนักปราชญ์	ประเภทที่ 4
69	ณัฐวรรณ	นัค-ละ-วัน	3	ณัฐ(น.)+ วรรณ(น.)			✓	ชั้นของนักปราชญ์	ประเภทที่ 4
70	ณัฐสุดา	นัค-ละ-สุ-ดา	4	ณัฐ(น.)+ สุดา(น.)			✓	สาวนักปราชญ์	ประเภทที่ 4
71	ณิชนันทน์	นัค-ชะ-นัณ	3	ณิช(น.)+ นันทน์(น.)			✓	ผลิตเพลินยินดีในสิ่งที่บริสุทธิ์	ประเภทที่ 2
72	ณิชมณ	นัค-ชะ-มน	3	ณิช(ว.)+ มณ(น.)			✓	มีใจบริสุทธิ์	ประเภทที่ 2
73	ดลพร	คน-ละ-พร	3	ดล(ก.)+ พร(น.)			✓	บันดาลพร	ประเภทที่ 3
74	ดวงตะวัน	ดวง-ตะ-วัน	3	ดวง(น.)+ ตะวัน(น.)		✓		ดวงอาทิตย์	ประเภทที่ 7
75	เดือนนภา	เดือน-นะ-ภา	3	เดือน(น.)+ นภา(น.)		✓		ดวงจันทร์ และท้องฟ้า	ประเภทที่ 7
76	ทิพย์ปภา	ทิบ-ปะ-พา	3	ทิพย์(ว.)+ ปภา(น.)			✓	รัศมีเป็นทิพย์	ประเภทที่ 3
77	ทิพย์สุดา	ทิบ-สุ-ดา	3	ทิพย์(ว.)+ สุดา(น.)			✓	นางฟ้า	ประเภทที่ 3
78	ทิพรดา	ทิบ-พะ-รา-ดา	4	ทิพ(น.)+ รดา(ก.)			✓	ยินดีในสิ่งที่เป็ทิพย์	ประเภทที่ 5
79	ชนวรรณ	ทะ-นะ-วัน	3	ชน(น.)+ วรรณ(น.)			✓	มีผิวงามเป็นสมบัติ	ประเภทที่ 2
80	ชนัชชา	ทะ-นัค-ชา	3	ชน(น.)+ อัชชา(น.)			✓	เกิดจากทรัพย์	ประเภทที่ 10
81	ชนัญธร	ทะ-นัณ-พอน	4	ชน(น.)+ ธร(น.)			✓	ผู้มีทรัพย์	ประเภทที่ 10
82	ชนากรณ์	ทะ-นา-พอน	3	ชน (น.)+ อากรณ์(น.)			✓	มีทรัพย์เป็นเครื่องประดับ	ประเภทที่ 10

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
83	ธนาภา	ทะ-นา-ภา	3	ธน(น.)+ อาภา(น.)			✓	รุ่งเรืองด้วยทรัพย์	ประเภทที่ 10
84	ธนิดา	ทะ-นิ-ดา	3	ธนิดา(น.)	✓			หนักแน่น	ประเภทที่ 13
85	ธนิษฐา	ทะ-นิ-ถ-ดา	3	ธน(น.)+อิชฐา(น.)	✓			มีทรัพย์น่าปรารถนา	ประเภทที่ 10
86	ธมนวรรณ	ทะ-มน-วัน	3	ธมน(น.)+ วรรณ(น.)			✓	มีผิวพรรณสวยงาม	ประเภทที่ 2
87	ธรรณันท์	ทอน-ตัน	2	ธรม(น.)+ ธันย์(น.)			✓	ทรงไว้ซึ่งโชคดี	ประเภทที่ 3
88	ธวัลพร	ทะ-วัน-พอน	3	ธวัล(น.)+ พร(ว.)			✓	บริสุทธิ์และประเสริฐ	ประเภทที่ 2
89	ธัญญารัตน์	ตัน-ชา-รัด	3	ธัญญา(ว.)+ รัตน์(น.)			✓	รัตนะคือโชค	ประเภทที่ 3
90	ธัญรดา	ตัน-ระ-ดา	3	ธัญ(ว.)+ รดา(น.)			✓	ยินดีในสิ่งที่มงคล	ประเภทที่ 3
91	ธัญลักษณ์	ตัน-ชะ-ลัก	3	ธัญ(ว.)+ ลักษณ์(น.)			✓	ลักษณะแห่งโชค ลักษณะแห่งสิริ	ประเภทที่ 3
92	ธันย์ชนก	ตัน-ชะ-นก	3	ธันย์(น.)+ ชนก(น.)			✓	ผู้เลี้ยงดูบิดา	ประเภทที่ 13
93	ธันย์มัย	ตัน-ชะ-มัย	3	ธันย(น.)+มัย(ว.)			✓	สำเร็จด้วยโชคลาภ ล้วนแล้วไปด้วย	ประเภทที่ 11
94	ธันยา	ตัน-ชา	2	ธันยา(น.)	✓			ความมั่นคง	
95	ธารินทร์	ทา-ริน	2	ธาร(น.)+ อินทร์(น.)			✓	มีบุญมีโชค	ประเภทที่ 3
96	ธาวิณี	ทา-วิ-ณี	3	ธาวิณี(น.)	✓			เจ้าแห่งการสร้าง	ประเภทที่ 1
97	ธิดารัตน์	ทิ-ดา-รัด	3	ธิดา(น.)+ รัตน์(น.)			✓	วัง วังไว คล่องแคล่ว บริสุทธิ	ประเภทที่ 2
								บุตรสาวผู้ประเสริฐ	ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
98	ธีราพร	ทิ-รา-พอน	3	ธีร(น.)+อาพร(น.)			✓	นักปราชญ์ผู้ประเสริฐ	ประเภทที่ 4
99	นงลักษณ์	นง-ลัก	2	อนงค์(น.)+ ลักษณ์(น.)			✓	นางผู้มีลักษณะน่ารัก	ประเภทที่ 2
100	นรมล	นะ-รี-มน	3	นिर(ว.)+มล(น.)	✓			ไม่มีมลทิน	ประเภทที่ 2
101	นลินี	นะ-ลิ-นี	3	นลินี(น.)	✓			สระบัว	ประเภทที่ 6
102	นวรัตน์	นะ-วะ-รัด	3	นว(ว.)+ รัตน์(น.)			✓	แก้วอย่างคือ เพชร ทับทิม มรกต บุษราคัม	ประเภทที่ 10
103	นันทิกานต์	นันทิ-กาน	3	นันทิ(น.)+ กานต์(ว.)			✓	น่ารักน่าชื่นดี	ประเภทที่ 5
104	นันทิชา	นันทิ-ชา	3	นันทิ(น.)+ ชา(น.)			✓	เกิดมาเพื่อความสุข	ประเภทที่ 5
105	นิศาชล	นิ-สา-ชน	3	นิศา(น.)+ ชล(น.)			✓	น้ำค้าง	ประเภทที่ 2
106	เนตรชนก	เนตร-ชนก	2	เนตร(น.)+ ชนก(น.)			✓	ดวงตาของพ่อ	ประเภทที่ 5
107	เนตรพิรุณ	เนตร-พิรุณ	2	เนตร(น.)+ พิรุณ(น.)			✓	ดวงตาของฝน(เทวดาแห่งฝน)	ประเภทที่ 3
108	เนื้อแพรว	เนื้อ-แพรว	2	เนื้อ(น.)+แพรว(น.)		✓		ผ้าไหมมีเนื้อลื่น ผ้าที่ดีมาก	ประเภทที่ 9
109	บัณฑิตา	บัน-ติ-ตา	3	บัณฑิตา(น.)	✓			ผู้ฉลาด ผู้มีความรู้	ประเภทที่ 4
110	บุญนิสา	บุญ-นิ-สา	3	บุญ(น.)+ นิสา(น.)			✓	ยิ่งใหญ่ด้วยบุญ	ประเภทที่ 3
111	บุญยานุช	บุญ-ยะ-นุช	3	บุญย(น.)+ อนุช(น.)			✓	น้องผู้มีบุญ	ประเภทที่ 3
112	บุบผา	บุบ-ผา	2	บุบผา(น.)	✓			ดอกไม้	ประเภทที่ 6
113	เบญจพร	เบน-จะ-พอน	3	เบญจ(ว.)+ พร(น.)			✓	พร5ประการ	ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
114	เบญจวรรณ	เบน-จะ-วัน	3	เบญจ(ว.)+ วรรณ(น.)			✓	5สี 5ชนิด	ประเภทที่ 8
115	ปณิดา	ปะ-นิ-ตา	3	ปณิดา(น.)	✓			ได้รับการสรรเสริญ ประณีต	ประเภทที่ 3
116	ปนัดดา	ปะ-นัค-ดา	3	ปนัดดา(น.)	✓			หลาน	ประเภทที่ 14
117	ปภาวี	ปะ-พา-วี	3	ปภาวี(น.)	✓			ผู้มีอำนาจ	ประเภทที่ 1
118	ปรภาว	ปะ-ระ-พา	3	ปร(น.)+ ภาว(น.)			✓	ภาวะที่ประเสริฐ	ประเภทที่ 3
119	ประณยา	ประ-นะ-ยา	3	ประณยา(น.)	✓			เสนาหา ความคุ้นเคยอันมิตร	ประเภทที่ 2
120	ประภัสสร	ประ-พัด-สอน	3	ประภัสสร(น.)	✓			บริสุทธิ์ สีเลื่อมพราย แสงแพรว พราว	ประเภทที่ 2
121	ปวันรัตน์	ปะ-วัน-รัต	3	ปวัน(น.)+ รัตน์(น.)			✓	รัตนะอันบริสุทธิ์	ประเภทที่ 2
122	ปวิตรา	ปะ-วิด-ตรา	3	ปวิตรา(น.)	✓			บริสุทธิ์	ประเภทที่ 2
123	ปวีณธิดา	ปะ-วี-ทิ-ดา	4	ปวีณ(ว.)+ ธิดา(น.)			✓	ธิดาปราชน ธิดาผู้ฉลาด	ประเภทที่ 4
124	ปวีณา	ปะ-นา	2	ปวีณา(ว.)	✓			ฉลาด ผู้ชำนาญ	ประเภทที่ 4
125	ปองกานต์	ปอง-กาน	2	ปอง(ก.)+กานต์(ว.)		✓		เป็นที่รักที่หมายปอง	ประเภทที่ 5
126	ปัทมา	ปัด-มา-รี	3	ปัทมา(น.)	✓			ประเสริฐด้วยปัญญา	ประเภทที่ 4
127	ปัทมา	ปัด-ทะ-มา	3	ปัทมา(น.)	✓			บัว	ประเภทที่ 6
128	ปานชนก	ปาน-ชะ-นก	3	ปาน(ว.)+ชนก(น.)		✓		เหมือนพ่อ	ประเภทที่ 14
129	ปารวี	ปา-ระ-วี	3	ปารวี(น.)	✓			ผู้มีจุดหมาย	ประเภทที่ 13

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
130	ปาริฉัตร	ปา-ริ-ฉัด	3	ปาริฉัตร(น.)	✓			ต้นดอกแกล้ว ดอกไม้สวรรค์	ประเภทที่ 6
131	ปาริชาติ	ปา-ริ-ชาด	3	ปาริชาติ(น.)	✓			ต้นไม้สวรรค์	ประเภทที่ 6
132	ปาติกา	ปา-ติ-กา	3	ปาติกา(ว.)	✓			ผู้รักษา ผู้คุมครอง	ประเภทที่ 11
133	ปิยธิดา	ปิ-ยะ-ทิ-ดา	4	ปิย(ว.)+ ธิดา(น.)			✓	ลูกสาวผู้ที่น่ารัก	ประเภทที่ 5
134	ปิยนาถ	ปิ-ยะ-นาถ	3	ปิย(ว.)+ นาถ(น.)			✓	ผู้เป็นที่พึง, ผู้ที่น่ารัก	ประเภทที่ 5
135	ปิยมาศ	ปิ-ยะ-มาศ	3	ปิย(ว.)+ มาศ(น.)			✓	เดือนแห่งความรัก	ประเภทที่ 5
136	ปิยวรรณ	ปิ-ยะ-วัน	3	ปิย(ว.)+ วรรณ(น.)			✓	มีผิวพรรณงามน่ารัก	ประเภทที่ 2
137	ปิยะนุช	ปิ-ยะ-นุช	3	ปิย(ว.)+อนุช(น.)			✓	น้องเป็นที่รัก น้องรัก	ประเภทที่ 5
138	ปิยะพร	ปิ-ยะ-พอน	3	ปิย(ว.)+ พร(น.)			✓	เป็นที่รักยิ่ง น่ารักและเป็นคนดี	ประเภทที่ 5
139	ปิยัรวรา	ปิ-ยะ-รา	3	ปิย(ว.)+ วร(ว.)			✓	เป็นที่รักอย่างประเสริฐ	ประเภทที่ 5
140	ปทุมขภา	ปทุม-ยะ-พา	3	ปทุมข(น.)+ ภา(น.)			✓	แสงทางความดี แสงแห่งความ คุณธรรม	ประเภทที่ 13
141	เปมิกา	เป-มิ-กา	3	เปมิกา(น.)	✓			ผู้มีความรัก ผู้เป็นที่รัก	ประเภทที่ 5
142	ผกามาศ	ผะ-กา-มาศ	3	ผกา(น.)+มาศ(น.)		✓		ดอกไม้ที่มีค่ายิ่งทอง	ประเภทที่ 6
143	พนิดา	พะ-นิ-ดา	3	พนิดา(น.)	✓			หญิงสาว	ประเภทที่ 2
144	พรชนก	พอน-ชะ-นก	3	พร(น.)+ ชนก(น.)			✓	ความตั้งใจของบิดา	ประเภทที่ 5
145	พรรณนิภา	พัน-นิ-พา	3	พรรณ(น.)+ นิภา(น.)			✓	ผุดผ่องดังทองคำ	ประเภทที่ 2

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
146	พรรณวิภา	พัน-นะ-วิ-พา	4	พรรณ(น.)+ วิภา(น.)			✓	ผิวพรรณสดใส	ประเภทที่ 2
147	พรสวรรค์	พอน-สะ-หวัน	3	พร(น.)+ สวรรค์(น.)			✓	ความสามารถพิเศษ คุณสมบัติเด่น ของคนมีมาแต่กำเนิด	ประเภทที่ 1
148	พศวีร์	พด-สะ-วี	3	วศ(ว.)+ วีร(ว.)			✓	อำนาจผู้กล้าหาญ ผู้กล้าหาญเพราะ มีอำนาจ	ประเภทที่ 1
149	พัทธมน	พัค-ทะ-มน	3	พัทธ(ก.)+ มน(น.)			✓	ผูกพันใจ	ประเภทที่ 5
150	พาณิกัก	พา-นิ-พัก	3	พาณิ(น.)+ กัก(น.)			✓	มีโชคทางค้าพุด พุดดีมีสิริมงคล	ประเภทที่ 4
151	พิจิตรา	พิ-จิ-ตรา	3	พิจิตรา(ว.)	✓			งาม น่าดู	ประเภทที่ 2
152	พิชชานันท์	พิด-ชา-นัน	3	พิชชา(น.)+ อานันท์ (ว.)			✓	ผู้ยินดีในความรู้	ประเภทที่ 4
153	พิทยาภรณ์	พิด-ทะ-ยา-พอน	4	พิทยา(น.)+ อภรณ์ (น.)			✓	หญิงสวยงามด้วยความรู้	ประเภทที่ 4
154	พิสนี	พิ-สี-นี	3	พิสนี(น.)	✓			ดอกบัว	ประเภทที่ 6
155	พีรดา	พี-ระ-ดา	3	พีรดา(ว.)	✓			ความเป็นผู้กล้า ความกล้า	ประเภทที่ 1
156	พุธิดา	พุ-ที-ดา	3	พุธิดา(น.)	✓			รู้แล้ว เข้าใจแล้วฉลาด	ประเภทที่ 4
157	เพ็ญพิชชา	เพ็น-พิด-ชา	3	เพ็ญ(ว.)+ พิชชา(น.)		✓		เต็มไปด้วยความรู้	ประเภทที่ 4
158	เพ็ญขวัญ	เพียง-ขวัน	2	เพ็ญ(ว.)+ ขวัญ(น.)		✓		มีขวัญเพียงพอ	ประเภทที่ 5

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
159	ภคพร	พะ-คะ-พอน	3	ภค(น.)+ พร(น.)			✓	มีโชคเป็นพร	ประเภทที่ 3
160	ภัทรพร	พัด-พระ-พอน	3	ภัทร(ว.)+ พร(น.)			✓	เจริญและประเสริฐ	ประเภทที่ 3
161	ภัทรภรณ์	พัด-ทรา-พอน	3	ภัทร(ว.)+ อาภรณ์(น.)			✓	มีความเจริญเป็นเครื่องคำจุน	ประเภทที่ 3
162	ภัทริยา	พัด-ทริ-ยา	3	ภัทริยา(ว.)	✓			ประเสริฐ เจริญ	ประเภทที่ 3
163	มธุรส	มะ-ทุ-รด	3	มธุ(ว.)+ รส(น.)			✓	น้ำผึ้งหวาน	ประเภทที่ 5
164	มนพัทธ์	มะ-นะ-พัด	3	มน(น.)+ พันธุ์(ก.)			✓	ผูกพันใจ เป็นที่รักแห่งใจ	ประเภทที่ 5
165	มนรดา	มน-ระ-ดา	3	มน(น.)+ รดา(น.)			✓	มีใจยินดี	ประเภทที่ 5
166	มัลลิกา	มัน-ลิ-กา	3	มัลลิกา(น.)	✓			ดอกมะลิ	ประเภทที่ 6
167	เมธพร	เม-ทา-พอน	3	เมธา(น.)+ อาพร(น.)			✓	มีความรู้อันประเสริฐ	ประเภทที่ 4
168	เมธาวิ	เม-ทา-วิ	3	เมธาวิ(ว.)	✓			ผู้มีปัญญา	ประเภทที่ 4
169	เมธินี	เม-ทิ-นี	3	เมธินี(ว.)	✓			ปราชญ์สตรี	ประเภทที่ 4
170	รจเรข	รค-จะ-เรก	3	รจ(น.)+ เรขา(น.)			✓	การขีดเขียน	ประเภทที่ 4
171	รวิสรา	ระ-วิ-สะ-รา	4	รวิ(น.)+ อิศรา(น.)			✓	เป็นใหญ่ดุจพระอาทิตย์	ประเภทที่ 1
172	รสนันท์	รค-สะ-นัน	3	รส(น.)+ นันท์(น.)			✓	มีรสนิยมนต์	ประเภทที่ 13
173	รสรินทร์	รค-สะ-ริน	3	รส(น.)+ อินทร์(น.)			✓	รินรส มีเสน่ห์อยู่เสมอ	ประเภทที่ 11
174	ลลิตา	ละ-ลิ-ตา	3	ลลิตา(ว.)	✓			สวย มีเสน่ห์	ประเภทที่ 2
175	ลักขิกา	ลัก-ลิ-กา	3	ลักขิกา(น.)	✓			สตรี ผู้มีบุญวาสนา	ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
176	วนิษา	วะ-นิค-ษา	3	วนิษา(น.)	✓			การค้าขาย	ประเภทที่ 10
177	วทันยา	วัน-ทัน-ยา	3	วทันยา(ว.)	✓			ใจบุญสุนทาน	ประเภทที่ 3
178	วันสนั่นท์	วะ-นัค-สะ-นััน	4	วันส(น.)+ นันท์(น.)			✓	ผู้ผลิตเพลินในการท่องเที่ยว	ประเภทที่ 5
179	วนิดา	วะ-นิ-ดา	3	วนิดา(น.)	✓			หญิงสาว	ประเภทที่ 2
180	วรพิชชา	วอ-ระ-พิค-ษา	4	วร(ว.)+ อิชชา(น.)			✓	มีความรู้ประเสริฐ	ประเภทที่ 4
181	วรรณธิดา	วัน-ทิ-ดา	3	วรรณ(น.)+ ธิดา(น.)			✓	ลูกสาวสวยงาม	ประเภทที่ 2
182	วรรณมน	วัด-สะ-มน	3	วรรณ(น.)+ มน(น.)			✓	รูปร่างงาม	ประเภทที่ 2
183	วรัญญา	วะ-รัน-ยา	3	วร(ว.)+ ญา(น.)			✓	ผู้รู้สิ่งประเสริฐ	ประเภทที่ 4
184	วริษฐา	วะ-ริค-ธา	3	วริษฐา(น.)	✓			ด้อย ประเสริฐยิ่ง	ประเภทที่ 3
185	วัชรภรณ์	วัด-ชะ-รา-พอน	4	วัชร(น.)+ อภรณ์(น.)			✓	เครื่องประดับเพชร	ประเภทที่ 10
186	วาสิตา	วา-สิ-ตา	3	วาสิตา(ว.)	✓			กลิ่นหอม หอมหวาน อบอวน	ประเภทที่ 8
187	วิชุดา	วิ-ชุดา	3	วิชุดา(น.)	✓			แสงไฟ สายฟ้า	ประเภทที่ 2
188	วิภาดา	วิ-พา-ดา	3	วิภาดา(ว.)	✓			ผู้รู้	ประเภทที่ 4
189	วิภาวรรณ	วิ-พา-วัน	3	วิภา(น.)+ วรรณ(น.)			✓	แสงสว่างอันงดงาม	ประเภทที่ 2
190	วิภาวี	วิ-พา-วี	3	วิภาวี(ว.)	✓			ผู้รู้แจ้งชัด ส่องแสงแล้ว ผู้ฉลาดเฉียบ แหลม	ประเภทที่ 4
191	วิมลรัตน์	วิ-มน-รัต	3	วิมล(ว.)+ รัตน์(น.)			✓	บริสุทธิ์ยิ่ง	ประเภทที่ 2

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส		
192	วิริยชนา	วิ-รัน-ชะ-นา	4	วิริย(ว.)+ ชนา(น.)			✓	เป็นที่ยินดี	ประเภทที่ 5
193	วิรัตพัชร	วิ-รัน-พัช	3	วิรัต(ว.)+พัชร(น.)		✓		หายากดุจเพชร เพชรงาม	ประเภทที่ 10
194	วิลาวัดย์	วิ-ลา-วัน	3	วิลาส(ว.)+ วัตย(ว.)			✓	งามยิ่ง	ประเภทที่ 2
195	วิไลพร	วิ-ไล-พอน	3	วิลย(ว.)+พร(น.)		✓		งามและประเสริฐ	ประเภทที่ 2
196	สมน	สะ-มน	2	สะมน(น.)	✓			ราตรี	ประเภทที่ 15
197	ศศิชา	สะ-ลี-ชา	3	ศลิ(น.)+ ชา(น.)			✓	เกิดจากดวงจันทร์ ดาวพุธ	ประเภทที่ 1
198	ศศิธร	สะ-ลี-ทอน	3	ศลิ(น.)+ ธร(น.)			✓	ดวงจันทร์	ประเภทที่ 2
199	ศศิภา	สะ-ลี-พา	3	ศลิ(น.)+ ภา(น.)			✓	แสงจันทร์	ประเภทที่ 2
200	คันสนิย์	คัน-สะ-นี	3	คันส์(ก.)+ นีย์(น.)			✓	ควรได้รับการสรรเสริญ	ประเภทที่ 12
201	ศิระดา	ลี-ระ-ดา	3	ศิระดา(น.)	✓			ความเป็นยอด	ประเภทที่ 1
202	ศิวพร	ลี-วะ-พอน	3	ศิว(น.)+ พร(น.)			✓	พรของพระอิศวร	ประเภทที่ 3
203	ศุภรัตน์	สุบ-พะ-รัด	3	ศุภ(น.)+รัตน์(น.)			✓	มีความเพียรเป็นเลิศ ล้ำค่าด้วยมงคล	ประเภทที่ 3
204	ศุภลักษณ์	สุบ-พะ-ลัก	3	ศุภ(น.)+ ลักษณ์(น.)			✓	มีลักษณะดีงาม	ประเภทที่ 2
205	ศุภวรรณ	สุบ-พะ-วัน	3	ศุภ(น.)+ วรรณ(น.)			✓	มีผิวพรรณงาม	ประเภทที่ 2
206	ศุภากร	สุ-พา-กอน	3	ศุภ(น.)+ อากร(น.)			✓	บ่อเกิดสิริมงคล	ประเภทที่ 3
207	สจีลา	สะ-จี-ลา	3	สจีลา(น.)	✓			นุ่มนวล อ่อนหวาน	ประเภทที่ 2
208	สาวิตรี	สา-วิ-ตรี	3	สาวิตรี(น.)	✓			บทสวดดีพระอาทิตย์ในฤกษ์	ประเภทที่ 2

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
209	สิริพร	สิ-หริ-พอน	3	สิริ(น.)+ พร(น.)			✓	ผู้ประเสริฐและน่ารัก	ประเภทที่ 3
210	สิริรัตน์	สิ-หริ-รัต	3	สิริ(น.)+รัตน์(น.)			✓	ความมั่งคั่งที่ล้ำเลิศ	ประเภทที่ 3
211	สิริวรรณ	สิ-หริ-วัน	3	สิริ(น.)+ วรรณ(น.)			✓	ผู้มีผิวพรรณงดงาม	ประเภทที่ 2
212	สิริธร	สิ-ริ-ทอน	3	สิริ(น.)+ ธร(น.)			✓	ทรงไว้ซึ่งมิ่งขวัญ ผู้มีบุญ	ประเภทที่ 3
213	สุคนธา	สุ-คน-ทา	3	สุคนธา(น.)	✓			ผู้มีกลิ่นหอม	ประเภทที่ 2
214	สุชาดา	สุ-ชา-ดา	3	สุชาดา(น.)	✓			ผู้มีชาติกำเนิดดี	ประเภทที่ 14
215	สุนิสา	สุ-นิ-สา	3	สุนิสา(น.)	✓			สาวงาม	ประเภทที่ 2
216	สุดาพร	สุ-ดา-พอน	3	สุดา(น.)+ พร(น.)			✓	หญิงที่ประเสริฐ	ประเภทที่ 1
217	สุดารัตน์	สุ-ดา-รัต	3	สุดา(น.)+ รัตน์(น.)			✓	นางแก้ว หญิงที่เฉลียวฉลาด หญิงสาวงาม	ประเภทที่ 2
218	สุทธิกานต์	สุต-ทิ-กาน	3	สุทธิ(ว.)+ กานต์(ว.)			✓	มีความบริสุทธิ์ที่น่าพอใจ	ประเภทที่ 2
219	สุธาวลัย	สุ-ทา-วัน	3	สุธา(น.)+ วลัย(น.)			✓	ขาวงาม	ประเภทที่ 2
220	สุรินี	สุ-ทิ-นี	3	สุรินี(น.)	✓			ผู้ปราศรัย	ประเภทที่ 4
221	สุนิดา	สุ-นิ-ดา	3	สุนิดา(น.)	✓			ผู้ได้รับการแนะนำดี	ประเภทที่ 13
222	สุพิชญา	สุ-พิช-ชะ-ยา	4	สุพิชญา(น.)	✓			ฉลาดยิ่ง	ประเภทที่ 4
223	เสาวคนธ์	เสา-วะ-คน	3	สุคนธ์(ว.)	✓			ของหอม	ประเภทที่ 2
224	เสาวลักษณ์	เสา-วะ-ลัก	3	สุลักษณ์(ว.)	✓			เรือนร่างงดงาม ลักษณะดี	ประเภทที่ 2
225	โสภิดา	โส-ภิ-ดา	3	โสภิดา(น.)	✓			นางงาม	ประเภทที่ 2

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
226	หทัยรัตน์	หะ-ไท-รัด	3	หทัย(น.)+ รัด(น.)			✓	แก้วใจ	ประเภทที่ 5
227	อชิรญา	อะ-ชิ-ระ-ยา	4	อชิร(ว.)+ ญา(น.)			✓	รู้รวดเร็ว	ประเภทที่ 4
228	อดิศา	อะ-ดิ-ศา	3	อดิศา(ว.)	✓			ผู้ยิ่งใหญ่	ประเภทที่ 1
229	อนัญญา	อะ-นัน-ยา	3	อนัญญา(ว.)	✓			เป็นหนึ่งในไม่มีสอง	ประเภทที่ 1
230	อนันตญา	อะ-นัน-ตะ-ยา	4	อนันต(ว.)+ ญา(น.)			✓	ผู้รู้ไม่สิ้นสุด	ประเภทที่ 4
231	อนุสรรา	อะ-นุ-สะ-รา	4	อนุสร(ก.)	✓			ระลึกถึง คำนึงถึง	ประเภทที่ 17
232	อภิขญา	อะ-พิ-ชา-ยา	4	อภิขญา(ว.)	✓			รู้ยิ่งฉลาด	ประเภทที่ 4
233	อภิญญา	อะ-พิน-ยา	3	อภิญญา(น.)	✓			ผู้มีปัญญา	ประเภทที่ 4
234	อภิษฐา	อะ-พิ-ธ-ธา	3	อภิษฐา(น.)	✓			เป็นที่รักยิ่ง เป็นที่ปรารถนายิ่ง	ประเภทที่ 5
235	อมรรัตน์	อะ-มอน-ระ	3	อมร(น.)+ รัด(น.)			✓	เพชร	ประเภทที่ 10
236	อมลรดา	อะ-มน-ระ-ดา	4	อมล(น.)+ รดา(น.)			✓	ผู้ยินดีในสิ่งที่บริสุทธิ์	ประเภทที่ 2
237	อรกษ	ออ-ระ-กค	3	อร(ว.)+ กษ(น.)			✓	งามดุจดอกบัว	ประเภทที่ 2
238	อรณี	ออ-ระ-นี	3	อรณี(น.)	✓			พระอาทิตย์	ประเภทที่ 7
239	อรปรีชา	ออน-ปรี-ชา	3	อร(ว.)+ ปรีชา(ว.)			✓	นางผู้เป็นที่รัก	ประเภทที่ 5
240	อรพรรณ	ออ-ระ-พัน	3	อร(ว.)+ พรรณ(น.)			✓	ผู้มีผิวสวย	ประเภทที่ 2
241	อรพินท์	ออ-ระ-พิน	3	อรพินท์(น.)	✓			ดอกบัว	ประเภทที่ 6
242	อรภา	ออ-ระ-พา	3	อร(ว.)+ ภา(น.)			✓	มีรัศมีงาม	ประเภทที่ 2

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนไทย เพศหญิง	เสียง	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ			ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	สมาส	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
243	อรวินท์	ออ-ระ-วิน	3	อรวินท์(น.)	✓			ดอกบัวงาม	ประเภทที่ 6
244	อรสินี	ออน-สี-นี	3	อร(ว.)+สินี(น.)	✓			หญิงงาม หญิงสวย ผู้มีมิ่งขวัญ	ประเภทที่ 2
245	อริสา	อะ-ริ-สา	3	อริ(น.)+ อิศา(น.)			✓	เป็นใหญ่เหนือกว่าศัตรูทั้งหลาย	ประเภทที่ 1
246	อวิกา	อะ-วิ-กา	3	อวิกา(น.)	✓			เพชร	ประเภทที่ 10
247	อังคณา	อัง-กะ-นา	3	อังคณา(น.)	✓			ผู้หญิง นาง	ประเภทที่ 2
248	อันศยา	อัน-สะ-ยา	3	อัน(น.)+ ศยา(น.)			✓	อยู่ด้วยลมหายใจ อยู่ด้วยความหวาน	ประเภทที่ 5
249	อารดา	อา-ระ-ดา	3	อารดา(น.)	✓			ผู้ถอนจากความชั่ว ผู้ยินดีขัง	ประเภทที่ 5
250	อาริยา	อา-รี-ยา	3	อาริยา(ว.)	✓			เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	ประเภทที่ 13

ตารางผนวกที่ 3 การวิเคราะห์ชื่อคนจีนเพศชาย

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
1	安伟	Ān wěi	2	安(ān,ว.)+ 伟(wěi,ว.)	✓				安(ān) จิตใจไม่กระวนกระวาย,สงบสุข 伟(wěi) ยิ่งใหญ่ เกียรติยศ	ประเภทที่ 5 ประเภทที่ 1
2	必恒	Bì héng	2	必(bì,ว.)+恒(héng,ว.)	✓				必(bì) จัดต้องอย่างแน่นอน จะต้องให้ได้ 恒(héng) ตลอดไป ชั่วกาลนาน ยืนยาว	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 11
3	彬	bīn	1	彬(bīn,ว.)	✓				彬(bīn) สุภาพเรียบร้อย	ประเภทที่ 13
4	兵	Bīng	1	兵(bīng,น.)	✓				兵(bīng) อาวุธ ทหาร	ประเภทที่ 1
5	波	Bō	1	波(bō,น.)	✓				波(bō) คลื่น คลื่นการสั่นสะเทือน ในทางฟิสิกส์ คลื่นเสียง คลื่นแม่เหล็ก	ประเภทที่ 7
6	才勋	Cái xūn	2	才(cái,น.)+ 勋(xūn,น.)	✓				才(cái) บุคคลที่มีความสามารถ 勋(xūn) ความดีความชอบ คุณงามความดี	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 13
7	灿	Càn	1	灿(càn,ว.)	✓				灿(càn) เจิดจ้า,สว่างไสว	ประเภทที่ 3
8	畅	Chàng	1	畅(chàng,ว.)	✓				畅(chàng) โล่งไปหมด ไม่ติดขัด อย่างเต็มที่	ประเภทที่ 5
9	超	Chāo	1	超(chāo,ก.)	✓				超(chāo) เหนือธรรมดา เหนือชั้น	ประเภทที่ 12
10	朝稳	Zhāo wěn	2	朝(zhāo,น.) + 稳(wěn,ว.)	✓				朝(zhāo) แดดตอนเช้า 稳(wěn) มั่นคง แน่วแน่	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 11
11	成春	Chéng chūn	2	成(chéng,ก.)+ 春(chūn,น.)	✓				成(chéng) ดำเนินการสำเร็จ 春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 15
12	成敦	Chéng dūn	2	成(chéng,ก.)+ 敦(dūn,ว.)	✓				成(chéng) ดำเนินการสำเร็จ 敦(dūn) จริงใจ ใจจริง	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 13

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
13	成荣	Chéng róng	2	成(chéng,ก.) + 荣(róng,ว.)		✓			成(chéng) ดำเนินการสำเร็จ 荣(róng) เจริญรุ่งเรือง เกียรติ, เกียรติยศ	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 3
14	驰	chí	1	驰(chí,ก.)	✓				驰(chí) (ม้า) ห้อยเหี่ยว (รถ) วิ่งฉิว	ประเภทที่ 17
15	崇庆	Chóng qìng	2	崇(chóng,ว.) + 庆(qìng,ก.)		✓			崇(chóng) สูงส่ง บูชา นับถือ 庆(qìng) เติมฉลอง อวยพร	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 3
16	川	Chuān	1	川(chuān,น.)	✓				川(chuān) น้ำ สายน้ำ, พื้นดินที่ราบเรียบ	ประเภทที่ 7
17	传喜	Chuán xǐ	2	传(chuán,ก.) + 喜(xǐ,ว.)		✓			传(chuán) ถ่ายทอด ถ่ายทอดวิชาความรู้ 喜(xǐ) ดีใจ ชอบ, ยินดี เรื่องมงคล	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 5
18	春	Chūn	1	春(chūn,น.)	✓				春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ	ประเภทที่ 15
19	春成	Chūn chéng	2	春(chūn,น.) + 成(chéng,ก.)		✓			春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ 成(chéng) ดำเนินการสำเร็จ	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 1
20	春华	Chūn huá	2	春(chūn,น.) + 华(huá,ว.)		✓			春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ 华(huá) สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 3
21	春禄	Chūn lù	2	春(chūn,น.) + 禄(lù,น.)		✓			春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ 禄(lù) เงินเดือนของขุนนางในสมัยโบราณ	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 10
22	春平	Chūn píng	2	春(chūn,น.) + 平(píng,ว.)		✓			春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ 平(píng) เรียบราบ, สงบ	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 5
23	慈	Cí	1	慈(cí,ว.)	✓				慈(cí) เมตตา, กรุณา, รักและเมตตา	ประเภทที่ 13
24	达均	Dá jūn	2	达(dá,ก.) + 均(jūn,ว.)		✓			达(dá) บรรลุถึง, รุ่งเรือง เพื่อ	ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
25	大江	Dà jiāng	2	大(dà,ว.)+ 江(jiāng,น.)		✓			均(jūn) เท่ากัน, เฉลี่ยเท่ากัน, เสมอกัน 大(dà) ใหญ่ กว้าง มาก โต 江(jiāng) แม่น้ำ	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 19 ประเภทที่ 7
26	德刚	Dé gāng	2	德(dé,น.)+ 刚(gāng,ว.)		✓			德(dé) ศีลธรรม จรรยา จริยา ความประพฤติ จิตใจ บุญคุณ 刚(gāng) แข็ง, แข็งแกร่ง, แกร่ง, พอดี	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 1
27	德宏	Dé hóng	2	德(dé,น.) + 宏(hóng,ว.)		✓			德(dé) ศีลธรรม จรรยา จริยา ความประพฤติ 宏(hóng) ยิ่งใหญ่ มโหฬาร	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 1
28	德俭	Dé jiǎn	2	德(dé,น.) + 俭(jiǎn,ว.)		✓			德(dé) ศีลธรรม จรรยา จริยา ความประพฤติ บุญคุณ 俭(jiǎn) ประหยัด, มัธยัสถ์	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 13
29	登鹏	Dēng péng	2	登(dēng,ก.)+ 鹏(péng,น)		✓			登(dēng) ขึ้น 鹏(péng) นกที่ใหญ่ที่สุดในเทพนิยาย	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 16
30	定飞	Dìng fēi	2	定(dìng,ว.) + 飞(fēi,ก.)		✓			定(dìng) นิ่ง, มั่น เป็นที่แน่นอน แน่นนอน 飞(fēi) บิน บินด้วยเครื่องบิน รวดเร็ว	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 17
31	东波	Dōng bō	2	东(dōng,น.) + 波(bō,น.)		✓			东(dōng) ทิศตะวันออก เจ้าภาพ เจ้ามือ คนเลี้ยง 波(bō) คลื่น คลื่นการสั่นสะเทือน ในทางฟิสิกส์ คลื่นเสียง คลื่นแม่เหล็ก	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 7
32	冬	Dōng	1	冬(dōng,น.)	✓				冬(dōng) ฤดูหนาว	ประเภทที่ 15
33	恩	ēn	1	恩(ēn,น.)	✓				恩(ēn) บุญคุณ	ประเภทที่ 13

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
34	恩羽	Ēn yǔ	2	恩(ēn,น.) + 羽(yǔ,น.)		✓			恩(ēn) บุญคุณ 羽(yǔ) ขนนกหรือขนไก่	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 9
35	发聪	Fā cōng	2	发(fā,ก.) + 聪(cōng,ว.)		✓			发(fā) รัวกระจาย 聪(cōng) ความสามารถ,ฉลาด	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 4
36	飞	Fēi	1	飞(fēi,ก.)	✓				飞(fēi) บิน บินด้วยเครื่องยนต์ ปลิวว่อน รวดเร็ว	ประเภทที่ 17
37	风辉	Fēng huī	2	风(Fēng,น.) + 辉(huī,ว.)		✓			风(Fēng) ลม 辉(huī) แสงอันพร่างพราย	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 3
38	峰	Fēng	1	峰(fēng,น.)	✓				峰(fēng) ยอดเขา, ของที่มีลักษณะคล้ายยอดเขา	ประเภทที่ 1
39	锋	fēng	1	锋(fēng,ว.)	✓				锋(fēng) ส่วนที่คม, กองกำลังที่นำหน้า	ประเภทที่ 1
40	凤瑞	Fèng ruì	2	凤(fèng,น.) + 瑞(ruì,ว.)		✓			凤(fèng) หงส์ 瑞(ruì) เป็นมงคล	ประเภทที่ 16 ประเภทที่ 3
41	福新	Fú xīn	2	福(fú,น.) + 新(xīn,ว.)		✓			福(fú) ความสุข,สิริมงคล, โชค 新(xīn) ใหม่ สดๆร้อนๆเพิ่งจะ	ประเภทที่ 5 ประเภทที่ 8
42	富	Fù	1	富(fù,ว.)	✓				富(fù) รวย รัวรวย มีเงินมีทอง มีมาก, อุดม สมบูรณ์ไปด้วย	ประเภทที่ 10
43	富林	Fù lín	2	富(fù,ว.) + 林(lín,น.)		✓			富(fù) รวย รัวรวย มีเงินมีทอง มีมาก, อุดม สมบูรณ์ไปด้วย 林(lín) ป่า กิจกรรมป่าไม้	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 6
44	岗	Gǎng	1	岗(gǎng,น.)	✓				岗(gǎng) เนิน,ตำแหน่งที่เฝ้ารักษาการณ์	ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
45	庚寅	Gēng yín	2	庚(gēng,น.)+ 寅(yín,น.)		✓			庚(gēng) ตำแหน่งอันดับที่เจ็ดในสัญลักษณ์ อนุกรมทั้งสิบ 寅(yín) เป็นเวลานับตั้งแต่ 3.00น.- 5.00 น.หรือตี สามถึงตีห้า	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 15
46	光贵	Guāng guì	2	光(guāng,น.)+ 贵(guì,ว.)		✓			光(guāng) แสง, รังสี, เกียรติยศ, สว่างไสว, เปล่ง แสง, กลิ้งเกลตา	ประเภทที่ 3
47	光寿	Guāng shòu	2	光(guāng,น.) + 寿(shòu,น.)		✓			贵(guì) แพง, ราคาสูง, มีคุณค่าสูงล้ำค่า, เลอค่า 光(guāng) แสง, รังสี, เกียรติศักดิ์, สว่างไสว, กลิ้งเกลตา	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 3
48	贵长	Guì cháng	2	贵(guì,ว.) + 长(cháng,ว.)		✓			寿(shòu) อายุ วันเกิด 贵(guì) แพง, ราคาสูง, มีคุณค่าสูงล้ำค่า, เลอค่า	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 10
49	国睿	Guó ruì	2	国(guó,น.) + 睿(ruì,ว.)		✓			长(cháng) ความถนัด ความชำนาญ 国(guó) ประเทศ, รัฐ	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 1
50	海东	Hǎi dōng	2	海(hǎi,น.)+ 东(dōng,น.)		✓			睿(ruì) ฉลาดเฉียบแหลมและมีสายตายาวไกล, อัจฉริยะและมีสายตายาวไกล	ประเภทที่ 4
51	海明	Hǎi míng	2	海(hǎi,น.) + 明(míng,ว.)		✓			海(hǎi) ทะเล 东(dōng) ทิศตะวันออก เจ้าภาพ เจ้ามือ คนเลี้ยง	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 7
									海(hǎi) ทะเล 明(míng) สว่าง	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
52	海生	Hǎi shēng	2	海(hǎi, น.) + 生(shēng, ก.)		✓			海(hǎi) ทะเล 生(shēng) เกิด บังเกิด ก่อให้เกิด	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 14
53	海周	Hǎi zhōu	2	海(hǎi, น.) + 周(zhōu, ว.)		✓			海(hǎi) ทะเล 周(zhōu) รอบคอบ ถี่ถ้วน	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 13
54	浩昌	Hào chāng	2	浩(hào, ว.) + 昌(chāng, ว.)			✓		浩(hào) มหาศาล ไพศาล มาก 昌(chāng) เจริญรุ่งเรือง สว่างไสว	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 3
55	和文	Hè wén	2	和(hè, ก.) + 文(wén, น.)		✓			和(hè) ร้องประสานเสียงกัน, เขียนโครงกลอนตาม รูปแบบคนอื่น 文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 4
56	红刚	Hóng gāng	2	红(hóng, น.) + 刚(gāng, ว.)		✓			红(hóng) แดง 刚(gāng) แข็ง, แข็งแกร่ง, แกร่ง	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 1
57	宏	Hóng	1	宏(hóng, ว.)	✓				宏(hóng) อิ่งใหญ่ มโหฬาร	ประเภทที่ 1
58	洪军	Hóng jūn	2	洪(hóng, ว.) + 军(jūn, น.)		✓			洪(hóng) ใหญ่ ใหญ่โต 军(jūn) ทหาร, กองกำลังทหาร	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 1
59	鸿钧	Hóng jūn	2	鸿(hóng, ว.) + 钧(jūn, ว.)		✓			鸿(hóng) ใหญ่ อิ่งใหญ่ 钧(jūn) คำที่แสดงความเคารพ	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 1
60	华东	Huá dōng	2	华(huá, ว.) + 东(dōng, น.)		✓			华(huá) สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด 东(dōng) ทิศตะวันออก	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 7

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
61	华健	Huá jiàn	2	华(huá,ว.) + 健(jiàn,ว.)		✓			华(huá) สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด 健(jiàn) แข็งแรง, มั่นคง, ทำให้แข็งแรง, ทำให้ สุขภาพดี	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 1
62	辉	Huī	1	辉(huī,ว.)	✓				辉(huī) แสงอันพร่างพราย,ส่องแสงรุ่งโรจน์	ประเภทที่ 3
63	会文	Huì wén	2	会(huì,ว.) + 文(wén,น.)		✓			会(huì) เข้าใจ แจ้งว่า เข้าใจ รู้ เชี่ยวชาญ 文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 4
64	惠林	Huì lín	2	惠(huì,น.) + 林(lín,น.)		✓			惠(huì) บุญคุณ ความกรุณา ความเมตตา ให้ ประโยชน์ เอื้ออำนวยประโยชน์ 林(lín) ป่า กิจกรรมป่าไม้	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 6
65	继明	Jì míng	2	继(jì,น.) + 明(míng,ว.)		✓			继(jì) ติดต่อกัน, สืบต่อกัน 明(míng) สว่าง	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 3
66	继荣	Jì róng	2	继(jì,น.) + 荣(róng,ว.)		✓			继(jì) ติดต่อกัน, สืบต่อกัน 荣(róng) เจริญรุ่งเรือง, เกียรติ, เกียรติยศ	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 3
67	加攀	Jiā pān	2	加(jiā,น.) + 攀(pān,น.)		✓			加(jiā) บวก, เพิ่มขึ้น, 攀(pān) ปีนป่าย	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 12
68	加雄	Jiā xióng	2	加(jiā,น.) + 雄(xióng,ว.)		✓			加(jiā) บวก, เพิ่ม, เพิ่มทวีขึ้น, เพิ่มขึ้น 雄(xióng) ตัวผู้ มีความสง่างาม, เข้มแข็งมีพลัง, ทรงพลัง มีอำนาจ	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 1
69	加义	Jiā yì	2	加(jiā,น.) + 义(yì,น.)		✓			加(jiā) บวก, เพิ่มขึ้น, เสริม	ประเภทที่ 12

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
70	加泽	Jiā zé	2	加(jiā,ก.) + 泽(zé,น.)		✓			义(yì) ศาสนธรรม,ความเป็นธรรม,บุญธรรม 加(jiā) บวก,เพิ่มขึ้น,เสริม 泽(zé) บุญคุณ บุญกุศล	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 3
71	佳	Jiā	1	佳(jiā,ว.)	✓				佳(jiā) ดี,ดีงาม,งดงาม	ประเภทที่ 5
72	佳银	Jiā yín	2	佳(jiā,ว.) + 银(yín,น.)		✓			佳(jiā) ดี,ดีงาม,งดงาม 银(yín) เงิน	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 10
73	佳瑜	Jiā yú	2	佳(jiā,ว.) + 瑜(yú,น.)		✓			佳(jiā) ดี,ดีงาม,งดงาม 瑜(yú) หยกที่งาม	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 2
74	家仓	Jiā cāng	2	家(jiā,น.) + 仓(cāng,น.)		✓			家(jiā) บ้าน, ครอบครัว 仓(cāng) คลังสินค้า	ประเภทที่ 9 ประเภทที่ 9
75	家宇	Jiā yǔ	2	家(jiā,น.) + 宇(yǔ,น.)		✓			家(jiā) บ้าน, ครอบครัว 宇(yǔ) ชายคาบ้าน	ประเภทที่ 9 ประเภทที่ 7
76	建	Jiàn	1	建(jiàn,ก.)	✓				建(jiàn) สร้าง, ก่อสร้าง	ประเภทที่ 12
77	建生	Jiàn shēng	2	建(jiàn,ก.) + 生(shēng,ก.)		✓			建(jiàn) สร้าง, ก่อสร้าง 生(shēng) เกิด บังเกิด	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 14
78	剑	Jiàn	1	剑(jiàn,น.)	✓				剑(jiàn) ดาบ	ประเภทที่ 9
79	健	Jiàn	1	健(jiàn,ว.)	✓				健(jiàn) แข็งแรง, มั่นคง, ทำให้แข็งแรง, ทำให้ สุขภาพดี	ประเภทที่ 1
80	江	jiāng	1	江(jiāng,น.)	✓				江(jiāng) แม่น้ำ	ประเภทที่ 7
81	杰	Jié	1	杰(jié,ว.)	✓				杰(jié) อัจฉริยะ	ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
82	杰佛	Jié fō	2	杰(jié,ว.) + 佛(fó,น.)		✓			杰(jié) อัจฉริยะ 佛(fó) อรหันต์, ศาสนาพุทธ พระพุทธรูป	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 1
83	杰康	Jié kāng	2	杰(jié,ว.) + 康(kāng,ว.)		✓			杰(jié) อัจฉริยะ 康(kāng) แข็งแรง สุขภาพปรกติสุขภาพดี	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 5
84	金华	Jīn huá	2	金(jīn,น.) + 华(huá,ว.)		✓			金(jīn) ทอง, โลหะ, เงินทอง, ล้ำค่า 华(huá) สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 3
85	金万	Jīn wàn	2	金(jīn,น.) + 万(wàn,น.)		✓			金(jīn) ทอง, โลหะ, เงินทอง, ล้ำค่า 万(wàn) หมื่น อย่างยิ่ง ทรัพย์สิน	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 18
86	进涛	Jìn tāo	2	进(Jìn,น.) + 涛(tāo,น.)		✓			进(Jìn) เคลื่อนย้ายไปข้างหน้า 涛(tāo) คลื่นที่ใหญ่	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 7
87	敬华	Jìng huá	2	敬(jìng,ว.) + 华(huá,ว.)		✓			敬(jìng) เคารพ, นับถือ, ด้วยความเคารพ 华(huá) สว่างไสว รุ่งโรจน์ โชติช่วง เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 3
88	敬慧	Jìng huì	2	敬(jìng,ว.) + 慧(huì,ว.)		✓			敬(jìng) เคารพ, นับถือ, ด้วยความเคารพ 慧(huì) ความเฉลียวฉลาด	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 4
89	靖	Jìng	1	靖(jìng,ว.)	✓				靖(jìng) สงบเรียบร้อย	ประเภทที่ 5
90	举成	Jǔ chéng	2	举(jǔ,น.) + 成(chéng,น.)		✓			举(jǔ) ยกขึ้น, ยก 成(chéng) ดำเนินการสำเร็จ	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 1
91	俊	Jùn	1	俊(jùn,ว.)	✓				俊(jùn) หล่อ, รูปร่าง, หล่อเหลา	ประเภทที่ 2

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
92	俊杰	Jùn jié	2	俊(jùn,ว.) + 杰(jié,ว.)		✓			俊(jùn)หล่อ, รูปงาม, หล่อเหลา, อัจฉริยะ 杰(jié)อัจฉริยะ	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 1
93	俊强	Jùn jiàng	2	俊(jùn,ว.) + 强(jiàng,ว.)		✓			俊(jùn)หล่อ, รูปงาม, หล่อเหลา 强(jiàng)ค้ำจุน, หัวแข็ง, แข็งข้อ	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 1
94	开华	Kāi huá	2	开(kāi,น.) + 华(huá,ว.)		✓			开(kāi)เปิด ไช เปิดให้โล่ง 华(huá)สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 3
95	开军	Kāi jūn	2	开(kāi,น.) + 军(jūn,น.)		✓			开(kāi)เปิด ไช ไชออก เปิดให้โล่ง 军(jūn)ทหาร, กองกำลังทหาร,	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 1
96	可胜	Kě shèng	2	可(kě,ว.) + 胜(shèng,น.)		✓			可(kě)แสดงว่าได้ หรือมีทางเป็นไปได้ เห็น ด้วย 胜(shèng)ชนะ หมายถึงสิ่งของอย่างหนึ่ง เหนือกว่าหรือดีกว่า	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 1
97	坤龙	Kūn lóng	2	坤(kūn,น.) + 龙(long,น.)		✓			坤(kūn)หนึ่งในจำนวนแผนภูมิปาไกว์สมัย โบราณหมายถึงฝ่ายหญิง 龙(lóng)มังกร	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 16
98	黎明	Lí míng	2	黎明(líming,น.)	✓				黎明(lí míng)รุ่งอรุณ ขามฟ้าสาง	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 3
99	立	Lì	1	立(lì,น.)	✓				立(lì)ยืน ทำให้ตั้งขึ้น ดำรงอยู่อยู่รอด	ประเภทที่ 5
100	丽文	Lì wén	2	丽(lì,ว.) + 文(wén,น.)		✓			丽(lì)สวยงาม	ประเภทที่ 2

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
101	连刚	Lián gāng	2	连(lián,น.)+ 刚(gāng,ว.)		✓			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 连(lián) ติด เชื่อม เชื่อมโยง รวมทั้ง 刚(gāng) แข็ง, แข็งแกร่ง, แกร่ง	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 1
102	联源	Lián yuán	2	联(lián,น.) +源(yuán,น.)		✓			联(lián) ผูกพันกันสัมพันธ์กัน 源(yuán) ต้นกำเนิดของน้ำ, แหล่งที่มา	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 11
103	林	Lín	1	林(lín,น.)	✓				林(lín) ป่า,กิจการป่าไม้	ประเภทที่ 6
104	龙	Lóng	1	龙(long,น.)	✓				龙(lóng) มังกร	ประเภทที่ 16
105	龙飞	Lóng fēi	2	龙(long,น.) +飞(fēi,น.)		✓			龙(lóng) : มังกร 飞(fēi) : บิน บินด้วยเครื่องบิน ปลิวว่อน	ประเภทที่ 16 ประเภทที่ 17
106	龙华	lóng huá	2	龙(long,น.) +华(huá,ว.)		✓			龙(lóng) มังกร 华(huá) สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด	ประเภทที่ 16 ประเภทที่ 3
107	茂泽	Mào zé	2	茂(mào,ว.) +泽(zé,ว.)		✓			茂(mào) เจริญงอกงามดี 泽(zé) ที่ขังน้ำ เปียกชุ่ม แสงอันแวววาวของโลหะ บุญคุณ บุญกุศล	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 3
108	猛全	Méng quán	2	猛(Méng,ว.)+ 全(quán,ว.)		✓			猛(Méng) กล้าหาญ, หัวหान, อึกเขม, ดุเดือด, รุนแรง 全(quán) สมบูรณ์, ครบถ้วน, พร้อม	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 3
109	明	Míng	1	明(míng,ว.)	✓				明(míng) สว่าง	ประเภทที่ 3
110	明福	Míng Fú	2	明(míng,ว.) +福(Fú,น.)		✓			明(míng) สว่าง 福(Fú) สริมงคล	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
111	明洪	Míng hóng	2	明(míng,ว.) + 洪(hóng,ว.)		✓			明(míng) สว่าง, 洪(hóng) ใหญ่ ใหญ่โต	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 1
112	明辉	Míng huī	2	明(míng,ว.) + 辉(huī,ว.)			✓		明(míng) สว่าง 辉(huī) แสงอันพร่างพราย แสงอันรุ่งโรจน์ แสงอันโชติช่วง ส่องแสงรุ่งโรจน์	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 3
113	明凯	Míng kǎi	2	明(míng,ว.) + 凯(kǎi,ว.)		✓			明(míng) สว่าง 凯(kǎi) สดุดีชัยชนะ	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 1
114	明周	Míng zhōu	2	明(míng,ว.) + 周(zhōu,ว.)		✓			明(míng) สว่าง 周(zhōu) รอบคอบ	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 13
115	能	Néng	1	能(néng,ว.)	✓				能(néng) ความสามารถ	ประเภทที่ 1
116	年许	Nián xǔ	2	年(nián,น.) + 许(xǔ,ก.)		✓			年(nián) ปี 许(xǔ) ชมเชย, ขอม อินยอม	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 5
117	沛武	Pèi wǔ	2	沛(pèi,ว.) + 武(wǔ,ว.)		✓			沛(pèi) อิ่งใหญ่, ลึกลึก, มโหฬาร 武(wǔ) ญี่, ฮ่องอาจหัวหาญ	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 1
118	朋	Péng	1	朋(péng,น.)	✓				朋(péng) เพื่อน	ประเภทที่ 5
119	鹏	Péng	1	鹏(péng, น.)	✓				鹏(péng) นกที่ใหญ่ที่สุดในเทพนิยาย	ประเภทที่ 16
120	七明	Qī míng	2	七(qī,ว.) + 明(míng,ว.)		✓			七(qī) เจ็ด 明(míng) สว่าง	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 3
121	奇	Jī	1	奇(jī,ว.)	✓				奇(jī) เดี่ยว, ที่	ประเภทที่ 10

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
122	青	qīng	1	青(qīng,ว.)	✓				青(qīng) สีเขียว	ประเภทที่ 8
123	青	Qīng	1	青(Qīng,ว.)	✓				青(Qīng) สีเขียว	ประเภทที่ 8
124	庆松	Qìng sōng	2	庆(qìng,ก.) + 松(sōng,น.)		✓			庆(qìng) เฉลิมฉลอง, อวยพร 松(sōng) ต้นสน	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 6
125	秋平	Qiū píng	2	秋(qiū,น.) + 平(píng,ว.)		✓			秋(qiū) ฤดูใบไม้ร่วง 平(píng) เรียบราบ, สงบ	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 5
126	全	Quán	1	全(quán,ว.)	✓				全(quán) สมบูรณ์, ครบถ้วน, พร้อม	ประเภทที่ 1
127	全法	Quán fǎ	2	全(quán,ว.) + 法(fǎ,น.)		✓			全(quán) สมบูรณ์, ครบถ้วน, พร้อม 法(fǎ) กฎหมาย รูปแบบ วิธีการมาตรฐาน แบบอย่าง พอที่จะเลียนแบบได้หลักกรรม	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 4
128	全胜	Quán shèng	2	全(quán,ว.) + 胜(shèng,ก.)		✓			全(quán) สมบูรณ์, ครบถ้วน, พร้อม 胜(shèng) ชนะ	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 1
129	荣华	Róng huá	2	荣(róng,ว.) + 华(huá,ว.)			✓		荣(róng) เจริญรุ่งเรือง, เกียรติ, เกียรติยศ 华(huá) สว่างไสว เจริญ รุ่งเรือง ส่วนที่ดีที่สุด ส่วนที่เป็นหัวกะทิ หรูหรา	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 3
130	荣亮	Róng liàng	2	荣(róng,ว.) + 亮(liàng,ว.)		✓			荣(róng) เจริญรุ่งเรือง, เกียรติ, เกียรติยศ 亮(liàng) สว่าง, ดังก้องวาน	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 3
131	荣林	Róng lín	2	荣(róng,ว.) + 林(lín,น.)		✓			荣(róng) เจริญรุ่งเรือง, เกียรติ, เกียรติยศ 林(lín) ป่า กิจกรรมป่าไม้	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 6
132	锐	Ruì	1	锐(ruì,ว.)	✓				锐(ruì) คม, แหลม, พลังฮึกเหิม	ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
133	瑞	ruì	1	瑞(ruì,ว.)	✓				瑞(ruì) เป็นมงคล	ประเภทที่ 3
134	若虚	Ruò xū	2	若(ruò,ก.) + 虚(xū,ว.)		✓			若(ruò) เหมือน, เปรียบเสมือน 虚(xū) ว่าง, ว่างเปล่า, ปล่อย่างไร? ถ่อมตัว	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 13
135	森旺	Sēn wàng	2	森(Sēn,น.) + 旺(wàng,ว.)		✓			森(Sēn) ป่า 旺(wàng) เจริญ, รุ่งเรือง	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 3
136	尚发	Shàng fā	2	尚(shàng,ก.) + 发(fā,ว.)		✓			尚(shàng) เคารพนับถือ 发(fā) เจริญ, รั่วกระจาย	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 10
137	尚恒	Shàng héng	2	尚(shàng,ก.) + 恒(héng,ว.)		✓			尚(shàng) เคารพนับถือ 恒(héng) ตลอดไป ชั่วกาลนาน ยืนยาว จิตใจที่ ยืนหยัดอย่างแน่วแน่ ปกติ ธรรมดา	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 11
138	绍坤	Shào kūn	2	绍(shào,ก.) + 坤(kūn,น.)		✓			绍(shào) สืบทอด, สืบช่วง, รับช่วง 坤(kūn) หนึ่งในจำนวนแปดภูมิปาไกวสมัย โบราณหมายถึงฝ่ายหญิง	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 7
139	绍绍	Shào	1	绍(shào,ก.) + 德(dé)				✓	绍(shào) สืบทอด, สืบช่วง, รับช่วง	ประเภทที่ 11
140	绍云	Shào yún	2	绍(shào,ก.) + 云(yún,น.)		✓			绍(shào) สืบทอด, สืบช่วง, รับช่วง 云(yún) เมฆ	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 7
141	胜明	Shèng míng	2	胜(shèng,ก.) + 明(míng,ว.)		✓			胜(shèng) ชนะ, หมายถึงสิ่งของอย่างหนึ่ง เหนือกว่าหรือดีกว่า 明(míng) สว่าง	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
142	实庆	Shí qìng	2	实(shí,ว.)+ 庆(qìng,ก.)		✓			实(shí) ข้างในอัดแน่นโดยไม่มีช่องว่าง, ชื่อสัตว์ สุจริต 庆(qìng) เติมฉลอง, อวยพร	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 3
143	世有	Shì yǒu	2	世(shì,น.) + 有(yǒu,ก.)		✓			世(shì) ชั่วชีวิตของบุคคล โลก 有(yǒu) มี	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 5
144	仕伟	Shì wěi	2	仕(shì,น.) + 伟(wěi,ว.)		✓			仕(shì) เป็นขุนนาง ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ ราชการ 伟(wěi) ยิ่งใหญ่ เกียรติยศ	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 1
145	舒舟	Shū zhōu	2	舒(shū,ว.) + 舟(zhōu,น.)		✓			舒(shū) ขาออกอย่างสบาย อย่างไม่รีบร้อน 舟(zhōu) เรือ	ประเภทที่ 5 ประเภทที่ 9
146	述兵	Shì bīng	2	述(shì,ก.) + 兵(bīng,น.)		✓			述(shì) บรรยาย สาธยาย สาธก 兵(bīng) อาวุธ กองกำลังทหารพลทหาร	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 1
147	顺福	Shùn fú	2	顺(shùn,ว.)+ 福(fú,น.)			✓		顺(shùn) ตามประสงค์ สมความปรารถนา 福(fú) ความสุข,สิริมงคล,โชค	ประเภทที่ 5 ประเภทที่ 5
148	孙康	Sūn kāng	2	孙(sūn,น.) + 康(kāng,ว.)		✓			孙(sūn) หลาน 康(kāng) แข็งแรง สุขภาพปรกติสุขภาพดี	ประเภทที่ 14 ประเภทที่ 5
149	天海	Tiān hǎi	2	天(tiān,น.) + 海(hǎi,น.)		✓			天(tiān) ฟ้า, ท้องฟ้า 海(hǎi) ทะเล	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 7
150	天庆	Tiān qìng	2	天(tiān,น.) + 庆(qìng,ก.)		✓			天(tiān) ฟ้า, ท้องฟ้า	ประเภทที่ 7

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	ตัวอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
151	天誉	Tiān yù	2	天(tiān,น.) + 誉(yù,น.)		✓			庆(qìng) เฉลิมฉลอง, อวยพร 天(tiān) ฟา, ท้องฟ้า 誉(yù) ชื่อเสียง	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 3
152	廷波	Tíng bō	2	廷(tíng,น.) + 波(bō,น.)		✓			廷(tíng) ราชสำนัก 波(bō) คลื่น คลื่นการสั่นสะเทือน ในทางฟิสิกส์ คลื่นเสียง คลื่นแม่เหล็ก	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 7
153	万力	Wàn lì	2	万(wàn,น.) + 力(lì,น.)		✓			万(wàn) จำนวนมาก 力(lì) แรง กำลัง	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 1 โ
154	维勇	Wéi yǒng	2	维(wéi,น.) + 勇(yǒng,ว.)		✓			维(wéi) ผูก 勇(yǒng) กล้าหาญ	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 1
155	伟	Wěi	1	伟(wěi,ว.)	✓				伟(wěi) ยิ่งใหญ่ เกียรติยศ	ประเภทที่ 1
156	炜道	Wěi dào	2	炜(wěi,ว.) + 道(dào,น.)		✓			炜(wěi) สว่าง 道(dào) ธรรม จรรยา	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 13
157	文标	Wén biāo	2	文(wén,น.) + 标(biāo,น.)		✓			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 标(biāo) รางวัลที่จะมอบให้แก่ผู้ที่ได้ตำแหน่ง ชนะเลิศในการแข่งขัน ประมุข	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 1
158	文斌	Wén bīn	2	文(wén,น.) + 斌(bīn,ว.)		✓			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 斌(bīn) สุภาพ, เรียบร้อย	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 13
159	文龙	Wén lóng	2	文(wén,น.) + 龙(long,น.)		✓			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 龙(lóng) มังกร	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 16

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
160	文明	Wén míng	2	文(wén,น.) + 明(míng,ว.)		✓			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 明(míng) สว่าง	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 3
161	文平	Wén píng	2	文(wén,น.) + 平(píng,ว.)		✓			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 平(píng) เรียบราบ, สงบ	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 5
162	文强	Wén qiáng	2	文(wén,น.) + 强(jiàng,ว.)		✓			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 强(jiàng) คื้อรั่น, หัวแข็ง, แข็งข้อ	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 1
163	文贤	Wén xián	2	文(wén,น.) + 贤(xián,ว.)			✓		文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ ปัญญาชนที่สามารถ เขียนบทประพันธ์ได้ 贤(xián) คนมีธรรม, มีสติปัญญา, บุคคลที่มี คุณธรรม	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 13
164	文祥	Wén xiáng	2	文(wén,น.) + 祥(xiáng,ว.)		✓			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 祥(xiáng) มงคล	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 3
165	沃容	Wò róng	2	沃(wò,น.) + 容(róng,ก.)		✓			沃(wò) อุดมสมบูรณ์ มีอยู่มาก 容(róng) รับ, ยอม, อนุญาต	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 17
166	武明	Wǔ míng	2	武(wǔ,ว.) + 明(míng,ว.)		✓			武(wǔ) ญู่, อาจหาญ 明(míng) สว่าง	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 3
167	希林	Xi lín	2	希(xi,ก.) + 林(lín,น.)		✓			希(xi) บรรดา, ขอให้, โปรด, กรุณา 林(lín) ป่า กิจกรรมป่าไม้	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 6
168	锡锋	Xī fēng	2	锡(xī,น.) + 锋(fēng,ว.)		✓			锡(xī) ดินบุก	ประเภทที่ 9

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
169	锡生	Xī shēng	2	锡(xī, น.) + 生(shēng, ก.)		✓			锋(fēng) ส่วนที่คม, กองกำลังที่นำหน้า 锡(xī) ดินบุก 生(shēng) เกิด, มีชีวิต	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 9 ประเภทที่ 14
170	锡祥	Xī xiáng	2	锡(xī, น.) + 祥(xiáng, ว.)		✓			锡(xī) ดินบุก 祥(xiáng) มงคล	ประเภทที่ 9 ประเภทที่ 3
171	祥	Xiáng	1	祥(xiáng, ว.)	✓				祥(xiáng) มงคล, เป็นสิริมงคล	ประเภทที่ 3
172	祥伟	Xiáng wěi	2	祥(xiáng, ว.) + 伟(wěi, ว.)		✓			祥(xiáng) มงคล, เป็นสิริมงคล 伟(wěi) ยิ่งใหญ่, เกียรติยศ	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 1
173	祥熙	Xiáng xī	2	祥(xiáng, ว.) + 熙(xī, ว.)		✓			祥(xiáng) มงคล, เป็นสิริมงคล 熙(xī) คนเดินขวัไขว่ คนจ้อแจ	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 3
174	小洪	Xiǎo hóng	2	小(xiǎo, ว.) + 洪(hóng, ว.)		✓			小(xiǎo) เล็ก, น้อย 洪(hóng) ใหญ่, ใหญ่โต	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 1
175	晓永	Xiǎo yǒng	2	晓(xiǎo, น.) + 永(yǒng, ว.)		✓			晓(xiǎo) ฟ้ามุย, รุ่งอรุณ, ฐู, ทราบ 永(yǒng) ตลอดไป, ตลอดกาล	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 11
176	欣	Xīn	1	欣(xīn, ว.)	✓				欣(xīn) ดีใจ, ปลื้มปิติยินดี, เบิกบานใจ	ประเภทที่ 5
177	新朝	Xīn zhāo	2	新(xīn, ว.) + 朝(zhāo, น.)			✓		新(xīn) ใหม่ สดๆ ร้อนๆ 朝(zhāo) แดดตอนเช้า	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 15
178	鑫松	Xīn sōng	2	鑫(xīn, ว.) + 松(sōng, น.)		✓			鑫(xīn) ร่ำรวย, มีทรัพย์สินเงินทอง 松(sōng) ต้นสน	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 6
179	兴发	Xīng fā	2	兴(xīng, ว.) + 发(fā, ก.)			✓		兴(xīng) เจริญ, รุ่งเรือง	ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
180	兴阳	Xīng yáng	2	兴(xīng,ว.) + 阳(yáng,น.)		✓			发(fā) ร่ำรวย 兴(xīng) เจริญ, รุ่งเรือง 阳(yáng) พระอาทิตย์, แดด	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 7
181	秀才	Xiù cái	2	秀(xiù.) + 才(cái.)		✓			秀(xiù) สวย, งดงาม, สวยวิจิตรตระการตา, ยอดเยี่ยม, เลิศล้ำ	ประเภทที่ 2
182	秀文	Xiù wén	2	秀(xiù,ว.) + 文(wén,น.)		✓			才(cái) บุคคลที่มีความสามารถ 秀(xiù) สวย, งดงาม, สวยวิจิตรตระการตา, ยอดเยี่ยม, เลิศล้ำ	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 2
183	学红	Xué hóng	2	学(xué,ก.) + 红(hóng,ว.)		✓			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 学(xué) ศึกษา, ความรู้, วิชาความรู้	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 4
184	学林	Xué lín	2	学(xué,ก.) + 林(lín,น.)		✓			红(hóng) แดง 学(xué) ศึกษา,เล่าเรียน,เขียนแบบ,ความรู้	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 4
185	学强	Xué qiáng	2	学(xué,ว.) + 强(jiàng,ว.)		✓			林(lín) ป่า กิจกรรมป่าไม้ 学(xué) ศึกษา, ความรู้	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 4
186	学伟	Xué wěi	2	学(xué,ก.) + 伟(wěi,ว.)		✓			强(jiàng) คื้อร้น, หัวแข็ง, แข็งข้อ 学(xué) ศึกษา, ความรู้, วิชาความรู้	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 4
187	学勇	Xué yǒng	2	学(xué,ก.) + 勇(yǒng,ว.)		✓			伟(wěi) ยิ่งใหญ่ เกรียงไกร 学(xué) ศึกษา, เขียนแบบ, ความรู้	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 4
188	雪飞	Xuě fēi	2	雪(xuě,น.) + 飞(fēi,ก.)		✓			勇(yǒng) กล้าหาญ 雪(xuě) หิมะ, สีที่ขาวเหมือนหิมะ	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 7

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
189	亚东	Yà dōng	2	亚(yà,ว.) + 东(dōng,น.)		✓			飞(fēi) บิน บินด้วยเครื่องบิน ปลิวว่อน รวดเร็ว 亚(yà) อันดับรอง 东(dōng) ทิศตะวันออก	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 7
190	艳雄	Yàn xióng	2	艳(yàn,ว.) + 雄(xióng,ว.)		✓			艳(yàn) งามหรูหรา, งามดูดาด 雄(xióng) มีความสง่างาม, เข้มแข็งมีพลัง, ทรงพลัง มีอำนาจ	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 1
191	阳春	Yáng chūn	2	阳(yang,น.) + 春(chūn,น.)		✓			阳(yáng) พระอาทิตย์, แดด ผิวภายนอก 春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 15
192	阳玉	Yáng yù	1	阳(yang,น.) + 玉(yù,น.)		✓			阳(yáng) พระอาทิตย์, แดด 玉(yù) หยก	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 9
193	杨才	Yáng cái	2	杨(yáng.) + 才(cái.)		✓			杨(yáng) ต้นหยาง 才(cái) มีความสามารถ	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 1
194	叶春	Yè chūn	2	叶(yè,น.) + 春(chūn,น.)		✓			叶(yè) ใบไม้, ไม้ 春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 15
195	一玲	Yī líng	2	一(yī,ว.) + 玲(líng,ว.)		✓			一(yī) หนึ่ง, เดียว 玲(líng) กระจุ่มกระจิม	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 2
196	应	Yīng	1	应(yīng,ว.)	✓				应(yīng) ควร, พึง	ประเภทที่ 12
197	应超	Yīng chāo	2	应(yīng,ว.) + 超(chāo,น.)		✓			应(yīng) ควร, พึง 超(chāo) เหนือธรรมดา เหนือชั้น	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	ตัวอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมาย	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
198	应辉	Yīng huī	2	应(yīng,ว.) + 辉(huī,ว.)		✓			应(yīng) ควร, ฟัง 辉(huī) แสงอันพร่างพราย แสงอันรุ่งโรจน์ แสง อันโชติช่วง ส่องแสงรุ่งโรจน์	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 3
199	英勇	Yīng yǒng	2	英(yīng,ว.) + 勇(yǒng,ว.)				✓	英(yīng) อาจหาญ,กล้าหาญ 勇(yǒng) กล้าหาญ	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 1
200	永彬	Yǒng bīn	2	永(yǒng,ว.) + 彬(bīn,ว.)		✓			永(yǒng) ยาวนาน 彬(bīn) สุภาพเรียบร้อย	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 13
201	永红	Yǒng hóng	2	永(yǒng,ว.) + 红(hóng,ว.)		✓			永(yǒng) ยาวนาน 红(hóng) แดง	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 8
202	永鹏	Yǒng	2	永(yǒng,ว.) + 鹏(péng,น.)		✓			永(yǒng) ยาวนาน 鹏(péng) นกแก้วขาว	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 16
203	永沙	Yǒng shā	2	永(yǒng,ว.) + 沙(shā,น.)		✓			永(yǒng) ยาวนาน 沙(shā) ททราย คุณสมบัติเหมือนกับทราย	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 7
204	永武	Yǒng wǔ	2	永(yǒng,ว.) + 武(wǔ,ว.)		✓			永(yǒng) ยาวนาน 武(wǔ) ญี่,องอาจห้าวหาญ	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 1
205	永祥	Yǒng Xiáng	2	永(yǒng,ว.) + 祥(xiáng,ว.)		✓			永(yǒng) ยาวนาน 祥(xiáng) มงคล, เป็นสิริมงคล	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 3
206	泳森	Yǒng sēn	2	泳(yǒng,น.) + 森(sēn,น.)		✓			泳(yǒng) ว่ายน้ำ	ประเภทที่ 17

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
207	勇	Yǒng	1	勇(yǒng, ว.)	✓				森(sēn) ป่ามากมายหลายหลาก	ประเภทที่ 6
208	有新	Yǒu xīn	2	有(yǒu, ก.) + 新(xīn, ว.)		✓			勇(yǒng) กล้าหาญ	ประเภทที่ 1
									有(yǒu) มี	ประเภทที่ 3
									新(xīn) ใหม่, ใหม่ สดๆ ร้อนๆ เพิ่งจะ	ประเภทที่ 8
209	有云	Yǒu yún	2	有(yǒu, ก.) + 云(yún, น.)		✓			有(yǒu) มี	ประเภทที่ 3
									云(yún) พุดกล่าว	ประเภทที่ 7
210	又涛	Yòu tāo	2	又(yòu, ว.) + 涛(tāo, น.)		✓			又(yòu) มีความหมายแสดงว่า หวนกลับมาใหม่	ประเภทที่ 12
									หรือต่อเนื่องกัน	ประเภทที่ 7
									涛(tāo) คลื่นที่ใหญ่	
211	宇龙	Yǔ lóng	2	宇(yǔ, น.) + 龙(long, น.)		✓			宇(yǔ) ชายคาบ้าน	ประเภทที่ 7
									龙(lóng) มังกร	ประเภทที่ 16
212	玉红	Yù hóng	2	玉(yù, น.) + 红(hóng, ว.)		✓			玉(yù) หยก	ประเภทที่ 10
									红(hóng) แดง	ประเภทที่ 8
213	玉增	Yù zēng	2	玉(yù, น.) + 增(zēng, ก.)		✓			玉(yù) หยก	ประเภทที่ 10
									增(zēng) เพื่อ เสริม บวกเข้าไป	ประเภทที่ 12
214	元文	Yuán wén	2	元(yuán, น.) + 文(wén, น.)		✓			元(yuán) ประมุข	ประเภทที่ 1
									文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ	ประเภทที่ 4
215	院福	Yuàn fú	2	院(yuàn, น.) + 福(fú, น.)		✓			院(yuàn) ลานบ้าน	ประเภทที่ 9
									福(fú) ความสุข, ความผาสุก, สิริมงคล, โชค	ประเภทที่ 5
216	曰吉	Yuē jí	2	曰(yuē, ก.) + 吉(jí, ว.)		✓			曰(yuē) กล่าว	ประเภทที่ 17

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
217	跃	Yuè	1	跃(yuè,น.)	✓				吉(jí) โชคดี, สิริมงคล	ประเภทที่ 3
218	跃勇	Yuè yǒng	2	跃(yuè,น.) + 勇(yǒng,ว.)		✓			跃(yuè) กระโดดโลดเต้น	ประเภทที่ 17
									跃(yuè) กระโดดโลดเต้น	ประเภทที่ 17
									勇(yǒng) กล้าหาญ	ประเภทที่ 1
219	越	Yuè	1	越(yuè,น.)	✓				越(yuè) ข้าม, กระโดดข้าม	ประเภทที่ 17
220	云锦	Yún jǐn	2	云(yún,น.) + 锦(jǐn,น.)		✓			云(yún) เมฆ	ประเภทที่ 7
									锦(jǐn) ผ้าดี, ผ้าดีเงินดีทอง	ประเภทที่ 9
221	云星	Yún xīng	2	云(yún,น.) + 星(xīng,น.)		✓			云(yún) เมฆ	ประเภทที่ 7
									星(xīng) ดาว, ดวงดาว	ประเภทที่ 7
222	再	Zài	1	再(zài,ว.)	✓				再(zài) แสดงว่าอีกครั้ง, อีกครั้ง	ประเภทที่ 12
223	早旭	Zǎo Xù	2	早(zǎo,ว.) + 旭(xù,น.)		✓			早(zǎo) เช้านี้, ก่อน	ประเภทที่ 15
									旭(xù) แสงเงินแสงทอง แสงอรุณทศ	ประเภทที่ 7
224	泽成	Zé chéng	2	泽(zé,น.) + 成(chéng,น.)		✓			泽(zé) บุญคุณ บุญกุศล	ประเภทที่ 3
									成(chéng) ดำเนินการสำเร็จ ยินยอม	ประเภทที่ 1
225	泽明	Zé míng	2	泽(zé,น.) + 明(míng,ว.)			✓		泽(zé) แสงอันแวววาวของโลหะ บุญคุณ	ประเภทที่ 3
									明(míng) สว่าง	ประเภทที่ 3
226	泽永	Zé yǒng	2	泽(zé,น.) + 永(yǒng,ว.)		✓			泽(zé) บุญคุณ บุญกุศล	ประเภทที่ 3
									永(yǒng) ยาวนาน	ประเภทที่ 11
227	章永	Zhāng yǒng	2	章(zhāng,น.) + 永(yǒng,ว.)		✓			章(zhāng) บท ตอน ข้อ มาตรา ระเบียบ	ประเภทที่ 4
									永(yǒng) ยาวนาน	ประเภทที่ 11

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
228	正聪	Zhèng cōng	2	正(zhèng,น.) + 聪(cōng,ว.)		✓			正(zhèng) ความเป็นธรรม 聪(cōng) ความสามารถ, ฉลาด	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 4
229	正德	Zhèng dé	2	正(zhèng,ว.) + 德(dé,น.)				✓	正(zhèng) ความเป็นธรรม 德(dé) ศีลธรรม จรรยา จริยา ความประพฤติ	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 13
230	正良	Zhèng liáng	2	正(zhèng,ว.) + 良(liáng,ว.)				✓	正(zhèng) ความเป็นธรรม 良(liáng) ดี,คนดี,มาก	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 13
231	正书	Zhèng shū	2	正(zhèng,ว.) + 书(shū,น.)		✓			正(zhèng) ความเป็นธรรม 书(shū) หนังสือ เขียนหนังสือ	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 4
232	正祖	Zhèng zǔ	2	正(zhèng,ว.) + 祖(zǔ,น.)		✓			正(zhèng) ความเป็นธรรม 祖(zǔ) พ่อของพ่อ	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 14
233	志	Zhì	1	志(zhì,น.)	✓				志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ	ประเภทที่ 13
234	志春	Zhì chūn	2	志(zhì,น.) + 春(chūn,น.)		✓			志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ 春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ,พลังชีวิต	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 15
235	志坚	Zhì jiān	2	志(zhì,น.) + 坚(jiān,ว.)		✓			志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ 坚(jiān) แข็ง, แข็งแกร่ง	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 1
236	志金	Zhì jīn	2	志(zhì,น.) + 金(jīn,น.)		✓			志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ ชั่งน้ำหนัก	ประเภทที่ 13

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
237	志坤	Zhì kūn	2	志(zhì,น.) + 坤(kūn,น.)		✓			金(jīn) ทอง, โลหะ, เงินทอง, ล้ำค่า 志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ 坤(kūn) หนึ่งในจำนวนแปดทิวทิศ ไก่วัฒน โบราณหมายถึงฝ่ายหญิง	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 7
238	志磊	Zhì lěi	2	志(zhì,น.) + 磊(lěi,ว.)		✓			志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ 磊(lěi) ตรงไปตรงมาและสง่าผ่าเผย	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 13
239	志平	Zhì píng	2	志(zhì,น.) + 平(píng,ว.)		✓			志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ 平(píng) เรียบราบ,สงบ	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 5
240	志强	Zhì	2	志(zhì,น.) + 强(qiáng,ว.)		✓			志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ 强(qiáng) แข็งแรง,คึกคัก, หัวแข็ง, แข็งข้อ	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 1
241	志添	Zhì tiān	2	志(zhì,น.) + 添(tiān,ก.)		✓			志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ 添(tiān) เพิ่ม, เสริม	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 12
242	志祥	Zhì xiáng	2	志(zhì,น.) + 祥(xiáng,ว.)		✓			志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ 祥(xiáng) มงคล	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศชาย	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		การสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
243	智丞	Zhì chéng	2	智(zhì,ว.) + 丞(chéng,น.)		✓			智(zhì) เฉลียวฉลาด ฉลาดหลักแหลม มีสติปัญญา สติปัญญา 丞(chéng) ในสมัยโบราณหมายถึง ขุนนางในตำแหน่งผู้ช่วย	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 1
244	忠	Zhōng	1	忠(zhōng,ว.)	✓				忠(zhōng) ชื่อสัตย์ ชื่อสัตย์สุจริต จงรักภักดี	ประเภทที่ 13
245	忠亮	Zhōng liàng	2	忠(zhōng,ว.) + 亮(liàng,ว.)		✓			忠(zhōng) ชื่อสัตย์ ชื่อสัตย์สุจริต จงรักภักดี 亮(liàng) สว่าง, ดังกังวาน	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 3
246	忠孝	Zhōng xiào	2	忠(zhōng,ว.) + 孝(xiào,ว.)		✓			忠(zhōng) ชื่อสัตย์ ชื่อสัตย์สุจริต จงรักภักดี 孝(xiào) กตัญญู, รู้คุณ, กตเวทิตะ, ซื่อสัตย์	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 13
247	仲军	Zhòng jūn	2	仲(zhòng,น.) + 军(jūn,น.)		✓			仲(zhòng) ตำแหน่งอยู่ในระหว่างกลาง 军(jūn) ทหาร, กองกำลังทหาร	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 1
248	仲舒	Zhòng shū	2	仲(zhòng,น.) + 舒(shū,ว.)		✓			仲(zhòng) ตำแหน่งอยู่ในระหว่างกลาง 舒(shū) ขาออกอย่างสบาย อย่างไม่รีบร้อน	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 5
249	自飞	Zì fēi	2	自(zì,น.) + 飞(fēi,ก.)		✓			自(zì) เอง ด้วยตนเอง ตนเอง เป็นธรรมดา 飞(fēi) บิน บินด้วยเครื่องบิน ปลิวว่อน รวดเร็ว	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 17
250	自全	Zì quán	2	自(zì,น.) + 全(quán,ว.)		✓			自(zì) เอง ด้วยตนเอง ตนเอง เป็นธรรมดา แน่นอน 全(quán) สมบูรณ์, ครบถ้วน, พร้อม	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 3

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์ข้อมูลเงินเฟ้อ

ตารางผนวกที่ 4 การวิเคราะห์ชื่อคนจีนเพศหญิง

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
1	爱莉	Ài lì	2	爱(ài, น.) + 莉(lì, น.)		√			爱(ài) รัก 莉(lì) ดอกมะลิ	ประเภทที่ 5 ประเภทที่ 6
2	保艳	Bǎo yàn	2	保(bǎo, น.) + 艳(yàn, ว.)		√			保(bǎo) รักษา ปกป้อง 艳(yàn) งามหรูหรา งามดูฉลาด	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 2
3	北慧	Běi huì	2	北(běi, น.) + 慧(huì, ว.)		√			北(běi) เหนือ ทิศเหนือ 慧(huì) ความเฉลียวฉลาด	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 4
4	冰	Bīng	1	冰(bīng, ว.)	√				冰(bīng) เย็นเยือก	ประเภทที่ 7
5	炳蓉	Bǐng róng	2	炳(bǐng, ว.) + 蓉(róng, น.)		√			炳(bǐng) รุ่งโรจน์ โดดเด่น เกริกก้อง 蓉(róng) ชื่ออีกชื่อหนึ่งของดอกบัว	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 6
6	波	Bō	1	波(bō, น.)	√				波(bō) คลื่น คลื่นการสั่นสะเทือน	ประเภทที่ 7
7	彩云	cǎi yún	2	彩(cǎi, ว.) + 云(yún, น.)		√			彩(cǎi) สี 云(yún) เมฆ	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 7
8	灿音	Càn yīn	2	灿(càn, ว.) + 音(yīn, น.)		√			灿(càn) เจิดจ้า สว่างไสว 音(yīn) เสียง	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 8
9	昌红	Chāng hóng	2	昌(chāng, ว.) + 红(hóng, ว.)		√			昌(chāng) เจริญรุ่งเรือง สว่างไสว 红(hóng) แดง	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 8
10	昌霞	Chāng xiá	2	昌(chāng, ว.) + 霞(xiá, น.)		√			昌(chāng) เจริญรุ่งเรือง สว่างไสว 霞(xiá) แสงอรุณทัก	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 7

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	ตัวอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
11	超	chāo	1	超(chāo, ก.)	√				超(chāo) เหนือ เกิน ล้น เหนือ ธรรมดา เหนือชั้น	ประเภทที่ 12
12	超娥	Chāo é	2	超(chāo, ก.) + 娥(é, น.)		√			超(chāo) เหนือ เกิน ล้น 娥(é) หญิงงาม สาวงาม	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 2
13	超美	Chāo měi	2	超(chāo, ก.) + 美(měi, ว.)		√			超(chāo) เหนือ เกิน ล้น 美(měi) สวย งาม น่าดู	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 2
14	朝艳	Zhāo yàn	2	朝(zhāo, น.) + 艳(yàn, ว.)		√			朝(zhāo) แดดตอนเช้า 艳(yàn) งามหรูหรา งามดูโดดเด่น	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 2
15	陈玉	Chén yù	2	陈(chén, น.) + 玉(yù, น.)		√			陈(chén) ชื่อสกุลของชาวจีน 玉(yù) หยก	ประเภทที่ 14 ประเภทที่ 10
16	晨	chén	1	晨(chén, น.)	√				晨(chén) รุ่งเช้า รุ่งอรุณ	ประเภทที่ 15
17	成艳	Chéng yàn	2	成(chéng, ก.) + 艳(yàn, ว.)		√			成(chéng) ดำเนินการสำเร็จ 艳(yàn) งามหรูหรา งามดูโดดเด่น	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 2
18	崇芳	Chóng Fāng	2	崇(chóng, ว.) + 芳(Fāng, ว.)		√			崇(chóng) สูงส่ง บูชา นับถือ เลื่อมใส 芳(Fāng) หอมดี คี๊งาม	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 2
19	春	Chūn	1	春(chūn, น.)	√				春(chūn)ฤดูใบไม้ผลิ	ประเภทที่ 15
20	春娣	Chūn dì	2	春(chūn, น.) + 娣(dì, น.)		√			春(chūn)ฤดูใบไม้ผลิ 娣(dì) เป็นคำที่สตรีใช้เรียกสะใภ้ของ สามีในสมัยโบราณ	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 14

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
21	春慧	Chūn huì	2	春(chūn, น.) + 慧(huì, ว.)		√			春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ 慧(huì) ความเฉลียวฉลาด	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 4
22	春丽	Chūn lì	2	春(chūn, น.) + 丽(lì, ว.)		√			春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ 丽(lì) คนสวย	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 2
23	春梅	Chūn méi	2	春(chūn, น.) + 梅(méi, น.)		√			春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ 梅(méi) ต้นเหมย ดอกเหมย	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 6
24	春琼	Chūn qióng	2	春(chūn, น.) + 琼(qióng, น.)		√			春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ 琼(qióng) หยกที่สวยงาม	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 10
25	春雁	Chūn yàn	2	春(chūn, น.) + 雁(yàn, น.)		√			春(chūn) ฤดูใบไม้ผลิ 雁(yàn) ห่านป่า	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 16
26	纯	chún	1	纯(chún, ว.)	√				纯(chún) แท้ บริสุทธิ์ ชำนาญ	ประเภทที่ 2
27	淳元	Chún yuán	2	淳(chún, ว.) + 元(yuán, น.)		√			淳(chún) ซื่อสัตย์ 元(yuán) รีมต้น ประมุข ปังจีย สำคัญ	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 1
28	丛英	Cóng yīng	2	丛(cóng, น.) + 英(yīng, ว.)		√			丛(cóng) ชุมชุมพุ่มกลุ่มคน 英(yīng) อาจหาญ กล้าหาญ	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 1
29	翠召	Cuì zhāo	2	翠(cuì, ว.) + 召(zhāo, น.)		√			翠(cuì) เขียวจี๋ ชื่อนกกินปลาชนิด หนึ่ง 召(zhāo) เรียก	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 17

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
30	达娇	Dá jiāo	2	达(dá, ๖.)+ 娇(jiāo, ๖.)		√			达(dá) รุ่งเรือง เฟื่อง 娇(jiāo) สวยงาม อ่อนช้อย น่ารัก บอบบาง	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 2
31	丹	Dān	1	丹(dān, ๖.)	√				丹(dān) สีแดง	ประเภทที่ 8
32	德萍	Dé píng	2	德(dé, ๓.)+ 萍(píng, ๓.)		√			德(dé) ศีลธรรม จรรยา จริยา ความ ประพฤติ จิตใจ บุญคุณ 萍(píng) จอกแหวน	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 6
33	德秀	Dé xiù	2	德(dé, ๓.)+ 秀(xiù, ๖.)		√			德(dé) ศีลธรรม จรรยา จริยา ความ ประพฤติ จิตใจ บุญคุณ 秀(xiù) สวย สวยงาม งดงาม	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 2
34	邓红	Dèng hóng	2	邓(dèng, ๓.)+ 红(hóng, ๖.)		√			邓(dèng) ชื่อสกุลของชาวจีน 红(hóng) แดง	ประเภทที่ 14 ประเภทที่ 8
35	眈懋	Dié mǎn	2	眈(dié, ๓.)+ 懋(mǎn, ๖.)		√			眈(dié) ตะวันบ่ายคล้อย 懋(mǎn) ฉลาดเฉียบแหลม	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 4
36	栋丽	Dòng lì	2	栋(dòng, ๓.)+ 丽(lì, ๖.)		√			栋(dòng) ชื่อคาน 丽(lì) คนสวย	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 2
37	芳	fāng	1	芳(fāng, ๖.)	√				芳(fāng) หอมดี คีงาม	ประเภทที่ 2
38	芳梅	Fāng méi	2	芳(fāng, ๖.)+ 梅(méi, ๓.)		√			芳(fāng) หอมดี คีงาม 梅(méi) ต้นเหมย ดอกเหมย	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 6

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
39	芳琼	Fāng qióng	2	芳(fāng, ว.) + 琼(qióng, น.)		√			芳(fāng) หอมดี 琼(qióng) หยกที่สวยงาม	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 10
40	飞	Fēi	1	飞(fēi, น.)	√				飞(fēi) บิน	ประเภทที่ 17
41	粉花	Fěn huā	2	粉(fěn, น.) + 花(huā, น.)		√			粉(fěn) แป้ง ผง แป้งทาหน้า 花(huā) ดอกไม้	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 6
42	粉梅	Fěn méi	2	粉(fěn, น.) + 梅(méi, น.)		√			粉(fěn) แป้ง ผง สีมชมพู 梅(méi) ต้นเหมย ดอกเหมย	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 6
43	凤娇	Fèng jiāo	2	凤(fèng, น.) + 娇(jiāo, ว.)		√			凤(fèng) หงส์ 娇(jiāo) สวยงาม อ่อนช้อย น่ารัก บอบบาง	ประเภทที่ 16 ประเภทที่ 2
44	福芹	Fú qín	2	福(fú, น.) + 芹(qín, น.)		√			福(fú) ความสุข ความผาสุก 芹(qín) ผักคื่นไฉ่	ประเภทที่ 5 ประเภทที่ 6
45	富芳	Fù fāng	2	富(fù, ว.) + 芳(fāng, ว.)		√			富(fù) รวย ร่ำรวย 芳(fāng) หอมดี ดึงาม	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 2
46	鸽	gē	1	鸽(gē, น.)	√				鸽(gē) นกพิราบ	ประเภทที่ 16
47	贵娟	Guì juān	2	贵(guì, ว.) + 娟(juān, ว.)		√			贵(guì) มีคุณค่าสูงล้ำค่า 娟(juān) สวย งดงาม	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 2
48	桂花	guì huā	2	桂(guì, น.) + 花(huā, น.)		√			桂(guì) ต้นดอกเกวียชวา 花(huā) ดอกไหม	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 6

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
49	桂香	Guì xiāng	2	桂(guì, น.) + 香(xiāng, ว.)		√			桂(guì) ต้นดอกเก้วชวา 香(xiāng) หอม กลิ่นหอม	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 2
50	国星	guó xīng	2	国(guó, น.) + 星(xīng, น.)		√			国(guó) ประเทศ รัฐ 星(xīng) ดาว	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 7
51	海江	Hǎi jiāng	2	海(hǎi, น.) + 江(jiāng, น.)			√		海(hǎi) ทะเล 江(jiāng) แม่น้ำ	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 7
52	海梅	Hǎi méi	2	海(hǎi, น.) + 梅(méi, น.)		√			海(hǎi) ทะเล 梅(méi) ต้นเหมย, ดอกเหมย	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 6
53	海青	Hǎi qīng	2	海(hǎi, น.) + 青(qīng, ว.)		√			海(hǎi) ทะเล 青(qīng) สีเขียว	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 8
54	海琼	Hǎi qióng	2	海(hǎi, น.) + 琼(qióng, น.)		√			海(hǎi) ทะเล 琼(qióng) หยกที่สวยงาม	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 10
55	海艳	Hǎi yàn	2	海(hǎi, น.) + 艳(yàn, ว.)		√			海(hǎi) ทะเล 艳(yàn) งามหรูหรา, งามดูฉลาด	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 2
56	海燕	hǎi yàn	2	海(hǎi, น.) + 燕(yàn, น.)		√			海(hǎi) ทะเล 燕(yàn) นกนางแอ่น	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 16
57	海英	hǎi	2	海(hǎi, น.) + 英(yīng, ว.)		√			海(hǎi) ทะเล 英(yīng) กล้าหาญ	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 6
58	红丽	Hóng lì	2	红(hóng, ว.) + 丽(lì, ว.)		√			红(hóng) แดง 丽(lì) คนสวย	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 2

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
59	红玲	Hóng líng	2	红(hóng, ว.) + 玲(líng, ว.)		√			红(hóng) แดง 玲(líng) กระจุ่มกระจิม	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 2
60	红梅	Hóng méi	2	红(hóng, ว.) + 梅(méi, น.)		√			红(hóng) แดง 梅(méi) ต้นเหมย, ดอกเหมย	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 6
61	宏征	Hóng zhēng	2	宏(hóng, ว.) + 征(zhēng, ก.)		√			宏(hóng) อิ่งใหญ่ มหา 征(zhēng) เดินทาง กรีธาทัพ	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 1
62	洪丽	Hóng lì	2	洪(hóng, ว.) + 丽(lì, ว.)		√			洪(hóng) ใหญ่ ใหญ่โต 丽(lì) สวย	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 2
63	洪玉	Hóng yù	2	洪(hóng, ว.) + 玉(yù, น.)		√			洪(hóng) ใหญ่ ใหญ่โต 玉(yù) หยก	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 10
64	鸿林	Hóng lín	2	鸿(hóng, ว.) + 林(lín, น.)		√			鸿(hóng) ใหญ่ อิ่งใหญ่ 林(lín) ป่า การป่าไม้	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 6
65	华丽	Huá lì	2	华(huá, ว.) + 丽(lì, ว.)		√			华(huá) สว่างไสว รุ่งโรจน์ 丽(lì) สวย	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 2
66	欢	huān	1	欢(huān, ว.)	√				欢(huān) ดีใจ ดีอกดีใจ	ประเภทที่ 5
67	会聪	Huì cōng	2	会(huì, ก.) + 聪(cōng, ว.)		√			会(huì) รวม รวมตัว 聪(cōng) เฉลียวฉลาด สติปัญญาดี	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 4
68	会情	Huì qíng	2	会(huì, ก.) + 情(qíng, น.)		√			会(huì) รวม รวมตัว 情(qíng) ความรู้สึก อารมณ์ ความรัก	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 5

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
69	会英	Huì yīng	2	会(huì, น.) + 英(yīng, ว.)		√			会(huì) รวม รวมตัว 英(yīng) กล้าหาญ	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 1
70	慧	huì	1	慧(huì, ว.)	√				慧(huì) ความเฉลียวฉลาด	ประเภทที่ 4
71	慧玲	huì líng	2	慧(huì, ว.) + 玲(líng, ว.)		√			慧(huì) ความเฉลียวฉลาด 玲(líng) กระจุ้มกระจิม	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 2
72	吉惠	Jí huì	2	吉(jí, ว.) + 惠(huì, น.)		√			吉(jí) โชคดี สิริมงคล 惠(huì) บุญคุณ ความกรุณา	ประเภทที่ 5 ประเภทที่ 13
73	继来	Jì lái	2	继(jì, น.) + 来(lái, น.)		√			继(jì) ติดต่อกัน 来(lái) มา เกิดขึ้น	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 12
74	加兰	Jiā lán	2	加(jiā, น.) + 兰(lán, น.)		√			加(jiā) บวก, เพิ่ม 兰(lán) ดอกกล้วยไม้	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 6
75	佳佳	Jiā jiā	1	佳(jiā, ว.) + 佳(jiā, ว.)				√	佳(jiā) ดี ดีงาม งดงาม	ประเภทที่ 5
76	家玲	Jiā líng	2	家(jiā, น.) + 玲(líng, ว.)		√			家(jiā) บ้าน ครอบครัว 玲(líng) กระจุ้มกระจิม	ประเภทที่ 9 ประเภทที่ 2
77	嘉	Jiā	1	嘉(jiā, ว.)	√				嘉(jiā) ดีงาม งดงาม ชมเชย	ประเภทที่ 5
78	建玲	Jiàn líng	2	建(jiàn, น.) + 玲(líng, ว.)		√			建(jiàn) สร้าง ก่อสร้าง 玲(líng) กระจุ้มกระจิม	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 2
79	建南	Jiàn nán	2	建(jiàn, น.) + 南(nán, น.)		√			建(jiàn) สร้าง ก่อสร้าง 南(nán) ทิศใต้	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 7

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
80	健	jiàn	1	健(jiàn, ว.)	√				健(jiàn)แข็งแรง มั่นคง ทำให้ แข็งแรง ทำให้สุขภาพดี	ประเภทที่ 1
81	江江	Jiāng jiāng	2	江(jiāng, น.)+ 江 (jiāng, น.)				√	江(jiāng)แม่น้ำ แม่น้ำฉางเจียง	ประเภทที่ 7
82	江艳	Jiāng	2	江(jiāng, น.)+ 艳(yàn, ว.)		√			江(jiāng)แม่น้ำ แม่น้ำฉางเจียง 艳(yàn)งามหรูหรา งามดูฉลาด	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 2
83	姣	Jiāo	1	姣(Jiāo, ว.)	√				姣(Jiāo)โฉมงาม	ประเภทที่ 2
84	洁	Jié	1	洁(jié, ว.)	√				洁(jié)สะอาด	ประเภทที่ 2
85	金	jīn	1	金(jīn, น.)	√				金(jīn)ทอง	ประเภทที่ 10
86	金红	Jīn hóng	2	金(jīn, น.)+ 红(hóng, ว.)		√			金(jīn)ทอง โลหะ เงินทอง ล้ำค่า 红(hóng)แดง ผลกำไร	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 8
87	金华	Jīn huá	2	金(jīn, น.)+ 华(huá, ว.)		√			金(jīn)ทอง 华(huá)สว่างไสว รุ่งโรจน์	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 3
88	金慧	Jīn huì	2	金(jīn, น.)+ 慧(huì, ว.)		√			金(jīn)ทอง โลหะ เงินทอง ล้ำค่า 慧(huì)ความเฉลียวฉลาด	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 4
89	金晶	Jīn jīng	2	金(jīn, น.)+ 晶(jīng, ว.)		√			金(jīn)ทอง 晶(jīng)พร่างพราย แวววาว หิน แก้วนิ่มนวล	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 2
90	金霖	Jīn lín	2	金(jīn, น.)+ 霖(lín, น.)		√			金(jīn)ทอง 霖(lín)ฝนที่ตกหนักติดต่อกัน	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 7

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ		
91	金玉	Jīn yù	2	金(jīn, น.) + 玉(yù, น.)		√			金(jīn) ทอง 玉(yù) หยก	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 10
92	锦	jǐn	1	锦(jǐn, น.)	√				锦(jǐn) ผ้าดีน ผ้าดีนเงินดีนทอง สีเส้นสวยงาม	ประเภทที่ 10
93	晶晶	jīng jīng	2	晶(jīng, ว.) + 晶(jīng, ว.)				√	晶(jīng) พร่างพราว แวววาว หิน เงี้ยวหนุมนาน	ประเภทที่ 2
94	婧	jìng	1	婧(jìng, ว.)	√				婧(jìng) สตรีที่มีความรู้ ความสามารถ	ประเภทที่ 13
95	菊	jú	2	菊(jú, น.)	√				菊(jú) ดอกเบญจมาศ	ประเภทที่ 6
96	菊芬	Jú fēn	2	菊(jú, น.) + 芬(fēn, ว.)		√			菊(jú) ดอกเบญจมาศ 芬(fēn) กลิ่นหอม	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 2
97	娟	juān	1	娟(juān, ว.)	√				娟(juān) สวย งดงาม	ประเภทที่ 2
98	军	Jūn	1	军(jūn, น.)	√				军(jūn) ทหาร กองกำลังทหาร	ประเภทที่ 1
99	俊	Jùn	1	俊(jùn, ว.)	√				俊(jùn) รูปงาม	ประเภทที่ 2
100	俊艳	Jùn yàn	2	俊(jùn, ว.) + 艳(yàn, ว.)				√	俊(jùn) รูปงาม 艳(yàn) งามหรูหรา	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 2
101	骏	jùn	1	骏(jùn, น.)	√				骏(jùn) ม้าพันธุ์ดี	ประเภทที่ 16
102	开荣	Kāi róng	2	开(kāi, น.) + 荣(róng, ว.)		√			开(kāi) เปิด 荣(róng) เชิดชูข่ม เป็นพุ่ม	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
103	朗艳	Lǎng yàn	2	朗(lǎng, ว.) + 艳(yàn, ว.)		√			เจริญรุ่งเรือง เกียรติ เกียรติยศ 朗(lǎng) สว่าง แจ่มใส 艳(yàn) งามหรูหรา งามดูโดดเด่น	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 2
104	鹂	lí	1	鹂(lí, น.)	√				鹂(lí) นก	ประเภทที่ 16
105	力	Lì	1	力(lì, น.)	√				力(lì) แรง กำลัง	ประเภทที่ 1
106	丽	lì	1	丽(lì, ว.)	√				丽(lì) คนสวย	ประเภทที่ 2
107	丽波	Lì bō	2	丽(lì, ว.) + 波(bō, น.)		√			丽(lì) สวย 波(bō) คลื่น คลื่นการสั่นสะเทือน	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 7
108	丽池	Lì chí	2	丽(lì, ว.) + 池(chí, น.)		√			丽(lì) สวย 池(chí) บ่อน้ำ หนองน้ำ	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 9
109	丽芬	Lì fēn	2	丽(lì, ว.) + 芬(fēn, ว.)		√			丽(lì) สวย 芬(fēn) กลิ่นหอม	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 2
110	丽菊	Lì jú	2	丽(lì, ว.) + 菊(jú, น.)		√			丽(lì) สวย 菊(jú) ดอกเบญจมาศ	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 6
111	丽娟	Lì juān	2	丽(lì, ว.) + 娟(juān, ว.)			√		丽(lì) คนสวย 娟(juān) สวย งดงาม	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 2
112	丽梅	Lì méi	2	丽(lì, ว.) + 梅(méi, น.)		√			丽(lì) สวย 梅(méi) ต้นเหมย ดอกเหมย	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 6

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
113	丽升	Lì shēng	2	丽(lì, 女.)+ 升(shēng, 男.)		√			丽(lì) สวย 升(shēng) ลอยสูงขึ้น ขึ้น	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 12
114	丽仙	Lì xiān	2	丽(lì, 女.)+ 仙(xiān, 女.)		√			丽(lì) สวย 仙(xiān) เชียน เทวดา เทพเจ้า	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 1
115	丽香	Lì xiāng	2	丽(lì, 女.)+ 香(xiāng, 女.)		√			丽(lì) สวย 香(xiāng) หอม กลิ่นหอม	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 2
116	丽云	Lì yún	2	丽(lì, 女.)+ 云(yún, 女.)		√			丽(lì) สวย 云(yún) เมฆ	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 7
117	利民	Lì mín	2	利(lì, 女.)+ 民(mín, 女.)		√			利(lì) รบรื่นประโยชน์ ข้อดี 民(mín) ประชาชน อาณา ประชากรราษฎร	ประเภทที่ 5 ประเภทที่ 14
118	例	lì	1	例(lì, 女.)		√			例(lì) ตัวอย่าง	ประเภทที่ 4
119	林	Lín	1	林(lín, 女.)		√			林(lín) ป่า กิจกรรมป่าไม้	ประเภทที่ 6
120	林夏	Lín xià	2	林(lín, 女.)+ 夏(xià, 女.)		√			林(lín) ป่า กิจกรรมป่าไม้ 夏(xià) ฤดูร้อน คิมหันตฤดู	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 15
121	琳	lín	2	琳(lín, 女.)		√			琳(lín) หยกที่สวยงาม	ประเภทที่ 2
122	玲	líng	1	玲(líng, 女.)		√			玲(líng) กระจุ้มกระจิม	ประเภทที่ 2
123	凌	líng	1	凌(líng, 女.)		√			凌(líng) ไล่	ประเภทที่ 5
124	柳云	Liǔ yún	2	柳(liǔ, 女.)+ 云(yún, 女.)		√			柳(liǔ) ต้นหลิว 云(yún) เมฆ	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 7

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
125	露	lù	1	露(lù, น.)	√				露(lù) น้ำค้าง	ประเภทที่ 2
126	璐君	Lù jūn	2	璐(lù, น.)+ 君(jūn, น.)		√			璐(lù) หยกที่สวยงาม 君(jūn) คำที่ใช้เรียกยกย่องผู้ชาย	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 1
127	梅	méi	1	梅(méi, น.)	√				梅(méi) ต้นเหมย ดอกเหมย	ประเภทที่ 6
128	梅芳	Méi fāng	2	梅(méi, น.)+ 芳(fāng, ว.)		√			梅(méi) ต้นเหมย ดอกเหมย 芳(fāng) หอมดี คีงาม	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 2
129	美华	Měi huá	2	美(měi, ว.)+ 华(huá, ว.)		√			美(měi) สวยงาม น่าดู 华(huá) สว่างไสว รุ่งโรจน์	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 3
130	美琴	Měi qín	2	美(měi, ว.)+ 琴(qín, น.)		√			美(měi) สวยงาม น่าดู 琴(qín) พิณ จิมโบราณ	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 9
131	美霞	Měi xiá	2	美(měi, ว.)+ 霞(xiá, น.)		√			美(měi) สวยงาม น่าดู 霞(xiá) แสงอรุณทัย แสงเงินแสงทอง	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 7
132	美珠	Měi zhūn	2	美(měi, ว.)+ 珠(zhūn, น.)		√			美(měi) สวยงาม น่าดู 珠(zhūn) ไข่มุก	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 10
133	蜜	mì	1	蜜(mì, น.)	√				蜜(mì) ผึ้ง หวาน	ประเภทที่ 5
134	苗	miáo	1	苗(miáo, น.)	√				苗(miáo) น้อยของพืช	ประเภทที่ 6

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
135	民霞	Mín xiá	2	民(mín, น.) + 霞(xiá, น.)		√			民(mín) ประชาชน อาณา ประชากรราษฎร์ 霞(xiá) แสงอรุโณทัย แสงเงินแสง ทอง	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 7
136	明清	míng	2	明(míng, ว.) + 清(qīng, ว.)		√			明(míng) สว่าง 清(qīng) ของเหลวและอากาศธาตุใส	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 2
137	娜	Nà	1	娜(nà, ว.)	√				娜(nà) สวยงาม	ประเภทที่ 2
138	楠	nán	1	楠(nán, น.)	√				楠(nán) ต้นไม้ชนิดหนึ่ง	ประเภทที่ 6
139	萍	píng	1	萍(píng, น.)	√				萍(píng) จอกแหน	ประเภทที่ 6
140	朴花	Pǔ huā	2	朴(pǔ, ว.) + 花(huā, น.)		√			朴(pǔ) บริสุทธิ์และเป็นธรรมชาติ 花(huā) ดอกไม้ ช่อดอกไม้	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 6
141	谦	Qiān	1	谦(qiān, ว.)	√				谦(qiān) ถ่อมตัว ถ่อมตน	ประเภทที่ 13
142	琴	qín	1	琴(qín, น.)	√				琴(qín) พิณ จิมโบราณ	ประเภทที่ 9
143	琴芬	Qín fēn	2	琴(qín, น.) + 芬(fēn, ว.)		√			琴(qín) พิณ จิมโบราณ 芬(fēn) กลิ่นหอม	ประเภทที่ 9 ประเภทที่ 2
144	青	Qīng	1	青(qīng, ว.)	√				青(qīng) สีเขียว	ประเภทที่ 8
145	青蓝	Qīng lán	2	青(qīng, ว.) + 蓝(lán, ว.)		√			青(qīng) สีเขียว 蓝(lán) สีน้ำเงิน	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 8

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
146	清群	Qīng qún	2	清(qīng, ว.) + 群(qún, น.)		√			清(qīng) (ของเหลวและอากาศธาตุ) ไส 群(qún) คนหรือสิ่งของที่เป็นกลุ่ม	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 3
147	庆丹	Qìng dān	2	庆(qìng, ก.) + 丹(dān, ว.)		√			庆(qìng) เฉลิมฉลอง อวยพร 丹(dān) สีแดง	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 8
148	庆秀	Qìng xiù	2	庆(qìng, ก.) + 秀(xiù, ว.)		√			庆(qìng) เฉลิมฉลอง 秀(xiù) สวยวิจิตรตระการตา	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 2
149	琼	Qióng	1	琼(qióng, น.)	√				琼(qióng) หยกที่สวยงาม	ประเภทที่ 2
150	秋华	Qiū huá	2	秋(qiū, น.) + 华(huá, ว.)		√			秋(qiū) ฤดูใบไม้ร่วง 华(huá) สว่างไสว รุ่งโรจน์	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 3
151	秋旋	Qiū xuán	2	秋(qiū, น.) + 旋(xuán, ก.)		√			秋(qiū) ฤดูใบไม้ร่วง 旋(xuán) หมุนอย่างรวดเร็ว	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 17
152	秋艳	Qiū yàn	2	秋(qiū, น.) + 艳(yàn, ว.)		√			秋(qiū) ฤดูใบไม้ร่วง 艳(yàn) งามหรูหรา งามฉูดฉาด	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 2
153	群梅	Qún méi	2	群(qún, น.) + 梅(méi, น.)		√			群(qún) คนหรือสิ่งของที่เป็นกลุ่ม 梅(méi) ต้นเหมย, ดอกเหมย	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 6
154	荣润	Róng rùn	2	荣(róng, ว.) + 润(rùn, ว.)		√			荣(róng) เจริญรุ่งเรือง เกียรติ, เกียรติยศ 润(rùn) เกลี้ยงเกลา ชุ่มชื้น กำไร	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 12
155	瑞	Ruì	1	瑞(ruì, ว.)	√				瑞(ruì) เป็นมงคล	ประเภทที่ 3

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
156	瑞雪	ruì xuě	2	瑞(ruì, ร.) + 雪(xuě, น.)		√			瑞(ruì) เป็นมงคล 雪(xuě) หิมะที่ตกตามฤดูกาล	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 7
157	润敏	Rùn mǐn	2	润(rùn, ร.) + 敏(mǐn, ร.)		√			润(rùn) เกลี้ยงเกลา ชุ่มชื้น 敏(mǐn) ว่องไว คล่องแคล่ว	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 13
158	桑莲	Sāng lián	2	桑(sāng, น.) + 莲(lián, น.)		√			桑(sāng) ต้นหม่อน 莲(lián) บัว	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 6
159	珊珊	Shān shān	2	珊(shān, น.) + 珊(shān, น.)				√	珊(shān) หินปะการัง	ประเภทที่ 9
160	胜艳	Shèng yàn	2	胜(shèng, ร.) + 艳(yàn, ร.)		√			胜(shèng) ชนะ เหนือกว่าหรือดีกว่า 艳(yàn) งามหรูหรา งามดูฉลาด	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 2
161	师师	Shī shī	2	师(shī, น.) + 师(shī, น.)				√	师(shī) บุคคลที่ถ่ายทอดความรู้	ประเภทที่ 4
162	舒	shū	1	舒(shū, ร.)	√				舒(shū) ขาออกอย่างสบาย อย่างไม่รีบร้อน	ประเภทที่ 5
163	树菊	Shù jú	2	树(shù, น.) + 菊(jú, น.)		√			树(shù) ต้นไม้ 菊(jú) ดอกเบญจมาศ	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 6
164	顺先	shùn xiān	2	顺(shùn, ร.) + 先(xiān, ร.)		√			顺(shùn) ตามประสงค์ สมความปรารถนา 先(xiān) ก่อน หน้า	ประเภทที่ 5 ประเภทที่ 1

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
165	思颖	sī yǐng	2	思(sī, น.) + 颖(yǐng, ว.)		√			思(sī) คิด พิจารณา คิดถึง 颖(yǐng) เฉลียวฉลาด	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 4
166	四妹	Sì mèi	2	四(sì, ว.) + 妹(mèi, น.)		√			四(sì) สี่ 妹(mèi) น้องสาว	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 14
167	素云	Sù yún	2	素(sù, ว.) + 云(yún, น.)		√			素(sù) สีเดิม สีขาววัตถุที่มีคุณสมบัติ ดั้งเดิม 云(yún) เมฆ	ประเภทที่ 8 ประเภทที่ 7
168	涛	tāo	1	涛(tāo, น.)	√				涛(tāo) คลื่นที่ใหญ่	ประเภทที่ 7
169	天海	Tiān hǎi	2	天(tiān, น.) + 海(hǎi, น.)		√			天(tiān) ฟ้า ท้องฟ้า 海(hǎi) ทะเล	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 7
170	薇	Wēi	1	薇(wēi, น.)	√				薇(wēi) หนุ่ยชนิดหนึ่ง	ประเภทที่ 6
171	维雅	Wéi yǎ	2	维(wéi, น.) + 雅(yǎ, ว.)		√			维(wéi) ผูก 雅(yǎ) สูงส่ง สง่างาม ไม่หยาบ	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 13
172	文花	Wén huā	2	文(wén, น.) + 花(huā, น.)		√			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 花(huā) ดอกไม้	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 6
173	文琴	Wén qín	2	文(wén, น.) + 琴(qín, น.)		√			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 琴(qín) พิณ ขิมโบราณ	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 9
174	文秀	Wén xiù	2	文(wén, น.) + 秀(xiù, ว.)		√			文(wén) หนังสือ ตัวหนังสือ 秀(xiù) สวย สง่างาม สวยวิจิตร ตระการตา ยอดเยี่ยม, เลิศล้ำ	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 2

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
175	雯雯	Wén wén	1	雯(wén, น.) + 雯(wén, น.)				√	雯(wén) เมฆที่มีสีสังดงาม	ประเภทที่ 7
176	稀	xī	1	稀(xī, ว.)	√				稀(xī) น้อย มีน้อยไม่ค่อยมี	ประเภทที่ 10
177	溪溪	Xī xī	2	溪(xī, น.) + 溪(xī, น.)				√	溪(xī) สายน้ำเล็กๆ ลำธาร	ประเภทที่ 7
178	习芳	Xí fāng	2	习(xí, ก.) + 芳(fāng, ว.)		√			习(xí) ฝึกหัด เรียน 芳(fāng) หอมดี	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 2
179	霞	Xiá	1	霞(xiá, น.)	√				霞(xiá) แสงอรุณทัก แสงเงินแสงทอง	ประเภทที่ 7
180	仙	Xiān	1	仙(xiān, น.)	√				仙(xiān) เชียน เทวดา เทพเจ้า	ประเภทที่ 1
181	娴	xián	1	娴(xián, ว.)	√				娴(xián) สุภาพเรียบร้อย สุภาพงดงาม	ประเภทที่ 13
182	香九	Xiāng jiǔ	2	香(xiāng, ว.) + 九(jiǔ, น.)		√			香(xiāng) หอม กลิ่นหอม 九(jiǔ) ก้า	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 18
183	祥兰	Xiáng lán	2	祥(xiáng, ว.) + 兰(lán, น.)		√			祥(xiáng) มงคล เป็นสิริมงคล 兰(lán) ดอกกล้วยไม้	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 6
184	小娟	Xiǎo juān	2	小(xiǎo, ว.) + 娟(juān, ว.)		√			小(xiǎo) เล็ก น้อย 娟(juān) สวย งดงาม	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 2
185	小兰	Xiǎo lán	2	小(xiǎo, ว.) + 兰(lán, น.)		√			小(xiǎo) เล็ก น้อย 兰(lán) ดอกกล้วยไม้	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 6
186	小丽	Xiǎo lì	1	小(xiǎo, ว.) + 丽(lì, ว.)		√			小(xiǎo) เล็ก น้อย 丽(lì) คนสวย	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 2

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
187	小燕	Xiǎo yàn	2	小(xiǎo, ว.) + 燕(yàn, น.)		√			小(xiǎo) เล็ก น้อย 燕(yàn) นกนางแอ่น	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 16
188	晓佳	Xiǎo jiā	2	晓(xiǎo, น.) + 佳(jiā, ว.)		√			晓(xiǎo) ฟ้ามุย รุ่งอรุณ 佳(jiā) ดี ดีงาม งดงาม	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 2
189	晓丽	Xiǎo lì	2	晓(xiǎo, น.) + 丽(lì, ว.)		√			晓(xiǎo) ฟ้ามุย รุ่งอรุณ 丽(lì) คนสวย	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 2
190	晓梅	Xiǎo méi	2	晓(xiǎo, น.) + 梅(méi, น.)		√			晓(xiǎo) ฟ้ามุย รุ่งอรุณ 梅(méi) ต้นเหมย ดอกเหมย	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 6
191	晓芹	Xiǎo qín	2	晓(xiǎo, น.) + 芹(qín, น.)		√			晓(xiǎo) ฟ้ามุย รุ่งอรุณ 芹(qín) ผักคื่นไฉ่	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 6
192	晓亚	Xiǎo yà	2	晓(xiǎo, น.) + 亚(yà, ว.)		√			晓(xiǎo) ฟ้ามุย รุ่งอรุณ , ทำให้ทราบ 亚(yà) รองชนะเลิศ	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 1
193	晓艳	Xiǎo yàn	2	晓(xiǎo, น.) + 艳(yàn, ว.)		√			晓(xiǎo) ฟ้ามุย รุ่งอรุณ 艳(yàn) งามหรูหรา งามดูโดดเด่น	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 2
194	晓雨	Xiǎo yǔ	2	晓(xiǎo, น.) + 雨(yǔ, น.)		√			晓(xiǎo) ฟ้ามุย รุ่งอรุณ ทำให้ทราบ 雨(yǔ) ฝน	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 7
195	晓玉	Xiǎo yù	2	晓(xiǎo, น.) + 玉(yù, น.)		√			晓(xiǎo) ฟ้ามุย รุ่งอรุณ 玉(yù) หยก	ประเภทที่ 15 ประเภทที่ 10

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
196	新玉	Xīn yù	2	新(xīn, ว.) + 玉(yù, น.)		√			新(xīn) ใหม่ 玉(yù) หยก	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 10
197	兴丽	Xīng lì	2	兴(xīng, ว.) + 丽(lì, ว.)		√			兴(xīng) เจริญ รุ่งเรือง 丽(lì) สวย	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 2
198	学丹	Xué dān	2	学(xué, ก.) + 丹(dān, ว.)		√			学(xué) ศึกษา เล่าเรียน 丹(dān) สีแดง	ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 8
199	雪娇	Xuě jiāo	2	雪(xuě, น.) + 娇(jiāo, ว.)		√			雪(xuě) หิมะ สีที่ขาวเหมือนหิมะล้าง แค้น 娇(jiāo) สวยงาม อ่อนช้อย น่ารัก , บอบบาง	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 2
200	雪玲	Xuě líng	2	雪(xuě, น.) + 玲(líng, ว.)		√			雪(xuě) หิมะ สีที่ขาวเหมือนหิมะ, ล้างแค้น 玲(líng) กระจุ่มกระจิม	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 2
201	雪蕊	Xuě ruǐ	2	雪(xuě, น.) + 蕊(ruǐ, น.)		√			雪(xuě) หิมะ สีที่ขาวเหมือนหิมะ 蕊(ruǐ) เกสรดอกไม้	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 6
202	艳	yàn	1	艳(yàn, ว.)	√				艳(yàn) งามหรูหรา งามดูฉลาด	ประเภทที่ 2
203	艳波	Yàn bō	2	艳(yàn, ว.) + 波(bō, น.)		√			艳(yàn) งามหรูหรา งามดูฉลาด 波(bō) คลื่น	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 7

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
204	艳飞	Yàn fēi	2	艳(yàn, ว.) + 飞(fēi, น.)		√			艳(yàn) งามหรูหรา งามดูฉลาด 飞(fēi) บิน	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 17
205	艳花	Yàn huā	2	艳(yàn, ว.) + 花(huā, น.)		√			艳(yàn) งามหรูหรา งามดูฉลาด 花(huā) ดอกไม้ ช่อดอกไม้	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 6
206	艳丽	Yàn lì	2	艳(yàn, ว.) + 丽(lì, ว.)		√			艳(yàn) งามหรูหรา งามดูฉลาด 丽(lì) คนสวย	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 2
207	艳梅	Yàn méi	2	艳(yàn, ว.) + 梅(méi, น.)		√			艳(yàn) งามหรูหรา งามดูฉลาด 梅(méi) ต้นเหมย ดอกเหมย	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 6
208	艳琼	Yàn qióng	2	艳(yàn, ว.) + 琼(qióng, น.)		√			艳(yàn) งามหรูหรา งามดูฉลาด 琼(qióng) หยกที่สวยงาม	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 10
209	艳泉	Yàn quán	2	艳(yàn, น.) + 泉(quán, น.)		√			艳(yàn) งามหรูหรา งามดูฉลาด 泉(quán) น้ำพุ	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 2
210	艳蓉	Yàn róng	2	艳(yàn, ว.) + 蓉(róng, น.)		√			艳(yàn) งามหรูหรา งามดูฉลาด 蓉(róng) ชื่อพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่ง ดอกบัว	ประเภทที่ 2 ประเภทที่ 6
211	燕	yàn	1	燕(yàn, น.)	√				燕(yàn) นกนางแอ่น	ประเภทที่ 16
212	燕晴	Yàn qíng	2	燕(yàn, น.) + 晴(qíng, ว.)		√			燕(yàn) นกนางแอ่น 晴(qíng) ท้องฟ้าปลอดโปร่ง	ประเภทที่ 16 ประเภทที่ 7
213	瑶	yáo	1	瑶(yáo, น.)	√				瑶(yáo) หยกที่สวยงาม	ประเภทที่ 10

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
214	也	yě	1	也(yě, สัน.)	√				也(yě) ก็ ด้วย	ประเภทที่ 2
215	一字	Yī yǔ	2	一(yī, น.)+ 字(yǔ, น.)		√			一(yī)หนึ่ง เดียว ตลอด ทัว 字(yǔ) จักรวาล	ประเภทที่ 18 ประเภทที่ 7
216	以菊	Yǐ jú	2	以(yǐ, น.)+ 菊(jú, น.)		√			以(yǐ)ใช้ ด้วย ตาม 菊(jú) ดอกเบญจมาศ	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 6
217	印	yìn	1	印(yìn, น.)	√				印(yìn) ตราของทางราชการ	ประเภทที่ 9
218	莹	yíng	1	莹(yíng, น.)	√				莹(yíng) ก้อนหินที่ขาววาวเหมือนกับ หยก	ประเภทที่ 2
219	颖	yǐng	1	颖(yǐng, ว.)	√				颖(yǐng) เฉลียวฉลาด	ประเภทที่ 4
220	影	yǐng	1	影(yǐng, น.)	√				影(yǐng) ภาพที่ปรากฏในการจกหรือ ในน้ำ	ประเภทที่ 9
221	映竹	Yìng zhú	2	映(yìng, น.)+ 竹(zhú, น.)		√			映(yìng) สะท้อน 竹(zhú) ไม้ไผ่	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 6
222	永萍	Yǒng píng	2	永(yǒng, ว.)+ 萍(píng, น.)		√			永(yǒng) ยาวนาน 萍(píng) จอกแหน	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 6
223	永琼	Yǒng qióng	2	永(yǒng, ว.)+ 琼(qióng, น.)		√			永(yǒng) ยาวนาน 琼(qióng) หยกที่สวยงาม	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 2

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
224	永秀	Yǒng xiù	2	永(yǒng, ว.) + 秀(xiù, ว.)		√			永(yǒng) ยาวนาน 秀(xiù) พืชออกดอกหรือออกรวง สวย งดงาม สวยวิจิตรตระการตา ยอดเยี่ยม เลิศล้ำ	ประเภทที่ 11 ประเภทที่ 2
225	优芬	Yōu fēn	2	优(yōu, ว.) + 芬(fēn, ว.)		√			优(yōu) ดีงาม 芬(fēn) กลิ่นหอม	ประเภทที่ 5 ประเภทที่ 2
226	友利	Yǒu lì	2	友(yǒu, น.) + 利(lì, ว.)		√			友(yǒu) เพื่อน 利(lì) รบรื่น โชคดี	ประเภทที่ 14 ประเภทที่ 5
227	友香	Yǒu xiāng	2	友(yǒu, น.) + 香(xiāng, ว.)		√			友(yǒu) เพื่อน 香(xiāng) หอม กลิ่นหอม	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 2
228	有玲	Yǒu líng	1	有(yǒu, น.) + 玲(líng, ว.)		√			有(yǒu) มี 玲(líng) กระจุ่มกระจิม	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 2
229	玉花	Yù huā	2	玉(yù, น.) + 花(huā, น.)		√			玉(yù) หยก 花(huā) ดอกไม้ ช่อดอกไม้	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 6
230	玉梅	yù méi	2	玉(yù, น.) + 梅(méi, น.)		√			玉(yù) หยก 梅(méi) ต้นเหมย ดอกเหมย	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 6
231	玉平	Yù píng	2	玉(yù, น.) + 平(píng, ว.)		√			玉(yù) หยก 平(píng) เรียบราบ สงบ	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 5

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
232	玉蕊	yù	2	玉(yù, น.) + 蕊(ruǐ, น.)		√			玉(yù) หยก 蕊(ruǐ) เกสรดอกไม้	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 6
233	玉仙	Yù xiān	2	玉(yù, น.) + 仙(xiān, น.)		√			玉(yù) หยก 仙(xiān) เชียน เทวดา เทพเจ้า	ประเภทที่ 10 ประเภทที่ 1
234	元丽	Yuán lì	2	元(yuán, น.) + 丽(lì, ว.)		√			元(yuán) ประมุข ปัจจัยสำคัญ 丽(lì) คนสวย	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 2
235	源源	yuán yuán	2	源(yuán, ว.) + 源(yuán, ว.)				√	源源(yuán yuán) ต่อเนื่องกัน อย่างไม่ขาดสาย	ประเภทที่ 11
236	云	yún	1	云(yún, น.)	√				云(yún) เมฆ	ประเภทที่ 7
237	云翠	Yún cuì	2	云(yún, น.) + 翠(cuì, ว.)		√			云(yún) เมฆ 翠(cuì) เขียวจี๋ ชื่อนกกินปลาชนิดหนึ่ง	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 8
238	云淑	Yún shū	2	云(yún, น.) + 淑(shū, ว.)		√			云(yún) เมฆ 淑(shū) อ่อนโยนและดีงาม จิตใจงดงาม	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 13
239	云霞	Yún xiá	2	云(yún, น.) + 霞(xiá, น.)		√			云(yún) เมฆ 霞(xiá) แสงอรุณทัก แสงเงินแสงทอง แสงสายัณห์	ประเภทที่ 7 ประเภทที่ 7

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
240	芸芸	yún yún	1	芸(yún, ๖.)+芸(yún, ๖.)				√	芸芸(yún yún) ใช้บรรยายว่า มากมาย	ประเภทที่ 5
241	泽云	Zé yún	2	泽(zé, ๓.)+ 云(yún, ๓.)		√			泽(zé) บุญคุณ บุญกุศล 云(yún) เมฆ	ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 7
242	招瑞	Zhāo ruì	2	招(zhāo, ๓.)+ 瑞(ruì, ๖.)		√			招(zhāo) กรักมือเรียก ทำให้คนมา โดยวิธีประกาศ 瑞(ruì) มงคล	ประเภทที่ 17 ประเภทที่ 3
243	芝联	Zhī lián	2	芝(zhī, ๓.)+ 联(lián, ๓.)		√			芝(zhī) เห็ดหลินจือ 联(lián) ผูกพันกันสัมพันธ์กัน	ประเภทที่ 6 ประเภทที่ 12
244	志琼	Zhì qióng	2	志(zhì, ๓.)+ 琼(qióng, ๓.)		√			志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน ความตั้งใจ 琼(qióng) หยกที่สวยงาม	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 10
245	志霞	Zhì xiá	2	志(zhì, ๓.)+ 霞(xiá, ๓.)		√			志(zhì) ความมุ่งมั่นปรารถนา ปณิธาน 霞(xiá) แสงอรุณทัย	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 7
246	陟	zhì	1	陟(zhì, ๓.)	√				陟(zhì) ขึ้นสูง ปีนขึ้นสูง	ประเภทที่ 1
247	忠艳	Zhōng yàn	2	忠(zhōng, ๖.)+ 艳(yàn, ๖.)		√			忠(zhōng) ซื่อสัตย์ 艳(yàn) งามหรูหรา งามฉูดฉาด	ประเภทที่ 13 ประเภทที่ 2
248	珠	Zhū	1	珠(zhū, ๓.)	√				珠(zhū) ไข่มุก ของที่กลมและเล็ก	ประเภทที่ 10

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อคนจีน เพศหญิง	สัทอักษร	ส่วนประกอบของคำ		ลักษณะการสร้างคำ				ความหมาย	
			จำนวน พยางค์	ชนิดของคำ	มูล	ประสม	ซ้อน	ซ้ำ	ความหมายของชื่อ	ประเภทของ ความหมาย
249	卓男	zhuō nán	2	卓 (zhuō, ว.)+ 男 (nán, น.)		√			卓 (zhuō) สูงแต่ตรง อัจฉริยะ 男 (nán) เพศชาย	ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 1
250	佐菊	Zuǒ jú	2	佐 (zuǒ, ก.)+ 菊 (jú, น.)		√			佐 (zuǒ) ช่วย 菊 (jú) ดอกเบญจมาศ	ประเภทที่ 12 ประเภทที่ 6

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวนางฟาง ฟาง
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 28 เดือนพฤศจิกายน 2527
สถานที่เกิด	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาวิชาการสอนภาษาจีนให้ชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยครุญนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยหอเหอ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ภาควิชาการสอนภาษาจีนให้ชาวต่างชาติ คณะนานาชาติ มหาวิทยาลัยหอเหอ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน